NAGY-KANIZSA, 1880. január 1-én. 1-ső szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr.

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.“

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicsház.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tüzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“, a „n.-kanizsai kisded-nevelő egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Előfizetési felhivás
a
„Zalai Közlöny“
1880-dik évi 19-dik folyamára.

Daczára az idő mostohaságának, egy jobb jövő reményében folytatólagosan kiadom az általam alapitott, s nem csekély áldozattal fenntartott s 19-dik évfolyamába lépő „Zalai Közlönyt“ hasonló alakban s független szellemben szerkesztetten.

A megye minden részében van e lapnak önzetlen munkatársa és azért minden nevezetesebb mozzanat gyorsan és hitelesen közöltetik s minden más helyi lapot jelentékenyen megelőz azáltal, hogy hetenkint kétszer adatik ki, mi a hirdetésekre nézve is sokkal előnyösebb és méltán figyelembe vehető.

Bizva tehát a mélyen tisztelt közönség hazafias érzületébe, törekvésemben lelkes pártolásával fog továbbra is buzditani s csüggedést nem ismerve, tömeges részvétével, szellemi és anyagi pártfogásával lelkesiteni.

Előfizetési ár:

1880. január—márt. évnegyedre 2 frt.
„ január—junius félévre 4 frt.
„ január—decz. egész évre 8 frt.

Az előfizetések idejekorán való megtételét kérem, miután feles példányokat nem nyomatok. A vidéki előfizetések eszközlése legczélszerübb postai utalványon, melyek egyenesen hozzám intézendők.

WAJDITS JÓZSEF
kiadó laptulajdonos könyvkereskedése
Nagy-Kanizsa.

Az uj év küszöbén.

Ismét egy év tünik el a semmiségbe. A forduló pontnál öröm és fájdalom, félelem és remény rezeg át a szíven. Ezer és ezer kérdés merül fel a lélekben, melyekre csak a jövő adja meg a választ, annak a fátyolát pedig halandó nem lebbenti fel soha.

De nem a jövőről van szó. E sorok czélja néhány vonásban ecsetelni az elhaló évet. Lássuk, könnyel a szemben vagy örömmel a szivben jelenjünk-e meg ravatalánál?

Amerre a szem tekint, hó boritja a láthatárt. A tél egész erővel tartja magát. A zord idő kezd türhetetlen lenni. Rosz volt a termés. A hideg mellé társul szegődött az anyagi szükség, a nyomor. Az ország egyes részein rémit az inség. Tavaszszal árviz dult s a legnagyobb magyar várost dönté hullámsirjába; télnek idején is ár borult az alföldi rónára s tizezer embert tett hajléktalan koldussá. Emellett sulyos terhek nyomják a nép vállát. Az adó nagy; nő inkább, mint fogy. A reszketeg tagok ingadoznak a suly alatt.

Szomoru kép!

Iparunk gyermekkorát éli. Nem tud talpra állani, nem képes megizmosodni. Hogy erőre kapjon, olcsó tőkére volna szüksége; pedig a pénz a legdrágább. Nincs; — a hitel is veszőben. A kereskedelem pang, szomoru idők vaskeze bilincselte le. A földnek okszerü müvelése lassan hódit. A szőlőtermelést a phillóxera végenyészettel fenyegeti. Az uzsora gyökeret vert.

Még szomorubb kép!

Az erkölcsök lazulnak. Méreg és tőr ártatlan fegyverek. Öngyilkosságok, csalások és sikkasztások napi renden. Rágalom és becsületsértés kellemes időtöltés. A legjobb honfiakat sárral dobálni olcsó dicsőség. A párbaj életszükség. Kegy- és hivatalvadászat férfias dolog. A jellemtelenség virágzó éveit éli.

A legszomorubb kép!

Maga a társadalom forrongásban. A nihilismus merészen lép fel. A socialismus nagy tereket hódit meg. A communismus izzik hamvaiban. Egy erősebb lökés és birodalmak dőlnek romba. S ha megindul az áradat, hol fog megállani? Gátot nem ismerve rohan át bérczen és völgyön s szennyes hullámaiba temeti az anyagi jólét s a szabadság vihartépte rongyait.

De hagyjuk magára e jelzőtlen képet; talán egy szerencsés véletlen közbe lép s a belső forrongás rendes kimenetet nyer. Ugy legyen!

Búra nincs ok; örüljünk, hogy vége szakadt az évnek. A hit, remény és szeretet tüze éledjen fel minden szivben s akkor a megpróbáltatások nagy napjaiban csüggedést nem ismerve fogunk harczolni a győzelmi babérért.

A beálló év áraszszon békét és áldást az imádott hazára!

PHILOS.

Boldog uj évet!

A földi kincsek között legbecsesebb az egészség. Palingenius mondja:

„Colonus sanus, rege est felicior aegro.“

(Az egészséges pórember, boldogabb a beteg királynál.)

Ki e tekintetben haszonvehető adalékkal járul, jó szolgálatot tesz az emberiségnek.

Mit mondandunk nem uj, csak tapasztaláson alapuló régi igazságot ismétlünk, ez pedig akkor, midőn a legbecsesebb kincs forog kérdésben, kétszeres figyelmet érdemel.

Szabad levegő, mozgás, a friss viznek italra, mosakodásrai használata, rendes életmód, ezek képezik azon talizmánt, mely az egészségnek arany bányájába vezet.

Kelj fel állhatatos kitartással naponként korán, az évi időszakhoz mérve reggel 5, illetőleg 6 órakor, öltözködéseddel elkészülvén, egy pohár friss kutviznek vétele után eredj a szabadba, egy óra folyásig járj s ekkor reggelizz.

Napközben 3—4 pohár friss vizet költs el, sőt éjjel is ha felébrednél, egy pohárral igyál.

Ehetsz ami tetszik, csak gyomrodat ne terheld meg, — a szeszes italokat igen mérsékelten élvezd.

Mikor csak lehet, estve felé szinte tégy a szabadban egy órai mozgást — korán menj az éji nyugalomra, de mindenesetre 10 órakor add át magadat az édes álomnak.

Mi a hat X-et régen tulhaladók, — ezen életrendhezi alkalmazkodásunkban két

TÁRCZA.

Imám!

(Uj év reggelén).

Emitt egy kő, amott egy emlék
A mult idők homályibul;
Mit a jelenkor nemzedéke
Bámul, s titokban elpirul.
Mig lelke titkon sejtve jár, kutat
Keservének könyben remél utat.
Mi dulta szét a fény e csarnokát?
Mit nép, hazának csak sok század ád.
„Egység-hiány“ kiált a sirihang.
„Egység-hiány“ erről gondolkodom;
Megcsendül hűn imára a harang:
„Egységedért“ hazám imádkozom.

Emitt egy kard, amott egy zászló
Hajdan vitéz kar emelé;
Azon a rozsda vett erőt, s ezt . . .
A moly sereg rongygyá tevé.
Hogy béke lőn a gyáva nemzedék
Erőtlen magzatai megveték.
Kutatja lelkem, hogy történhetett?
Ön vétke tán sujtá e nemzetet?
„Rut árulás“ kiált egy siri hang
Mig e szavak fölött gondolkodom,
Megcsendül hűn imára a harang
Szent békédért hazám imádkozom

Itt könyv hever, ott széttörött lant
Erény, szabadság irva rá;
Ezt zengedeste hőn a költő
A nép a sárba tiporá.
A könyv betéve, összetörve lant
Egyikre kő, másikra vetve hant.
Miért tevék kutatom fennt s alant?
Maradjon zárva könyv, némán a lant.
„Kiált a nép“ nyögé a siri hang.
Kik éltek érted, nem tudád honom
Megcsendül hűn imára a harang
Az eltiportakért imádkozom.

Odább keresztt hever, hitünk jele
Ez legtovább állt e helyen:
Előbb az árva, vándor itt pihent,
Minek? ledönté a jelen
Mért állna itt még roskadozva bár?
Hol most enyészet dúló árnya jár.
Igy szól a század hitlen embere
Javitni nem tud, ront tehát keze . . . .
„Imádjad Istent“ szól a siri hang
Mig e szavak fölött gondolkodom,
Még egyre szól imára a harang
Vallásodért hazám imádkozom.

GYÚROM ANTAL

A férjek.

(Életképek.)

Irta: ifj. **Donászy Ferencz.**

I.
A féltékeny férj.

A féltékeny férj, átka a nőnek. Ha kimegy, megkérdi hová megy; kivel akar beszélni, mit vásári, hol fog vásárolni. Számitja a perczeket, megnevezi az utczákat merre menjen, kiszámitja mennyi idő kell ehhez. Ha a nő pár perczet tovább marad, vagy vele egy más utczában találkozik, rá fogja, hogy légyottja volt, s szerelmi kalandokban járt.

Ha az ebédnél nem eszik, vagy ha jó étvággyal eszik, mind a kettő gyanus! egyik hol evett? és kinél? másik, mit csinált? hogy oly jó étvágya van?

Ha férjének kimenetelt ajánl, biztos hogy valakit vár, vagy ha férjét honmarasztalja, ez alattomosság; mivel minden gyanut el akar távolitani . . . . .

Ha férjének jó kedve van, ez simogatja s ölelgeti, s nő mindezt egykedvüen fogadja, akkor ez már kétszer kettője a nő hütlenségének; világos egészen, mást szeret, és férjét gyülöli. —

Ha pedig a nő gyöngéd, férjét muczikámnak, vagy egyetlenemnek nevezi, csirógatja, csókolgatja, ez csak szinészkedés, hogy a férj szemeit beköthesse.

Ha férfiakról beszél, ez mindig gyanus, miköze egy férjes nőnek ezekhez? ha pedig nem beszél, akkor alattomosság megint, nehogy férje a szerelemféltés gondolatára jöjjön.

Ha vörös virágot tüz a hajba zöld levelekkel; „virág nyelv“! égőn szeretlek, remélj; ha zsebkendőjét leejti és felhagyja mással venni, biztos lehet a férj abban, hogy neje szerelmes leveleket csempész . .

És igy tovább-tovább, lehetne nyujtani, bőviteni, huzni, egész a végtelenig mint a szent Iván éneket, az ily férj mellett a nő élete pokol, nincs egy nyugodt percze, mosolyogjon, sirjon, örüljön, bánkódjék, a férj szemei előtt gyanus ez mind, mert miért nevet, miért sir, minek örül, min szomorkodik?? Mintha nem volna mindenkinek valami oka, a sirásra, a nevetésre, az örömre, vagy a bánkódásra?!

* * *

Gazdag butorzatu hálószoba, függönyös ágyak, remek mivü inga óra, faragott kandalló, aranyos rácsozattal.

A szobába félhomály dereng, a nehéz függönyök elfödik az ablakokat . . .

Egy óriási tükör előtt egy fiatal, s igen szép arczu nő öltözködik, mindenhez lassan óvatosan nyul, s többször vigyázva alvó férjére tekint és lassan, óvatosan, fonja hosszu hajat két tekercsbe, lassan, zaj nélkül, nehogy férjét felébreszsze.

A báróné mindent, maga végez, a kopmorna zajt csinál, férje igen ébren alszik, minden ajtó nyilásra felébred.

A báróné, értékes csipkékkel szegélyzett fehér alpakka reggeli köntöst visel, fekete fürteire pedig, egy csinos kék szalagokkal kaczéran diszitett kis fökötőt helyez.

A férj mind ezt félig csukott szemekkel észleli az ágyból; agyában szárféle eszme forrong, ugy tetszik neki, neje máskor nem szokott ilyen nagy gonddal öltözködni; miért éppen ma? mikor ő nem lesz hon?

A nő, a pompás viragtartóból egy félig nyilt thea rózát vett ki és azt keblére tüste, mind ezt csendesen, zaj nélkül, s a férj ezt már szó nélkül nem álhatta.

Ah jó reggelt asszonyom, ma nagyon óvatos, oly lassan öltözködik mint egy szellem.

Nem akartalak felkelteni igen jól aludtál.

Mióta lett ön oly elő vigyázó? Természetes, hogy az a férj, ki alszik sokkal kellemesebb; mint a ki ébren van.

Miért kelt föl oly korán?

Nem tudtam aludni tovább!

Helyes kifogás, hozza félre a függönyöket.

A férj az ágyból nejét tetőtől talpig vizsgálja, először öltözetét kritizálja, aztán ráfogja, hogy rosszul néz ki benne.

Ugyancsak pompásan öltözött ma, ah most jut eszembe, távoznom kell hazulról ma, ezt emlitettem tegnap asszonyom.

Keljen hát fel! fél kilenczre ott kell lennie, már nyolcz óra van.

Igen! és ön felöltözött, hogy szép, bájos legyen, ön valakit fogadni akar asszonyom; ki az, nevezze meg? azért küld hát hazulról el.

év óta csekély kivétellel egy napot sem mulasztottunk el, — sétánkat esőben, szélben, metsző hidegben is megteszszük, de mindez csekély ár azon kedvező eredményért, melylyel jutalmaztatunk. Évtizedek óta sinlődő, közben-közben sulyos betegséggel párosult állapotunk teljesen megjavult.

Ezen életrendnek jótékony hatása könnyen magyarázható. — A mozgás által elóidézett sebesebb vérkeringés nem csak a vérsürüsödést akadályozza, de a testben gerjesztett nagyobb foku melegség csodás erővel hat a belrészekre, gyomor-, lép-, máj-, vesére, bőrre sat. — a friss vizitalnak segélyével rendes emésztést, párolgást eszközöl, a szabad levegó edz, erősit, szóval az organismusban szabályszerü müködés áll be.

Ezen életrend mellett az egészséges ember állandó egészséget biztosithat magának, s hosszu életre tarthat számot, — a fennjáró betegek megszámlálhatatlan seregének nagyobb része pedig felüdül, s bajaira nézve lassankint gyökeres gyógyulást nyer.

Ámde télen öt vagy fél hatkor — s pedig amikor a szoba még elfütve sincs felkelni, még gondolatnak is rettenetes! igy beszél a kényesség.

Erre csak azt jegyezzük meg, hogy a felkelés csekély óvatosság mellett mi veszélylyel sem jár, itt csak akarni kell. Midón felébredsz, mond: „te kényes, lomha test, te engedelmeskedni és szolgálni fogsz" s a nehézség gombolyagja azonnal megoldatott.

De miért kelljen éppen kora reggel történni a mozgásnak?

Azért, mert a reggel a czélra leghatásosabbnak tapaszteltatott, s mert az embereknek igen nagy része hivatásszerü elfoglaltsága folytán ha kora reggel nem tehet mozgást, napközben már ideje erre nincsen.

Természetes, hogy a gazdagokat itt is, mint másutt kivételesség illeti, ők a pénz segélyével mindenütt szabadabban mozoghatnak, mint mások.

Az általunk ecsetelt életrend mellett arczodon a beteges kinézést majd üde egészséges szin váltandja fel, idegességed nagy mérvben lelohad, az epésséget elveszted, lesz jó étvágyad, tartós jó alvásod, — menekülsz az elhizástól, a szédülés távol marad tőled, testben lélekben növekszik a ruganyosság, tevékenység, lelkiéberség, tagjaidban fürge könnyüséget nyersz, — s mindezt még füszerezendi a jó kedély, s nagyobb életkedv.

Ezen életrend regenerálná az elpuhult emberiséget, áldás lenne különösen a hivatalnokoknak lázárseregére.

Vésse mindenki jól emlékezetébe, hogy a mutatkozó bajnak orvoslását nem kell odáig halogatni, hogy az mély gyökeret verjen, amidőn azután bárminemü segély is hatásával elkésik. Principiis obsta. —

Szó sincs arról, hogy mi ezen életrendet minden nyavalyákban panacéenak (általános gyógyszernek) állitanók; — azért is a szőnyegen levő egészséges eszme felett, a netaláni elménczkedések merőben feleslegesek. Igen jol tudjuk, hogy vannak emberek, kik ezen életrendet teljes szigorusággal nem is követhetik, ámde ezek csak a „kivételt" képezik.

Legfőbb az, hogy ezen életrend egy árva fillérbe sem kerül. Karlsbadba, Ischlbe, Gasteinba, Emsbe, Ostendébe sat. ritka, aki mehet.

Az égnek bőlcsesége, jósága ugy intézkedett, hogy a szegény ember itthon is könnyen feltalálhassa azt, mi az egészségnek fenntartására szükséges.

De kifogyhatatlanok lennénk, ha ezen életrendnek a családra, államra háramló üdvös eredményeit felsorolni akarnók. — Edzett, s akaraterővel biró nemzet önsorsának ura, s az ilyen, ha mindjárt egy némely politikai vagy financialis botlásokat követett is el, sebaj! ez igy szokott lenni, — s ezen sebek behegeszthetők, de az elsatnyult nemzedékre a szolgaságnak bilincsei méltán várnak.

Fogadja a tisztelt közönség uj évi üdvözletünket azon kivánattal, vajha az 1880. évben a körülirt életrendnek, mely a tenger nyomoruságok között az emberiségnek szabadit ója-ként tekinthető, minél számosabb követői találkoznának.

GÓZONY FERENCZ.

Jegyzőkönyv.

Felvétetett a nagy-kanizsai polgári egylet 1879. évi deczember hó 26-án tartott évi rendes közgyüléséből.

I. Darás Zsigmond egyleti elnök ur meleg szavakban üdvözölvén a szép számban megjelent tagokat, a közgyülés határozatainak érvényességéhez megkivántató összes egyleti tagok létszáma $^1/_3$-ad része jelenlétének constatálása után a közgyülést határozatképesnek kijelentvén, azt megnyitottnak nyilvánitja. — Egyuttal felkéri a közgyülést, hogy a jelen jegyzőkönyv hitelesitésére saját kebeléből 2 tagot küldjön ki.

A jkönyv hitelesitésére közfelkiáltás mellett dr. Benczik Ferencz és Kováts János urak küldettek ki.

II. Nyuli György egyleti titkár a választmány mult évi működéséről s az egylet életében előfordult mozgalomról részletes jelentést terjesst elő,*) melyből kitünik, hogy az egyleti tagok száma ez év folytán 70 el szaporodván, a tagok száma 198-ra emelkedett. — Egyszersmint az egylet anyagi helyzete is teljesen kielégitő, a mennyiben az összes pénztári állapot 3672 frt 08 krárt tüntet fel, melyből az év folytán felmerült egyleti beruházások költségeit levonván, a pénztári maradvány 1583 frt 34 krárt tesz. — Az év folytán tartott 14 választmányi ülésen szintén több fontos intézkedés történt, melyek az egylet előrehaladásának félreismerhetlen jelét nyujtják; ilyenek a könyvtár felállitása a jótékony czélu társas összejövetelek s vigalmak rendezésére szervezett állandó vigalom rendező bizottság, mely bizottság működésének köszönhető, a könyvtári pénzalap gyarapodása s a szegedi árvizkárosultaknak gyüjtött 70 frtnyi könyöradomány; végre az eddig majdnem teljesen elhanyagolt polgár egyleti kert is lényeges beruházások mellett kényelmes s kellemes szórakozási helylyé alakitatott át; s bár tetemes költségei az egylet ez évi jövedelmét eléggé megapasztották: czéljához hiven, a jótékonyság terén sem maradt teljesen hátra, a mennyiben a szegedi árvizkárosultak javára saját egyleti pénztárából 50 frtot utalt ki.

Titkár jelentése helyeslő tudomásul vétetett s Kováts János tag ur inditványára a választmány odaadó, helyes működéséért jegyzőkönyvileg köszönet szavaztatván, ennek, valamint az egylet összes tisztviselőinek eddigi működésükre nézve a felmentés megadatott.

III. Ezek után a mult évi tisztviselők visszalépésével korelnöknek Ujváry Illés ur közfelkiáltással megválasztatott s az ülés további folyamára a jegyzőkönyv vezetésére Nyuli György ur felkéretvén, — Ujváry Illés korelnök ur az uj tisztviselők választásának megejtésére hivja fel a közgyülést, mely czélból a szavazatszedő bizottságba Hertelendy Béla ur elnöklete alatt Orosváry Gyula, Baboss László, Knausz Boldizsár és Kováts János urak közfelkiáltással kiküldettek s a szavazatok eredményének összeállitásáig az ülést korelnök ur felfüggeszté.

(Miután a szavazatok eredményének összeállitása déli 12 órán tul terjedett, ennek teljes befejezésével a gyülés folytatásának megnyilitáig a szavazatok eredménye két kulcs által zárható szekrénybe helyeztetett)

(Folytatás 1879. évi decemb. hó 26 án délután 2 órakor.)

*) Mely titkári jelentés alább egész terjedelmében közöltetik. Szerk.

Ujváry Illés korelnök ur az ülést ujból megnyitván, ennek felhivására Hertelendy Béla szavazatszedő bizottsági elnök ur felolvassa a szavazatok eredményét.

Beadatott összesen 71 szavazat.

Megválasztattak: elnöknek: Darás Zsigmond 49, alelnöknek: Sanweber József 52-, titkárnak: Nyuli György 46-, pénztárnoknak: Bottfy Károly 66-, könyvtárnoknak: Németh Ignácz 62-, háznagynak: Tomsits József 41 szavazattal. Bizottmányi tagoknak: Gutmann S. H. 53-, Csemits Károly 41-, Illencz Antal 38-, dr. Benczik Ferencz 38-, Ujváry Illés 37-, Benczik József 34-, Fesselhofer József 30-, Albánich József 30-, Berényi József 29-, Babochay György 27-, Hirschl Ede 26-, dr. Tuboly Gyula 24 szavazattal. Választmányi póttagoknak: Kovács Béla 23-, Lendvay József 22-, Bartos János 22 szavazattal. Számvisszagálóknak: Knausz Boldizsár 23-, Juhász György 22-, Oszeszly Antal 21 szavazattal.

Azon kérdésre valjon a 12 megválasztott választmányi tag után legtöbb szavazatot nyert rendes választmányi jelöltek vétessenek-e fel a póttagok közé, vagy azon legtöbb szavazatot nyert póttagok, kikre, mint ilyenekre, külön szavazatok adattak be, — az alapszabályok határozott eljárást ki nem jelölnek, ennélfogva feállás általi szavazás történvén, a 12 megválasztott választmányi tag után legtöbb szavazatot nyert három választmányi jelölt, mint pótválasztmányi tag, szavazattöbbséggel igazoltaknak kimondatott.

IV. Ujváry Illés korelnök ur elnöki székét a közgyülés zajos éljenzése közt ujból megválasztott elnök urnak átadván

Darás Zsigmond elnök ur ugy saját, mint a többi tisztviselő nevében is köszönetet mond a közgyülés bizalmáért, a kijelölt tárgy sorozathoz képest mint az épitkezési bizottság elnöke előadja az ezen bizottság által készitett épitési javaslatról szóló jelentését, bemutatván egyszersmint az épitési tervet, a költségvetés és tervmagyarázattal együtt. A költség beszerzési módjára nézve azon esetre, ha a kölcsön szükséglet, mely az épitkezési költségvetés alapján tizenötezer forintban állapittatott meg, valamely pénsintézettől törlesztés mellett beszerezhető nem volna, ennek egy telekkönyvi bekebelezéssel biztositott tizenötezer forint, kamatozó köl-sönt képező és 300 darab, egyenkint 50 frtról szóló, 6%-it kamatozó, és legkésőbb 16 év alatt, évenkénti kisorsolással visszafizetendő kölcsön — kötvény kibocsájtása és ezeknek elsőben az egyleti tagok — mennyiben pedig igy el nem kelnének — a városi közönség közti aláirás utjáni elhelyezés általi beszerzését javasolja, megjegyezvén, hogy az uj épitkezés esetén, a tagsági dijnak, az alapszabályok engedte maximumra, vagyis évenkinti 6 frtra kellene emeltetnie, mely esetben az egyletnek biztos 1600 forint évi jövedelem többlete származnék s ha az 15000 forint kölcsön után 6% kamat fejében 900 frt. számitatik, az első évben 700 forint, a későbbi években pedig fokozatosan mindig nagyobb összeg volna forditható a kölcsön letörlesztésére.

Az épitési tervrajz a közgyülés által betekintetvén s miután az Hencz Antal épitési

---

Tévedsz, tegnap hozta e ruhát haza a szabó. —

És e főkötő? Önnek ma tervei vannak.

Hogyan nem értem, miféle tervek? Tudhatja szokásom mindennap főkötőt viselni.

Igen, de az a modor, a mivel felteszi, az elent valamit . . . .

A nő vállat von, az ablakhoz megy és kitekint. A férj felkel, öltözködni kezd, és nejét eközben folyvást szemmel tartja . . .

A nő még mindig kitekint és az ablakon dobol ujjaival, a férj közeledik, ő is ki akar tekinteni.

Amit ön tesz asszonyom, az kiállhatatlan; kire mosolyog ki? amit ma tesz, az szerfelett gyanus, miféle kopogtatás az, áll ott valaki?

Igen férjem, a tejes asszony egy szamárral . . .

Asszonyom, az elfogadó terem fütve van és a szakács kérdezteti, milyen lével csinálja a fácsánt? jelenti egy csinos komorna — fejét az ajtón bedugva — és a madeira megérkezett!

Mit hallok, asszonyom ön őrültét tesz, a nagy salon fütve, s ma fácsán? . . . én a fácsánt imádom, ön pedig gyülöli, hogy van, hogy ma mégis azt csináltat? mikor én nem ebédelek bonn. —

Istenem, tudod, hogy a fácsánt szeretem! Most hallom ezt először, mindig azt mondá: kiállhatatlan.

Miért fütteti a salont, ki jön? kit fogad?

A nagy salon nem volt fütve rég, oly rideg mint egy medve barlang, minden perczbe jöhet valaki, az ön ismerősei közül.

És az önéből? gunyolódik a férj!

Báró Átokházy mondá, hogy jön, megígérte még a herczegnő estélyén!

Nagyon kedves lehet önnek a báró, egy nap legalább is husszor emlegeti, ugy látszik érdekli önt, asszonyom kiméljen meg.

Istenem, ön oly különös.

A férjek mindig különösek; különösen, ha nőiktől kérdezősködnek.

Holt volt ön tegnap asszonyom?

B . . . . herczegné fogadott, ott voltam!

Különös, ön két óráig künn maradt . . . .

Azt hiszem uram . . . . . .

Én is azt hiszem asszonyom, gunyolódék a férj, hogy máshol volt.

Én azt hiszem neje vagyok, nem rabja uram!

Éppen ez, hogy csak nőm! s tegnap alig evett valamit ebédnél, hol evett? kinél volt? azt hiszem valami szellemdus matinéén A . . . knál, hol az efféle zabálások igen gyakoriak, és reménylem a művészek között ott volt, D. buffo énekes is!

Az ön méltatlan gyanusitásaira nem adok feleletet, s nem is tisztázom magam.

Es a legkellemesebb megoldása az ilyen kényes kérdéseknek.

A férj a szobalánytól kalapját és kesztyüit kéri . . .

Ideje, hogy megy, 9 óra már, szólt a nő! Ugy látszik szeretné, ha már elmennék!

A férj megy, a nő könyebülten felsóhajt.

Kevés idő mulva visszajön!

Asszonyom, a salon ablakai nyitva vannak, és egy függöny bojt lóg ki rajtok, miért lóg ki az asszonyom?

Ej Istenem tudom én, kérdezze a széltől, vagy Bettitől.

A férj morog és megy, a dolog szerfelett gyanus; a bojtot és az ablakokat beteteti.

A kapus páholya előtt elhaladva bekiállt és a kapust kihivja.

A bárónénak a feje fáj, senkit sem fogad, én meg nem leszek honn, bárki jön utasitsa el, értette?

Ezzel egy kissé megnyugodva el megy, . .

A nő pedig, pár könnyet morzsolt el szemeiben, s nagyot sóhajt és egy könyv után nyul, hogy szórakozzék.

Kevés idő mulva a férj visszatér megint; benyit a szobába hol neje van, ez a könyvet becsapja és összeszezen . . .

Valamit itthon feledtem; oh asszonyom, ma ön szerfelett ideges, én vagyok férje, senki más, ugy-e nem engem várt most? nagyon izgatott ma, hm, hm.

Ezzel megint el megy, de mielőtt elmenne még körül nézi az egész házat, hogy nincs e valami gyanus jel, vagy értesités, valahol . . .

A báróné becsengette komornáját; tüzse fel hajamat Netti, fürödni akarok . .

Asszonyom, a baromorvos szolgája van itt, meghozta a kis kutyát, egészen meggyógyult, oly friss és vig, hogy egész öröm nézni.

Hozza utánam Netti, ennek igazán örvendek, legalább lesz ami egy kissé megvigasztal.

Ugy tizenegy óra tájban a báró hazajött, mogorván, roszkedvüen.

Barátja táviratot kapott, el kellett utaznia; igy a tervezett összejövetel meghiusult.

Kereste és volt nőnél valaki?, kérdé a kapust . . .

Senki méltóságos ur! felelé gyorsan.

Ez gyanus, mormogá a báró gyorsan szólt; szélvészként toppant be a szobába, hol a szobaleány törölgetés közben egy szerelmes levelet olvasott, mit E grófkomornakától kapott.

Meglátva a bárót, elsápadt és zavarba jött . . .

Hol van nőm, kérdé a báró.

A fürdő szobában, dadogá zavartan . . .

A báró most már bizonyos volt!

A kapus gyors felelete, ez a sápadtság és zavar, a fürdőszoba terhelő gyanus körülmények . . .

Itt marad, nem szabad távoznia megtiltom, suttogá rekedten s szobájába rohant, és pisztolyt kapott fel.

Szikrázó szem és macska lépésekkel közeledett a fürdőszoba felé . . .

Az ajtónál megállott és hallgatódzott. — Hangokat hallott és e hangok neje hangjai voltak . . .

„Te vagy csak az én egyedüli hü barátom" . . .

Benézett a kulcslyukon, belülről benne volt a kulcs, nem látott semmit.

Oh asszonyom, mormogá dühösen, tehát bedugta a lyukat.

Téged szeretlek, s nem adnálak semmiért történjék bármi, többé nem válunk el . . .

Ez sok, megölöm őket, hörgé. —

Neje ezüst csengésü hangja ujólag hangzott . . .

Jer hozzám ide a fürdőbe August, tedd fejedet keblemre, igy ni, férjem nincs hon, maradhatunk itt sokáig . . .

A báró vérbe borult szemekkel hallgatódzott, ugy tetszett neki, hogy egy pár csók is csattant . . .

Ne félj, simulj hozzám kedvesem egészen, látod hogy szeretlek.

Megfognak halni asszonyom mindketten, dörgé a báró, s megrázta az ajtót vad dühében.

terv készitő által is bőven megmagyaráztatott, elnök ur felteszi a kérdést, valjon a bemutatott tervrajz szerinti épitést elfogadja-e a közgyülés? Mire általános többséggel az épitkezési terv azon módositással, hogy az épitendő egyleti ház homlokzata a Lovák-féle ház homlokzatával egy vonalba hozassék ki — elfogadtatott s határozatilag kimondatott, miszerint az épület tervrajza már mint ilyen mutattassék be a város szépépitészeti bizottságának s bár a költség előirányzat az épület kiljebb hozatala által 3000 frttal szaporodik, a közgyülés mindent elkövetend, hogy ugy az épület kiljebb hozatalát a város szépépitészeti bizottságánál, mint a felmerülendő nagyobb összeg beszerzését is keresztül vihesse. — Az épitési költségek fedezésére szükséges 18000 frt. beszerzése körüli módozatok határozottabb megállapitásával pedig a választmány megbizatik oly formán, hogy az épitkezési bizottság által ajánlott módok közül a legelőnyösebbet kipuhatolva, erre vonatkozó jelentését a jövő évi márczius hó 15-ére egybehivandó közgyülésnek terjessze elő.

V. Knausz Boldizsár egyl. tag ur inditványozza, hogy a könyvtári pénzalapból fennmaradt 170 frt 33 kr. még ez év folytán a szükséges könyvek beszerzésére fordittassék; — Inditványa helyesléssel fogadtatott s miután elnök ur felvilágositása szerint ezen összeg folyósitása 1880. január havára már korábban elhatároztatott, — ennek mielőbbi eszközlésével a választmány megbizatott.

VI. Kovács János egyleti tag ur inditványára jelen jkönyv a helyi hirlapban közzététetni s a közlést tartalmazó hirlap száma minden egyes egyleti tagnak megküldetni határoztatott.

VII. Végre Darás Zsigmond ur inditványára a közgyülést tapintattal vezetett Ujváry Illés korelnök urnak egyhangulag jkönyvi köszönet szavaztatott.

Egyéb tárgy nem levén elnök ur az ülést feloszlatja.

Kmf.

DARÁS, elnök.
Jegyezte:
NYULI GYÖRGY.
Hitelesitjük:
Dr. BENTZIK FERENCZ,
KOVÁTS JÁNOS.

Polgár egyleti titkári jelentés.

Mélyen tisztelt közgyülés!

Midőn a nagy-kanizsai polgári egylet életében előfordult mozgalomról s a választmány egy évi működéséről szóló tisztelteljes jelentésemet előterjeszteni szerencsém van, nem mulaszthatom el ugy saját, mint választmánybeli társaim nevében is hálás köszönetemet fejezni ki ama megtisztelő bizalomért, melylyel bennünket egy tekintélyes egylet ügyeinek vezetésében a tisztviselői teendők felelősség terhes szerepével felruházni méltóztattak.

Tekintélyesnek neveztem egyletünket, mert habár multja eseményekben nem is oly gazdag s nincsenek is világra szóló intézményei mégis a legközelebb lefolyt négy évtized alatt használnak ért jó és balsors között az egyenlőség zászlaját fennen lobogtatva, mint a polgári társasélet asylluma jellegének szilárd megtartásával, ugy e város hason intézményei, mint általában az összes lakósság feltétlen tiszteletét méltán megérdemli!

Negyvenhárom év vihara zajlott el egyletünk élete felett s mig ez idő alatt társulat-társulat után szervezkedett sönkészitette zavarok által dölt ismét a feledékenység örvényébe, addig a nagy-kanizsai polgári egylet, melynek néhány lelkes honpolgár s munkás iparos adta meg a létezhetés alapfeltételét, bár szintén küzdve a sors szeszélyeivel, ma is, elveihez hiven, rendithetlen következetességgel halad megkezdett pályáján.

Az alapitás idejében uralgott társadalmi szellem gyökeres módosulásai időközönkint ennek létezhetése felett is komoly befolyást látszottak gyakorolni, de e kicsinyes törekvések csak pillanatnyi pangást szültek, szakadást előidézni azonban képesek nem valának.

A külön alkotott kasztok, melyek századunk kórjelenségei közt ma is mint veszélyes fekélyek árasztják el a nemzettestet, jó ideig bisonyos tartózkodással ették ki e két szót: „polgári egylet" mig nem a józan ész s az ezen egyletet uraló üdvös eszmék világa lehetővé tették azon válaszfalat megingatni s összedöléssel fenyegetni, melyet a gőg és urhatnám vágy, a fény és látszat utáni rajongás emelt a polgári összetartás megbontására.

Midőn az utóbbi tény constatálásánál egyletünket, mint hatalmas tényezőt, az eddigi eredményben pedig mint a harcz győztes felét üdvözlöm s megtartott szilárd elveihez jövőre is kitartást kivánnék, áttérek előterjesztésem tulajdonképeni tárgyára.

Örömmel jelenthetem, hogy a lefolyt év ismét olyan volt, melyben egyletünk a korszellemhez mért előrehaladást tanusitott s hogy ezen téreni tevékenysége, melyet egyletünk követ, összhangzatosan gyarapodott ez évben is. — Még pedig növekedést tapasztalunk, a tagok számát s ezek szórakoztatására felállitott egyleti könyvtárt illetőleg; nem kell azonban arról sem megfeledkeznünk, hogy a minden oldalról felmerült egyleti beruházások mellett egyletünk anyagi helyzete is teljesen kielégitő mely ismét kétségtelen tanulságául szolgál annak, hogy egyletünk nem a puszta divat, hiu ábránd vagy fényüzés mulékony alapjaira támaszkodik, hanem oly alapon nyugszik, melynek fő támaszát s ennélfogva szilárdságát társulatunk jó hirneve képezik.

Kétségtelen, hogy egy egylet életrevalóságának félreismerhetlen jelét a tagok létszáma nyujtja, melynek számarányához viszonylik az egylet anyagi jóléte s fennállásához biztos kilátás a jövőben. Hogy pedig egyletünk existentiáját mennyire biztositja a tagok létszámának rohamos felszaporodása, a következő adatok eléggé igazolják. —

A tavaszi közgyülésen a rendes tagok létszáma volt 130. Ez évben felvétetett összesen 70, s igy a jelenlegi létszám lenne 200 r. tag; de miután a mult évi kültagok száma is ez évben 8-ról 10-re szaporodott, e szerint az összes létszám 138-ról 210 re emelkedett. — Azonban elhalálozás és kilépés illetőleg eltávozás következtében elvesztett egyletünk ez év alatt 12 tagot, ezen szám tehát levonatván, a tagok jelenlegi létszáma 198, vagyis kerek számban 70-el több, mint a tavali közgyülésen. —

E pontnál lehetetlen fel nem emliteni, hogy a tagok ilyetén számának az egylet jelenlegi helyiségei meg nem felelnek, mert ha az egyleti tagoknak csak $^3/_4$ része óhajtaná is az egylet által helyiségeiben nyujtott szórakozási eszközöket igénybe venni, az elégedetlenség és panasz hangjánál alig volna alkalmunk egyebet hallani! — A helyiségek nagyobbitása, illetőleg uj épitkezések eszközlésére kiküldött bizottság e tekintetben már megkezdette működését, s ezek jelentéséből ki fog derülni, hogy a tagok jelenlegi száma az egylet localitási viszonyaihoz mérten szaporitható e, vagy sem. —

Mint már előbbre bocsátám, az egylet anyagi jóléte a tagok számarányával függ szoros összeköttetésben s ha az egyleti bevételeket ez évben áttekintjük, azonnal szembetünőnek fog mutatkozni az emelkedés, mely csakis oly tömeges pártolás mellett volt elérhető, mint a milyenben Nagy-Kanizsa város intelligens polgárai szerény egyletünket ez évben részesiteni s es által az egylet czéljait közös erővel elősegiteni szivesek valának.

Az 1878. évi pénztári maradvány ugyan is 1937 frt 57 kr. volt, 63 frt 50 kr. hátralékos követelés mellett, mig a f. évi bevételek rovatán 1739 frt 51 kr. mutatkozik s a hátralék csak 90 frt 90 krt tüntet fel. Eszerint az ez évi bevétel majdnem a korábbi 3 év összes bevételeivel ér fel, mely emelkedés tisztán a tagok tömeges pártolásának köszönhető. A mult évi pénztári maradványhoz hozzászámitván a f. évi bevételeket, az egylet pénztári állapota 3672 frt 08 krt tüntet fel, ezen állapotból már most leszámitván a f. évi kiadások összegét, 2088 frt 74 krt. — a pénztári maradvány lesz tehát ez év végével 1583 frt 34 kr. vagyis a 2000 frtot meghaladó évi kiadás daczára alig 200 frttal kevesebb mint a mult évi közgyülésen. —

Az egylet, mint testület két forum által képviselteti magát, a közgyülés t. i. és a választmányi ülések által. Közgyülés ez évben összesen kettő tartatott, az évi rendes közgyülés mult évi decz. hó 26 án s egy rendkivüli közgyülés f. évi august 17-én; az elsőnek kiváló tárgyát az uj választások s a könyvtár felállitása iránti határozat, a másodiknak pedig a pótlás végett leküldött alapszabály tervezet ujbóli kiegészitése s az épitkezési bizottság megválasztása képezték. —

Választmányi ülés ez év folytán összesen 14, — tehát hárommal több tartatott, mint a mult évben. Ezen ülések intézkedései közt, mint fontosabbak, felemlitésre méltók: a könyvtár felállitása, melyhez a szükséges intézkedési jog az egylet ez évi rendes közgyülése által adatott meg. — A polgári egyletben 43 év óta fennállott hiányt e téren egy év alatt teljesen pótolni nem lehetett, nem lehetett pedig különösen azért, mert az egyleti pénztár minden oldalról tetemesen igénybe vétetvén, még a könyvtár számlájára befolyt alapok sem fordittathattak e czélra, s igy az ez évi számlában felvett pénztári szám alap csak a jövő évi bevételek rovására értékesitheto. Beszereztetett ez év folytán 120 kötet könyv 154 frt 64 kr értékben, melyeknek bekötése 41 frt 60 krba s a könyvtári szekrény felállitása 40 frtba kerülvén, az összes könyvtári kiadás tehát 236 frt 24 krt képvisel, a jövő év számláján pedig fennmarad könyvtári alapul még 170 frt 33 kr. A könyvtár áll 17 drb. költészeti, 22 drb. tudományos mü s 81 drb regényből. Ehhez járulnak még az év folytán megrendelt folyóiratok s szépirodalmi hirlapok. A könyvek beszerzésénél különös gond fordittatott a regényirodalomra, mely irodalmi ág tapasztalat szerint az egylet tagjai által leginkább kedveltetik. —

Az egylet választmánya tapasztalva az egylet tagjainak az egylet helyiségeiben rendezendő társas összejövetelek s vigalmak iránti érdeklettségét, a választmányon kivül külön vigalom rendező bizottságot szervezett, mely bizottság az általa rendezett vigalmakból 96 frt 57 krt szolgáltatott át a könyvtár alap javára. Ugyancsak e bizottság rendezése mellett méltó érdeklettséggel tartatott meg az egylet alakulási ünnepe is, mely kegyeletes aktus lefolyása alatt az árvizzel sujtott szegedi károsultak javára mintegy 70 frtnyi könyöradomány gyüjtetett. —

E körülményből kifolyólag van szerencsém felemliteni, hogy az egylet által kitüzött czélok legnemesebike, t. i. a segélyezés is méltó nyilvánulást nyert azon tényben, hogy Nagy-Kanizsa város polgármesteri hivatalának megkeresésére a földön fütókká vált szegedi árvizkárosult polgártársak felsegélyezésére egyleti pénztárából 50 frtot utalt ki. —

A nyári vigalmak czélszerübb rendezhetése s azon körülményből indulva ki, hogy az e városban létező szórakozási helyek czélszerütlensége mellett a polgári egylet legalább saját tagjai számára ezek igényei s a kor kivánalmainak megfelelő nyári szórakozási helyiyel rendelkezhessék, a választmány elhatározta az utóbbi években, majdnem teljesen elhanyagolt polgár egyleti kertet befásitás, gyöpözés és egy állandó táncztelyiségnek felállitása által elvezhetőbbé alakitani át, mely átalakitási munkálatok a vigalom rendező bizottság által készitett terv szerint már ez évben folyamatba tétettek s csak is a tökéletes befásitás keresztül vitele maradt részben a jövő év terhére, amennyiben ez az idő előrehaladottságánál fogva ez évben teljesen nem eszközölhetthetett.

A 3 évre kötött egyleti bérlet f. évi október hó 1-én lejárt s az a szabálysszerü időben a választmány által felmondatván, az uj bérlethez szükséges nyilt pályázat ugy a helyi hirlapok, mint falragaszok által is közzététetvén, a beérkezett ajánlatok közül Eyweck Károly jelenlegi bérlőjé fogadtatott el, kinek is az egylet bérhelyiségei s az italmérési jog szabálszerü szerződés mellett 3 évre és pedig az 1. évben 690, a 2.- és 3-ban pedig 680 frt évi bérért kiadatott. E helyütt van szerencsém felemliteni, hogy a korábbi bérlő által épitett kerti saletli 10 évi haszonélvezetéből távozása folytán fennmaradt két évi haszonélvezet 200 frt kártérítési összegért tőle megváltatott s igy ezen helyiség tehermentesen az egylet birtokába vétetett át, mely kártérítési összeg azonban uj bérlő által fedeztetik, amennyiben az eddig fizetett béröszszeg felemeltetett.

Végül a mélyen t. közgyülés szives tudomására hozatik, hogy a közgyülésileg ujból módositott alapszabályok f. évi október hóban a belügyminisztériumhoz felterjesztettek ugyan de onnét a mai napig le nem érkeztek.

Ezzel jelentésem iránt tanusitott türelmét a mélyen t. közgyülésnek megköszönvén, kérem, hogy az egylet választmánya és tisztviselőinek a felmentést megadni s ennek jkönyvileg is kifejezést adni méltóztassék!!

NYULI GYÖRGY
egyl. titkár.

Helyi hirek.

— ***Lapunk*** jelen számával a tizenkilenczedik évfolyamba léptünk; köszönet a tisztelt közönség pártfogásáért, maga-magát tisztelé meg, midőn lapunknak életerőt nyujtott s ily szép időn át edzetté tette. Köszönet kedves munkatársainknak, kik a szív és ész isteni erejével virágzóvá emelék e lapot, emberbaráti s hazafias érzelmének nyilt templomává avatá. Egyesüljünk továbbra is, egyesülésben, tömörülésben lehetünk csak erősek, külön ben mint oldott kéve, szét hull nemzetünk. Örömekben gazdag s buban szegény uj évet kivánunk lapunk tisztelt pártolóinak és szeretve becsült munkatársainknak!

— ***Magasztos*** és nemes munka versenynek volt örömünnepe a „Polgári Egylet" helyiségében Karácson másnapján, mint azt lapunk előbbi számában röviden közöltük. Az élénk érdeklődés csak fokozta az örömet s pezsgő életet idézett elő; a diszvacsorán fesztelen jó kedv uralgott. A lelkesitő pohárköszöntések sorát Lendvay József kezdé meg, sajos éljenzés közt éltette az egylet érdemdus elnökét Darás Zsigmond urat, Kováts János szinte az elnököt éltette kiváló szép szavakkal ecsetelvén álláspontját, Hencz Antal a kitüntetett polgárokért, Földy Ferencz nagy tetszéssel fogadott beszéddel a magyar ipar emeléséért, Kováts János kiváná, hogy a magyar ipar fejlődését Kanizsán is láthassa, éltette továbbá Hencz Antal ipartársulati elnököt, majd a kiállitáson részt nem vett kotélgyárosokról mondott elmés köszöntést, később Hertelendy Béla s családjáért. Ugyan ezért Lendvay József, majd Keller Ignáczért, ki az aranyérmet nyerte, Albanich József az egylet uj választmányaiért, Éger Ignácz az ipar előmenetelére buzditja az iparosokat s élteté a hazát, Hencz Antal a polgári iskolára, Simon Gábor az egyleti összetartásért, majd Tomsics háznagyért, Szakonyi József az ügyvédi karért, Topolics Lendvayért, Dr. Benczik a választmány bölcs választásáért sat.

— ***Felolvasás.*** Az I. nagy-kanizsai kereskedelmi ifjak önképző egyletében Weissmeyer Henrik ur 1880. évi január hó 4 én esti $8^1/_2$ órakor nyilvános felolvasást tart, melynek tárgya „A létérti küzdelem a természetben és a társadalomban" leend. A helyiség szüke végett csak körülbelül 300 jegy adatik ki, felkéretnek tehát mindazok kik erre igényt tartanak, ebbeni óhajukat mielőbb Stern Ignácz urnál a dohány főtőzsdében kijelenteni. Miután a terem ajtai a felolvasás kezdeténél lezáratnak, a t. közönség pontos megjelenésre kéretik fel.

Az egyleti elnökség.

— ***Helyre igazitásul*** a székesfehérvári országos ipar érdem kiosztásánál Eger Ignácz ur a nagy kanizsai ipartársulat tevékeny alelnöke, egyszersmind az érmek kiosztója, lapunk mult számában közlött sorrendből tévedésből kimaradván, közöljük, hogy ő is bronz éremmel lett kitüntetve.

— ***Időjárásunk*** megenyhült s a hó olvadás tenger sárt idéz elő.

— ***Gyászhir.*** Megdöbbentő hir szárnyalta be Nagy-Kanizsa városát; decz. 28-án Hein Mihály kávés ur édes anyja Hein, született Mayer Mária életének 63 dik évében meghalt, és pedig rettentő kinok közt, a kályha ajtónál ruhája meggyuladt s mire eloltani sikerült, már égő seb volt az egész testem.

— ***Baán József*** soproni árvaszéki elnök emberbaráti szeretetből 50 frtot küldött a keszthelyi elemi iskolai tanulók közti 6 szegény gyermek felruházására. A kiosztás decsember hó 24-én történt karácsonyi ajándékul. — A nemes lelkü ajándékozónak a tantestület egyrészt jegyzőkönyvileg, másrészt a nyilvános téren is köszönetet mond.

— ***Zalamegye*** fiatalságának több tagja Nagy-Kanizsán a „Szarvas" szálloda termében 1880. évi február 7-én zártkörü tánczvigalmat rendez. Bizottság: Árvay Lajos, Baboss László, Bauffay József, Dr. Benczik Ferencz, Bezerédy Lajos, Botka Ferencz, Csesznyák József, Fülöp Kázmér, Gózony László, Gózony Sándor, Hanny Elek, Hertelendy József, Nunkovits Sándor, Oroszváry Gyula, Rajky Lajos, Sebestény Lajos, Simon Gábor, Skublits Mihály, Szüts Dezső, Takáts Zsigmond, Dr. Tripammer Rudolf, Dr. Tuboly Gyula. A meghivó másra át nem ruházható s kivánatra felmutatandó. Belépti dij: Személyjegy 3 frt., Családjegy 6 frt., Karzatjegy 3 frt. Jegyek előre válthatók Belus J. ur gyógyszertárában. Kezdete 9 órakor. A tiszta jöve-

---

Kiállására egy ijedt sikoltás hangzott, a báró neki vetté vállát az ajtónak és egy lökéssel betaszitá azt.

A rémülettől tágra nyitott szemekkel állt a báróné mint egy Aphrodité, a tagjaihoz tapadt vizes ruhában, félkarjával egy fehér ebecskét szoritott magához, . . .

Hol a csábító az August, hörgé a báró, előbb ő, azután ön asszonyom.

Az August névre a kis eb örvendő szükölést hallatott . . .

Oh uram ez sok, az ön féltékenysége bor zasztó, zokogá a bárónő, ölje meg itt van August, és öljön meg engem is, fuldoklá, igy nem akarok élni.

A báról mintha hideg vizzel öntötték volna nyakon, ugy állt ott, a nő zokogott, a kis eb csaholt, csak a langyos viz hullámzott a kerek márvány medenczében csendesen.

Csak magad voltál? hebegé a báró!

Szégyelje magát, szólt a bárónő, esztelen féltékenységével, és most hagyjon magamra . .

De megbocsátasz?

Hagyjon magamra, én még ma visszamegyek anyámhoz . . .

De bocsass meg!

Szilárd elhatározásom, hagyjon öltözködni és távozzék.

Margit, utolján történt . . . .

Ma igen, hogy holnap ujra kezdje, nem uram eddig is elég volt . . .

A báróné végre is megbocsátott, a férj e napon példánya volt a férjeknek, kocsikáztatta nejét, ékszereket, csipkéket vásárolt, másnap már az idő beborult megint, harmadnap esett, s a negyedik nap, megint a régi nóta szólt, a férj izetlen, epés, mogorva volt, féltékenykedett a báróné pedig könnyezett, August pedig csaholt.

delem Zalamegye inségeseinek segélyezésére fordittatván, mig egyrészről elismeréssel adózunk a hazafias figyelemért, ugy más részről méltó sikert óhajtunk s felhivjuk a t. közönség buzgó pártfogását.

— *A Balaton* ugy be van fagyva, hogy Badacsonból Boglárra 30—40 mázsa terhet vivő kocsik járnak keresztül. A halászat pedig nehéz, mert léket nem lehet vágni.

— *Boszuállók.* Decz. hó 14-én éjjeli 11 órakor, mint lapunknak irják, három ismeretlen és fegyveres egyén állitott be Segesdi János ballahidai (Zalamegye) lakos gunyhójába, s megparancsolta a háziaknak, hogy gyujtsanak világot. A gyertya fényénél az egyik ember Segesdi feleségének ágyához ment, a takarót lerántotta róla, — s puskájából ráduplázott az asszonyra. Utána a másik ember ment az ágyhoz, s szintén rá akart lőni az asszonyra, de fegyvere csütörtököt mondott. Ezzel távoztak. A házi gazda nem mert utánok menni. A puska szerencsére csak fojtásra volt töltve, s az asszony pusztán égési sebeket kapott. A gyilkossági kisérlet valószinüleg boszuból történt, mert az asszonyt az agyanu terheli, hogy a szomszéd házakat több izben felgyujtotta. Az asszony ugy látszik gyujtogatási mániában szenved, mert már saját házát is háromszor felgyujtotta. A novai szolgabiró által az éjjeli bosszuállók után meginditott kutatások aligha vezetnek sikerre, mert szok a felismerhetlenségig el voltak kötözve kendőkkel és be voltak kormozva.

— *Rövid hirek.* Özv. Berecz Ferenczné Komáromnál megfagyott. — Egy orosz börtönben Mészáros nevü magyar nő őrült meg. — Egy Délamerikába indult hajó 169 utassal elsülyedt. — Hubay Jenő és Aggházy Károly müvész hazánkfiai Párisból Algirba utaznak. — Királynénk ismét Irlandba utazik vadászatra. — Végh Ignácz Somoskeői Nr. 2-vé vált, nem tudják Bpesten elfogni.

Ki nyert?

Bpest, decz. 27 én: 77. 9. 67. 64. 34.
Trieszt „ „ 44. 40. 21. 11. 16.
Lincz „ „ 62. 18. 4. 27. 44.

Irodalom.

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— *Irodalmi ujdonság.* Roboz Istvántól, a „Somogy“ politikai lap szerkesztő tulajdonosától egy érdekes mü jelent meg 20 ivnyi nagy kötetben a dunántuli megyék politikai, társadalmi, irodalmi és közgazdasági életéből, több arczképpel. A mü, mely a hazai könyvárusoknál kapható leszen, nagy csinnal jelent meg Jeiteles Herman kaposvári nyomdájából következő gazdag tartalommal: Előszó. A megyékben. A megyeházak. Vármegyéink. A mágyán. Dicső kor. Kegyelem a halottaknak. Szamarak vitték ki. Somogy Szegedért. A Balaton. A balaton-füredi szeretetház. Irodalmunk a vidéken. Kolera. Pestis. Falusi képek: I. Póka Gergely. II. ***-i helységbiró. III. Egy telkes gazda a Dráva mellett. IV. Egy telkes gazda a Sió mellett. Kis tükör. I. Somogy megye II. Zalamegye. A birokos osztály. Első a föld azután a politika. A holttetem. Isten keze a földön. Vigalmak a vidéken. Fegyver van elég, de kenyér nincs. Zala Egerszeg és Nagy Kanizsa. Harminczkét takács. Mezőgazdaságunk. Gazdasági egyleteink. A Krach. Bor és viz. Az apathia. Egy szép szó. Mennyi öngyilkosság. A polgárság. A vármegyék tisztviselői. Hivatalos statisztika. A Balaton és a halászati törvényjavaslat. Hogy néznek ki a kisvárosok. Midőn lánczon voltunk. Az ifju nemzedék. Az uj evangelium. A szinészet. Kisfaludy Atala. Kovács Zsigmond (veszprémi püspök) Jankovich L szló. Szögyényi-Marich László. B. Fiáth Ferencz. Csépán Antal. Gróf Zichy Jenő. Gróf Somssich Imre. Gróf Széchenyi Pál. Szalay Imre. A szivárvány. — A mü ára 1 frt 50 kr.

— „*Magyar* paedagogiai szemle“ czim alatt Rill József jövő 1880. januártól kezdve tanügyi havi közlönyt ad ki. Minden füzet egy kartársai körében tisztelt jeles tanember arczképét és életrajzát fogja hozni, hadd lássa a magyar tanitóság, hogy a becsületes törekvés a szellemi munkások republikájában mindenkor megleli méltatását. Programmja az uj paedagogia folyóiratnak: közreműködés arra, hogy a nevelés tényezői: u. m. az állam, egyház, tanoda, község, és szülei ház, mindegyik a maga körében, vállvetve munkálkodjanak a népnevelés és ez által a haza felviragoztatásán ugy, hogy az államé legyen a felügyelet, vezetés, irányitás és anyagi támogatás, a nevelés többi tényezői pedig a törvényes korlátokon belül feleljenek meg feladatuknak. E programm kifolyása: az egyetemes tanitógyülés, a hazai szakszerű tanfelügyelet, pontos iskoláztatás, ifjusági és népkönyvtárak létesitése, a tanitók képzése, anyagi és társadalmi állásuk emelése, paedagogiai elvek megvitatása stb. — A „Magyar paedagogiai szemle“ tehát közölni fog: irányczikkeket, értekezéseket, methodikai munkálatokat, tárczát, könyvismertetéseket stb. Bővebb programm a ministerium által kiadott „Néptanitók lapja“ f. é. 22-ik számának 494 oldalán található. Az előfizetés ára 2 frt 50 kr. mely összeg legczélszerübben postai utalványnyal küldhető be a „Magyar paedagodiai szemle“ kiadóhivatalának Budapest, Státió utcza 9. Ajánljuk e vállalatot olvasóink pártfogásába.

— „*Képes Családi Lapok.*“ II-ik kötetének ötödik füzete megjelent. Alig egy éve, hogy Mehner Vilmos budapesti könyvkiadó ezen czim alatt, szépirodalmi és ismeretterjesztő képes lapot inditott meg, — s az már is oly elterjedésnek örvend, minőnek hason irányu vállalat e honban eddig még nem örvendett. Dus tartalma, kitünő kivitelü képei, változatossága és hasznos időtöltésül szolgáló különfaju talánnyai s általában kifogástalan szerkesztése által oly helyet vivott ki magának, mely fennállását sok időre biztositja. — Tekintve azon számos előny, mit e lap megrendelése nyujt, előfizetesi árát mesés olcsónak nevezhetjük. — A most megindult uj évfolyam is a nők részére megbecsülhetien ingyenes divatlappal, szinezett divatképekkel és szabásmintákkal bővittetett. E rendkivüli kedvezmény csupán azon nagymérvü partolás által lön lehetővé, melyben e lap eddig is részesült. Első évfolyama 7000 példányban kelt el, — de reméljük, miszerint előfizetőinek száma rövid idő mulva megkétszereződik. — Az uj évfolyam eddig megjelent számai valóságos minta példányok, ugy tartalom mint kivitel tekintetében. — A ki bővebben akarja e jeles, igazán pártolásra méltó szépirodalmi vállalatot megismerni, az ne sajnálja a fáradságot és forduljon a kiadóhivatalhoz, mely készséggel küld mutatványszámot. Megjelenik Budapesten Mehner Vilmosnál. (Kalap utcza 4 sz.)

— *Peterdi* (Prém) József által szerkesztett képzőmüvészeti szemle II-dik évfolyamának 1-ső füzete igen szép és tartalmas kiállitásban megjelent. Ára félévre 3 frt.

— *Vargyas Endre* által irt „Magyar szabadságharcz 1848 és 1849“ füzetes vállalat II. kiadásából Mehner Vilmosnál a 16—20 füzet megjelent. Számos képpel van illustrálva. Ára 20—20 kr.

Beküldetett hozzánk a Vadászlap mutatvány száma. Tartalma: A szerkesztő előszava. — Téli vadászatok az ország különböző részeiben és nagy vadas területein. — Kopászat medvére és vaddisznókra a városi erdőkben br. Ghillányinál. — Körültekintés a fővárosi vadhus piaczon. — Tárcza czikk: Megyei farkasvadaszat 1827-ben. — Rudolf főherczeg vadászata medvére és vadkanra gr. Schönborn-nál. — Vadászat akadályokkal (Humoreszk.) — Körültekintés a külföldi vadászatokon (Francziaés Németországban; amott Gambetta, Grévy az orleansi és bourbon herczeg vadászatai; emitt a német császári nagyvadászatok ismertetése.) — Mint egy szerkesztői megjegyzés tudatja velünk, a magyarországi vadászatokról szóló czikkek mind eredetiek. — Szerkesztő Sárkány János Ferencz a Vadász és Versenylap szerkesztője. A lap diszes kiállitásban 12—16 negyedrét oldalon jelenik meg minden szombaton. Előfizetési ára egész évre 5 frt félévre 2 frt. 60 kr, mely a szerkesztőséghez, Pest, Nemzeti Casino II. em. intézendő.

— *Kisfaludi Többiás* győri főgymn. tanár szerkesztésében s Gross Gusztáv és társa kiadásában „Magyar ifjuság s népkönyvtár“ czimü füzetes vállalat indul meg. Egy füzet 15 kr.

Vegyes hirek.

— *Az ezredéves* ünnepély. A tudomány irodalom és politika tekintélyes köreiben már beszédtárgyát képezi az ezredéves fennállás ünnepélyes megülése. Több, a közéletben jelentékeny szerepet vivó férfiu már a módozatokról is változott eszmecserét. Közelebb egy bizottság alakul, mely a történelmi társasággal s a hirlapirodalommal egyetértve, részletes javaslatot dolgozik ki, s azt megbirálás végett a sajtó utján a közvéleménynek adja át.

— *A hiuk ellen.* Londonban jelenleg furcsa darabot játszanak egy café-chantant-ban. A darab a franczia becsületrend ellen van intézve. Egy franczia belép a szinpadra s készül lefeküdni. Hozzá fog a vetkezéshez. — Leveti fölső ruháját, melynek gomblyukán ott diszeleg a rendjel szalagja; látható lesz alsó kabátja: azon is ott van a szalag; a mellényre kerül a sor, az is rendjel-szalagos; leveti a mellényt, s ime, az ing gomblyukában is ott látható a becsület-rend szalagja. A vetkőzés utolsó aktusa, hogy hálóinget vegyen — hát a bőrére is oda van tapasztva a szalag. — A darab nagyon tetszik az angoloknak.

— *A finánczok* egyenruhájában legközelebb történés változás történik. A mostani kanász-kalapot fölcserélik a csákóval, a melynek alakja egyenlő lesz a honvédekével. Szine sötétzöld, fedele fénybőr, mint szintén szemernyője és álladózója is. — A csákó homlokzatán a magyar czimer lesz fehér fémből; tetején nemzeti szinü fémből készitett rózsa, közepén a magyar czimerrel fog alkalmaztatni.

— *Gazdag különcz* halt meg a napokban Strassburgban. Fritz Vilmosnak hivták, s mint az „Elväsaer Journal“ irja, 40 háza volt, ugy élt és halt meg, mint igazi különcz. A Viehgasséban lakott egy 3 emeletes házban melynek ablakait 30 esztendő óta nem nyitották ki, s ugyanannyi idő óta a ház mellett levő nagy kert is parlagon hevert. Az öreg maga, kit az egész város „der Millionen Fritz“ nek nevezett, nagyon szegényesen élt, kopott, szürke ruhát viselt, télen nyáron ugyanegyet, az embereket kerülte, ha valaki pénz kért tőle, dühbe jött, s hogy meghalt, egész vagyonát jótékony czélokra hagyományozta.

— *Hány pap* és hány apácza van Magyarországon? A legujabb évkönyv szerint van 7620 római katholikus pap és szerzetes, s 131 apácza; 2268 görög kath. és keleti szertartásu pap és szerzetes; 847 lutheránus, 1999 reformatus, 196 unitárius és 735 zsidó pap.

Papirszeletek.

— A Csányi László huszárja. A boldogult Bónis Samu beszélte még ez adomát Csányi Lászlóról, kit igen szeretett. Csányinak volt egy öreg huszárja ki roppant elhizott. Egy ebédnél a véd huszár kigombolt dolmánynyal szolgált föl. Csányi az ily rendetlenséget nem türhette. — Gombolja be kend a dolmányát! mondá. A huszár kimegy s bejön ismét begombolatlan. — Gombolja be kend s dolmányát kiáltott már akkor Csányi. A huszár megint kimegy s harmadszor is gombolatlan jő be. De már ekkor fölpattant Csányi s mérgesen rivalt a huszárra: Miért nem gombolja be kend a dolmányát? — Azért mert nem lehet! felelt szintén mérgesen a huszár. Csányi aztán jót nevetett. Most látta, hogy kihizott a huszár a dolmányból.

— Mért nem bisik bennem az ur?
— Mert piros haja van!
— De liksz önnek is az van!
— Épen azért!

Vizsga előtt.
— Te mama!
— Mit akarsz kis fiam?
— Ne gyere ám el a vizsgára, mert akkor kikérdez a tanitó ur.

— Uram, igen sajnálom, de nem fizethetem azt az öt hatost, a melyet tőlem elnyert.
— Micsoda szemtelenség az urtól, hát én mivel fizetem ki a vacsorámat?

Szerkesztői üzenet.

3855. I. B. Gyarmat. Köszönet a küldött könyvért.

3856. R. Csabrendek. Azonnal pótoltuk.

3857. P. S. Zala-Egerszeg. A 4 frtot átadtuk a kiadóhivatalnak. „A multak emlékeit“ mielőbb elolvassuk. Most nem érünk rá. Üdvözlet!

3858. L. Csabrendek. Igen sajnáljuk elkésését jövőre maradt.

3859. Kottori. Mihelyt időnk engedi válaszolni fogunk.

3860. Z. Sz. Gróth. A nyilvános köszönet jövő számra maradt.

3861. V. L Sopron. Köszönet a szives megemlékezésért. A 4 frtot átadtuk a kiadó urnak.

3862. Kr. Helyben. Jövő számra kelle hagynunk: megkésve kaptuk.

3863. Békés-Csaba. Válaszolni fogunk.

3864. E. Bpest. Megérkestek s azonnal szétküldöttem. —

Vasuti menetrend

A buda-pesti időmutató óra szerint,

indul Kanizsáról

Vonat szám	*hova:*	Óra	Perc.	Idő
205	Eszék, Mohácz, Dombovár s Fiuméba	4	48	reggel
215	„ „ „ „	2	30	délut.
212	Buda-Pestre	4	58	reggel
202	„	2	6	délut.
204	„	11	30	estve
213	Bécsbe (Szombathely, Bácz-Ujhely felé)	5	8	reggel
301	„	11	48	estve
315	Sopronba	3	38	délut
303	Triestbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	4	58	reggel
201	Triestbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	2	47	délut.

Érkezik Kanizsára

honnét:

216	Eszék, Mohácz, Dombovár s Fiumeből	1	41	délut
206	„ „ „ „	11	11	estve
203	Buda Pestről	4	20	reggel
201	„	2	5	délut
211	„	9	44	estve
314	Bécsből (Szombath. Bácz-Ujhely)felől	10	27	estve
302	„ „ „ „	4	5	reggel
163	Sopronyból	11	53	délel.
214	Bécsből Grácz, Marburg, Pragerhof felől	4	12	reggel
202	Trieszt- és Bécsből Marburg, Pragerhof felől	1	21	délut.
204	Trieszt- és Villachból Prágerhof felől	11	—	estve
	Marburgba csatlakozás Villach és Francesfestből			
	„ „ „ „			Francesfestből

Felelős szerkesztő: **Bátorfi Lajos.**

HIRDETÉSEK:

Van szerencsénk a n. é. közönségnek tisztelettel tudomására hozni miszerint:

NAGY-KANIZSAN

LÖVINGER-féle házban Knortzer szálloda mellett

budapesti butor-gyári raktárt

kapcsolatban egy papirkárpit (Tapeten) raktárral

ELLENBERGER és TÁRSA

czég alatt nyitottunk

Ajánljuk ezen mindennemü **fa** és **kárpitozott butorok** — **butorkelmék**, valamint fali szőnyegek (Tapeten) és ehez való diszitményekben gazdagon felszerelt raktárunkat.

Mindennemü kárpitos munkálatok ugy helyben mint vidéken az általunk e végre felállitott kárpitos műhelyben jutányos árak mellett pontosan eszközöltetnek.

Ellenberger és Társa,
budapesti butor gyárosok.

Bécsi Waldstein systemája szerint a távol- rövid- nem különben a gyengeszemünek láterejéhez szorosan illő szemüvegek nyujtatnak.

A szemüvegek és csipfetők különféle foglalatban, nem kevésbé egyéb a látszerészetbe vágó czikkek valamint javitások is jutányos áron kaphatók

(968 8—*)

HELFY B.-nél

N.-Kanizsán a „KORONA“ átellenében.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1880. január 4-én. — 2-dik szám. — Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr.

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodsor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.“

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wiesslerház.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tűzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“, a „n.-kanizsai kiadó-nevelő egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Előfizetési felhivás
a
„Zalai Közlöny“
1880-dik évi 19-dik folyamára.

Daczára az idő mostohaságának, egy jobb jövő reményében folytatólagosan kiadom az általam alapitott, s nem csekély áldozattal fenntartott s 19-dik évfolyamába lépő „Zalai Közlönyt“ hasonló alakban s független szellemben szerkesztetten.

A megye minden részében van e lapnak önzetlen munkatársa és azért minden nevezetesebb mozzanat gyorsan és hitelesen közöltetik s minden más helyi lapot jelentékenyen megelőz azáltal, hogy hetenkint kétszer adatik ki, mi a hirdetésekre nézve is sokkal előnyösebb és méltán figyelembe vehető.

Bizva tehát a mélyen tisztelt közönség hazafias érzületébe, törekvésemben lelkes pártolásával fog továbbra is buzditani s csüggedést nem ismerve, tömeges részvétével, szellemi és anyagi pártfogásával lelkesiteni.

Előfizetési ár:

1880. január—márt. évnegyedre 2 frt.
„ január—junius félévre 4 frt.
„ január—decz. egész évre 8 frt.

Az előfizetések idejekorán való megtételét kérem, miután feles példányokat nem nyomatok. A vidéki előfizetések eszközlése legczélszerübb postai utalványon, melyek egyenesen hozzám intézendők.

WAJDITS JÓZSEF
kiadó laptulajdonos könyvkereskedése
Nagy-Kanizsa.

A közraktárról.

Ugy halljuk, hogy Kanizsa város területén egy közraktárnak felállitása czéloztatik, ezen mozgalom Zalamegye gazdasági egyesülete és a kanizsai kereskedelmi testület küldöttei közt tárgyaltatik. Bár mi csekély kezdeményezési alapon álljon ezen ügy keresztülvitele, mi azt nemzetgazdászati és pénzügyi okokból üdvözöljük és teljes keresztül vitelére a legjobb sikert óhajtjuk.

Minden vállalat csak ugy felel meg a hozzá kötött várakozásnak, ha az azon alapon, melyen hivatva van az érdekek kölcsönös összesitésének megfelelni — létesittetik, igaz ugyan, hogy bün volna a kanizsai közraktár érdemében előre is birálatot mondani, mert minő stadiumbani állásáról biztos tudomással nem birunk, igy mi csak egy a közkivánalomnak megfelelő közraktárról kivánunk szóllani, nézeteinket a tárgyban elmondani, hogy az a helyi és vidéki gazda és kereskedő közönség várakozásának megfelelhessen.

Miután Kanizsa város érdekelt vidéke, mely a kanizsai nemzeti bank fiók keretéhez tartozik, gabna és bortermelő közönséget ölel fel magában, igy tehát az onnét vont következtetésnél fogva, midőn a raktár felállitása czéloztatik, az nem csak kizárólag gabna, de igen bortermelésre is irányoztassék és akként rendszeresittessék, mikép ez mindkét e nembeli terményt magába felölelni és befogadni képes legyen, s óhajtjuk, hogy ezen közraktár kezelésének felügyelete a nemzeti bank tanácsára bizassék nézetünk szerint, mert az esetben a bank mind a kereskedőt, mind a termelőt egyformán a raktárba szállitott termény érték arányához netáni szükségei fedezése érdemében előleggel láthatja el és az ott elhelyezett s átvett terményt már mint kézi zálogot birván, értékesités esetére saját követelésének biztositásával intézkednék.

Állitásunk bebizonyitására a következőket hozzuk fel, feltéve, hogy a raktár nemcsak gabna, de ugyuttal borterményre is irányoztatik. —

Vesszük, egy bortermelőnek 4, 5 vagy akármennyi mennyiségü bora van, melyet értékesithet, ezen bor készletét eladni nem tudja, mert vevője nem jelentkezik, pénzre azonban, hogy adóját és más égető szükségét fedezhesse, mulhatlan szüksége van, hogy ezen sorsán segithessen, borkészletét a raktárba szállitja és a történt beszállitást igazoló okmánynyal a banknál jelentkezvén, váltóra a letett bor mennyiség értékéhez képest kölcsönt vesz fel és ebből szükségletét fedezvén, mig egyrészről az uzsora alul szabadul, addig tartozását leróván, két érdeknek felel meg, s igy a bank, melynek hivatása az uzsora megtörésével a kereskedelmet s ezzel az ipart s nemzetgazdászatot elősegitni van utalva, biztos alapon is kellő biztositék mellett adván kölcsönt, mely kölcsöne a beszállitott és raktározott bor eladásával nála törlesztetvén, a tulajdonos, ki a bor eladást foganatositja, csak a kölcsönzött tőke ennek folyó kamatai ugy a kezelésre forditott költségek levonásával fennt maradó mennyiségnek felvételére szoritkozhatván, ezt nyerheti csak tulajdonul.

Igy állunk a gabna és hasonnemü termények és kereskedelmi czikkek kezelésével, de egyuttal a közös pincze kezeléssel még azt is elérjük, hogy azon külföldi kereskedő, ki egyszer raktári pinczéink borkészletét megismerte, mind biztos jó és egészséges borra számitván, szivesebben adja pénzét, és értékesebb árt adhat, mert itt már a borok mint szinre mind tartósságra, ép ugy kellemességre nézve osztályozást nyervén, mindig egyforma minőségü bort állithat oda, hova azt értékesitni utaltatik.

De ha tekintetbe vesszük a bor hamisitás tárgyában már eddig elkövetett merényletet és ezen a Kanizsa vidéke mint a bortermelő közönséget óriási csapással fenyegető katasztrófára kell, hogy necsak a döntőkörök nehézkes eljárását tekintsük, de saját jól felfogott helyzetünk parancsolta, eljárásnál fogva is oda kell hatnunk és mint egy test a kereskedelmi világgal össze forrni s igy egyesitett erővel oly állapotot létesiteni, mely által mint a termelő, ép ugy a kereskedő osztály jóléte és előmenetele biztositassék. —

Nem szabad szem elől tévesztenünk azt sem, hogy a már eddig észlelt borhamisitás tárgyában az országos gazdasági borászati szakosztály behatóan foglalkozik, tudjuk, hogy e tárgyban Jókai és Szalay Imre országgyülési képviselők is a miniszterelnököt interpellálták, azt is tudjuk, hogy a miniszter ur válaszában a szigoru eljárást hangsulyozván, állitá, hogy már a tulszigor a miatti felszólalásra is okot adott. — Ha ezt csak átfutólag tekintjük, igen könnyen azt mondhatjuk,

---

TÁRCZA.

A férjek.

(Életképek.)

Irta: ifj. **Donászy Ferencz.**

II.

A kiállhatatlan férj.

Rosszabb a mesebeli sárkánynál, Falstaff, Othello egy személyben, szarvakat lehet rakni neki, amennyi tetszik, de néha öntudat és akaratlanul összeőkleli velök környezőit.

Az ily férj minden lében kanál . . .

A felkeléstől, a lefekvésig, mindig beszél, igazgat, mindig neki van igaza, bárminő képtelenségeket állit is, pedig legtöbbnyire azokat beszél össze . . .

Neki mindegy, a pudding sütéstől a téglavetésig, az ananász termelőstől kezdve a krumpli kapálásig, a selyem himzéstől a szakvarrásig, mindenről beszél, mindent saját nézete szerint talál legjobbnak.

Változik az idővel, valóságos aprilis, egyik perczben epés, mogorva, másik perczben kicsapongó kedvü, de még akkor is kiállhatatlan, még jó kedvében is oly izetlen, esetlen, mint az éretlen vaczkor.

* * *

Kedélyes terem, a kandallóban vigan pattog a tüz, az asztalon párolgó kávé, az asztal mellett egy csinos arczu nő ül, nagy eleven szemekkel, egy divatlapban laposgatva . . .

Anna, szólt a rakosgató szobalányhoz, menjen hivja férjemet; a kávé egészen elhül.

A férj azonban hivás nélkül is megjelent, még pedig a legkiállhatatlanabb kedélyben.

Ugy bepólyázta magát slawrokkjába, mintha Szibériába készülne, a vörös fez ugy fejébe volt huzva, hogy bojtja a háta közepét verte, nyaka pedig egy irgalmatlan nagy sálban veszett el, mely legalább is 8-szor volt nyaka köré csavarva.

Istenem Aurél bajod van?

Azt hiszem asszonyom önnek mindegy, akár van bajom, akár nincs, viszonzá férje meglehetős udvariatlanul.

A férj rettenetesen harákolni kezdett, s odamegy a kandallóhoz és felemelte a fáskosár fődelét . . . .

Mi az ára egy öl fának asszonyom?

Azt hiszem 16 frt, de miért kérdezed édesem. —

Semmi másért angyalom, szólt a férj gunyosan, azt hittem olcsóbb, legalább is két forint, mert a fás kosár tele és a kályhában oly tüz van, hogy legalább is ökröt lehetne sütni, hány darab fát égetsz el naponként!

Eh ne légy oly szőrszálhasogató mit tudom én? —

Mit, nem tudod? no ez furcsa!

A férj az asztalhoz ül és köhög, utóbb dörmögni kezd, nem csuda, ha egyik náthából a másikba esem, itt oly meleg van, hogy kiállhatatlan.

Itt éppen nincs oly meleg mint gondolod, szólt a nő, mialatt töltött férjének.

Mi es, kérdé a férj, ezaga nem éppen kellemes, olyan mintha kozmás volna?

Csokoládé, mit te éppen szeretsz . . .

Nagyon téved asszonyom, ha azt hiszi, hogy én szeretem, inkább husszor iszom kávét mint csokoládét egyszer, és-és, pár kanállal szájába vesz, ez meg pláne imfamis rosz.

Én inkább nagyon is kitünőnek találom!

Persze csupán csak azért is, hogy nékem ellent mondhasson . . . .

Én szoktalak szekirozni? ebben igazad van, szólt a nő, te csak ugyan napról napra kiállhatatlanabb kezdesz lenni.

Hogy kozmás csokoládéját nem iszom; nem de? oh az ily férjek rendesen kiállhatatlanok, kik az elrontott reggelit rosznak találják.

Ezzel a férj tovább issza csokoládéját; mellé kalácsot eszik.

Torkom fáj ha nyelek, minek tettél kalácsot ide?

Hát ne egyél, különben a kalács kedvenczed, avagy tán ez is rosz? kérdé a nő gunyosan . . .

Nem annyira rosz, mint a vaj avas benne, hogy veszi a vaj fontját asszonyom.

Nem tudom, hagyj békét, hadd olvassam el e czikket . . .

Nem tudja, de hisz igy tönkre kell mennem!

Gondolom, 48 kr. és ez a vaj a legjobb, a milyet valaha láttam.

48 kr., és ezt is csak gondolja, hát nem szokott a szakácsnéval számolni?

De igen, hanem tegnapról még nem számoltam . . .

Hivassa be a szakácsnét.

Anna hivja be a szakácsnét.

A szakácsné bejött.

Lizi, hogy volt a vaj fontja?

Negyvennyolcz krajczár asszonyom!

Különös, szólt az ur, Terebesiéknél tegnap előtt vajat vettem, az jobb volt sokkal ennél, és fontja 44 kr. volt csak; ilyen gazdálkodás, hm, hm . .

Hozzon egy pohár vizet . . .

A nő az asztalon álló üvegből férjének vizet töltött.

Ez felemeli poharát, de előbb össze-vissza vizsgálja, nem uszkál-e benn valami, s aztán iszik, rögtön mérgesen az asztalra csapja.

Rettenetes, kiálltja harányan, nekem a torkom fáj, s oly hideg vizet tölt nekem, majd a fogam kihull tőle, erővel azt akarja, hogy megbetegedjem?

Ugy látom uram ma terhére vagyok és semmi sem tetszik; jó, reggelizzen maga, ezzel a nő összecsapja a lapot, s a másik szobába távozik. —

A férj pedig még egy jó csésze csokoládét tölt magának, s melléje pedig elfogyaszt még egy darab jókora kalácsot.

Mikor a szobalány kiakarja vinni az edényeket azt megállitja: Anna, mondja meg a szakácsnénak, nem vagyok vele megelégedve, ma minden infámis rosz volt.

Ezzel felkeresi nejét a másik szobában.

Asszonyom, önnek a magaviselete borzasztó, kezdi epésen, erőnek erejével jeleneteket akar előidézni, hogy a városban nevünket a cselédek meghurczolják; tudja mi a jó hirnév asszonyom? itt a férj minden féle ügyetlenségekot beszél össze a jó hirnévről és kényszeriti nejét arra, hogy mindazt végig hallgassa.

A nő unja magát halálosan, a férj sokat köhög, tüszköl, de azért folyvást beszél.

Utóbb a nő virágait kezdi locsolgatni.

hogy biz ez szomoru helyzet, hogy idejutottunk és ha behatóbban vizsgáljuk mind ezen kalamitásoknak tulajdonképen ki az okozója, önkénytelenül azon feleletet nyerjük, hogy mindezt a kormány gondatlan eljárása vonta maga után, mert mig egyfelől az adók különféle behozatala azoknak fokozatos emeléséről gyorsan gondoskodott, addig behunyt szemmel nézte azon vajudást, mely a kereskedelem pangása által mint a kereskedő, ép ugy a termelő közönség telt erejének megbénitására okvetlen beállott, mert minden adó emelésnél megelőzőleg gondoskodni kellett volna terményünk biztos piarczáról, mert hisz mi termelő ország vagyunk, nálunk minden sorsu és rangu ember jóléte és boldogsága a termelő közönség jóléte és boldogságától feltételeztetvén, igy a kormány is innét meriti jolétét, és még is fájdalom, az legkevesebbet gondol oda, hol létele biztonságának alapköve letéve van. —

Miután most már mindenki belátja és érzi, hogyha élni és mint szabad nemzet a világ kontinensén fent maradni akarunk erőink egyesittésével s annak fokozatos gyarapitásával oda kell hatni, hogyha gyökeres változást előidézni nem is, legalább az égető seb enyhitését lehetővé tenni iparkodjunk, innét van az, hogy e közraktár ügyében felszóllalunk s annak üdvös voltára a gazda közönségünk figyelmét felhivjuk, remélve, hogy általa megértetnek és felkarolva az eszmét, saját körében tömörülni és elkövetni fog mindent, hogy a szándokolt közraktár felállitásával oly intézkedés jöjjön életbe, mely által a bortermelők igényei is kielégitve legyenek.

Ennyit kivántunk egyelőre tájékozásul nyilvánosságra hozni, a későbbi fejleményekről gazda és kereskedő közönségünket értesiteni fogjuk.

Jegyzőkönyv,

mely „a zalamegyei ált. tanitótestület Nagy-Kanizsa járási körének“ 1879. évi nov. hó 20-án Nagy-Kanizsán a polg. iskola rajztermében megtartott évi II.-ik közgyüléséről fölvétetett.

Jelenvoltak száma 41 — és pedig a nagykanizsai polgári, felső- és alsó népiskolai tanitók és tanitónők részéről 25-en, a vidéki tanitók közül 16-an vettek részt a gyülés értekezletében.

Rumszáuer Simon elnök d. e. 10 órakor bevezető beszéddel nyitá meg a gyülést. Üdvözölte a szép számmal megjelent kartársakat. — Hüen ecsetelve, tüntette fel a néptanitó ténykedésével szoros összefüggésben álló helyi és egyéb viszonyokat, melyekre hivatkozva ajánlja a társulási szellem, mint egyik föltényezőnek fentartását a legnemesb nevelészeti czélok s a jövőhöz kötött reményck elérése és megvalósulása végett.

Elnöknek általános tetszéssel kisért és éljenzéssel fogadott beszéde után a gyülésnek e napra kitüzött tárgyai vétetnek föl a következő sorrendben:

1. A nagy-kanizsai tanitótestületnek a járási körhöz való csatlakozása.

E pont föltevése után először Száringer Károly szólalt fel és indokolás mellett olvasta fel a járási kör többségének megbizásából következő javaslatát:

„A nagy-kanizsai járás tanitókőre a következő föltételek alatt csatlakozhatik a nagykanizsai tanitótestülettel:

a) a „nagy-kanizsai járás tanitói kör“ csim megmaradjon;

b) évenkint legalább egy értekezlet vidéken is tartassék;

c) a mi a jelenlegi tisztikart illeti, azok 1 évig hivatalukban meghagyassanak, mai nap pedig egy alelnök és másodjegyző Nagy-Kanizsáról választassék;

d) az ezután választandó tisztikar a városi és vidéki tanitókból vegyesen választassék.“

A javaslat a), c) és d) pontjaira néhány észrevétel tétetett; de már a b) alatti tétel élénkebb vita tárgya lőn, melyhez többen szóltak ugy a városi, mint szintén a vidéki tanitók közül.

Végre, — különösen az ezen ügyben közelről érdekelt nagy-kanizsai tanitótestület a legszentebb tanügyi czélra való törekvés tekintetéből ebbe is beleegyezett. Tehát határozatilag kimondatott, miszerint:

a nagy-kanizsai tanitó testület a járási körhöz csatlakozik a kör eddigi czimének fentartása mellett. Az évi 2 rendes gyülés egyike, u. m. az őszi (esetleg téli) Nagy-Kanizsán, — a másik u. m. a tavaszi (esetleg nyári) pedig a járás valamelyik községében tartassék.

A tisztikar városi és falusi tanitókból vegyest választandó. — Az eddigi tisztikar még egy évre megtartatik; kiegészitésül azonban ez alkalommal beválasztattak Nagy-Kanizsáról: alelnöknek Hoffmann Mór és másodjegyzőül Szalay Sándor — egyhangulag.

2. A nagy-kanizsai járás tanitói kör tagjainak névsor összeállitása.

Ezzel a tisztikar bizaték meg.

3. Bánffy Alajosnak a tapolczai közgyülés elé terjesztett ez inditványára vonatkozólag:

„Állittassék okadatolással egybe azon ábrák jegyzéke, melyek a népiskola (I—VI.) egyes osztályában a szemléltető oktatáshoz szükségesek.“ — többek hozzászólása után Hoffmann Mórnak — esen általa alapos érvelésekkel megvilágitott — véleményét osztja és fogadta el a gyülés többsége:

„Miután ábrák és vezérkönyvek nagy számmal léteznek, a szemléltetésre a magas ministerium által is elfogadva és jóváhagyva; ennélfogva Bánffy inditványát a jkör czélszerűtlennek s általában kivihetetlennek tartja.“

4. Olvastatott a zalamegyei ált. tanitótestület keszthelyi járás köre elnökétől 82/879. sz. a. küldött s a keszthelyi jkör 1879. évi okt. 29-én tartott közgyülés jegyzőkönyvének kivonatolt 6. és 15. pontjait tartalmazó átirat.

Ez átküldött jegyzőkönyvi kivonat 6-dik pontjára nézve határoztatott, — misszerint:

a nagy-kanizsai járás-kör csatlakozik a keszthelyi járáskör abbeli óhajához, hogy a „Magyarországi tanitó-egyletek szövetsége“ alapszabályainak megerősitése végett a ministeriumhos ujólag kérvény intéztessék.

A 15-dik pont tartalmát illetőleg, a gyülés nézete és elvi elhatározása a következőkben nyilvánul; u. m.

5. A nagy-kanizsai járási kör saját kebelében alapit segély-egyletet, melynek alapjául Hoffmann Mór 20 frtot, Schmidt Károly pedig 10 frtot ajánl fel. — A kör tagjai szintén e czélra félévenkint 25 kr. befizetésére kötelezik magukat.

6. Rosenblüh Lajos azon inditványa, hogy kerestessenek meg az összes magyarországi tanitó egyletek azon kérvény pártolása végett, miszerint a nmlgu vall. és közokt. ministerium által az országos tanitói nyugdij-alap kimutatása a megyei bizottságoknak megküldessék, — általános helyesléssel elfogadtatik.

7. Ujtagul belépett a körbe: Boronkay Károly nagy-kanizsai izr. elemi isk. tanitó.

8. A jövő gyüléskor gyakorlati előadást tartani vállalkoztak:

Száringer Károly a földgömb ismertetése-, Kiss Ignácz az olvasmányok kezelése és Magassy Mátyás a magyar történelemből. Lendvay Ferencz szépirodalmi értekezést fog tartani.

9 A jövő évi I. (tavaszi) közgyülés helyeül Magyar-Szerdahely tüzetett ki.

Több tárgy nem levén, elnök által a gyülés befejezettnek nyilvnáittatik.

Kmf. RUMSZÁUER SIMON,
a kör elnöke.
Jegyzette: AMBRUS LAJOS,
a kör jegyzője.

Bünügyi tárgyalások jegyzéke

zala-egerszegi kir. törvényszéktől

1880. évi január 8-án.

3225. B/879. Sz. l. Kamarás János és társa tolvajlással vádoltak elleni ügyben 3 ad bir. itélethirdetés.

3263. B/879. Sz. l. Biró József és társa sulyos testi sértéssel vádoltak elleni ügyben 3 ad bir. itélethirdetés.

3268. B/879. Sz. l. Szabó József és társai lopással vádoltak elleni ügyben 3-ad bir. itélethirdetés.

3269. B/879. Sz. l. Kiss József sulyos t, sértéssel vádolt elleni ügyben 3-ad birósági itélethirdetés.

3322.B/879. Sz. l. Farkas Imre és társai lopással vádoltak elleni ügyben 2-od birósági itélethirdetés.

3323. B/879. Sz. l. Hermán János és társai tolvajlással vádoltak elleni ügyben 3 ad bir. itélethirdetés.

3356. B/879. Sz. l. Török (Olajos) Péter) sulyos testi sértéssel vádolt elleni ügyben 2-od bir. itélethirdetés.

Január 15-én:

3320. B/879. Sz. l. Pollák Albert ellenszegülléssel vádolt elleni ügyben 2 od bir, itélethirdetés.

3321. B/879. Sz. l. Németh Ferencz és társai sulyos testi sértéssel vádoltak elleni ügyben 3 ad birósági itélethirdetés.

3526. B/879. Sz. l. Baboti József életbiztonság elleni vétséggel vádolt elleni ügyben 2 od bir. itélethirdetés.

3559. B/879. Let. Tarsoly Károly sulyos testi sértéssel vádolt elleni ügybeni 2-od bir. itélethirdetés.

Január 22-én:

3262. B/879. Sz. l. Cseke Imre és társa tolvajlással vádoltak elleni ügyben 3 ad bir. itélethirdetés.

Január 29 én.

3341. B/879. Sz. l. Tóth Ferencz emberölés büntettével vádolt elleni ügyben 3-ad bir. itélethirdetés.

3354,3359. B/879, Sz. l. Füst Ferencz suly. t. sértéssel vádolt elleni ügyben 3-ad bir. itélet hirdetés.

3418. B/879. Sz. l. Redler Mihály suly. testi sértéssel vádolt elleni ügyben 3-ad bir. itélet hirdetés.

3478. B/879. Sz. l. Gelencsér Péter végrehajtás megakadályozásával vádolt elleni ügyben 3 ad bir. itélet hirdetés.

Kelt Zala-Egerszegen 1879. decz. 31-én.

MUZSIK KÁLMÁN
iroda igazgató.

Helyi hirek.

— *A „Korona“* vendéglő éttermében tartott társas estélyt a dalárda az év utolsó estéjén; az étterem oly zsufolt volt, hogy esti 9 órakor már számosan visszamenni kénytelenitettek. Élénk elismerést aratták Berecs Imre mesteri zongora játéka mellett a dalárda működő tagjai.

— *Részvéttel* vettük föl, Letlinger Kelemen szent-ferenczrendi kanizsai házfőnök ur balesetét, ki a jégeni elcsuszás folytán jobb kezének kisujját ugy megsérté, hogy aggodalomra adott okot, mult vasárnap tartott orvosi consilium után örömmel jeleshetjük a komoly veszély megszüntét. Adja Isten, hogy mielőbb szerencsésen felgyógyuljon a köztiszteletü férfiu! —

— *A Szylveszter estély* a „Polgári Egylet“-ben feszt elen kedélyességgel tartatott még. Szép számban lévén, daczára a felette olcsó belépti dijnak, mégis a könyvtár javára 15 frt. tiszta jövedelmet eredményezett; éjfél előtt és éjfél után folyt a tánczmulatság is javában. Éjfélkor Hencs Antal ur üdvözölte sikerült beszédében az uj évet. A hölgyek közt ott láttuk: Plihál Ferenczné, Svastics Károlyné, Knausz Boldizsárné, Osszesly Antalné, Nyuli Györgyné, Zók Nándorné, Horváth Istvánné, Bartané, Jungné, Tubolyné, Klinkerné, Molnárné, Kilikné sat. urnőket, Svastics Margit, Szalmay Irén, Portier Julcsa, Zók Lenke, Wajdits Irma és Ilonka, Kapronczáról Szemerey Marcsa sat. kisasszonyokat.

— *A „Társas Kör“*-ben évenkint megtartatni szokott „Szylveszter estély“ az idén is fényesen sikerült s vidám kedélyességgel folyt le. Reggel 4 óráig tartott; a tombola tárgyak értékesek és gyönyörüek valának. A kör buzgó elnökének neje Dr. Laky Kristófné urnő körül láttuk, Blau Eugenia, Weisz Gutmann Hedvig, Clementné, Dauschéné, Varga Lajosné, Stemmerné sat. urnőket, Gózony Marcsa, Weiss Sabina, Welisch Fáni és Zsófi, Dobrin Selina, Ditrichstein Ilka sat. kisasszonyokat. A francia négyest 36 pár tánczolta. Bevétel 180 frt. volt.

— *Mükedvelői* előadás lesz ma, január 4-én a „Szarvas“ disztermében „A pénz szomj, vagy a segesvári vereségből menekült bujdokló“ irta Országh István veterán színész, működők a polgári osztályból valók, a szinlap igy mondja. A jótékonyczélu előadást ajánljuk a t. közönség pártfogásába; megvalljuk, hogy másnap is adhatták volna, miután a kereskedelmi ifjak felolvasási estélye is ép ez időben tartatik meg.

— *Közgyülése* lesz Nagy-Kanizsa város képviselő testületének január 5 én délután 3 órakor. Tárgy: Az 1880. évi városi magán költségvetési előirányzat előterjesztése és azzal kapcsolatban álló ügyek.

— *Lapunknak* hirdetési és hirrovatában emlitett uj találmányu zongora Berecz Imre zenetanár ur lakásán (Tersánczkyház) szemlélhető meg.

— *Nyilatkozat*. Több oldalról elterjedt azon teves vélelem folytán, hogy én a „Független Zala“ czimmel Remete Géza ur által kiadni szándékolt lapnak munkatársa, vagy szerkesztőségi tagja lennék, ki kell jelentenem, hogy czimzett hirlapi vállalatnak sem programmja, sem lapja szerkesztésébe be nem folytam, s be nem folyok és azzal semmi összeköttetésem egyáltalában nincs és nem is leszen. Nagy-Kanizsa, 1880. évi január 3-án. Tuboly Viktor ügyvéd, mint a „Zalai Közlöny“ r. munkatársa.

— *Tánczta nitás*. A szives fogadtatásért, melylyel ittlétem alatt a nagyérdemü közönség szerencséltetett, köszöne emet nyilvánitván; van szerencsém tisztelettel jelenteni, hogy növendékeimmel a tánczta folyamot 1880. évi január hó 10 én bevégzendem. De miután többrészről figyelmeztettem, hogy egy második tánczfolyam megnyitása czélszerü volna, erre szivesen vállalkozom azon esetben, ha erre elegendő részvevőt nyerhetek. Felkérem ennélfogva a tisztelt szülőket, kik gyermekeiket az illem és tánczta ban kiképeztetni óhajtják, ugy szinte a tánczkedvelő ifjuságot, magukat nálam — városház utcza 2-ik szám I-ső emeletében — a távirdai hivatal átellenében — a fentemlitett napig elöjegyeztetni. Elöjegyzések elfogadtatnak naponkint d. e. 9—12. és d. u. 2—6 óráig. Krausz Gyula, tánczs- és illemtanár.

— *A tetenyei* fiatalság 1880. január hó 24 én Letenyén „a nagyvendéglő“ termében jótékonyczélu zártkörü tánczvigalmat rendez. Személyjegy 1 forint. — Családjegy 3 forint. Kezdete 8 órakor. Szállásokról gondoskodva leend. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak, és hirlapilag nyugtáztatnak.

— *Nyilvános köszönet*. Sz. Gróth decz. 30. 1879. Alulirottak ugy a magunk, valamint e város lakósainak köréből nagyszámu megbizóink nevében azon meleg hála-érzettől indittatva, melyet t. Tárnok Alajos urnak e

---

Borzasztó, hát azt hiszi, hogy virágjainak káka természete van, hogy mindig öntözi.

De hisz egy hete, hogy nem öntöztem őket!

Az meg hanyagaság, mit nem hiszek, ön sokkal bővebben bánik mindennel, sem hogy virágjait egy hétig ne öntözze.

A virág ápoláshoz szakavatottság szükséges, legalább minden héten egyszer megkell gyökereik körül a földet szurkálni, igy ni, s a férj zsebkését vessi elő, s körül szurkálja a cserepekben a földet.

Átkozott nátha, adjon egy zsebkendőt asszonyom!

A nő férjének egy csinos kék csiku kendőt ád!

A férj nézi, vizsgálja, össze vissza!

Ugy tetszik, ez nem az én zsebkendőim közül való?

Véletlenül az enyémekből adtam, de az nem tesz semmit.

De ugy tetszik, hogy ezek a kendők ujjak, mert még nálad nem láttam kék csiku kendőket.

Igen, multkor vettem őket, pár nappal ezelőtt.

Különös, és te nekem nem szóltál erről semmit.

Igazán furcsa vagy, hát ha én egy gombostüt veszek, azt néked mindjárt bejelentsem?

De már mégis különös, azt csak megengeded . . .

Legyen hát, különös, viszonzá a nő ingerülten.

Pár nappal később a férj az ebédnél jó kedvü volt, de azért minden tál ételt meg kritizált, s minden ócsárlása mellett is kétszer evett mindenből, még pedig tele tányérakkal.

Ebéd közben a nő emlité, hogy gyönyörü téli kelméket látott a kirakatban és azon óhaját fejezte ki, hogy szeretne belőlük választani.

A férj sietve evett, és tele szájjal kritizált; s több sületlen élczet mondott, min a nőnek nevetni kellett, hogy férje kedvét el ne rontsa, és ebéd után sietve távozott.

Nem sokára nagy zajjal visszatért, ugy megrakódva különböző csomagokkal, mint valami áfrikai dromedár.

S a hozott csomagokat neje elé tálalta . .

Azt csak elismered, hogy bőkezü férj vagyok, szólt szeretetre méltó mosolylyal, te óhajodat fejezted ki és én három ruhát hoztam néked és két kalapot.

A nő végig nézte a hozott tárgyakat, és nem birt egy fájó sóhajt visszatartani, a tárgyak mind a legrosszabb izlésről tanuskodtak, és ő egyet sem talált izlése szerintinek.

Különös, szólt a férj, te még csak nem is örülsz, meg sem köszönöd, más nő az ily férjet, isteniti, aki oly bőkezü mint én vagyok.

A nő pedig csak sóhajtott és minden kedvét elveszette a hozott ruhákhoz.

Pár nappal később a férj már ebéd után mindjárt neje nyakára ment; egy estélyre készültek, mit Terebesiné adott.

A férj elkezdett predikálni és erősen dohányzott neje öltözdéjében.

Milyen ruhát vessel fel kedvesem? Kék tarlatánt, rósszasin virágokkal . . .

Hm, hm szólt a férj, és hajad?

Hajporozva lesz, rósszasin virágdiszszel.

Hm, hm dünnyögött a férj.

A nő a tojtó füsttől erősen könögött, de as udvariatlan férj nem vette azt észre.

Nem próbálnád fel ruhádat, hogy hadd látnám!

Ne légy oly nevetséges, ugyan mit gondolsz? még csak 3 óra és én már az estélyre öltözködjem?

(Folyt. következik.)

lapok m. évi 101-ik számában megjelent és pedig heti vásárunk történetének közlése kapcsán Szt.-Gróth érdekét védelmező helyes nézete s illetve e város jólétét élénken pártoló rokonszenves sorai keltettek bennünk: esennel a nyilvánosság előtt köszönetünket fejezzük ki fentebb tisztelettel emlitett tekintetes Tárnok Alajos urnak, kit is szivből kivánjuk — a Magyarok Istene sokáig éltessen! Berger János, Paraiz János, Kublin D., Pránger Sámuel, Márkus József, Hirschler Mór, Berger Jenő, Wiener Fülöp.

— *Arverések* Zalamegyében. Somogyi József 550 frtra b. ing. jan. 5. Lesencze-Tomajon. — Gál László 646 frtra b. ing. jan. 6. Felső-Zsiden. — Zolder Károly 675 frtra b. ing. jan. 26. N.-Kanizsán. — Schlesinger Mátyás 1170 frtra b. ing. februárban Lesencze Istvándon. — Agg Rozi 255 frtra b. ing. jan. 9. Dedesen (Alsó-Lendva).

— *Tanügyi értesítés.* A „Zalam. ált. tanitói-testület" központi választmánya havi rendes ülését január 10-én d. u. 2 órakor Keszthelyen az elemi fiu-iskola tanszertárában tartja; a közp. választ. ülések nyilvánosak s azokon a t. vendégek szivesen láttatnak A tantestület elnöksége.

— *Csáktornyai* t. levelezőnk irja: A csákt. polg. egylet 1879. decz. 28-án tartott tisztujitó közgyülésén megválasztatott: elnöknek: Szakonyi Zsigmond, alelnöknek: Hirschmann Sándor, jegyzőnek: Margitai József, pénztárnoknak: Fehér József, ügyésznek: Konyáry Mihály, könyvtárnoknak Szántó Károly. — A csákt. jótékony czélu nőegylet, czimének megfelelőleg, szép jelét adá jótékonyságának Karácsonykor; vagy 15—20 szegény között szép összeget osztott ki. A csákt. dalegyesület Sylvester estéjét vigan ülte meg saját körében. Volt dal, zene, toaszt és jókedv. A müködő tagok által énekelt 6 dal jól sikerült. A vezénylő: Szikovits Ferencz dalegyl. alelnök volt.

— *Hymen.* Január 18-án vezeti oltárhoz főtisztelendő Molnár Antal, domborui plébános ur kedves és szellemdus nővérét, Paulina kisasszonyt, ugyan Domboruból Hirschler Testvér urak szorgalmas és tevékeny könyvvezetője Kymlay Ágoston ur. Boldogság kisérje a szép frigyet!

— *Czigányhalnak* nevezték el a balatoni halászok azt a halnemet, minőt ujabban fognak ki a Balatonból. Háta és oldala barnás fekete, a hasa pedig sárgás; nincsen sem pikkelye, sem szálkája s nagyon jó izü.

— *Rövid hirek.* A czárné haldoklik. — Somoskeőit Bécsben elfogták. — A bécsi magyar bál febr. 9 én lesz. — Várady Gábort a rendjel perben a törvényszék felmentette. — A spanyol király s királynéra rá lőttek, a tettes fiatal ember, elfogatott. — A hirlapi hirdetések bélyegilletéke jelentékeny reform alá vétetik. — Ungban egy orosz papot ettek meg a farkasok. — Félegyházán ujabban 4 gyermek halt meg toroklobban, eddigi áldozat 1178. — Blaháné a P. H.-ban czikksorozatot ir. — Czigánybandát fogtak el Maros-Illyén, mely hamis pénzt vert és terjesztett. — Nagy-Atádon polgári olvasó-kör alakult.

Ki nyert?

Prága, decz. 31-én: 77. 57. 36. 42. 15.
Lemberg, „ „ 35. 41. 77. 69. 72.
Szeben, „ „ 11. 46. 1. 44. 83.

Irodalom.

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— *Uj zenemüvek.* Táborszky és Parsch zenemükereskedésében Budapesten megjelent: Harmadik ábránd magyar dalok felett. 1. Lehullott a rezgő nyárfa. 2. Búra, búra bubánatra születtem. 3. Fáj a szivem. Rácz Páltól songora kisérettel hegedüre szerzé Huber Károly. Ára 1 frt 50 kr.

— *Kalauz* „az összes adó és jövedék ügyekben" Dobos János m. kir. pénsügyi fogalmazó által Kaposvárott sajtó alá bocsájtott közérdekü, szerfelett hasznos és olcsó füzet (előfizetési ára 20 kr), a amely iránt az adozó és adóügyekkel bajlódó közönség részéről nagy az érdeklődés; hogy a kivánalomnak minden tekintetben megfelelhessen, az országgyülés által megvitatandó adóemelési és az uj adó iránti törvényjavaslatok letárgyalása előtt a sajtót el nem hagyhatja, s igy előfizetések január közepéig elfogadtatnak szerző által.

— *Sopronban* Bárczi Ivántól második bővitett és javitott kiadásban igen érdekes munka jelent meg: A német cultura befolyása Magyarországra. Társadalmi tanulmány. Ára 1 frt. Kiadják Reichard és Litfass könykereskedők.

— *1880 ra* szóló „Bolond Istók naptára" megjelent elmés ellenzéki humorral és számos sikerült képpel. Ára 1 frt. Kiállitása diszes.

— *Ipolyvölgyi Béla*, tisztelt munkatársunknak költeményei „Az én virágaim" czimen igen csinos kiállitásban megjelentek; Balassa-Gyarmaton Spitzer Mór bizományából kapható. Ára 80 kr. A tiszta jövedelem fele része a Madách szobor pénztőkéjének gyarapitására fordittatván ajánljuk a t. közönség pártfogásába. Ami a költemények belbecsét illeti, lapunkból legnagyobbrészt ismeretes s nem szorulnak külön birálatra.

— *„Földgömb"* czimen szép kiállitásu s gazdag tartalmu képes heti lap indult meg Fülöp György szerkesztése alatt. Ára 15 kr.

— *Gróf Zichy Jenőtől* megjelent az „Emlékirat a magyar ipar fejlesztése érdekében" czimü nagyhatásu munka külön kiadásban. A nemes gróf e müvére visszatérünk.

— *A „Keszthely"* kiadását uj évtől kezdve Pöltz Pál vette át.

— *Bánfi János* szerkesztése és Nobel Armin kiadásában Pápán „Ifjusági és népkönyvtár" cz. vállalat indul meg. 1880-ban 6 füzet adatik ki, előfizetési ára 2 frt.

Vegyes hirek.

— *Hadsi Lójáról* Theresienstadtból irják, hogy a titokszerü mekkai zarándok, felkelő-vezér és fegyencz láthatólag — kövéredik. Midőn Theresienstadtba jött, az amputatitó, meg a sok utazási gyötrelmek folytán ugy nézett ki, mint egy éhenkórász; mig ma a rendes élet, a jó élelem és a szorgalmatos fürdés már az egészség rózsáit csalta arczára. Néhány nap előtt azt kérdezték tőle, hogy van? Hadsi mosolyogva azt felelte, hogy „az Állah jót küldött neki, mert szorgalmasan imádkozott, de ő még szorgalmasabban fog imádkozni, hogy a dolga még jobban menjen."

— *Gyilkos szarvas.* Bajorországban az ansingi erdőben szarvasvadászat volt a napokban, melyen Baecker tanár is résztvett. A kutyáktól üzött szarvas egyenesen Baecker felé rohant, aggancsával a tanár nyakát átszurta, mire ez holtan rogyott össze.

Papirszeletek.

— Az Istenért! nem veszett az ön kutyája? belém harapott!

— E tényből következtetve, csakugyan féltenem kell ilyesmitől.

Második Lipót császár szeretett főtáncsi és kitünően játszott rajta. Egykor az udvari karmester csudálkozva hallgatta, végre igy szólt:

— Felség! Valóban sajnálom, hogy senész nem lett.

— Ne sajnáljon kedves barátom! — felelé a császár — hála Istennek megvagyok elégedve a mostani állásommal is.

— Miért? Egy ur látván a másikat a sikos havon elesni, nevet. Alig tesz két lépést, lát egy lovat elesni. Ezen már nem nevet. S ugyan miért? Bizonyosan azért, mert ha nevető ur esett volna el, az elesett ur is nevetett volna rajta. Mig ha a ló látta volna elesni az urat, a ló nem nevetett volna.

Gőzfürdőben elesett egy kereskedő, két jelenlevő ügyvéd azonnal felemelte; a patiens köszönet mellett naivul megjegyzé: én vagyok az első kereskedő, kit az ügyvédek felemeltek.

Ván diák Olvastad már Tinódi Sebestyént.
Ifju diák: Nem tudom bizonyosan, de ugy gondolom, mintha sebes tinót láttam volna.

Vasuti menetrend

A buda-pesti időmutató óra szerint,

Indul Kanizsáról

Vonat szám	hova:	Ora	Perc.	Idő
205	Eszék, Mohács, Dombovár s Fiuméba	4	48	reggel
215	„ „ „ „	2	30	délut.
212	Buda-Pestre	4	58	reggel
202	„	2	6	délut.
204	„	11	30	estve
213	Bécsbe (Szombathely, Bécs Ujhely felé)	5	8	reggel
301	„	11	48	estve
315	Sopronba	3	38	délut
303	Triestbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	4	58	reggel
201	Triestbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	2	47	délut.

Érkezik Kanizsára

honnét:

216	Eszék, Mohács, Dombovár s Fiuméből	1	41	délut
206	„ „ „ „	11	11	estve
203	Buda-Pestről	4	20	reggel
201	„	2	5	délut
211	„	9	44	estve
314	Bécsből (Szombath. Bécs Ujhely)felől	10	27	estve
302	„ „ „ „	4	5	reggel
163	Sopronyból	11	53	délel.
214	Bécsből Grácz, Marburg, Pragerhof felől	4	12	reggel
202	Triesst- és Bécsből Marburg, Pragerhof felől	1	21	délut.
204	Triesst- és Villachból Prágerhof felől	11	—	estve
	Marburgba csatlakozás Villach és Francesfestből			
	„ „ „ „			Francesfestből

Felelős szerkesztő: **Bátorfi Lajos.**

HIRDETÉSEK.

Sérv-szenvedőknek

bármentes megkeresés után mindenki készséggel és ingyen kaphatja az alulirt czég által, a használati módját, az 'Hirasui, a Svaiczi Sturzenegger féle ártatlan altesti-kenőcsnek. E használati módhoz van temérdek bizonyitvány valamint köszönő irat csatolva a kigyógyultak által a szétküldés egy edényben történik, a melynek ára 3 frt 20 kr. (926 5—8)

Kapható:

FORMAGYI FERENCZ,

a Szüz Máriához czimzett gyógyszertárában

Budapesten

Egy tisztességes magyar családnál egy éltesebb ur vagy asszony 600 forint tőkével élete hosszáig eltartatik, azonkivül a pénz biztositható, minthogy egy uj telek vásárlására szükségeltetik, a bánásmód, melyben azon ur vagy asszony részesülni fog, atyai leend, ugy, hogy semmi gondja többé nem lesz, egy betegnek is jól volna itt, miután a hely nagyon egészséges és vidéke a legkiesebb Krajnának.

Minden továbbit levélileg.

Czimem **Puszt Károly** Franzdorf u. p. Franzdorf Laibachnál Krajnában.

Árlejtési hirdetés.

Somogy Csurgó m. város képviselő testülete részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint Csurgó m. város telkén ujból épitendő állami képezde, ehhez tartozó kertészlak és kutra árlejtés tartatik.

Az árlejtésre határnapul kitüzetik 1880. január hó 15-én d. e. 11 órája Csurgó m. város községházánál.

Árlejtési kikiáltási ár 19,500 frt. o. é., mely 6 évi törlesztéssel fizettetik, 8% kamatokkal együtt Csurgó m. város részéről.

Miről az árlejteni kivánók oly megjegyzéssel értesittetnek, miszerint a tervrajzokat — költségvetést, és egyéb közelebbi épitészi és fizetési feltételeket a vállalkozni kivánók Csurgó m. városban a jegyzői irodában bármikor megtekinthetik, — meg is jegyeztetik, miszerint az épitkezéshez szükséges tégla és cserép zsindelt, ugy 200 met. mázsa meszet a város természetben kiszolgáltatja, — az árlejtésen elérendő összegen felül.

Bánatpénzül az árlejteni kivánok az árlejtés előtt a kikiáltási ár 10% letenni tartoznak. (975 1—2)

SZUKITS FERENCZ,
biró.

HIRDETÉSEK.

Van szerencsénk a n. é. közönségnek tisztelettel tudomására hozni miszerint:

NAGY-KANIZSAN

LÖVINGER-féle házban Knortzer szálloda mellett

budapesti- butor- gyári raktárt

kapcsolatban egy papirkárpit (Tapeten) raktárral

ELLENBERGER és TÁRSA

czég alatt nyitottunk

Ajánljuk ezen mindennemü **fa** és **kárpitozott butorok** — **butorkelmék**, valamint fali szőnyegek (Tapeten) és ehez való diszitményekben gazdagon felszerelt raktárunkat. (946 17—17)

Mindennemü kárpitos munkálatok ugy helyben mint vidéken az általunk e végre felállitott kárpitos mühelyben jutányos árak mellett pontosan eszközöltetnek.

Ellenberger és Társa,
budapesti- butor gyárosok.

OPTIKUS.

Bécsi Waldstein systemája szerint a távolrövid- nem különben a gyengeszemünek láterejéhez szorosan illő szemüvegek nyujtatnak.

A szemüvegek és csiptetők különféle foglalatban, nem kevésbé egyéb a látszerészetbe vágó czikkek valamint javitások is jutányos áron kaphatók (966 9—*)

HELFY B.-nél

N.-Kanizsán a „KORONA" átellenében.

Majdnem ingyen

Számolás következtében a nem rég bukott nagy britanniaezüst gyárban a következő 42 darab rendkivül tiszta brittanniaezüst tárgyak csak 6 frt 75 krba kerülnek, csak nem negyed része az előállitási árnak, tehát csaknem ingyen eladva, és pedig:

6 drb. kitünő jó **asztali-kés** Británia ezüstnyél és valódi angol ezüstacczél pengével.
6 „ legfinomabb **villák** Británia ezüstből egy drbban
6 „ nehéz Británia ezüst **evőkanál.**
6 „ britania ezüst kávéskanál legjobb minőség.
1 „ erős Británia ezüst **tejmerő**
1 „ nehéz Británia ezüst **levesmerő**
6 „ Británia ezüst **késtartó.**
6 „ angol Viktoria csésze finom vésőzetel.
2 „ hatásos Británia ezüst **gyertya tartó.**
1 „ Britania ezüst éttermi asztali csengetyü ezüst hanggal.
1 „ brittania ezüst theaszürő füllel vagy fogóval.

Mind az itt megnevezett 42 drb. valódi brit. ezüst tárgyak melyek előbbi ára 26 frt. volt, most összesen mind a 42 drb. csak 6 75.

42 drb. (955 8—12)

Mind ezen 42 drb. a legfinomabb Británia ezüstből vannak készitve mely egyedüli a világon létezendő érc, mely örökké fehér marad és a valódi ezüstől 30 évi használat után különböztető meg, miért **jótálva lesz.**

Czim és egyedüli rendelési hely a cs. kir. osztrák magyar városoknak.

Generál-Depot der I. engl. Britania-Silber Fabriken
Blau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Szétküldés gyorsan utánvéttellel. — Postadij mind a 42 darabért Austria-Magyarországban összesen 36 kr.

I. Ferencz József a magyarok királya.

Zubovits.

Erzsébet a magyarok királynéja.

Megjelent

40,000 példányban.

WAJDITS JÓZSEF NAGY- ÉS KIS KÉPES MAGYAR NÉPNAPTÁRA 1880-IK ÉVRE.

Kapható minden hazai könyvárus és könyvkötőnél

Ára a kötött és vonalozott irópapirral ellátott példánynak csak 50 kr. füzve 40 kr. kis képes népnaptárak csak 25 kr. Komárom kanizsai kalendáriumnak 20 kr,

A nagy képes népnaptár tartalma:

1 Szeretett jó atyámfiai
2 Színezett czim kép, Szeged vésznapjai
3 Naptári rész veres nyomással
4 Felséges Uralkodó ház
5 Csillagvizsgáló észrevételei
6 Száz éves jövendő mondó
7 Boldog uj évet költemény Városi Mihálytól
8 A magyar Király és Királyné 2 képpel Zalay Lajostól.
9 Hymnus költemény Losonczy Lászlótól
10 Az ikikey tengeri csata P. N.
11 Szeged a szép magyar város puasztulása költemény 17 képpel irta Városy Mihály.
12 Martonfalvy Izidor a budapesti meggyil kolt ügyvéd, 2 képpel.
13 Harcz egy óriási kigyóval
14 A tartalék ezred csata dala.
15 Székesfehérvár 2 képpel, Zalay Lajostól
16 Mulattató ördögségek 3 képpel
17 Gyönyörüséggel tele való kénszenvedés irta Mokány Berczi költemény 8 képpel
18 Nevessünk
19 Magyar népdalok
20 Emlékeztető naptár mezei gazdák számára
21 Közgazdaság
22 Hasznos tudnivalók
23 Italmérési jog gyakorlatáról, belügyminiszteri rendeletek
24 A falu orvosa
25 Országos vásárok
26 Hirdetések

A jó három.

Plutó ördög sánta fia.

Továbbá: **WAJDITS JÓZSEF**

101 az az száz és egy éves naptára 1880-tól kezdve egész 1980 év végéig.

TARTALMA:

101 éves naptár. Az örökös naptár. A hold változása s ennek magyarázata ábrákkal A nap és hold változások. A nap rendszer ábrákkal. a plánéták ábrákkal. Üstökösök. Naptár története. Chaldeai 19 éves holdkör vagy Cyklus. Julián-féle naptár. Gergely-féle vagy javitott naptár. Római adószám és az uralkodó bolygó planéta. A négy évszak. 101 éves időjóslat. Északi félteke csillagzatai. Az állatöv csillagzatai. Az időjárás. Az idárás természete. Az állatok az idő változásának hirdetői. Parasst regulák. A termékeny és terméketlen évek előjelei. A szerencse és szencsétlenségi napok. A kath. egyház szenteinek névnaptára. Az ember természete. Az egészségtan vagy életrendi szabályok. Gazdászati teendők 12 hóra. A gyümölcsök eltartása. Házi szerek, ember és allat különféle betegségeiben. Hasznos tudnivalók. Jó könyvek és magán hirdetések, és végre toldalékul álmoskönyv kivonata.

Ára diszes nyomatu boritékban kötve csak 90 kr. Ismét eladók százalékban részesülnek, postai rendelések ennek fordultával küldetnek.

Tisztelettel

Wajdits József.

Nagy-Kanizsán.

A Széchenyi tér s a városháza az árviz előtt.

Élelmi szer kiosztása.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1880. január 8-án. 3-dik szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.“

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicshéz.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tüzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“, a „n.-kanizsai kisded-nevelő egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Előfizetési felhivás
a
„Zalai Közlöny“
1880-dik évi 19-dik folyamára.

Daczára az idő mostohaságának, egy jobb jövő reményében folytatólagosan kiadom az általam alapitott, s nem csekély áldozattal fenntartott s 19-dik évfolyamába lépő „Zalai Közlönyt“ hasonló alakban s független szellemben szerkesztetten.

A megye minden részében van e lapnak önzetlen munkatársa és azért minden nevezetesebb mozzanat gyorsan és hitelesen közöltetik s minden más helyi lapot jelentékenyen megelőz azáltal, hogy hetenkint kétszer adatik ki, mi a hirdetésekre nézve is sokkal előnyösebb és méltán figyelembe vehető.

Bizva tehát a mélyen tisztelt közönség hazafias érzületébe, törekvésemben lelkes pártolásával fog továbbra is buzditani s csüggedést nem ismerve, tömeges részvétével, szellemi és anyagi pártfogásával lelkesiteni.

Előfizetési ár:

1880. január—márt. évnegyedre 2 frt.
„ január—junius félévre 4 frt.
„ január—decz. egész évre 8 frt.

Az előfizetések idejekorán való megtételét kérem, miután feles példányokat nem nyomatok. A vidéki előfizetések eszközlése legczélszerűbb postai utalványon, melyek egyenesen hozzám intézendők.

WAJDITS JÓZSEF
kiadó laptulajdonos könyvkereskedése
Nagy-Kanizsa.

Kis iparosaink.

Nem valami excellenciás helyzetnek örvendenek annyi bizonyos, különösen mai napság, mikor az elemi csapások egymást érik. Még kisem hevertük az egyiket, ime már ránk szakadt a másik, a harmadik.

Az évi termés nagyon vékony volt, oly annyira, hogy bizony szomoru lesz fél Magyarországnak a jövő tavasz. Már magába véve ezen körülmény is elég szomoru, — hátha még tekintjük a korán beállt általános kemény hideget, az ebből származott, és még származható árviz károkat, bátran elmondhatjuk: szomoru farsangunk lesz.

Az egész esztendő hü és következetes volt önmagához, veszedelemmel kezdődött, veszedelemmel végződött, mintha csak a Mózes haragos s boszuálló Jehovája emelte volna fel ellenünk sujtó kezét.

Sujt az ég, állami önállásunk nagy áldozatokat kiván mindnyájunktól, nő a kiadás, apad a bevétel, pang az ipar, kevés a pénz, és ez mindent megmagyaráz.

A hol kevés pénz van, ott minden mesterség pang, a kis iparosok tökéletesen elszegényednek, a tehetősebbek elbuknak, mert kevés a fogyasztó, de az a kevés is a ki van, az meg nagyon is válogató. Itt a baj megvan, erős gyökereket vert fel társadalmi életünkben és én azt hiszem kényes természetü, itt a mester-vágás, azon egyszerü oknál fogva, mert kis iparosaink sok tekintetben önön magok elszegényedésének okai.

És ez tagadhatatlan.

Kis iparosaink, gyüjtött tapasztalataim szerint, nagyon is mellőzik, még az egyszerü földmivelő osztálynál kifejlett igényeket is. Hogy többet ne emlitsek, ennek előtte csak két év tizeddel is, a módos falusi biró szép takaros lánya megelégedett egy egyszerü piros csizmával, ma azonban már még a szőllő pásztor eladó lánya is ránczos és tulipánnal kivarrott sarku kordován rámás csizmát keres, de még azt is csikorgót. Kis iparosaink pedig annak az ódon nagyapai elvnek hódolnak: ha apám meg tudott élni, én is meg élek majd valahogy.

Az igaz, de csak is valahogy!

Kezdik kis iparosaink nem szeretni a mesterséget, tudnék számtalan oly esetet felhozni, midőn a mesterségbe, egy kis szünetelés állván be, a család feje egész desperátus lett, kezdett korán lefeküdni, későn kelni, át-át nézett a szomszéd árendáshoz beszélgetni, elhanyagolta családját, következménye az lett, hogy egy esztendő alatt elbeszélte a házát, a mesterségét, családja a ki nem volt semminek az oka, a szabad ég alá került. A ki egyszer szögre akasztja a mesterségét, az veszve van, azon többet nem segithet senki.

Nagy különbség van a hajdani és a mostani iparos segédek között is, mert hiszen öregeink mesélik, hogy mikor vándorolni jártak, annyit raktak össze krajczár, garasával, hogy könnyü volt beállni a czéhbe, de a mesterséget is megkezdhették. Ma a hetibér elmegy vasárnap mind, még az iparos segédek is gavallérok. Hja, hiába, ez már a mi természetünk, a vérünkben van!

Van még kis iparosainknak ezen általános hibájokon kivül egy sokkal fontosabb, és ez az, hogy midőn ugyszólván kevés élettapasztalatu fiatal ember megnősül, hitellel kezdi el mesterségét.

Rosz kezdetnek rosz a vége mondja a példabeszéd.

A haszonból élni, ruházkodni, legtöbb esetben drága lakást fizetni, adóságot törleszteni — nem lehet. Hát hogy ha a család megszaporodott, a kicsinyeket is kell nevelni. Kell hát, hanem sokszor sok szüle az Istenre bizza, és azért van annyi szerencsétlen fiatal emberünk, annyi elesett leány gyermekünk.

Valljon mit mondnak erre kis iparosaink? mind igaz. Noha mind igaz, segitsetek magatokon, és szeressétek meg a mesterséget — mert többet ér az holmi tarka sujtasos bekecsnél.

VIDONYI JÓZSEF.

Felhivás
az országos nöipar-egylet érdekében

Magyarország lelkes fiai és hölgyeihez!

Azon állam, melynek nincs kifejlett ipara s nem is törekszik azt létesiteni: nem számithatnak Európa azon államai közé, melyek önmagukban birják a jövő garantiáját.

Az ipar kifejlesztése nem egyedül államkormányi föladat; e téren a kezdeményezés s a tova fejlesztés, iránti érdeklődés fentartása főleg a társadalmat terhelő kötelezettség. Azon társadalom, melynek kivülrül jövő erőre van szüksége, hogy mozgalmat mutasson, hasonló a gyermekhez, ki dajkája nélkül önmagával is tehetetlen semmi.

Hazánkban az utóbbi időben fölösmertetett a mondottak igazsága s a társadalom megkezdve a mozgalmat az iparfejlesztés terén, nehány év alatt oly haladást képes fölmutatni, mely alapos reményt nyujt arra, miszerint Magyarország bizonyos idő multával ipar tekintetében sem lesz Európa nemzetcsaládai között a legutolsó

TÁRCZA.

Szabad lég . . .*)

Szabad lég kell a madárnak,
Szent hely a hő buzgalomnak . . .
S a dal fakadni fog . . .
Rabbilincsen hallgat a hon . . .
Néma bánat ül az ajkon,
Csupán a szív dobog!

A szív, mely a hazáért ver,
Istent segélyül hiva fel
Oh oly magába zárt!
De ha lezúg a láncz, a vész,
Sugalva jő: „im szabad léssz!“
Zeng istenült imát.

Fel dalra! fel! bár itt a lég
Ködfátyolán tul még a vég —
De vonz, mert ünnepi!
Fel dalra hát! fakadjon az!
Legyen virág: bár a tavasz
Még csak most ülteti!

Legyen dal hő, szivből jövő!
Közelg egy szép dicső jövő!
Hallgatni nem lehet!
E nemzetnek mindenkorán
Dal verte szét későn, korán
A sötét felleget!

Fénye régi dicsőségnek
Volt az égbe szálló ének
Merengve multakon . . .
S tissta lett rá fenn az égbolt!
A dalban mint fénysugár volt:
A király és a hon!

SZENTKIRÁLYI AUREL.

*) A korán elhalt ifju költő kézirataiból. Szerk.

A férjek.
(Életképek.)
Irta: ifj. **Donászy Ferencz.**
(Folytatás.)

II. A kiállhatatlan férj.

Azután levetheted megint, ezt nem tagadhatod meg tőlem, több féle okból kivánom.

A nő a végsőkig ingereltetve majd sirva fakadt, de mit volt tenni becsengette komornáját. —

A komorna fésülni kezdte urnőjét.

A férj nem állhatta szó nélkül.

Rosszul fogja nőm haját, a fésüvel ügyet lenül bánik, én azt hiszem fájdalmakat szenvedsz édesem?

Én mi féle fájdalmakat? ellenkezőleg, igen jól érzem magamat.

Nagyon halvány vagy, és komornád hajadat huzza, rettenetesen czibálhat, én ugy veszem észre.

Ugyan hagyj békét, nekem kellene azt éreznem és én mit sem szólok!

A komornát pedig ette a méreg az ur kotnyelessége miatt.

A nő felvette a ruhát és elragadón nézett ki benne.

A férj tetőtől talpig vizsgálta, elől, hátul.

Azután felkiáltott!

Ebben a ruhában nem vehetsz részt az estélyen.

Ugyan miért? e ruha igen szép és nekem nagyon jól áll, szólt a nő csudálkozva.

Én pedig korodhoz képest nagyon izléstelennek találom, és nem akarom, hogy beteg légy, viszonzá a férj felhuszott szemöldökökkel, szorosan be vagy füsve.

Nevetséges, próbáld meg, akár kezedet bedughatod övembe.

Igen, mert összeszivod magadat, s azért lehet hallani mindennap, X. asszony meghalt, pedig fiatal volt, mert szorosan füzte magát, tüdővészt kapott, G. asszony sorvadásban, Z. asszony vérhányásban mind az összepréselt mellek miatt, mind természetes ez nagyon, afficiálja a tüdőket, ezt a ruhát nem szabad felvenned, meg igen gyermekesen is nézesz ki benne.

Akkor inkább nem is megyek el, viszonza a nő!

Mit mondana a világ, tegnap még megigérted, jó vedd fel e ruhát, de eszel az én kedvemet elrontod. —

Legyen, viszonzá a nő lemondással, pedig ezzel a nő jó kedve teljesen el volt rontva.

Hermin kitünően táncolja a keringőt, férje a mellékszobában kártyázik.

A zene felharsant, Hermin szenvedélyesen szereti a keringőt, tova repült egy fiatal ember karján; az egész társaság örömére már egyszer körül lejtették a termet; de a férj előjött a mellékszobából . . .

Belevegyülve a táncolók közé, kitéve magát annak a veszélynek, hogy feltiporják, nejéhez megy. —

Asszonyom, önnek ugy ég az arcza, hogy lehetetlen tovább nésnem, megtiltom, hogy többet táncoljon. —

Hisz ez volt az első forduló, engedj még egyet!

Uram, kéri a fiatal ember is, neje ugy táncol és oly könnyen, mint egy villi, még egy fordulót csak?

Lehetetlen uram, lehetetlen, nőm szerelett gyenge, nem szabad sokat táncolnia és nejét az egész társaság megütközésére egy pamlaghoz vezeti.

Ki kell magadat nyugodnod kedvesem!

A nő elfojtott könyekkel ül le és később kérdi a körül ülőktől, hogy csakugyan oly piros e mint férje állitja? —

Azok bistositják, hogy rendes szine van.

Eközben fagylaltot és egyéb frissitőket hordanak körül, Hermin kedveli a fagylaltot és vágyva néz feléje . . .

A férj vesz egyet, de igy szól nejéhez!

Bünt követnél el magad ellen, ha fagylaltot ennél, én inkább meghalok, hogy sem azt engedjem, fel vagy hevülve; ő pedig ekközben tele szájjal eszi, többször figyelmetlenül felkiáltva „kitünő, nagyszerü te is igy csináltasd kedvesem.“ —

Következik a vacsora, a férj szemközt ül nejével, eszik és folyvást beszél, uram, ne töltsön nőmnek malagát, ő nem szokott bort inni, asszonyom legyen szives nem kinálni nőmet, ő ugy sem fog abból enni, én ismerem izlését, s a nőnek helyben kell hagyni mindent, bár örömest innék és ennék, de nem akarja magát és férjét a világ előtt nevetségessé tenni.

A férj pedig kettő helyett eszik és legalább hat féle bort iszik, mindent a legfügyelmetlenebbül dicsér és hasa felé is az utban nem győsi neje előtt az étkek és italok jóságát dicsérni, ki éhen maradt, mert alig izlelt valamit. —

A férj elhatározta, hogy estélyt ád. —

Kedves Hermin te gondoskodni fogsz mindenről, ugy-e bár?

Természetesen, bisd rám az egészet. —

helyen, ha a kezdet erélyéhez méltó kitartással halad a kitüzött czél felé.

Az iparfejlesztés nagy horderejü mozgalma folyamatban van; hanem sajátságos tünemények tartjuk, hogy a mozgalom vezetői leginkább csak azon iparágak fejlesztésén foglalkoznak, melyek férfierőt, férfi kezet, férfi ellátást igényelnek.

Nem akarjuk tagadni, hogy nemzetgazdászati tekintetből ez a legjelentékenyebb; de midőn est megengedjük, figyelmeztetnünk kell egyszersmind az iparos mozgalom zászlóvivőit és barátait, hogy ne felejtkezzenek meg az általános mozgalom közepette azon iparágakról sem melyek női izlést, női tapintatot, női ellátást tesznek szükségessé. Ne feledkezzenek meg arról, hogy a társadalom egyik felét, — talán a munkaerőre a férfisknál alantabb fokon álló, de a társadalom jövőjére mindenesetre óriási befolyással biró felét — nők képezik.

Az ipar általában, mint ipar fontos nemzetgazdasági tényező; e tekintetből véve a dolgot az iparágak között alig van különbség; mert tény ugyan, hogy az egyes iparág — tekintettel a helyi viszonyok, a nemzet jelleme és szokásaira, — jövedelmezőbb, könnyebben fölvirágoztatható lehet, mint a másik; — de az általános ipar csak az egyes iparágak egyenlete cultiválása által fejlődhetik ki igazán.

Vannak azonban más tekintetek, melyek bizonyos iparágaknak nagyobb gondozását, szeretetteljesebb ápolását teszik szükségessé.

Ilyen tekintetek a társadalmi tisztesség; az emberbaráti szeretet; a családi erkölcs.

A nő ugy a társadalmi, mint a családi élet kovásza. A mely társadalomban nincs biztositva az, hogy saját szorgalma után tisztességes uton, esetleg a szülei és férji támogatás nélkül is megélhessen; hol a nő rajta kivül álló egyének szorgalmának gyümölcseire van utalva, ott a társadalom ezen fele el van veszve. Ott a nő a társadalommal szemben csak tétlen bámuló, nem productiv elem; a családban pedig gyámoltalan, mások kegyétől függő lény, mely vagy zérussá válik, mely sokszoroz, de nem számit; vagy elvetemül.

Ha azon vagytok, hogy kenyérkeresethez segitsétek az egyik ezeret, mely a társadalomban az erősebb fél; — nem volna-e észszerü s az emberbaráti kötelességnek megfelelő a másik ezeret — mely a gyöngébb fél — szintén kenyérkeresethez segiteni?

Ha önállóvá akarjátok tenni támogatásitok által az erősebb felet; mért nem támogatjátok még inkább a gyöngébbet, hogy az is önállóvá váljék?

Ha módot nyujtok a férfinak, hogy a társadalom tisztes tagja lehessen; nem érdemelné-e meg a fáradságot: tizszeres gondot forditni arra, hogy a nő is ilyenné válhassék, akkor, midőn tudjátok, hogy a nő a társadalmi élet irányadója.

Ha jólétre segititek a férfit, hogy családot alkothasson, nem volna-e szükséges a nőt is képessé tenni a jólét megszerzésére, mikor tudjátok, hogy a nő szolgasága, a nő gyámoltalansága, a nő nélkülözése: a család süllyedése, a család elerkölcstelenedése?

Ezelőtt körülbelől nyolcz évvel egy számra nézve kicsi, de a nemes és hasznos iránt őszintén lelkesülni képes társaság alakitott egy egyletet, melynek „Országos nőipar egylet“ czimet adott.

Az egyletnek czélja — alapszabályainak második szakasza szerint:

„Szóbeli előadások és a sajtó utján elosztani azon előitéleteket s elháritani azon akadályokat, melyek a női keresetképesség kifejtésének utjában állanak és előmozditani a nők elméleti tovább képezését; valamint a nőnemnek munkaképességét külön ipar- és keresekedelmi szaktanitás által gyakorlatilag kifejteni ugy, hogy a nők magukat önerejökből tisztességesen fenntarthassák.“

A czél megvalósitása végett az egylet iskolát és női ipar mütermet állitott föl, melyben a növendékek azon iparágakkal, melyek nők által elláthatók, nemcsak elméletileg, hanem gyakorlatilag is alaposan megösmerkedtek s képesekké tétettek ösmereteiknek a társadalomban, a családban nemcsak használ venni, hanem azokat tanitás által másokkal is közölni.

Nagy czélok nagy mérvü kivitelére nagy anyagi erő szükségeltetik. A kevés számu tagjai áldozatkészségére támaszkodó egylet nem rendelkezett nagy anyagi erővel, annálfogva csak lassan, kicsi körre szoritkozva folytatta utját a nagy, a magasztos czél felé, melyet maga elé tüzött.

Munkálkodása nem volt zajos és nagy föltünést provokáló, mindamellett a kivivott fontos eredmények által nemsokára magára vonta nemcsak az országos kormánynak, hanem egyes, a szép, a nemes és üdvösért lelkesülni tudó testületek és hatóságok figyelmét is.

Az ország kormánya s az emlitett testületek és hatóságok annálfogva siettek az egyletet némi évi segélyben részesiteni, hogy megkönnyitsék a kevés tagot számláló társaság nemes küzdelmét.

A társaság pedig kitartó buzgalommal iparkodott kitüzött czélját elérni. A harcz, melyet az előitélettel, a részvétlenséggel, az anyagi akadályokkal folytatott — tekintve azt is, hogy uttörő volt e téren — nem volt könnyü s az egylet mégis diadalt aratott.

A magas kormány felösmerte az egylet által kitüzött czél nagy jelentőségét; iskolát alapitott az „Országos nőipar-egylet“ iskolájának mintájára s állami segélyben részesitvén az egyletet, följogositá azt, hogy növendékeit államérvényes tanitói oklevelekkel lássa el.

Ezt nem, mint sikert hozzuk föl; ez csak állami elösmerése a sikernek, melyet a kisded társaság eddigelé kivivott.

Az áldásdus eredmény, melyet az egylet eddig kivivott, ott észlelhető azon — fájdalom eddigelé nem országosan kiterjedt — körben, melyre az egylet hatását, korlátolt anyagi viszonyai között kiterjeszteni képes volt.

Az egyleti iskola számtalan növendéket bocsátott vissza már eddigelé is a családokba, kik a nyert iparoktatás után nemcsak a családnak hasznos tagjai, hanem alkalmilag, ha a sors ugyakarná, mint önálló kenyérkeresők is megfogják állani helyüket a társadalomban. Növendékei közöl többen különböző magán, egyleti és állami iskolában, mint kitünő tanitónők lettek alkalmazva.

Az egylet módot nyujt a lánynyal biró, bármely anyagi viszonyok között élő családapának, hogy lányát tisztes jövője iránt saját erejének és tehetségeinek kifejtése által biztositsa. Az egylet — eddigelé „Országos“ czimének nem megfelelő körbe ugyan — valósitotta a nő önállósitását.

Hogy ez egylet „Országos“ czimének megfeleljen; hogy üdvös működését a korona minden területére kiterjeszthesse; hogy a nemzetgazdászati, emberbaráti, társadalmi és családerkölcsi tekintetekből fölötte fontos czélt: a nőipar kifejlesztését nagyban és általában elérhesse, — az egyedül a társadalom lelkes fiai és leányai akaratától függ.

Ha önök fülleikkel azon anyagi helyzetbe hozzák az egyletet, hogy azt tenni képes lesz, — ki fogja terjeszteni működését, az egész országra s productiv elemmé, önállóvá s a társadalom minden tekintetben hasznos tagjaivá fogja tenni ama nőket, kik jövőjüket önmagukban akarják biztositani.

A czél, mely kormányzati uton sok ezerek kiadásával érhető csupán el, társadalmi uton csekély áldozattal elérhető.

Az „Országos nőipar-egylet“ alapszabályainak 5. §-a szerint az egylet alapitó tagjaivá lehetnek azok, kik egyszer mindenkorra legalább 50 frt alapitványt tesznek s azt vagy készpénzben kifizetik, vagy kötvény által biztositják az egylet részére s csak annak 6%-tóli kamatait fizetik évenkint. Rendes tagjaivá, kik 3 évre évenkénti 3, — pártoló tagjaivá, kik ugyan annyi időre 1 frt évi tagsági dijat kötelezik magukat az egylet pénztárába befizetni.

Látható ebből, hogy a társadalom minden osztályának lehetővé van téve csekély adományával egy valóban nagy jelentőségü közérdek valósitásához hozzájárulhatni. Az áldozat nem nagy s az eredmény nemzeti fontossággal biró.

Ugyanazért bátorkodunk nagynevü főpapjainkat, jobbmódu lelkészeinket, főurainkat s nagybirtokosainkat, országgyülési képviselőinket, köztörvényhatóságainkat, városainkat; a magán, egyleti és hatósági tisztviselőket, s általában minden lelkes honfit s honleányt felkérni, hogy aláirásaikkal lépjenek az egylet tagjai közé s hassanak oda becses körükben, hogy a társadalom mentől több nemesen gondolkozó egyéne tömörüljön egyggyé egyletünk kebelében a nagy, valóban nemzeti és emberbaráti czél valósitása végett!

Budapesten, 1879. évi szeptember hóban.

Hazafiui tisztelettel:

az „Országos nőipar-egylet“ nevében:

RUPRECHT DEMIDOFF CORNÉLIA,
elnöknő.
BÉKEY IMRÉNÉ.
HALÁSZ DEZSŐNÉ,
KUGLER MÁRIA,
TARNOCZY GUSZTÁV,
alelnökök
MARGITAY DEZSŐ,
egyleti titkár.

A pénzküldemények — legczélszerübben postautalványnyal — „Békey Imréné urnő ő nagyságának, Budapest, zöldfa-utcza, kecskeméti palota“ czim alatt küldendők.

A befolyt összegek a nevek kitételével nyilvánosan nyugtáztatnak.

De gondolod, hogy nem feledsz el semmit? az asszonyok igen szórakozottak!

Ha olyanok volnának mint te, akkor igen!

Tehát bizol magadban, hogy az estély sikerülni fog?

Ugyan hagyj békét örökös faggatásaiddal, ne légy már olyan szörszál hasogató!

A férj majd megösül, annyit futkos a konyhába, pinczébe, mindenhová; boszantja a szakácsnet, nejét, szobalányt izetlen kérdéseivel és tanácsaival. —

A szakácsné szeretné leforrázni, a szobaleány görbén néz reá s neje? ha már unja, csak egy párt sóhajt.

A vacsora pompás volt, a társaság fényes s a férj először életében talált kedvszerintinek mindent, és est mind saját ügyességének tulajdonitja.

Theára egy kisebb terembe vonult az egész társaság.

A férj kezdett kiállhatatlan lenni, végig szánkázott a termen legalább százszor belené zegetve a czéczékbe, hogy van e bennük elég czukor. —

Leemelgette a thea üst fedelét, egy szóval oly türelmetlen volt mint egy oskolás gyermek!

A thea mennyiséget én teszem az üstbe édesem, suttogá nejéhez fontoskodó arczczal, e thea szerfelett erős, ti elhibázhatjátok . . .

Hagyj békét, viszonzá a nő — ne tedd magadat nevetségessé.

Furcsa, előtted minden nevetséges amit én teszek, eszmémtől el nem állok!

Jó, tégy amit akarsz, de annyit mondok Aurél, ha valami bolondságot csinálsz, akkor én teszlek nevetségessé az egész társaság előtt.

Bizd csak reám, azt hiszem eddig is sikerült minden?

S a nő ott hagyta férjét s bement vendégei közé . . .

Az inasok óriási tálczákon kezdték a párolgó theát körülhordani.

A thea az óhajtott tetszés helyett általános visszatetszést szült.

A vendégek egy része az első kanál után otthagyta, másik része pedig már a szagával is jól lakott, emellé az egész társaság olyan savanyu arczot csinált, mintha czukros mandula helyett éretlen vaczkorba harapott volna. —

Hermin haragtól lángoló arczczal sietett a benyiló szobába s ott megkóstolta a theát; de rögtön összerázkódott, oly fatális illata és ize volt! —

A theaüsthöz rohant s leemelte fedelét, s meglepetésében majd elájult. —

Oh ez jó leczke less férjem uramra nézve mormogá haraggal s visszatért a terembe. —

M-gbocsássanak uraim és hölgyeim, hogy férjem, ki háziasszonyi szerepemet elvállalta, chinai thea helyett canaster dohányt főzött és ez a leczke azt hiszem elveszi minden kedvét a további thea főzéstől.

Harsogó kaczajba tört ki az egész társaság, a férj pedig rákvörösen állt ott, mint Falstaff a vig nők között. —

Nem sokára valódi kitünő illatu és zamatu thea mellett még sokáig kaczagott az egész társaság, s a férj pedig sohsem ivott még oly keserü theát mint ezen este, pedig neje ugyancsak megczukrozta neki. —

III.

A férj, ki nejét megcsalja.

Az ily férjek a tetetés müvészetében felülmulhatlanok, mindegyikben egy-egy tehetség vesz el a szinpad számára, tudnak sirni, tudnak nevetni, ahogy jön, szavuk édes, tekintetük elbüvölő nőikkel szemközt, némelyek lovagiasak, gavallérok, de szemközt saját nejével gyáva mindegyik, mint a nyul.

* * *

Georg, készen van a grófné podgyásza, minden fel van rakva?

Igen gróf ur, minden rendben van. —

Ugy sietni kell, a vonat 9 órakor indul most már nyolcz óra. —

A grófné a teremben várjá méltóságodat, jelenté az inas.

A gróf felugrott, s sietve ment le az ebédlőbe.

A pompás teritékü asztalnál egy fiatal alig 28 éves nő várta teljes uti öltözetben.

Jó reggelt barátom, lássa én már kész vagyok, jöjjön, kávét vagy ; csokoládot töltsek. —

Kedves Amáliám, ön oly szeretetre méltó ma, hogy kétségbe kezdek esni, s megcsókolá neje kezét. —

Ne mondja, mindössze csakis három hétig fogok oda lenni, addig kárpótolhatja magát, vagy tudja mit édes Octáv, tegyen boldoggá és jöjjön velem, viszonzá a nő mosolyogva . . .

Oh az teljességgel lehetlen édesem, lehetetlen, bármennyire szeretlek is, de nem tehetem, tudod ügyeim jelenlétemet igénylik. —

De irni fogsz ugy-e mindennap?

Mindennap kétszer, délelőtt, délután angyalom, minden gondolatom nálad lesz. —

Na, na, viszonzá a nő, nebánj oly pazarul velük, hát akkor ügyeidnek mi marad . . .

De indulj édesem, már fél kilencz . . .

Georg, kalapom és felöltönyömet . . .

Be van fogva, jelenté a komorna.

A gróf és a grófné az indóházhos hajtattak.

A gróf neje iránt a legkitünőbb udvariassággal viseltetett, a legjobb coupét választotta, százszor és százszor biztositotta arról, hogy minden gondolatja az övé lesz, alig tudott elválni tőle.

Egy éles fütty, s a vonat elrobogott.

* * *

Három héttel később a grófot egy elegáns elfogadó salonban látjuk, egy vele hasonkoru férfiu társaságában.

A gróf beszél éppen.

Roppant zavarban vagyok igazán, édes Györgyöm te segithetsz rajtam. —

Hogy ne, szivesen, pénz kell?

Ah dehogy pénz, csupán csak egy kis szivesség, minden anyagi áldozat nélkül.

Te tudod ugy-e, hogy nőmmel igen jó viszonyban élünk.

Természetesen, nos hát mit akarsz mondani. —

Borzasztó zavarban vagyok, tudod hogy nőm ezelőtt három héttel Dieppébe utazott. —

Igen, tengeri fürdőbe. —

Rábeszéltem, hogy menjen, te ismersz, tudod, hogy minden évben egyszer szeretek fiatal ember lenni.

Rosz csont vagy, ismerlek!

Ezalatt a három hét alatt egy kellemes ismeretségem támadt. —

Egy barátom bemutatott Camillának, s mondhatom egészen elbüvölt. —

Ki az a Camilla?

Oh te remete, te, operánk első csillaga, az isteni hangu Camilla!

Aha emlékszem, az a barna olasznő, kit a Normában láttam. —

Ó as, s mondhatom hatottam reá én is!

Másnap boudoirjában fogadott és én megvallottam neki. — —

Hogy szereted! te csábitó, te!

Hallgass, ő is viszont szeret, mi most már igen nagy baj; ha nőm megtudja, meg nem bocsát soha, és soha sem megy fürdőre. —

Ekkösben Octáv gróf botjával játszott és egyszerre botját György elé tartotta.

Nézd meg jól, hogy tetszik?

Igen szép és divatos.

Gyöngéd emlék és figyelem Camillától ő mindig emlegette, hogy milyen csunya vaskos botokat hordok és egyszer a kandalló mellett saját botom helyett est találtam, nemde gyöngéd!!

Csakugyan igen is gyöngéd, bár a hátadra rakta volna, te házasságtörő, te!!

Az Istenért ne tréfálj, mikor nekem a föld ég a lábam alatt.

Én, mihelyt nőm hazajött, mindjárt irtam neki és megvallottam mindent és hozzá még azt is, hogy viszonyunknak meg kell szakadnia. —

Tovább, tovább, ez érdekes.

Ő erre egy levelet irt, melyben irja, ha ma 4 órakor meg nem jelenek nála, mindent fel fog tedezni nőmnek, képzeld ijedtségemet, mert ma nőmmel 4 órakor hangversenybe kell mennem, lásd te segithetsz rajtam.

Hogyan, nem értem??

Te mégy el Camillához helyettem.

Én? kérdé meglepetve György.

Ez aza szivesség, amire kérlek, és hogy a sikert előre is biztositsam, ezt még át kell adnod.

Ezzel Octáv gróf egy barna maraquin ékszer tokot vett elő zsebéből és Györgynek nyujtá.

Mi ez?

Egy gyémántos karkötő, igen szép, ez hihetőleg kimenti távollétemet, viszonzá György nevetve.

És hol lakik széped?

A tokban van egy papirra felirva, ugy-e megteszed? de nekem sietnem kell, különben nőm megharagszik, a hangverseny után vissza jövünk ide, arra elvégezheted.

Jó, ugyis ki akartam menni, éppen itt van felöltőm, ezzel az ékszer tokot felöltője zsebjébe dugta, mely egy széken hevert.

Octáv eltávozott, s pár polka dallamot fütyörészve, az ajtóból még egyszer visszakiálltott.

György is a mellék szobába távozott, hogy egy fehér nyakkendőt kössön fel.

Ez alatt György neje pedig a szobába lépett, kezében egy kis csomagocskával, — egyenesen férje felöltönye felé sietett, s a kis csomagot annak zsebébe akarta dugni.

Helyi hirek.

— ***Kováts János*** ügyvéd ur, mint utólag értesülünk Palini Inkey László ur lemondása folytán a Kanizsa kerületi kataszteri bizottság elnökének egyhangulag megválasztatott.

— ***Nagy-Kanizsa*** város képviselő testületének héttőn tartott ülésében hosszabb meddő vita után a magán költségvetési előirányzat elfogadtatott. Vágóhid épitésére pedig egy 9 tagu bizottság küldetett ki.

— ***Mult vasárnap*** folyó hó 4. tartá Weissmeyer Henrik okl. gazdász ur a helybeli kereskedelmi ifjak önképző egylete helyiségeiben nagyszámu és válogatott mindkét nembeli hallgatóság előtt, e lapok által is előre jelentett felolvasását, melynek themája „A létérti küzdelem a természetben s a társadalomban" volt. Az érdeklődés a felolvasás iránt először is közönségünk számos megjelenése által nyilvánult, melyet Weissmeyer ur már előbbi, ugyanezen helyiségekben tartott felolvasása által teljesen megháditott magának. — Szónok ur körül-belül $^3/_4$ órát igénybevett szabad előadásában, felette érdekes s vonzó módon vázlá először is a szoros viszonosságot, melyben még állati és növényi szervezetek is egymáshoz állnak; továbbá pedig élénk szinekben ecsetelé, hogy viseltetik az örök harcz, melyet a létérti küzdelemnek nevezünk, a miveltség legalsóbb fokán álló néptörzseknél, (néptörzseknél, melyek a miveltség legalacsonyabb fokán állanak,) s hogyan történik ez a modern államban, nem kerülvén a jelenkorban számtalanszor felszinre hozott socialismus kérdésének megvitatását sem. Mélyen átgondolt, többnyire a darvinismusra támaszkodó eszméi, ugymint nyugodt, folyó előadása annyira elragadák a hallgató közönséget, hogy szünni nem akaró viharos taps és éljenzés követé a felolvasást. Mint értesülünk a szép tehetségü ifju tanulmányai folytatására elhagyja szülővárosát. Kisérje őt a Mindenható nehéz pályáján s adjon nemes törekvéseinek dus sikert. —

— ***A nagy-kanizsai*** főgymn. ifjuság által az 1880. évi jan. 21-én tartandó tánczvigalommal egybekötött hangversenyre a meghivók már szétküldettek. A kik azonban véletlenség vagy más ok folytán meghivót nem kaptak, de arra igényt tartanak, sziveskedjenek jan. 3-tól fogva a rendező bizotmányi elnöknél, a főgymnasiumi épületben jelentkezni.

— ***Vasárnap*** polgári osztályból alakult mükedvelők Országh István veterán szinész által irt darabot adtak elő. A darab jóérzelem szüleménye ugyan, de scenirozása s irmodora hibás. A szereplők igyekezete megvolt s ezt méltányolni kell, a hosszu monologok azonban fárasztólag hatottak mind a szereplőkre, mind a közönségre nézve. Sajnálattal halljuk, hogy a költség sem folyt be egészen.

— ***A „Vasárnapi Ujság"*** 1877-ig szóló összes évfolyamai részint a ft. közönség áldozatkészsége folytán, gyüjtés eredményе 65 frt, részint az iskolai könyvtár alapból 85 frt, összesen 180 frt helyett 150 frtért a „Zalai Közlony" szerkesztőjé ől megvétetvén, a főgymn. ifjusági könyvtár tulajdonává vált A t. közönség szives buzgalmáért köszönetemet nyilvánitom. Nagy-Kanizsa, jan. 3. 1880. Pap János főgymn. igazgató.

— ***Városunk*** szülöttje Tandor Ottó ur a kormány által a temesi vasuti töltés müszaki vezetőjéül neveztetett ki.

— ***Vadászat.*** Január 3-án a nagy-kanizsai felső erdőben 21 puskás vadászatot tartott; elesett 2 őz, 5 róka és 32 nyul. Jövő szombaton az alsó erdőben lesz nagy vadászat.

— ***Árverés*** Zalamegyében. Lakosy Ferencz 1050 frtra b. ingatlan jan. 22. Diszelen. (Tapolcza.) — Benke Ferencz 785 frtra b. ing. marcz. 1. Nagy-Kanizsán. — Kékkuti Ferencz 332 frtra b. ing. jan. 19. Monostor-Apátiban. — Egyed Dániel 850 frtra b. ing. febr. 3. Hanyon (Zala-Egerszeg.) — Kováts István 989 frtra b. ing. jan. 26. N.-Vitán. (Tapolcza.)

— ***Kerecsen*** a vidékén a szőlőváltsági hátralék behajtásánál müködő végrehajtók oly kegyetlenül járnak el, hogy hajmeresztő panaszok hallatszanak minden felől. Sőt törvénytelen müködésük megvizsgálására a nagy-kanizsai királyi törvényszék részéről hivatalos intézkedés tétetett s a helyszinén vizsgálat rendeltetett.

— ***Csitári Kálmán*** a „Székesfehérvár és vidéke" élénk tollu szerkesztőjének irodáját a hatóság felkutatta, elég helyesen tiltakozott e törvénytelen eljárás ellen s csak az erőszaknak engedett. Valóban csodálatosnak kezd feltünni, hogy az alkotmányos törvények által biztositott sajtószabadság magasztos eszményképe igy — arczul üttetik.

— ***Meleg tó télen.*** A Balaton déli részén a berkekben oly meleg tavak képződnek, melyek nem fagytak be. E tavakban annyi a szárcsa és récze, hogy sokszor nem látni a szárnyasoktól a vizet. A befagyott vizek lakói, a zord idő folytán ide menekülnek.

— ***Hahóton*** Botka László birtokos ur lakásán mult szombaton minden ezüstnemü eltolvajoltatott.

— ***A gelsei*** vadászatot Modrovics plébános ur vette ki 10 frt haszonbérért. Lesz dolga a hat erős kopónak.

— ***Baán Kálmán*** szabari birtokos ur szép tettet tanusit, midőn egy szegedi volt tanitó gyermekágyas nejét emberbaráti segélyben részesiti.

— ***Gyászhir.*** A dunántuli ág. ev. gyülekezet egyik köztiszteletü s érdemes lelkésze Csápli István kemenesaljai esperes hunyt el jan. 2-án Nemes-Magasiban, élt 58 évet. Lelkészkedett 32 évig. Áldás emlékezetén!

— ***Megerősités.*** Joós Anna csabrendeki állami népiskolai ideigl. segédtanitónőt a vallás és közokt. minister állomásán végleg megerősitette.

— ***Rövid hirek.*** Écsen közelebb halt el egy 111 éves nő. — Holczer Jakab szegedi nagykereskedő elfogatott. — Wieniavszky hegedümüvész meghalt. — Bulgáriában nagy a zavar, a fejedelem lemondani készül a trónról. — Bécsben a Duna áradásától rettegnek. — Patti Sarolta beperelt egy amerikai szerkesztőt, mivel lapjában azt állitá, hogy fellépésekor részeg volt. — Edison villanylámpát talált fel. — A fuchsinnal hamisitott veres borok rendőri vizsgálata országszerte elrendeltetett. — Körösm községben Auer uzsorás meggyilkoltatott. — Felső-Domonyán egy 53 éves nő esküdött örök hüséget egy 18 éves ifjuval. — Wagner Richard veszélyesen beteg. — Körmöczbánya város elsülyedésétől rettegnek, egész város alatt bánya van. — 19 gazd. magyar szaklap van. — Verbáczná 5 egyén korczolyázás közben a vizbe fuladt. — A románok Plevnánál emlékoszlopot állitanak. — A porta megszakitotta viszonyait Montenegróval. — Austriában kiöntött a Duna. — A szegediek javára a kormánynál eddig begyült 2.772.258 frt. — Tulok Zsigmond vasmegyei volt szolgabiró meghalt. — Mohácson a börtönőr szobájába jan. 1. este a villám lecsapott. — Bosniában rabló bandák alakulnak s a postakiséretet emiatt 3 egyénről 24-re emelték. —

Ki nyert?

Bécs,	jan. 3-án:	36. 78. 1. 48. 44.
Grácz,	„ „	68. 78. 72. 37. 26.
Temesvár	„ „	35. 71. 52. 80. 32.

A hitelsorsjegyek jan. 2-ki huzásában következő sorozatok nyertek: 65. 124. 341. 394. 605. 845. 970. 1191. 1589. 1628. 2222. 2590. 2860 és 3138.

Irodalom.

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— ***Előfizetési felhivás*** a „Független Zala" czimü megyei érdekü, társadalmi ismeretterjesztő heti lapra. Midőn jelen felhivásunkat a t. cz. közönség elé bocsájtjuk, azon szorencsés helyzetben vagyunk, hogy függetlenül elfogulatlanul jelenhetünk meg a nyilvánosság terén, s a lapunk homlokán viselt czimmel kifejezett irány eszmének annál is inkább életet adhatunk, mert a sajtó szabadság átkai: a subventio s bár mi másnemü anyagi érdekek nem függnek Damokles kardjaként fölöttünk. A sajtószabadság fő criteriuma: a véleménynek és egyéni meggyőződésnek sajtó utjáni nyilvánitása lévén, tért engedünk lapunkban minden oly közleménynek, mely a köz-erkölcsiség és az államiság követelményeivel nem ellenkesik, pártfogoljuk mind azt a mi szépet, jót és szükségest a tudomány, müvészet, ipar és mezei ipar megteremt; ellenben kiméletlenül sujtandjuk a társadalmi élet ferde kinövéseit, eredjenek azok akár egyesektől akár testületektől. Közérdekü ügyeket tárgyasó vezér czikkeinken kivül közölni fogunk helyi- és megyei hireket, napi eseményeket; a „Heti szemle" rovat alatt minden nevezetesebb politikai s culturalis mozzanatot; s felemlitjük, hogy budapesti összeköttetéseink vannak országgyülési képviselőkkel, kik e rovat számára a heti tudósitást röviden közlendik. Tárcánk apróbb, de választékos szépirodalmi termékeket, koronként kisebb szabásu rajzokat és elmefuttatásokat fog tartalmazni. A tárgyilagosság terén maradó higgadt polémiának is szivesen helyt adunk lapunk hasábjain s azt „Vita" czimü rovat alatt közlendjük. Elfogadunk ezen kivül mindennemü hirdetést és kellő óvatosság mellett a közlő felelősségével járó nyilttéri közleményeket. Vidéki bérmentes megkeresésekre a szerkesztői üzenetek rovatban válaszolunk. Előfizetési árak: egy évre 5 frt, fél évre 2 frt 50 kr., negyed évre 1 frt 25 kr. Az előfizetési pénzeket, a lap szellemi részét illető közlemények- és hirdetéseket czimem alatt Nagy-Kanizsára, ügyvédi irodámba kérem küldeni. Az első lap megjelenik 1880. évi jan. hó 31-én, folytatva minden

---

A zsebbe belenyult, észrevette az ékszertokot, kivette, felnyitotta és gyönyörrel pihentette szemeit a pompás ékszeren, melynek kövei szikráztak és ragyogtak; amint pedig a benne levő czédulácskán a nevet elolvasta, elsápadt, egyik támlányba fogódzott, hogy össze ne rogyjék.

E perczben lépett be György . . .

Mit csinálsz Adél? kérdé nejétől, mi lelt?

Még kérdheti uram és mer szemembe nézni, szólt a nő fojtott, remegő hangon szégyelje magát, oh Istenem és én hittem önnek!

De szólj kérlek, kiálltá György neje mellé sietve, mi lelt? s meglátva a tokot, mindent megértett.

Adél, szólt nejéhez, hidd el, én ebben a dologban egészen ártatlan vagyok, az egész Octáv barátom ügye!

Elég uram, szólt a nő, nem elég, hogy nejét megcsalja, még derék barátját is rágalmazni akarja, ki a férfi hüség példányképe, és nejét imádja, nem mint ön.

De Adél ha mondom, ez Octáv . . . .

Tátray grófné és a gróf, jelenté az inas és a szárnyas ajtókat kétfelé nyitotta.

Adél pedig görcsös zokogásban tört ki s egy támlányba roskadt.

A gróf és a grófné belépett!

Amália Adélhez sietett . . .

Adél az égre mi lelt?!

Octáv Györgyhöz futott és suttogva rohamosan kérdé, nos megvan?

Semmi, viszonza György, hanem szép galibába hoztál, az ékszer nőm kezébe jutott.

Igazolj kérlek, mert nőm én rólam hiszi.

Az égre György mindent, csak ezt nem nőm előtt? lehetetlen.

De hát az én nőm?!

Gróf ur, szólt Amália Györgyhöz, ez még is csunyaság, önnek oly kedves, oly szép neje van és még is egy Camilla kisasszonyt szeret, ezzel megvetőleg dobá az asztalra az ékszer tokot.

De grófné nem én, hanem . . . . . Octáv gróf, olyant csiptetett György felé szemével, s olyan kérő, kétségbeesett arczot vágott, hogy György önkénytelen elnevette magát.

Octáv, szólt férjéhez a grófné, neked egy kis erkölcsi leczkét, kell adnod Völgyi grófnak, te meg édes Adélem vigasztalódjál.

Szolgálatodra angyalom, szólt Octáv.

Györgyöt karon fogva, leczkét . . . leczkét, szivesen.

György kirántotta karját Octávéból, ha egy szót mersz szólni akkor . . .

Hiszen csak azért, mert nőm akarja, viszonzá Octáv suttogva; már tégy amit akarsz édes György, de jó akaratu feddéseimet meg kell hallgatnod.

Kérlek Octáv ne ingerelj, különben . . .

Vigasztalódjál Adél, férjed hibázott, de azért megbocsátható.

Nem én Amália, férjem tegyen ugy amint akar, én nem fogom többé semmiben sem korlátozni, én még ma megyek anyámhoz.

De Adél, hadd mondjam el az igazat.

Tudok mindent uram, kiméljen meg minden vallomástól, vigye el gyémantjait Camilla kisasszonynak, megmondhatja neki azt is, hogy én többé semmiben sem korlátozom, akár ide jöhet lakni.

Octav grófot, olyan gyenge hideglelés-féle bántotta e jelenet alatt.

Ép az ellenkezőleg, vágott közbe Amália, Octáv, vedd az ékszer tokot, s elviszed az olaoz nőhöz és megmondod, hogy Völgyi gróf és ő közötte mindennek vége, neje tud mindent, ugy-e Adél.

Nem bánok én már semmit, nem törődöm én semmivel, György tegyen ugy a mint tetszik.

De Adél hallgass meg!

Octáv gróf gyorsan közbe vágott, igen édes Amáliám megyek, mert parancsolod.

De azután el ne csábitasd magadat, Camilla kisasszony szép szemeitől, Octáv!

Légy nyugodt édesem, én nem vagyok György s a legnagyobb infámiával ennek vádlára csapott „oh te csapodár képé te," kiálltá nevetve . . .

György szemei szikráztak; de most már csakugyan elég, mindent megmondok kiáltott dühösen.

Ne ingerelje nejét uram, teddé Amália. Lásd még tagadja most is, zokogá Adél. Oh ezek a férfiak mind szörnyetegek.

Üljön ide gróf ur, ide mellénk, szólt Amália, Györgynek egy széket mutatva, meg kell engem hallgatnia, mily férjnek kell ezután lenni.

Először is nejét kell szeretnie, lesse el minden óhaját és teljesitse; amit a nő akar azt ne tagadja meg, legyenek együtt mindig, kocsizzanak ki, menjenek szinházba, hangversenyekbe, de mindig együtt, s ha ki akar maradni, akkor azt alapos okokkal bisonyitsa be.

De hisz akkor egész iskolás gyermek leszek, tört ki keserüen György.

Inkább iskolás gyermek, mint csapodár férj, oh gróf, vegyen példát Octávról, ő igazán a férjek mintája mikor fürdőbe mentem, alig tudott elválni tőlem, ha távosik mindig megmondja hová és miért, oh az én férjem hüsége gyémánt szikla, melyről az én szerelmem sugárzik.

Igazad van Amáliám, férjed mintaképe a férfiaknak, ő téged imád, istenit.

György idegesen felkaczagott.

Busgerlei ur, jelenté az inas!

Elfogadjuk, szólt gyorsan Adél.

Egy fiatal ember lépett be s a legtökéletesebb attüdevel hajtá meg magát.

Oly szerencsés vagyok asszonyom, hogy a kivánt páholy jegyet át nyujthatom.

Ah köszönöm édes Busgerlei ur, ön lekötelezett nagyon, reménylem, hogy páholyunkban helyet foglaland.

E szerencsét nem tudom kellőleg megköszönni és leszek olyan bátor.

Gondold meg Adél, szólt suttogva Amália e fiatal ember és a világ.

Nem törődöm vele, férjem megcsalt; Busgerlei ur foglaljon helyet. —

S most kezdetét vette egyike ama társalgásoknak, mely csak a salonokban otthonos, egy félóra alatt megfordultak: a dráma, balett, szépirodalom, politika, müvészek, müvésznők, versenyparipák, jockeyik, a szőnyegen s a beszéd közben Busgerlei egyszerre meglepetve felkiáltott.

Mi az, mi az, kérdé Amalia, önt valami meglepte?

Igen, hogy kerül ez a sétapálcsa ide, hisz ez az enyém. —

Ah ez érdekes. —

Én ezt a botot Camilla kisasszonynál feledtem, —

Ah kiálltott Adél, megint ő!

Felkérni voltam egy jótékony czélu előadásban közreműködni, s botomat nála feledtem, párszor voltam ott, de nem találtam honn.

Valjon csakugyan ez e az a bot, kérdé Amalia rohamosan. —

Ismerem grófné — ezzel a botot kezébe vette, (a bot fekete ébenfa, s egy ezüst kigyó van reá tekerődve parányi piros szemekkel) mert a kigyónak egyik szeme hiányzik, és ime ugy is van! és botját körülmutatta az egész társaságban.

Amália elhalványodott, e perczben lépett be Oktáv gróf a legjobb kedvben.

Grófnő, fordult Adélhez, a dolog rendben van, a nevezett hölgy nem volt otthon, s én az ékszert ott hagyám egy levélke kiséretében melyben mindent megirtam.

Es most engem is igazolj, szólt György komoran, mert már torkig vagyok.

Valamint e bot körütjét, szólt Busgerlei.

Ah mit látok, az én botom, az én kedves botom önnél . . .

Mit, Oktáv ez a te botod, kiálltott Amália!

Igen kedvesem, vettem még te távol valál, nemde gyönyörü??

Amália Adélhez fordult . . .

Vigasztalódjál Adél s öleld meg férjedet, nem te vagy a megcsalt nő, hanem én. —

György felkaczagott. —

Octáv, tisztázd magad!

Én önnek köszönöm uram, szólt Györgyhöz Amália, ön hü barát, csak hogy én ne szenvedjek ön szenvedett, és ön uram szólt férjéhez remegő hangon, hozzám ne közeledjék, mi mától fogva idegenek vagyunk egymáshoz!

Amália kérlek csillapodjál, kérlelé Adél.

Köszönöm Adél, nyugodt vagyok hidd el, — légy szives rendeltesd elő kocsimat.

Amália, mindent megvallok és te meg fogsz bocsátani. —

Tartsa meg vallomásait uram, majd a törvény előtt igazolja magát, megbocsátom talán, de feledni nem tudok.

Grófné, gondolja meg e botrányt! folytatá György.

Megvetek mindent és önt uram legjobban, fordult Octáv felé, s ezzel elhagyá a termet, szemeiben rejtett könnyeket, szivében égő sebet vitt, még arcza nyugodt volt mint a márvány. —

Octáv gróf, mint a nyirott birka követte.

Busgerlei, amint a jelenet kényesebb kezdett lenni, elpárolgott ügyesen, észre sem vették.

Adél férjéhez ment és megcsókolá, megbocsátasz-e György?

Te bohó én nem haragszom!

De tudod mire kérlek még?

Hadd halljam!

Máskor ily szivességet egyik barátodnak se tégy. — * * *

Pár hónap mulva, egy pompás fogat robogott az utczákon végig, benne egy nő és férfiu ült.

Es Octáv gróf! még mindig a régi, a nő Amália, csak hogy egy kissé halványabb, és férjének most már csak kötve hisz.

szombaton. A lap Wajdits József ur jól berendezett nyomdájában fog a „Zalai Közlöny“ nevü lapnak megfelelő nagyságban s azonos papiron nyomatni. A megrendeléseket 1880. évi január hó 15-ig kérjük beküldeni, hogy a lap megjelenése s szétküldésében késedelem ne történjék. Nagy-Kanizsán, 1879. évi decemb. hó 27-én. Remete Géza, felelős szerkesztő, kiadó s laptulajdonos.

— *Csurgón* Nasszluhácz Ödön ügyvéd szerkesztésében „Csurgó“ czimü lap indult meg; az első ssám helyi érdekü közleményeket tartalmaz s igy fennállása biztos. Kiállitása csinos. Havonként 3-szor jelenik meg. Ára egész évre 4 frt.

Vegyes hirek.

— *Krajczárokból* lesz a forint. „A zöld hordóhoz“ czimzett vendéglőben szokott egy társaság együtt vacsorálni, melynek az a hazafias szabálya, hogy az, a ki beszéd közben német szót talál kiejteni, tartozik minden német szó után egy krajczárt fizetni büntetésként. Az ily módon egybegyült pénzt valamely jótékony czélra szokták forditani. E társaság most a fővárosi szeretethaz részére is karácsonyi ajándékul 10 forintot adományozott.

— *Az utolsó* piarista fráter Makara János 64 éves korában meghalt. A kegyesrendiek épületén gyászlobogó lengése jelenté halálát. A rend 1848. óta nem vett fel többé frátereket, s igy ezek száma évről évre csökkent. Makara volt az utolsó, s szabó mestersége mellett elvégezte a sekrestyés teendőit is. A rend tagjai szerették a busgó és hü utolsó frátert.

Papirszeletek.

Egyik biró: Miért busulsz?

Másik biró: Hogyne, mikor az ember hivatalban is menageriában van; felperes: Veréb Mátyás, alperes: Rigó Dani, tanuk: Sas Vendel, Varju Gábor és Szarka Mihály voltak nálam.

Egyik birósságnál roppant megdicsérték az igtatót és épen felül volt az iráson a — lelet.

— „Lopnak!“ kiált a papagály, midőn az uj szobaleány asszonya fiókjába nyult. „Ejnye nő! — felelt hirtelen a leány reá; nem is tudtam, hogy az én nagyságos asszonyom — madár.“

Kérdi a pap a czigányt: Mi kell a kereszthez? Nemde vis,

— Lehet ott egy tenger viz is, ha nincs gyerek.

Üzleti szemle.

N.-Kanizsán, 1880. január 6.

Időjárásunk utóbbi időben nagyon enyhült; az eddigi jó szánut pusztulásnak indul.

Üzletünknek utolsó tudósitásunk óta, jórészt a közbeeső ünnepek okából, élénktelen s renyhe folyamata volt. Heti vásárainkra nagyon gyér volt a hozatal s a felmerült csekély mennyiségek is nehézkesen keltek el.

Buza nyugodt s forgalom nélkül; árak állandók.

Rozs iránt némi kereslet fejlődött; árak javulásnak indulnak.

Árpa teljesen el van hanyagolva; árak csak névszerintiek.

Zabban kevés üzlet volt; csak utolsó napokban támadt iránta némi érdeklődés, mely azonban az árakat mindeddig változatlanul hagyá.

Tengeri bágyadt; e czikkelyben naponta növekedik a kinálat a nélkül, hogy benne jelentékenyebb kötések létesülhetnének — Árak az előbbiek.

Bab a majdnem teljesen kimerült készletek végett megszűnt gabnaüzletünkben czikket képviseini. Felmerülő csekély mennyiségek fogyasztóktól vétetnek össze.

Bükköny a vetési idény közelgése folytán jobban kerestetik; árak 19—20 krral felebb száltak.

Minőség szerint:			
Buza	12 60	13 50	— kr
Rozs	9,30	9 60	— „
Árpa	7·50	8 50	— „
Zab	7 —	7.10	— „
Kukoricza	7.10	7.30	— „
Cinquantin	7·75	8 —	— „
Bükköny	6·80	7 —	— „

K. B.

Felelős szerkesztő: **Bátorfi Lajos.**

HIRDETÉSEK.

Árlejtési hirdetés.

Somogy Csurgó m. város képviselő testülete részéről ezennel közhirré tétetik, miszerint Csurgó m. város telkén ujból épitendő állami képezde, ehhez tartozó kertész lak és kutra árlejtés tartatik.

Az árlejtésre határnapul kitüzetik 1880. január hó 15-én d. e. 11 órája Csurgó m. város községházánál.

Árlejtési kikiáltási ár 19,500 frt. o. é., mely 6 évi törlesztéssel fizettetik, 8% kamatokkal együtt Csurgó m. város részéről.

Miről az árlejteni kivánók oly megjegyzéssel értesittetnek, miszerint a tervrajzokat — költségvetést, és egyéb közelebbi épitészi és fizetési feltételeket a vállalkozni kivánók Csurgó m. városban a jegyzői irodában bármikor megtekinthetik, — meg is jegyeztetik, miszerint az épitkezéshez szükséges tégla és cserép zsindelt, ugy 200 met. mázsa meszet a város természetben kiszolgáltatja, — az árlejtésen elérendő összegen felül.

Bánatpénzül az árlejteni kivánok az árlejtés előtt a kikiáltási ár 10% letenni tartoznak. (975 2—2)

SZUKITS FERENCZ,
biró.

Füstölt heringek

legnagyobb minőségü egy ládával, csaknem 5 kiló, tartalmaz 40 drbot, 1 frt 80 kr. 3 ládánál 50 kr. leengedés.

Fris, zöld sótalan

heringek (sült, füstölt hering)

5 kilós láda körülbelül 30—40 drbot tartalmaz, 1 frt 60 kr. 3 ládánál 50 kr. leengedés. Minden ingyen (bérmentesen) minden osztr. magy. állomáshoz utánvétellel. A füstölt heringekért kilonkint 2 kr. vám fizetendő, a fris sótalan heringek vámmentesek.

Egyszersmind bátor vagyok tisztelt vevőimnek tudtára adni, hogy én 1879. évben fogyasztó áruimból egészben

112,000 csomagot

a postával szétküldöttem.

A. L. MOHR.
Ottensen Hamburgnál.

(977 1—1)

A nagy-kanizsai t. egyleteknek tudomására adom, hogy 1880. évben, bárminő mulatságot rendezni akarnának, az üzleti helyiségemet a fehér hatyuhoz minden dij nélkül átadom, legyen az bál, vagy tombola, vagy koszorucska, szóval bárminő legyen a mulatság, a helyiséget ingyen kapják nálam. — Ételeket és italokat ha tetszik tábletoba, vagy étlap folytán, a legjobb minőséggel és legolcsóbban kiszolgáltatandom.

Tisztelettel

Schwarz Jakab,
vendéglős a fehér hatyuhoz.

(976 1—2)

WAJDITS JÓZSEF
könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán
megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Halljuk a szép szót!

Magyar felköszöntő (toast) könyv, szerkesztették: Wajdits József és Bátorfi Lajos. Harmadik javitott és tetemesen bővitett kiadás, mely kötött és kötetlen mindennemü felköszöntést tartalmaxván, diszes kiállitása és tömött tartalma, ugy hasznos és mulattató voltánál fogva mindenkinek, de különösen az ifjuság figyelmébe ajánlható. 380 lapra terjed s diszes kiállitásu. Az I-sö kiadás 1500 példány egy év alatt, a második 2000 példányban rövid időn kelt el, mely eléggé bizonyitja e könyv életrevalóságát. A keménykötésü könyvnek ára 1 frt. 80 kr. — Tartalom kivonata: Előszó. Költemény. A toaszt eredete. A hazára. Diszünnepélynél. Diszebédnél. Hölgyekre. Családi ünnepélyeknél. Keresztelőben Születésnapon. Névnapon. Eljegyzéskor. Menyegzőben. Beigtatásnál. Egyleti ünnepélynél. Vegyes köszöntések Összesen 243 felköszöntést tartalmaz.

Kiért emeljük a pohárt?

Magyar felköszöntő könyv. Szerkesztette Hajgató Sándor. Ára diszes kemény kötésben csak 1 frt. Ezen eredeti felköszöntéseket tartalmazó kötetet ajánljuk a n. é. közönség kiváló figyelmébe.

Csokor és billikom

magyar köszöntő és felköszöntő eredeti költemények. Irta: Városy Mihály. Második tetemesen bővitett kiadás. Ő félsége által 10 aranynyal kitüntetett mü ára igen diszes kiállitásban kemény kötésben csakl frt 40 kr Diszkiadás arany metszésben 2 frt 40 kr.

Rajta fiuk vigadjunk!

Közkedvességü dalkönyv, ötödik bővitett kiadás. E nagy szorgalommal összeállitott mü közel 1000 válogatott dalt taltalmaz; ujjonan feltalálható magyar opera és operette dalokkal bővitett mü, szines boritékkal kötve. csinos kiállitásánál fogva is kitünő, mondhatni: a maga nemében páratlan mü, mely már több mint tizennyolcszor példányban forog a közönség kezén. Ára a 800 lapra terjedő könyvnek 1 frt 80 kr. aranymetszésü diszkötés 2.60 kr. Gyüjtötte Wajdits József. Tartalma: Honfidalok, katonai dalok, indulók, természetdalok, románczák, élcz- és gunydalok, szerelemdalok, bordalok, tánczdalok, rab- és dubajdalok, idegen dalok, opera és operette-dalok sat.

Rajta fiuk vigadjunk!

Magyar dalkönyv olcsó kiadása, 96 kr.

Rajta lán.yok mulasunk!

mulattató kézikönyv, magyar hölgyek számára, gyüjtötte Wajdits József. Ajánlható mindkét nembeli mulatni vágyó közönségnek, mind beltartalmára, mind pedig külsejére figyelem fordittatott, ára az 500 lapra terjedő, szinnyomatu boritékkal ellátott könyvnek 1 frt 60 kr. Aranymetszésü diszkiadásának 2 frt 80 kr. — Tartalom kivonata: Hölgyeinkben. Az egészségről. Pipere asstal. Öltözékszoba. Illemtan. Jeles mondatok. Nőnevek. Virágnyelv, Szinnyelv. Szavalmányok Adomák. Kérdések s feleletek. Kártyavetés. Emlékkönyv. Névrejtő emlékversek. Társasjátékok. Tréfás mulatságok. Tánczkönyv és záradék.

Rajta párok tánczoljunk!

Lakatos Sándor táncskönyve, mindkét nembeli ifjuság számára. Kiadta Bátorfi Lajos. Lakatos Sándor arczképével s a szöveg közé nyomott táncsábrákkal, disses czimborákkal. Keménykötésü mü ára 1 frt 40 kr.

Kebelhangok.

Ujévi, név- és születésnapi s az élet egyéb viszonyaira alkalmazott köszöntések, kötött és kötetlen beszédben. Irta: Hoffman Mór, diszes nyomatu kemény kötésben, ára 1 frt.

Szegényből lesz gazdag

jó számvetéssel, gyors és biztos segitő minden adás- és vevésnél, 1/2 krtól kezve 10 frtig. Évi jövedelem 1 frttól 1000 frtig. Teli és üres hordók megmérése kiszámitása. A gömbölyü fák kubik tartalmának meghatározhatásáról táblázat. A sulymértékek vámsulyra való átváltoztatásáról táblázat. Cselédbért és árendát mutató tábla Ellési és kotlási idő számitása. Törvényszerinti bélyegrovat. Táblázat a fatörzs kiszámitásához. A lovak fedeztetése-, a birka üzetése-, és a göbék görgetésének eredményéről táblázatok. Ára kötve e diszesen kiállitott zsebkönyvnek 90 kr.

Vedd szivemet szivedért!

Szerelmi levelező könyv, alkalmi levelezések változatos gyüjteménye, szerelmes párok számára, Szivélyesitől. Csinos boritékba kötve, ára 1 frt 20 kr.

„A fánksütés titka.“

Irta: Fouquet Jaques III. Napoleon udvari főszakácsa néhány étkek készitési titkaival. Ára 60 kr.

Egyiptomi álmoskönyv.

Nagy legujabb egyptomi álmoskönyv 192 lapra terjedő, 600 képpel, tartalma: Álom magyarázata. Titkos kaballa, nagy müvészet. Maltai keresst. Lépcsős kaballa. Nagy keresst. Sorsjáték-árszabály, Ára 50 kr.

Lenormand

A hires czigánynő igasmondó kártyája, 32 szinezett kártyával, magyar aláirással és szöveggel, ára 50 kr.

Egy tarisznya ostobaság!

Humoristikus esmék, ötletek, élczek egyvelege. Gyüjt. Nevető Vilmos több felfedezetlen tudomány professora, ára diszesen kötve 1 frt 40 kr.

Ungarn im Spiegel deutscher Dichtung.

Magyarország a német költészet tükrében, diszes kiállitásban füzve 1 frt 80 kr., elegans diszkötésben aranyozva 2 frt 80 kr.

Dr. Kriegler Mór: „Önmentő“

vénymintékkal mindkét nembeli betegek számára, ára 90 kr.

Dr. Kriegler Mór: Az elveszett idegerőnek visszapótlása,

vénymintákkal orvosok és betegek számára, ára 90 kr. Mindkét füzet egy kötetben, diszes kiállitásban, 1 frt 60 kr.

Juhász: Szépirási mintalapok,

közép, reál, polgári és felsőbb iskolák használatára, magyar és német, ára a 15 iratlapnak csak 28 kr.

Gyönyörü magyar kath. imakönyvek mint: **Mennáskert. üdvösség övénye. leiki vezér** többféle kiadásban 40 krtól kezve 12 frtig, papir, bőr, selyem és bársony kötésekben.

Vidéki megrendelések posta fordultával gyorsan eszközöltetnek
Wajdits József könyvkereskedő Nagy-Kanizsán.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1880. január 11-én. 4-dik szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr.

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további szorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLONY.“

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz.
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wajdits-ház.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tűzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitóegylet“, a „n.-kanizsai kisded-nevelő egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Előfizetési felhivás
a
„Zalai Közlöny“
1880 dik évi 19-dik folyamára.

Daczára az idő mostohaságának, egy jobb jövő reményében folytatólagosan kiadom az általam alapitott, s nem csekély áldozattal fenntartott s 19 dik évfolyamába lépő „Zalai Közlönyt“ hasonló alakban s független szellemben szerkesztetten.

A megye minden részében van e lapnak önzetlen munkatársa és azért minden nevezetesebb mozzanat gyorsan és hitelesen közöltétik s minden más helyi lapot jelentékenyen megelőz azáltal, hogy hetenkint kétszer adatik ki, mi a hirdetésekre nézve is sokkal előnyösebb és méltán figyelembe vehető.

Bizva tehát a mélyen tisztelt közönség hazafias érzületébe, törekvésemben lelkes pártolásával fog továbbra is buzditani s csüggedést nem ismerve, tömeges részvétével, szellemi és anyagi pártfogásával lelkesiteni.

Előfizetési ár:

1880. január – márt. évnegyedre 2 frt.
„ január – junius félévre 4 frt.
„ január – decz. egész évre 8 frt.

Az előfizetések idejekorán váló megtételét kérem, miután feles példányokat nem nyomatok. A vidéki előfizetések eszközlése legczélszerübb postai utalványon, melyek egyenesen hozzám intézendők.

WAJDITS JÓZSEF
kiadó laptulajdonos könyvkereskedése
Nagy-Kanizsa.

A nő hivatása és neveltetése.

I.

Századunk gőzerővel halad. A tudományban, az ipar terén, a társadalmi életben, szóval az emberi munkásság összes ágaiban oly lázas tevékenységet fejt ki, milyet eddig egy század sem bir felmutatni és nem mondunk merészet, ha azt állitjuk: jövőben sem fog egy is felmutathatni.

Hisz némely szakokban már annyira előhaladottaknak hiszszük magunkat, hogy a jelen követelményeinek már megfeleltünk s most már a jövő számára készitünk munkaprogrammot és jelölünk irányt. Ki ne hallott volna már a „Zukunftsphilosophiáról“, Zukunftsreligióról és a „Jövő század regényét“ ugy hiszem mindegyikünk olvasta, ez utóbbi magyar termék, mely nem csekély mérvben szolgálja nemzeti önérzetünket, büszkeségünket, mert ime egy másik Petőfink nem fakadhat már ily keserü szavakra:

Ébredj, ébredj istenverte nemzet
A ki ott az elsők közt lehetnél,
S kárhozatos lomhaság által
Mindig hátul és alant hevertél!

Mondom lázas munkásságot fejt ki századunk, de hogy is ne, mikor jelszava: „az idő pénz!“ Egyfelől a „századok mulasztásait“ akárjak pótolni, másfelől meg a jövőnek is elébe vágni; s mindezek mellett meg a maga szénáját is rendbe rakni. S kinek mi kifogása ez ellen, ha megfelel az elvállalt feladatnak? Akkor . . . akkor . . . senkinek nincs kifogása; de ha meg nem felel, ugy nem csak joga, hanem kötelessége is mindenkinek a korszellem ellen szavát hallatni. És hogy századunk nem felelt meg ezen elvállalt kötelezettségnek, sőt saját maga dolgait sem rendezte ugy, a hogy kellett volna, ezt bizonyitja a sok közül a „nőkérdés“ is. Ezen itéletre feljogosit bennünket részint a ténynyé vált „nőemancipáczió“ Amerikában, részint az ez ügyben megtartott „conferencziák“ és megjelent „broschürök.“

Idáig eljutva, korántsem kezdek az imént emlitettek ellen polemizálni, hanem elmondom szerény nézeteimet a „nőkérdés“ megoldását illetőleg.

Szóltam már én e lap tárczarovatában a nőkről s igy ismerik az igen t. olvasók alapnézeteimet a nők felől, miért is ezekre utalva és épitve folytatólagosan szólok a nő hivatásáról, neveltetéséről.

Semmiből sem lehet jobban megtudni valamely létezőnek hivatását, mint annak lényegéből, mivoltából, ha ezt a maga valójában felfogjuk; mert ezzel felfogtuk az illetőnek rendeltetési czélját, hivatását is.

A nő lényegével, természetével megismerkedtünk már, ugy a hogy; s különben is minden elfogulatlan, természetes ész tisztában van e tekintetben önmagával, miért is egyenesen a nő hivatásának fejtegetésére áttérhetünk.

Madách Imre: „Az ember tragödiája“ czimü müvében, Éva egy helyen ily szavakban ad érzületének kifejezést:

Nekem meg büszkeségem az csupán,
Hogy a világnak **anyja** én leszek.

Igen, anyának lenni legelső és legszebb hivatása minden nőnek, mert legtermészetesb is. A nő az anyai hivatást a természettől nyerte osztályrészül és ezen a természettől kitüzött czélt elérni, az adott feladatot megoldani, hivatását betölteni első és legszentebb kötelessége a nőnek.

„Az emberben legszebb az a mi természetes.“

Mig az emberi nem jobbára csak ösztönszerüleg hódolt a természet szabta törvényeknek, azaz teljesité azokat, mert belsejében érzé annak szükségét, minden utógondolat és okoskodás nélkül, akkor jobban töltė be hivatását; ellenben most, midőn már meg nem elégszünk az ösztönszerü cselekményekkel, hanem észieket követelünk azok helyébe, ugy látszik kevésbé felelünk meg természetünkbe oltott törvényszerüségnek, szükségességnek.

Az eminczipált nő minden akar lenni, csak „anya“ nem; vagy ha esetleg az, ugy minden másra ráér, csak anyai kötelességének teljesitésére nem.

Midőn Napoleon Campon asszonynyal folytatott társalgása közben felemlité, hogy a régi nevelési rendszerek nem érnek semmit sem, mire volna hát szükség, hogy az emberek helyesebb nevelésben részesülhessenek? „Anyákra“ válaszolt Campon asszony. Nem ismerek nőphilosophust, de ha volna is, bármily kitünő lett légyen az, Campon asszony ez egy szavával elhomályositotta volna azt, mert önismeretről tanuskodik, a mi pedig a legmagasabb philosophia. Ő tisztán fogta fel társadalmunknak fogyatkozásait, valamint tisztában volt a nők hivatásával is és társadalmunk ezen baját minden baj kutforrásának mondja.

(Folyt. következik.)

TÁRCZA.

Irmának.

I.

Az én régi szép szerelmem
Jut eszembe ha rád nézek,
Ne is csodáld, hogy oly gyakran
Szótalanul, merőn nézlek.

Ajkam hallgat, de itt belől,
De itt belől, itt beszélnek.
Kebelemnek mumiái
Ébredeznek, a remények.

S halkan, csendbe, csakugy sugva,
— Mint a sirból felkelt lelkek —
Azt susogják, azt csevegik,
Hogy imádlak, hogy szeretlek!

II.

Szeretlek, szeretlek!
Te vagy életemnek
Egyetlen reménye.
Szemeidből halkan
Találgatom gyakran,
Hogy szived enyém-e?

S ha nem csal sejtelmem,
Te is szeretsz engem
Édes gyöngyvirágom.
Te vagy az én kincsem,
— Másom ugy is nincsen, —
E széles világon.

III.

Feledni vágytam ezt a szép nevet.
Feledni? — soha! oh ez nem lehet!
E néven épült édes szerelmem,
Melyet nem szabad soha felednem!
Irma, Irma!

E név szülé meg szép szerelmemet,
Mely életemnek később éjje lett;
E névért hosszu kin ült szivemben,
Melyet csak könnyem árán feledtem:
Irma, Irma!

E név most ujra édes világom,
E nevet ujra, — ujra imádom.
Most ujra esdő imámba téved,
Ha kulcsolt kézzel imázom érted:
Irma, Irma!

SIÓ.

„Leányok, ne kaczérkodjatok!“

— Karczolat. —

Mari tante! — Mari tante! — Mikor még téged „Mariska nagysád“-nak hivtak! — akkor, midőn még mindketten fiatalok, szerelmesek, ábrándosak voltunk, szép reményekkel nézve a jövő kiszinezett par adicsomába, — akkor midőn azok az összeráncsosodott harisnyakötögető kezek még gyengéd kézszoritásokat osztogató puha, gömbölyü kis kacsókák voltak s azokban az ókuláival felfegyverzett szemekben a mámoritó kéj tüze lángolt! — akkor!.. akkor!.. És most!? Megöregedtünk, megvénültünk, eltünt az ábrándos, képzelem-gazdag ifjuker s maradt a rideg való, a sok csalódás s ezer meg ezer emlék!

Emlékszel-e még arra a szabadházi casinó-bálra, midőn először láttuk egymást!? — De hogyne emlékeznél, hisz a nők előtt örökre feledhetlen az első bál-éj! — Igen, ott láttalak, s egy pillanat elég volt arra, hogy szeresselek, imádjalak oly hévvel, mint ahogy csak egy a karácsonyi vacátiókra hazatévedt dagadószivü medicus képes szeretni — Rám néztél azokkal a tüzes fekete szemekkel s kábult szerelemittas, boldog, boldogtalan lettem egy és ugyanazon pillanatban, s odaadtam volna egy csókodért életemet, lelkem üdvösségét s összes ingó ingatlan vagyonomat! — Az igaz, hogy realiter nem valami fényesen álltam, amennyiben ingatlanaim a telekkönyvben apám nevére voltak „intabulálva“, ingóságaimat pedig néhány könyv s óriási visitkártyáim képezték, — miket pazar bőkezüséggel szórtam uton-utfélen, hogy mindenki kellően s alaposan tájékozva legyen czimem, rangom, méltóságom s állásom mivolta felől — de nagy vigasztalásomra szolgált, hogy az anyagiak dolgában Mariska sem áll különben, lévén neki — — — egy pensionált kapitány papája, egy pikáns mamája, s az a megdönthetlen igazságnak tartott elve, hogy „egyszerre többet is lehet szeretni.“

Megvallom, ez az axioma sehogy sem akart a fejembe menni, de végre is a szerelmes embert nagyon kevessé genirozzák az ily csekélységek, én azért szerettem, imádtam a „kaczér kapitány kisasszonyt“ forrón lángolón s természetesen nem is volt egyéb vágyam, mint birhatni, magaménak mondhatni.

Szerettem s boldog valék! — A bált követő nap, addig mig a mama a konyhában csörölt-pörölt, Mariskám lábainál térdeltem s a vágytól, szerelmem egész hevétől elragadtatva, remegve esengtem a boldogitó „igen“ ért, s hogy elreppent az, azokról a rózsapiros kis ajkakról, — egy hosszu, végnélküli édes, forró csókba fulltak érzeményeink, s végtelen boldogságomban a hetedik mennyben képzeltem magamat. — Szenvedélyesen szoritám szivemhez a piczi kis kezeket s a rózsaszinü jövő édes reményeitől feltüzelve, pathossal szavaltam azon epedve várt időről, midőn majd tanulmányaimat végezve, átveszem apám gazdaságát s az oltár zsámolyánál erősitjük meg azt az esküt, mit most tanuk nélkül ezerszer is „elrebegtünk“ egymásnak, s az isten tudja, még hányszor nem ismétlünk, ha a mama a kedves Czenczi néni, a leendő napam asszony kedvére kiperelve magát, közénk nem ront. A pásztor óráknak tehát vége lőn s a boldog napok elmultával a karácsonyi szünidőnek is! — Válni kellett! ott hagyni Mariskát! Szivem tele volt keserüséggel, átkoztam a sorsot, mely éppen akkor foszt meg imádásom tárgyától, midőn legboldogabb vagyok! De végre is mit tehettem!? A vacátiónak vége volt, s mennem kellett!

Az utolsó nap egész délutánját természetesen kapitányéknál töltöttem. Láthattam, ülelhettem, csókolhattam tehát Mariskámat, de hiában boldog még sem valék, az a gondolat, hogy holnap már mindennek vége, szótlanná, lehangolttá tőn. — Marit azonban legkevésbé sem busitá e közeli elválás tudata. Tréfált, nevetett, vigasztalt, s megesküdött ezerszer is, hogy soha feledni nem fog, hogy csak enyém lesz és senki másé e világon. — Hittem szavainak s végre is kezdtem bele nyugodni sorsomba, ugy, hogy mikor bucsuzásra került a sor, fájó szivvel bár, de még is megkönnyülten szoritám meg a felém nyujtott kezecskéket, — mert bucsucsókról a mama argus szeme előtt szó sem volt! — Azután még egy „isten hozsád“ s mentem, siettem, rohantam haza felé, azaz dehogy, a czigányokért s midőn éjjeli 11 et ütött az óra, már ott álltam Mariska ablakja előtt, megzendült a „képeddel alázom el“ mélabus melódiája s utána még tiz-tizenő

Statisztikai

kimutatás a phylloxeráról.

A „Földgömb“ czimü szépirodalmi képes hetilap a folyó évi első számában a következő statisztikai kimutatást hozta:

1. „Franczia országban a szőlőtermő terület 1874-ben 2.446.562 hektárt foglalt el. (Egy hektár tesz 1738 kataszter holdat.) 1877-ben 2,346.497, 1878-ban pedig 2.295.989 hektárt, tehát a phylloxera két év alatt 150.873 hektárnyi szőlőterületet pusztitott ki.“

A „The Milvanke Weekly“ „Sentinel“ „Juesday“ 1879-ik évi november hó 4-én megjelent amerikai lap szerint.

2. „Franczia országban a phylloxera oly mérvben pusztitja a szőlőtőkéket, hogy sok vidéken a szőlőtulajdonosoknak és borbirálóknak már csak nevük ismeretes, mert tőkét, bort találni nem lehet.“

„Hertmitage, Cote Lotie megszüntek szőlőhegyek lenni.“ „Beaujolais és Macesneris mindinkább pusztul.“

„A kitünő Burgundi“ „Golden slope“, a Somance Conti s Chambertin, Montrachet és Clos-Vanyoet pusztulnak, Charente department borzasztó módon pusztul.“

„Ma már elterjedt Németországba, Svaicz ba, Austria-Magyarországba.“

„Malaga, Alto-Dauro, Madeira, sőt Australia is a legnagyobb pusztulás alatt áll.“

„Ujabban Medoc vidékéről jelentik a következő pusztulásokat: u. m. „Chateau Lolande, Colon-Segur, Chateau Lafitte“ is nagyon megtámadtattak a phylloxera által.

Utóbbi 180 hold hosszu hegyterületet képez, melyet ezelőtt 10 évvel báró Rotschild 160,000 font sterlingen vásárolt meg, (mely a mi pénzünk szerint körül-belől 2,640,000 frtot tesz.) Az egész Medoci szőlőhegy terület 20 mértföldet tesz és ma az egészet a phylloxera prédálja.“

„1878-ik év végéig Franczia országban a phylloxera 1,600,000 holdat pusztit és ebből egészen tönkre tett 700,000 holdat.

E statisztikai kimutatás valóságos rémkép, melytől hogy mindenki irtózzék, feltétlen szükséges, de szükséges az is, hogy a magas kormány hatóság által kiadott törvényhatósági rendeletek szorosan megtartassanak, ha erős akaratunk a francziák sorsára nem jutni.

Senki se kicsinyelje a hozott kimutatást, bárha messze vagyunk is Franczia országtól, mert elég méltó aggodalmat okoz azon körülmény, hogy átkozott szapora és még eddig ki nem irthatlan rovarokat Magyarország is megkapta. Aggódik felette az országháza és ezen aggodalom édes mindnyájunké, mely arra utal, hogy készen legyünk a nagy ellenség vissza torolhatására, esetlen kipusztitására. Franczia ország fél millió jutalmat tüzött ki annak, ki biztos óv- és irtómódot tud javaslatba hozni, mely ajánlat elég tanuság arra, hogy nagy a veszély.

E statisztikai kimutatás busditson édes mindnyájunkat az összetartásra, szóval arra, hogy egymást ellenőrizzük, ovakodjunk bármiféle szőlőfajok beszerzésétől és ha tudomásunkra esnék valamely kétes szőlőtelep, ne késsünk ilyennek azonnali feljelentésére, hogy a hatóság rögtönözhesse hatásos intézkedései foganatositását.

Szokás mondani: hogy némely viszonyok közt egyiknek a szerencsétlensége hozza a másik szerencséjét, bevalósul az ezuttal hazánkra nézve is, mennyiben Franczia ország a nagy szőlő pusztitás miatt utalva van első sorban a magyar borok bevásárlására és ez kikerülhetetlen, mely alkalom arra, hogy hazánk bortermelői ébredjenek, szervezkedjenek és induljanak Franczia ország felé.

Éppen nem volna felesleges bor kóstoló, bor biráló, bor gyüjtő bizottságok segedelmével a francziák izlése szerint a hazai borokat vidékek szerint tömöriteni és saját közüleg azokkal Franczia ország felé indulni, nem pedig oly bor szerzők kezébe letenni a vállalatot, kik a hasznot maguknak gyüjtik első sorban, a termelőknek csak a söpröjét hagyják.

Ugy vélekedem, hogy e tekintetben az országháza adhatna legjobb irányt, olcsó és biztos eszközt, módot a bor kivitelre; a vidéki gazdasági egyesületek járulhatnának első sorban a foganatositáshoz.

Ha még e körülmény sem elég riadó, hogy magunkon segitsünk, akkor jobb ha alszunk, mint szőlőt müvelünk, igy nem fog szégyenünkre válni, ha az élet nagy könyvéből kitörültetünk, kifelejtetünk.

Kelt Nagy-Kanizsán, 1880. jan. hó 6-án.

TERSANCZKY,
m. orvos.

Néhány szó a jégsátrakról.

Hogy háztartásunkban mily fontos szerepe van a jégnek, hogy némely iparágnak existentiáját a jég teszi függővé, azt fölösleges vitatnom. Képzelje csak magát valaki egy pusztára, hol napi szükségleteit, lényegesen a hust talán a negyedik faluból kell hordatnia; nyáron jég nélkül meg nem élhet, vagy le kell mondania a hus evéséről. — A jég tartogatására jégvermet használnak. — A régi jégvermek nem sokat érnek, mert részint fekvésök, részint talajszerkezetök oly hiányos, hogy csekély kivétellel már junius közepe táján, sőt vannak esetek, hogy már május hóban is jégben szükölködnek. Az ujabbak igaz ugyan szerencsésebben vannak elhelyezve; de tekintve költséges voltukat, — a mennyiben szivattyut kell beléjök alkalmazni, — félreteendők. A jég el-apadásának számos egyszerü módja van — s az ujabb kivitelek oly tökéletesek, hogy évek során födözik szükségleteinket.

A legjobb, de egyszersmind legköltségesebb a következő jégsátor: (a mely a „Magyar Föld“ mutatvány számában is ismertetve volt) áll egy négyszeres, — egymástól 6—7“ deszka sorból, — nemkülönben a teteje is igy van alkotva. — A négyszeres deszka fal három utczát alkot, melynek belső része hamuval, kölső köre füréssporral töltetik meg, a középső kör üresen marad.

A második, melyet tapasztalásból meritek, lényegére az elsőhöz hasonlit. — Minden háznál — de különösen uradalmakban, van mindenesetre oly helyiségünk, melyet nem hasznositunk kellőleg, tán csak olykor olykor vessük igénybe. Az ilyen helyek, ha északnak feküsznek, kitünő jégtartókul szolgálhatnak.

Tél közepén, midőn a jég meglehetős vastag, kocskákra fürészelhetjük s a helyiség falától $1\frac{1}{2}$ lábnyira — a föld szinére elhelyezett gerendákra rakhatjuk a kocka sorokat, oly magasan, a mint a körülmények engedik. A kocskák közti üres hézagokat jégporral betömjük s az egész tömeget esténkint megöntözzük. — Az igy elrakott jég helyesen keselve egy tömeget fog alkotni. A fal és jég közti $1\frac{1}{2}$' nyi hézagot polyvával betömjük, ugyszintén a legfölső jégrétegre $1\frac{1}{2}$' magasan polyvát rakunk. — A fal legalján egy csövet huzunk át, a melyet kivülről S alakra meggörbitünk, a mely S-ben viz fog állani mindig s nem engedi, hogy a külső lég a jéggel érintkezzék. Igy kezelt jég évenkénti apadása 2—4% — Megjegyzendő, hogy nyarantszaka szedése fölülről történjék s az üres kocska helyet szalma csutakkal gondosan betömendők.

A harmadik mód a legegyszerübb s legkevesebb költséggel jár. A jeget apróra törjük s prismákba halmozzuk — mint a répát vagy burgonyát — tetejébe 1' polyvát vagy nádat s 1' földet rakunk. — Ilyetén a jég igaz ugyan, hogyha a prisma felbontatik — rohamosan olvadni kezd, de ezért tanácsosabb inkább több s kisebb prismát késziteni.

E becses lapok igaz ugyan nem specialisan gazdaságiak, de ily közhasznu czikkel némi szolgálatot vélünk teljesiteni a t. olvasó közönséggel szemben, s ha szivesen veendik ily általános érdekü dolgokkal gyakrabban veszem igénybe szives türelmüket.

Jatló, 1880. január hóban.

R.

Helyi hirek.

— ***Legmagasb*** kitüntetés. Emlitettük a kottorii árviz alkalmával mily fáradhatlan odaadás- és emberbaráti szent buzgalommal saját életük kockáztatásával mentettek, amit menteni lehetett a messze vidéken ismeretes alsó domborui Hirschler Testvér urak. Az érdem legmagasb elismerését hazafiui örömmel üdvözöljük. Ő felsége Hirschler Miksa domborui lakost a Ferencz József-rend lovagkeresztjével, Hirschler Antal számtisztet (az osztrák földmivelési ministeriumban) a koronás arany érdemkereszttel, Hirschler Lipót és Jakab urakat pedig legfelsőbb elismerésével tüntette ki. Sok ily derék honpolgárt kivánunk a hasának!

— ***A nagy-kanizsai*** főgymn. ifjuság segély- és zene-egylete javára 1880. január 21-én Nagy-Kanizsán, a „Szarvas“ czimü vendéglő nagy termében táncsvigalommal egybekötött sártkörü hangversenyt rendez. A meghivó mára át nem ruházható és ennek előmutatása mellett névre szóló belépti-jegyek válthatók a „Szarvas“ vendéglő I. emeletén, 18. sz. alatt január 19, 20 és 21-én d. e. 10—12, d. u. 4—6 óráig bezárólag és este a pénztárnál. Személy- és karzat-jegy 1 frt 50 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdete 7 órakor. Müsorozat: 1.) „A juhász vasárnapja.“ Kreutzertől, vegyeskar. 2.) „Nyitány“ Erkel „Hunyady László“ czimü dalmüvéből, zongorán 4 kézre előadják: Keindl Armin és Tóth Károly 8. oszt. tanulók. 3.) „Dalmü-egyveleg“ összeállitá Berecz Imre, zenekar. 4.) „Magyar népdalok“ átirta: Taricsky, vegyeskar. 5.) „Walesi bárdok“ Arany Jánostól, szavalja: Kiss Gyula 7. oszt. tanuló. 6.) „Tihany ostroma“ Thorntől, férfikar. 7.) „Fuvola-duette“ Mendelssohntól, zongora kisérettel előadják: Godina Lajos 7. és Hajós Feri 5. oszt. tanulók. 8.) „Kar“ Gounod „Faust“ czimü dalmüvéből, ének- és zenekar.

— ***Közegészségünk*** érdekében a következő megkeresést közöljük: „A posonyi m. k. bába képző intézetben a f. évi nyári magyar és tót nyelvü tanfolyam márczius 1-én kezdődik. A beiratások márczius 10-éig bezárólag tartatnak. Felvételi feltételek: 20—40 éves kor; erkölcsi bizonyitvány; irás s olvasásbani jártasság; jó egészségi állapot. Az intézetben 12 növendék számára 40 forint állami segélyezés van rendszeresitve; ennek elnyerése végett a nmélt. szegénységi s erkölcsi bizonyitványokkal ellátott bélyegtelen folyamodványok január hó 31-ig Dr. Ambro János posonyi bába képző intézet tanárához beküldendők.“

— ***Január 7-ke!*** sóhajokkal várt nap, mikor Dunántul egyik legszebb hölgyelite-világa ad édes-kedves találkát két megye fiatalságának. Alig volt év, melyben oly számosan s e vidék birtokos magyar osztálya csoportosult volna együvé, mint a „Társas Kör“, társadalmi életünk ez éber felvillanyozója által tapintatosan s élénk figyelemmel rendezett első táncvigalmán. Tulfeszitett luxus nem uralgott, de mindamellett csin, választékosság s általában magyar társadalmi szellem uralgott s ez dicséretes vivmány. A bájos hölgykoszoru elegans, izléstelyes és nemes versenynyel diszitetten jelent meg. Elismeréssel adózunk a rendeződés ugybuzgalmának s amennyire lehet feljegyeztük a jelenvolt hölgykoszoru egyes virá-

---

keservesebbnél-keservesebb nóta, melyeknek szivhez szóló hangjai mellett ugy elmerengtem imádottam ablakja előtt, hogy egyszer csak azt vettem észre, miszerint Pharao népe a faképnél hagyott, egyedül maradtam.

— Isten veled Mariskám! Isten veled! — dadogtam még egyszer, keservemben oda dőlve Mariska ablakja mellé.

— Ákos! — sóhajtott e pillanatban a megnyiló ablakon át egy női hang.

— Mariska! válaszoltam, szenvedélyesen ragadva meg a piczi kezeket. Isten veled! — Ne feledj el soha!

— Soha; de soha! volt a vigasztalt válasz, azután meg egy forró kézszoritás meg egy hosszu, édes csók s bezáródtak az ablakok, eltünt imádásom tárgya s vele együtt örömöm, boldogságom is!

II.

Máskor, ha a szünidők után visszatértem, „a tudományok szentelt csarnokába“, mire a hazulról hozott sonka, kalács s egyéb deák-vigasztaló elfogyott, addig csak megjött a kedv is, s a vig barátok között csakhamar beleéltem magamat helyzetembe De nem ugy most! Szivem, lelkem folyton haza vágyódott, oda, abba a csendes kis városba, oda Mariskám mellé, ölelő karjaiba. — Néma, szótalan lettem, kerültem az embereket s legörömestebb méláztam a magányban s Mariskáról sóhajtozva irtam a verseket „hozzá“ és ismét „hozzá!“ —

Igy mult az idő, midőn végre valahára ismét arra a boldog napra ébredtem, hogy mehetek, repülhetek haza, — kapitányékhoz. S mily nehezen, mily epedve vártam a viszontlátás édes perczeit, pedig ha tudtam volna mily keserüség várakozik rám! Mariska mennyasszony volt, legalább igy beszélték az egész városban az „irányadó körök“, melyek mindenről a legjobban szoktak értesülve lenni. Igen! Mariska mennyasszony volt, a zsidó uraság ispánjának mennyasszonya. —

Azt hittem, szivem szakad meg fájdalmában, midőn először hallottam e leverő hirt, mely egyszerre porba dönté szép reményeim felleg várait, megsemmisité a sokszor álmodott boldogságot! — Keserü szemrehányásokat tettem Mariskának s ő — csak nevetett mosolygott, megcsirogatta arczomat, össze-vissza csókolt s vigasztalt, hogy ne busuljak, mert ő azért csak engem szeret igazán, s habár keze az ispáné lesz is, szive az enyim marad, hisz ő az ispánt nem szereti s csak azért megy hozzá, mert a papa meg a mama ugy akarja, azután össze-vissza csókolt ismét s kért hogy ne busitsam magamat.

Hasztalan! — Kétségbe voltam esve, átkoztam a sorsot s a világon minden néven nevezendő zsidó uraságot és ispánt s már félve rettegve számitgattam a napot, melyen szivem választottját már vezeti oltárhoz. És e rám nézve elviselhetlennek látszó pillanat be is következett volna, ha az ispán — ki időközben, a kapitány ur aristocratikus hajlamaiból eredő határozott kivánsága folytán „rangot“ cserélt s a szomszéd határban „hét szilvafát“ árendálva, „bérnökké“ avangirozott — egyik szép napon bucsut nem mond a kapu-félfának, ott hagyva Mariskáját s fizetetlen váltóit hitelezőinek — emlékbe.

No, hanem volt is azután erre Szabadházán mende-monda, s Mariskáéknál olyan háboru, milyent talán még a kapitány ur sem látott soha. — Czenczi néni dult-fult mérgében s valóságos statáriumot tartott a konyhában, a kapitány ur „in prima furia“ háromszor felképelte privatdienerjét és Mariska!!? — ő, csak mosolygott, nevetett ismét, hisz csak tréfa az egész s esze ágában sem volt, hogy férjhez menjen, még hozzá az ispánhoz, egy zsidó uraság ispánjához! ő s egy ispán! — Már azt soha sem tenné, mert ő.. — csak engem szeret és — csak hüségemet akarta próbára tenni. S én, mint affélé értelem szerelmes, hittem szavainak, ismét szent lett a béke s szerettem Mariskát talán jobban mint az előtt, s boldog is voltam egy félévig, midőn szerelmem rózsaszinü láthatárán ujra vészes fellegek mutatkoztak, egy „ujdonsült“ prókátor és egy „veterán“ patvarista képében.

„A szabadházi utczákon felállitott lámpák olajának beszerzésére szolgáló tőke gyarapitása czéljából rendezett zártkörü bálban“ láttam először ezt a két „uj“ gavallért, kik addig mig én szülővárosomtól távol a tudományoknak éltem, Szabadházán ütöttek sátort és ugy látszott, hogy többet forgolódtak a „kapitány kisasszony“ körül, mint Themis templomában s Mariska tulboldog volt körükben s alig méltatott egy-egy fanyar mosolyra, hát még a kedves Czenczi néni! ő csak egy fél vállról beszélt velem, de hogy is ne? hisz kedves leányának egy „keresett“ ügyvéd s egy „gyakorlott“ patvarista udvarolt s én csak egy sentimentalis deák: harmadéves medicus voltam s azzal kellett megelégednem, hogy egyik ablak mélyedéséből nézhettem, mint lebeg el előttem imádásom tárgya vetélytársaim karjain!

Bubánatomban egészen elfásulva méláztam magányomban, midőn egyszer csak mellettem terem Mariska.

— Ejnye, ejnye Ákos, azután maga nem is tánczol? — szólt hozzám erőltetett mosolygással.

— Nincs kedvem — válaszoltam lehangoltan. — De mondja csak kérem Mari, ki az a fiatal ember, kivel előbb a négyest tánczolta?

— Azután még nem is ismeri? Hát ő az „uj“ fiskális: Kénnyári Dessö az én vőlegényem, az a magas szőke fiatal ember pedig ott mellette Szenyény Jenő patvaristája s az én titkos imádóm.

— Vőlegénye!? — Titkos imádója!? dadogtam.

— No bizony, mintha nem is akarná elhinni, olyan arczot vág hozzá! — gunyolódott a kaczér leány s a következő pillanatban már tulboldogan repült tova „titkos imádója“ karjain a keringő sebes árjában.

Soha, talán soha nem éreztem magamat oly boldogtalannak mint e pillanatban. — Vérig sebzett szivvel hagytam oda a báltermet s bár fájdalmam őrültté tett, mégis szerettem volna önmagamat kikaczagni, hogy Mariskát valaha szeretni tudtam. —

De ettől az időtől fogva ki is ábrándultam egészen s midőn már mint szigorló orvos jutottam haza, sokkal boldogabbnak éreztem magamat, ha a mamák per „kis doctor“ s a szabadházi szépek „kedves doctor“ urnak titulálgattak, mintha égre-földre esküdözött volna örök szerelmet, pedig amint vettem észre, most ismét szivesen megtette volna; mert az udvarlók dolgában rosszul kezdtek állni az „actiák.“ A fiskális ur már rég megházasodott, patvaristája, most már főbiró, most éli a „mézes heteket“ s helyöket a jegyző-segéd ur, egy éretlen jogászocska s egy kikent bajuszu diurnista foglalták el, kik között az utolsó volt szerelem dolgában az első; mert a mint beszélték Mariska neki igérte kezét, ha biztos álláshos juthat

Mikor azonban már mint gyakorló orvos településem meg Szabadházán ezek az imádók is eltüntek a láthatárról s a „kapitány kisasszony“, ki azóta már hatszor mennyasszony volt, már csak az esküdt ur hódolatát fogadhatta. A legényke maga ugyan nem valami sokat ért; de annál többet tüzes versei, „hozzá“ irt érzelgős költeményei s neki köszönhette egyszeri imádottam, hogy daczára a 26 tavasznak, mit már látott; daczára annak, hogy már egy évtizede szerepelt a táncsterem „tündérvilágában,“ nevét még mindig a bál-királynők között olvashatta. Hanem féltette is ám az esküdt ur Mariskáját, mint valami török basa a feleségét s ha ugy nézhetett volna egy-két szót váltottam szive bálványával, olyan szemeket vetett rám, mintha csak valami „kapcsa-betyár“ állt volna magas szine előtt. No, de eseket a gyilkos pillantásokat ellensulyozta a kedves

gait: A füzértáncz helyes és szépfigyelmü rendezői Veber Károly és Hanny Elek urak diczéretet vivtak ki, a jelvények kitünő szépek s nagy választékban valának. Janda mükertész meglepő szép virágcsoportozata közfigyelmet keltett. A bájos hölgykoszoruban láttuk helyből: Becsey századosné, Danneberg Janka, Gelsei Gutmann Vilmosné, Laky Kristófné, Lorenczné, Makay Dezsőné, Merkly Gabriella, Oszeszly Antalné, Plihál Ferenczné, Pleheisz Gusztávné, Weisz Samuné, Weisz Sabina, Weisz Irén urhölgyeket sat. Vidékről: Bezerédy Elekné, Ilona leányával Hencsérről, Botka Lászlóné 2 leányával Hahótról, Botka Jánosné Polin leányával Ujfaluból, Clement Lipótné Palinból, Forintos Kálmánné Irma leányával Mihályfáról, Hanny nővérek Mariska, Vilma B.-Magyarodról, Hertelendy Imréné Josefa leányával Kustányból, Hetényi Flóra Egerszegről, Horváth Lászlóné Berta leányával Lentiből, Kiss Béláné leányával Lendváról, Laky Károlyné Körmendről, Lerch Mariska Kis Komáromból, Lengyel Károlyné leányával Baranyából, Nyáry Kálmánné Pölöskéről, Oszterhuber Lászlóné Ferike leányával P.-Edericsről, Szabó Imréné Emilia leányával Pusztakoveczről, Stefanics Ferenczné Aranka leányával Radáról, Vasdényey Antalné Clementin leányával Rajkról, Vieber Flóra Palinból urhölgyek sat Karzaton láttuk: Albanich Kálmánné, Babochay Györgyné, Bán Kálmánné Margit lányával, Blau Pálné, Blau Eugenia, Erdődy Lajosné, Gózony Marcsa, Horváth Ferenczné, Lachenbacher Irma, Oroszváry Lujza, Rapoch Gyuláné, Schreyer Lajosné Berta leányával, Varga Lajosné, Zathureczky Zsigmondné sat. urhölgyeket.

— *Vadászat.* Pénteken az alsó erdőben 27 puskás 40 hajtóval tartotta ez idő szerinti utolsó hajtó-vadászatát. Elesett 7 őz, 34 nyul és 1 róka.

— *Arverés* Zalamegyében. Buday Károly 240 frtra b. ing. febr. 18-án Gellérházán (Zala Egerszeg.) — Tar János 403 frtra b. ing. febr. 5-én Sándorházán. — Greidek Lénárd 957 frtra b. ing. jan. 13-án Csáktornyán. — Pavlicz Lénárd 358 frtra b. ing. Szent-Márián (Muraköz) jan. 15-én. — Bukovecz József 402 frtra b. ing. jan. 26. Kebelén (A.-Lendva.) — Beda József 468 frtra b. ing. jan. 23-án Galambokon. — Bittermann György 5399 frtra b. ing. jan. 19-én Csáktornyán.

— *A marhavész* Horvát- és Szlavonországok területén megszünvén, mint értesülünk, a földmivelési minister a szoros határzár megszüntetése mellett, Csáktornyán, Dárdán, Galamboson és Zákányban belépti állomásokat engedélyezett, hol a Horvát és Szlavonországok, valamint a katonai őrvidékről származó állati nyers-termények és vágómarha behozatala az 1874. XX. tvcz.-ben megszabott rendszabályok figyelemben tartása mellett eszközölhető lesz.

— *Tapolczán* jan. 5-én halt meg Ritter Ferencz tüzér őrmester 95 éves korában, részt vett a 48-ki szabadságharczban a magyarok részén, később az olasz és poroszi háboruban. —

— *Keszthelyen* Keresztes József uradalmi hajdu a foglyárok laktanyáján ezek revolverével meglőtte magát decz. 31-én.

— *Bál.* Sümegh fiatalsága által egy k. reál iskolai tápintézet alap-létesitésre jan. 31-én rendezetik vigalom. Folynak az előkészületek, várjuk a legjobb sikert!

— *Gr. Zichy Domokos* végrendeletéből a „M. Áll." közli azt a részt, mely a jótékony és egyházi czélu hagyományokra vonatkozik. E szerint a boldogult vesszprémi püspök hagyományai a következők: A majéri gör. kath. templomnak 100 frtot. Ilva-miki gör. kath. templomnak 100 frtot. Majéri szegényeknek 100 frtot. 12 sz. misére p. 5 frt. 60 frtot. Vesszprémi sz. mise-fundacziо 1050 frtot. Esztergomi szemináriumnak 1500 frtot. Révalmási templomnak 1200 forintot. Szőnyi templomnak 1000 forintot. Rozsnyói agg. papok segélypénztárának 2000 frtot. Rozsnyói szegény sorsu lelkészeknek 2000 frtot. Rozsnyói kath. gymnasium szegény sorsu tanulóinak 2000 frtot. Rozsnyói egyházmegyei pénztárnak 2000 frtot. Rozsnyói megtértek pénztárának 1000 frtot. Rozsnyói kórháznak 1000 frtot. Rozsnyói szegények pénztárának 2000 frtot. Vesszprémi Domonkos intézetnek 5000 frtot. Vesszprémi seminariumnak 1000 frtot. Vesszprémi egyházmegyei pénztárnak 4000 frtot. Vesszprémi Dávid árvaháznak 2000 frtot. Vesszprémi kórháznak 2000 frtot. Zákányi templomnak 1500 frtot. Gyékényesi templomnak 1500 frtot. Kajári kapolnának 1000 frtot. Zákányi káplánnak sz. mise-alapitvány 400 frt. Récsei plebániatemplomnak 200 frtot. Vesszprémi szegények pénztárának 5000 frtot. Pápai irgalmas ispotálynak 500 frtot. Pesti vakok intézetének 2000 frtot. Váczi süketnémák intézetének 2000 frtot. Töttősi gör. kath. templomnak 400 frtot. Szt.-István-társulatnak 400 frtot. Szt.-László társulatnak 400 frtot. Összesen 45,210 frt. Továbbá miseruháit hagyományozta következő templomoknak: A zákányi templomnak a veres, gyékényesinek a zöld, kajári kápolnának a fehérszinü miseruháikat; — a viola szint és feketét a révalmási és szőnyi templomoknak. — Ezeken kivül uradalmi házi kápolnáiban található minden templomi ruhákat a zákányi és gyékényesi templomok közt rendelte felosztatni. Végre hü tisztjei- és szolgáiról sem felejtkezett meg, kiket részint egyszersmindenkorra kielégittetni, részint évi nyugdijjal ellátni rendelt, s ebbeli atyai gondoskodása 24,000 frtot vett igénybe.

— *Rövid hirek.* Székesfehérvárott egy dragonyost akasztottak fel, mert egy szakaszvezetőt megölt. — Putnokon Tóth Ede születési házára emléktábla állittatik fel. — A királyné febr. 3-án utazik Irországba. — Budán a Királymalom leégett, 320 ezer frtra volt biztositva. — Sopronban Bolnai könyvivő és Demling szakaszvezető szivén lőtték magukat. — Oroszország mozgósit. — Bodolán Béldy Pálnak emlékszobrot emelni szándékoznak. — A bajor anyakirálynét egy őrült nő a templomban felpofozta. — A czár ellen ujabban merényletet követtek el. — Posonyvidékén s Vágvölgyén nagy vizáradás van. — Liszt Ferencz közelebb jő Budapestre. — Bismark beteg. — Perczel Béla egy new-yorki kereskedőháznál segéd. —

Ki nyert?

Brünn, jan. 7-én: 21. 67. 27, 52. 10.

Irodalom

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— *„Képes Családi Lapok"* II-dik évfolyamának VI-dik füzete gazdag tartalommal megjelent. Arany János és Kossuth Lajos jól sikerült arczképeit közli. Kiadja Mehner Vilmos. Ára 30 kr.

— *Uj zenemű.* Táborszky és Parsch urak nemzeti zeneműkereskedésében megjelent „Czigány négyes" párisi emlék. Zongorára szerző Kecskeméthy Gyula. Ára 60 kr.

Papirszeletek.

Szentgyörgyvári szőlőhegyéről ittasan jött haza egy kanizsai lakos, találkozik vele egy ur s kérdi: No szomszéd, van-e az uj bornak ereje?

— Hsz láttya!

— Igaz, hogy megfagyott a bor?

— Uhüm, a csaptya.

Predikált a ref. lelkész s pihenésül kérdőleg fejezé ki magát. Tudjátok-e mit mondott Dávid?

Felkiált a pap szolgálója: Dávid azt üzente: nem ad hitelben hust. Lévén egy Dávid nevü mészáros a községben.

Piaczi árak.

100 kilog. számitva

Nagy-Kanizsa: Buza 12·50—13·— Rozs 9·— 9·50. Árpa 8·—8.50. Zab 6·50—7·— Kukoricza 7·50.
Veszprém: Buza 13.50—14·20 Rozs 9·— — 9·40 Árpa 8.10—9·— Zab 7.40—7.50 Kukoricza 7.20—7.40
Sopron: Buza 13.80.—14·40. Rozs 10·40.—10·80 Árp. 8·75— 9.25 Zab 7·60.—7·70. Kukoricza 7.20—7·50.
Győr: Buza 14·10—14.20. Rozs 9·90.—10·20. Árpa 8.50—8.80. Zab 7.10—7.20 Kukoricza 7.30—7.35
Szombathely: Buza 13.·—13·40 Rozs 10.—10·30 Arpa 7·60—8·10. Zab 7·— 7.20. Kukoricza 7·60—8·—
Pécs Buza 12·50—13·20 Rozs 9.70—·10. Árpa 7.60.—·—8. Zab 750—7.80 Kukoricza 6.80—7.20.
Bécs: Buza 14.70—14.75 Rozs 10.30—10·65 Árpa —.———.— Zab 7·80—7.90 Kukoricza 8.80.—8.85 —
Pápa: Buza 13·60—13·70 Rozs 8·60—9·80 Árpa 8·——9·— Zab 6·40—7·— Kuk. 5·60—6.20.
Budapest: Buza 14·50—14.80. Rozs 9·60—9·80 Árpa 7.75—7.90 Zab 7.40—7.65 Kukoricza 7.70—7.75
Mohács: Buza 12.80—·—·. Rozs 10.50 .— Arpa 6·90—.— Zab 6.80—.— Kukoricza 7.——

Gazdászat.

— *A gabnaüszlet* menete mindiakább hanyatlik, a lefolyt héten ugyan némi jobb vételkedv volt észlelhető, de ezen hangulat igen rövidéletünek mutatkozott, miután az eddig tapasztalt pangás uralmát folytatja, sikeres kiütás nélkül, a helyzet javulására nézve. Esen körülmény annál nyomasztóbb, minthogy azáltal az általános kereset gátoltatik, mert ha a földmivesnek jövedelme nincs, a többi források is kiapadnak; ezen általános bajon a jövő termésig alig lesz segitve, és csak azon reményt táplálhatjuk, miszerint ezen év a termés áldásait nem fogja tőlünk megvonni, és a mult éven rajtunk esett szenvedéseket kigyógyitja. Az időjárás rohamosan változott. A majdnem türhetetlen kemény fagy után az idő egészen meglágyult, ha ez állandó maradna, a rosz utak miatt a közlekedés gátolva leend.

— *Január havi* gazdateendők. A szántóföldekre trágyát hordatunk. A gazdaságunk körül szükséges faanyagot e hónapban haza hordatjuk. A gazdasági eszközök javitását e hónapban be kell fejesni. A téire eltett zöldség és főzelékféléket megvizsgáljuk, a romlásnak indultakat kiválogatjuk. A burgonyát meg kell tisztitani a csirahajtásoktól. A gyümölcsöst és faiskolát illetőleg keresni és pusztitani kell a hangyafészkeket, különösen pedig a hernyófészkeket. A gyümölcsfákat tisztogatni kell mohától s más alkalmatlanságoktól. Legtanácsosabb a nemesitő- és oltógalyakat most beszerezni, melyeket használatig nedves pinczébe tessünk el. A szőlőt is trágyázni kell. Gondoskodni kell, ha még nem volna elegendő, szőlőkaróról. A zöldséges kertben a trágyát szét kell teregetni. A meleg ágyakat déltájban szellőztetni kell, mig éjjelre gondosan befödni szalmával, gyékénynyel stb. A korai saláta, czukorborsó, kalarább, uborka magvait már e hónapban el lehet vetni. Az istállók szellőztetéséről ne feledkezzünk meg, A tyukokat malátával, pörkölt zabbal etessük, annál hamarább elkezdik a tojást. A méhesben a köpüket melegen kell tartani, az egereket szorgalmasan irtani,

Felelős szerkesztő: **Bátorfi Lajos.**

Nyilttér.*)

Minthogy számtalan intés után sem elégitek ki adósaim követelésemet, tehát most nyilvánosan felhivom fizetésre a következőket:

* **B. P.** ügyvéd Z.-Egerszegen 1873—75 57 frttal.
Besenczy Emilné Légrádon 1876 5·50 „
Hochrein Lajos tanitó, Sólyom-Vámos 1867 35·70 „
Blasius János adóellenőr, Tőrök-Kanizsa 1864—68 45·40 „

Folytatása következik.

Nagy-Kanizsa.

KELLER IGNÁCZ,
(981 1—1) czipész.

** Az egész nevek a jövő számban.
* E rovat alatt közlöttért felelősséget nem vállal a Szerk.

Czenczi néni irányomban tanusitott rendkivüli nyájassága s ugy látszott, hogy előtte, egyszerre nagyon is „grata persona" lettem, sőt később annyira leereszkedett hozzám, hogy még patienseim sorába is beállt. Igen jól emlékszem rá, ő volt a második betegem, az első egy szegény muzsikus, kit azonban csak hamar a mennyei chorusba „gyógykezeltem." — Annál nagyobb buzgalmat fejtettem tehát ki, hogy uj betegem óriási mátkáját sikeresen kuráljam és fáradozásomat fényes siker koronázta: Czenczi néni kigyógyult veszélyes „iduit" bajából s ez időtől fogva én voltam előtte a legjobb doctor nemcsak Szabadházán, hanem az egész vármegyében. Mikor azután a kapitány ur tyukszemeit is bravourral operáltam, házi orvossá avanziroztam, s hogy az ezen minőségben huzott honoriumot meg is szolgálhassam, erről Mariska gondoskodott.

Jól emlékszem rá, egy szép téli estén, éppen Bertámtól jöttem haza, Bertától, kit oly végtelenül szerettem! A kandalló lobogó tüzénél, a pamlagon végig nyujtózva szivar füst mellett ábrándoztam jövő boldogságomról, arról a legszentebb s legédesebb boldogságról, midőn majd két egymást igazán s forrón szerető szív, a legtisztább szerelem oltárán egy létté egyesül, hogy az önzetlen szeretet melegének sugaraival világitsa be egymás életének utait. — Majd a közel multba szállt vissza lelkem, felidézve Bertánál töltött boldog perczeimet, még ott égett arczomon az édes csók, még éreztem azoknak a piczi gömbölyü kis bársony kacsóknak villanyos érintéseit, még fülemben csengtek a mámoritó szerelem varázs hangjai, midőn egyszer csak nagy robajjal felnyilik szobám ajtaja s egy kétségbeesett alak áll előttem, az esküdt ur személyében.

— Uram gyorsan! az istenért gyorsan! hebegett vendégem. — Siessen kérem, a veszély elmondhatlan! — Egy negyed órája már, hogy magánkivül van, érverése elállt .... nem ismer senkit! ....

— A főbiró ur? — kérdem oly gyorsan felkelve helyemből, minő gyorsasággal csak egy kezdő orvos rendelkezik, kit beteghez hivnak.

— Oh! dehogy ... dehogy ... hebegett emberem.

— Ugy tehát a főbiróné teinsasszony? — szóltam gyorsan magamra véve felöltőmet.

— Nem ... nem! ... Mariska, az imádandó Mari! akadozott az esküdt ur s karomba kapaszkodva sietett, rohant velem kapitányék lakása felé, hol az első kivel találkoztam, Czenczi néni volt,

— Az istenre kérem mentse meg szegény leányomat — rimánkodott nyakamba borulva. — Kedves doctor ur, édes Akos öcsém, magában van minden bizalmunk! — Oh szegény leányom, szegény Mariska, már télórája magán kivül van, félre beszél, nem ismer senkit!

Ennyi kétségbeesés után magam is kezdtem aggódni, hogy talán még is komolyabb a baj, mint első pillanatban a szerelmes esküdt szavai után hinni tudtam s megvallom egésszen elfoglalva közeledtem Mariska felé, ki mozdulatlanul, behunyt szemekkel feküdt ágyában. Figyelmesen megvizsgáltam tehát betegemet; de meglepetésemre komoly bajt constatálni képes nem valék. Egy kis láz volt az egész. Már éppen felkelni akartam helyemből, midőn Mariska egy szenvedélyes mozdulatot tesz s lázasan megragadta kezemet.

— Ákos, én nagyon beteg vagyok, meg kell halnom! sóhajtott betegem s ujra lezárta szemeit.

— De hát szóljon kérem mi baja?

— Nagyon beteg vagyok! — volt a mély sóhajjal kisért válasz. — Bajom okát csak ön tudhatja meg s csak ön képes meggyógyitani s más senki, de senki!

— Ugy hát, légyen hozzám egész bizalommal — kezdém ismét — s én hiszem, hogy mire a gyógyszerek .....

Nem! — nem! — vágott közbe betegem — Szeressen Ákos oly forrón, oly végtelenül, mint én szeretem s én gyógyszerek nélkül is meggyógyulok! —

— Szeressem!? — dadogtam, meglepetésem első pillanatában.

— Igen Ákos szeressen! — Szeresse Mariskát — folytatá csillogó szemekkel, miközben felült ágyában, lázasan szoritva szivéhez kezemet, — oh, szóljon, — szóljon kérem, mondja hogy szeret s én boldog leszek, meggyógyulok.

— Lehetetlent kiván tőlem Mari! — — szóltam egészen elkomorodva, — mert —

— Mert Bertát szereti ugy-e bár? — vágott közbe betegem. —

— Igen Bertát! — feleltem egész önkénytelenül.

— Oh! ugy tehát igaz, mit már az egész város beszél s a mit én szerencsétlen mindeddig hinni nem akartam — szólt a beteg egészen elhaló hangon. — Igaz, hogy Berta mennyasszonya, hogy forrón végtelenül szeretik egymást, hogy — többet azután nem tudott szólni s bágyadtan hanyatlott vánkossi közé. Mikorra pedig ismét feleszmélt, már nem voltunk egyedül, mert a mama is a szobába jött, hogy leánya hogyléte felől tudakozódjék. Megnyugtattam tehát s miután a rendelt gyógyszerek használatára nézve a kellő utasitást megadtam volna azon ürügy alatt, hogy még ma este egy veszélyes betegemet is meg kell látogatnom, elhagytam kapitányék házát, még pedig örökre, mert e naptól kezdve megszüntem Mariskáék házi orvosa lenni, az esküdt ur pedig — a „kapitány kisasszony" imádója. Kapitányékról ezután csak annyit tudtam, hogy Szabadházán laknak s hogy a Czenczi néni nagyon is sokat élesitgeti nyelvét csekély személyemen, Mariska azonban ugy látszott ismét igen hamar elfeledett mindent s maradt a régi „kaczér kapitány kisasszony" s boldog volt, mert az esküdt ur helyét egyszerre három udvarló is igyekezett pótolni.

* * *

A leirt események után néhány évre végleg elköltöztem Szabadházáról s szülőföldemtől távol alapitottam meg otthonomat, azt a kedves „otthont", melyet imádott kis feleségem, igaz szerelmének soha ki nem alvó melegével s két aranyhaju kis angyalka kedves gagyogásával valóságos földi mennyországgá varázsolták. El is feledtük szépen Szabadházát s vele együtt kapitányékat, a talán soha esszünkbe sem jut a kaczér Mariska, ha egyik nap, a kis leányaim mellé fogadott „bonne" meg nem érkezik s képzeld csak nyájas olvasó ki volt ez? „nem más, mint Mariska az egykori „kaczér kapitány kisasszony!"

— Igen Mariska — sóhajtott maga is a szegény leány, midőn először átlépte házam küszöbét s kis feleségem által azonnal felismertetett — Mariska, az egykori „kaczér kapitány kisasszony" ki mig fiatal volt, azt hitte, hogy minden férfi szive csak neki hódol, elérhetlen vágyakat kergetett folyton, a jövőért mindig feláldozta a jelent, s most — hogy árván egyedül áll a világban, csak most látja, mily keserüen megboszulta magát az a csalhatatlannak vallott elv, hogy: „egyszerre többet is lehet szeretni."

— Vessünk fátyolt a multra Mari — szóltam hozzá, egészen meghatva a sors e szomoru szeszélyes játéka felett, — tekintse kis családunkat uj otthonának s én hiszem, hogy ki fog békülni sorsával, — És csakugyan ugy is lőn. Mari csakhamar megszokott körünkben, s minden öröme kis leányaimban van, kiket ugy szeret, mint talán csak saját gyermekeit szerethetné, egész nap eljátszik velök, ezer meg ezer mesét regél nekik; de minden meséjének csak egy a vége, egy a refrainje:

„Leányok, ne kaczérkodjatok!"

JENVAY GÉZA.

HIRDETÉSEK.

MOLL SEIDLITZ-PORA.

Csak akkor valódi, ha minden doboz czímlapján a sas és az én sokszorosított czégem van lenyomva.

30 év óta a legjobb sikerek mellett fennáll mindennemü **gyomor betegségek és emésztési akadályok**, (mint étvágyhiány, hasszorulás), **vértiojas** és **aranyér** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlva, kik ülő életr módot folytatnak.

Hamisitások törvényileg büntettetnek.

Egy lepecsételt eredeti doboz ára. 1 frt. o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb ünsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyulladásnál, a legtöbb betegség ellen, min. dennemü sebesülések, fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyilt sebekrákrekélyek, üszök, szemgyulladás, mindennemü bénulás és sérülés stb, tb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Hal-májolaj.

Krohn M. és társátó Bergenben (Norvégiában).

Ezen halmáj zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható

Ára egy üvegnek használati utasitással 1 frt o. é.

Fő szállitás

Moll A. gyógyszerész, cs. kir. udvari szállitónál, **Bécs** Tuchlauben.

Raktár az állam minden hirneves gyógyszertárában vagy füszerkereskedésében. Raktár nélküli helységekben magánegyének nagyobb megrendeléseknél megfelelő árleengedésben részesülnek.

A t. cz. közönség kéretik határozottan Moll-féle készitményt rendelni és csak olyanokat elfogadni, melyek saját övjegyem és aláirásommal vannak ellátva.

Raktárak: **Nagy-Kanizsa** Práger Béla gyógysz. Belus J. gyógy. Rosenberg Ferencz Fesselhofer József Rosenfeld Adolf. — **Zala-Egerszeg** „Gyógyszertár a szent lélekhez". — **Barcs** Dorner S. **Csákternya** Göncz L. v gyógyszerész. **Kaposvár** Kohn J. Babóchay Kálm. gyógy. Th. Kecskéssy gyógy. **Kapronca** Werli M. gyógy. **Kőszeg** Csacsinovics Ist. gyógy. Küttel Ist. gyogy. **Keszthely** Schleifer A. Wünsch F. **Körmend** Rátz Ján. **Zágráb** Perklet Ferencz gyógy. Mittlbach S. Irgalmashoz gyógy. **Sopron** Mezey And. gyógy. (980 1—52)

A nagy-kanizsai t. egyleteknek tudomására adom, hogy 1880. évben, bárminő mulatságot rendezni akarnának, az üzleti helyiségemet a fehér hatyuhoz minden dij nélkül átadom, legyen az bál, vagy tombola, vagy koszorucska, szóval bárminő legyen a mulatság, a helyiséget ingyen kapják nálam. — Ételeket és italokat ha tetszik tábletoba, vagy étlap folytán, a legjobb minőséggel és legolcsóbban kiszolgáltatandom.

Tisztelettel

Schwarz Jakab,

(976 2—2) vendéglős a fehér hatyuhoz.

Majdnem ingyen

Számolás következtében a nem rég bukott nagy britanniaezüst gyárban a következő 42 darab rendkivül tiszta brittanniaezüst tárgyak csak 6 frt 75 krba kerülnek, csak nem negyed része az előállitási árnak, tehát csaknem ingyen eladva, és pedig:

6	drb. kitünő jó **asztali-kés** Británia ezüstnyél és valódi angol ezüstacezél pengével.	42
6	„ legfinomabb **villák** Británia ezüstből egy darabban	
6	„ nehéz Británia ezüst **evőkanál**	
6	„ britania ezüst kávéskanál legjobb minőség	
1	„ erős Británia ezüst **tejmerő**	
1	„ nehéz Británia ezüst **levesmerő**	
6	„ Británia ezüst **késtartó**	
6	„ angol Viktoria csésze finom vésőzetel.	
2	„ hatásos Británia ezüst **gyertya tartó.**	
1	„ Britania ezüst áttermi asztali csengetyü ezüst **hanggal.**	
1	„ brittania ezüst theaszürő füllel vagy fogóval.	

Mind az itt megnevezett 42 drb. valódi brit. ezüst tárgyak melyek eddigi ára 25 frt. volt, most összesen mind a 42 drb. csak 6 frt 75.

42 drb. (955 9—12)

Mind ezen 42 drb. a legfinomabb Británia ezüstből vannak készitve mely egyedüli a világon létezendő éremből, mely örökké fehér marad és a valódi ezüstől 30 évi használat után különbözhető meg, miért **jótálva lesz.**

Czim és egyedüli rendelési hely a cs. kir. osztrák magyar városoknak.

Generál-Depot der l. engl. Britania-Silber Fabriken

Blau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Szétküldés gyorsan utánvéttellel — Postadij mind a 42 darabért Austria-Magyarországban összesen 36 kr

---

Zenélő játékok,

mely 4—200 darabot játszanak, diszmüves harang, dob, és mandolin, hárfajáték m. nyei hangokkal. 954 1 4—4

Zenélő szelenczék

melyek 2—16 darabot játszanak, továbbá necaissere, szivarálvány, svájczi kázaeskák, fényképalbumok, levélnehezitők szivarkészletek, iró eszközök, kesztyutartók, levélnyomok, dohány és gyufatartók, dolgozó asztalok, palaczkok, tárczák, székek stb. mindenik zenével ellátva. A legujabb ilynemü gyártmányokat ajánlja

J. H. Heller, Bern.

Csak egyenes megrendelés mutat valódiságot; vidéki gyártmány minden mü, mely nemaz én nevemet viseli. A gyár saját házamban van.

Képes árjegyzékek bérmentesen kiküldetnek.

100 a legszebb mü 20,000 franenyi összegben jön a közönség kezébe alkalmi járulékokkal novemberi egész aprilisig mint jutalom ezelőzetes végett.

Keskeny

ütlü-mellczukorkák,

a tüdő és mellhajok, köhögés, fojtóköhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerei.

A természet által a szervezés emberiség javára teremtett megbecsülhetlen gyógyszerek közül azon még eddig fel nem derített titkot foglalja magában, miszerint a gége és legczi rendszer gyulladt nyálkahártyáira való azonnali gyors szerek gyógyulását minden tekintetben lehetővé tévő élőszerül.

Minden gyártmányunkhoz a szabadalmi kiváltságlevél aláirásunkat, mert csak ezek igazolják annak valódiságát.

Schmidt Victor & fiai,

cs. k. szabadal gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 48.

Kapható: Práger Béla gyógyszt. N.-Kanizsán, Kálivoda J. Lenyén, kis A. gyógyszt. A. Jendrán, Dorner Kaj. vas- és fűszerkereskedésében Slimegben, Werli M. gyógyszt. Kaproncsán és idősb. Muzelt F. Vasvárott, Hollósy József E. gyógyszt Zala-Egerszegben, Berger Mór (Somogy) Szobb (978 1—*)

---

7 éremmel és 6 tisztelet okmánnyal jutalmazott

KÉK

TRÁGYA-GYPS,

olcsón és bérmentesen szállit minden vasuti állomáshoz,

a kezelési vezénylet a „Vorderbrühler gyps-bányamivelés."

(979 1—15) *Posta: Mödling, Bécs mellett.*

HALLATLAN OLCSÓSÁG.

WAJDITS JOZSEF

könyv- és papirkereskedésében **Nagy-Kanizsán** következő tárgyak

feltünő leszállitott árért kaphatók.

u. m: mindennemü iró, rajzoló, és levélpapirok, boritékok, rajzeszközök, iró, rajzoló, valamint szines czeruzák, bel- és külföldi ruggyanta, (gumi) fekete, szines és ruhabeiró tinták, veres és szines pecsétviaszok, parafa, fa- és csont tollnyelek, bel- és külföldi irótollak, rajzdeszkák teljes kiállitással, három szeg és szegmérők, iró- és rajzminták, köszöntő kártyák és papirok; fehér és fekete rajzkréták, festékek egyenként, valamint dobozban, ecsetek, notizkönyvek, különösen figyelmébe ajánlom a **hallatlan olcsóságot.** Következő 10 czikk egy diszes dobozban elhelyezve, ugymint 1. 50 iv levélpapir. 2. 50 hozzá illő levélboriték. 3. egy teljes doboz kitünő aczéltoll. 4. három tolltartó. 5. három igen jó irón. 6. egy vonallap. 7. egy lap szivópapir. 8. egy nagy darab pecsétviaszk. 9. egy törlőgumi. 10. egy szép jegyzékkönyv aranynyomattal. Ára összesen Bécsben 1 frt. és 5 kr. és Nagy-Kanizsán **Wajdits József** könyvkereskedésében **csak 85 kr.** 10 angol levélpapir 10 boritékkal egy szines csomagban ára csak 15 kr. nagyobb 20 kr. szines monogrammal 25 kr., levélpapirok dobozban 40 kr. feljebb minden nagyságra, barna gyászpapirok, 50 gyászpapir és boriték dobozban 1 frt 60. 2 frt.

Nyomtatványok nagy raktára.

lelkészi-, községi-, ügyvédi-, jegyzői-, birósági-, kereskedelmi- és iparüzleti-nyomtatványokat; továbbá étlapokat, árjegyzékeket, névjegyeket, meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket stb. stb.

Pecsétviaszk Különlegesség, (Specialität) ½ kilo pecsétviaszk csak 40 kr ½ kilo finom csak 70 kr (egyedül csak nálam kapható) továbbá disz pecsétviaszok 1 frttól kezdve 4 frtig.

Irónok 1 Dct. finom irón irodák számára 22, 33 és 70 kr.

Tinták két liter egy üvegben csak 60 kr. egy liter 35 kr fél liter csak 25 kr.

Irodapapirok

500 iv iroda papir csak	—	—	—	—	—	—	—	—	1 frt 70 kr.
500 iv „ finomabb	—	—	—	—	—	—	—	—	2·20 3 frt.
500 iv finom ½ miniszter csak			—	—	—	—	—	—	— 4 frt.
500 „ „ „ havana „			—		—				— 5 frt.

Réztoll egész dobozban (144, tollal) 50-től kezdve feljebb

Postai megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

tisztelettel

Wajdits József.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1880. január 15-én. 5-dik szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr.

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodsor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.“

A lap szellemi részét illető küldemények a szerkesztőhöz.
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wassicsház.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tűzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“, a „n.-kanizsai kisded-neveló egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Előfizetési felhivás
a
„Zalai Közlöny“
1880-dik évi 19-dik folyamára.

Daczára az idő mostohaságának, egy jobb jövő reményében folytatólagosan kiadom az általam alapitott, s nem csekély áldozattal fenntartott s 19-dik évfolyamába lépő „Zalai Közlönyt“ hasonló alakban s független szellemben szerkesztetten.

A megye minden részében van e lapnak önzetlen munkatársa és azért minden nevezetesebb mozzanat gyorsan és hitelesen közöltetik s minden más helyi lapot jelentékenyen megelőz azáltal, hogy hetenkint kétszer adatik ki, mi a hirdetésekre nézve is sokkal előnyösebb és méltán figyelembe vehető.

Bizva tehát a mélyen tisztelt közönség hazafias érzületébe, törekvésemben lelkes pártolásával fog továbbra is buzditani s csüggedést nem ismerve, tömeges részvétével, szellemi és anyagi pártfogásával lelkesiteni.

Előfizetési ár:

1880. január—márt. évnegyedre 2 frt.
„ január—junius félévre 4 frt.
„ január—decz. egész évre 8 frt.

Az előfizetések idejekorán való megtételét kérem, miután feles példányokat nem nyomatok. A vidéki előfizetések eszközlése legczélszerübb postai utalványon, melyek egyenesen hozzám intézendők.

WAJDITS JÓZSEF
kiadó laptulajdonos könyvkereskedése
Nagy-Kanizsa.

A nő hivatása és neveltetése.
II.

Az anya a legelső és legtermészetesb nevelő és mint ilyen egyszersmind a leghivatottabb is. A gyermek szive egy tiszta lap, melyre az anya irja az abc-t és ha ezt hibásan jegyzé fel, ugy a gyermek egész életén át hibásan fog olvasni.

Nem lehet feladatom itt az anya befolyását a gyermekre lélektanilag tárgyalni, hanem utalok néhány történeti tényadatra, ezekből kiki levonhatja magának a szabályt. Ha közelebbről vizsgáljuk a nagy férfiak életét, ugy azt fogjuk tapasztalni, hogy azok anyái jobbára elhatározó befolyással voltak reájok, ugy hogy sokan csak anyjuk befolyása, hatása folytán lettek nagyokká. —

És most nézzünk kissé széjjel a történet lapjain s meggyőződhetünk állitásom igaz voltáról.

E részben K. Tóth Kálmán, „Jellem“ czimü kitünő és eléggé nem ajánlható könyvéből kölcsönzöm a példákat.

Ki csak kissé is jártas a hazai társaséletünkben, tisztelettel és büszkeséggel emliti a Rákóczyakat és kegyelettel emlékszik meg egyszersmind II. Rákóczy anyjáról Zrinyi Ilonáról. Halljuk csak K. Tóth Kálmánt: „Hiában tépték le nevelő anyja kebléről, hiában nevezték ki gyámjául Kolonics bécsi püspököt, ki őt a jezsuitákhoz adá nevelésbe: az anya őrszelleme lebegett fölötte, előtte az anyja mindvégig mint a szabadság őrangyala tünt fel. A miről a gyermek anyja közelében álmodott, a férfiu későben azért küzdött, szenvedett és meghalt.“

Bonaparte Napoleon egyik életirója szerint „anyján kivül senki sem birt reá hatással, de ez szigorával s méltányosságával gyöngédséget párositván, ki tudta vinni, hogy őt szeresse, tisztelje s iránta engedelmességet tanusitson.“ Itt önkéntelenül Coriolánra kell gondolnunk, kinek boszujával csak az anyai köny és kérelem birt gátot vetni. Mátyás királyunk mindvégig tiszteletben tartá jó anyját, mit az is bizonyit, hogy őt több izben „Magyarország királynéjának“ nevezte el.

S most nézzük jeles iróinkat, mint emlékeznek meg anyjukról s mennyit köszönhettek az anya jótékony befolyásának. Toldy, midőn szülői a magyar nyelv tanulására akarták küldeni, eleinte ellenszegült s azt mondá: „én nem akarok magyar fiu lenni.“ De anyja megcsókolá s igy kérdezé: „nem akarsz magyar fiu lenni? a ki Magyarországban születik az magyar s azért magyarul tudnia kell.“ Hogy mi lett Toldyból, azt nem szükséges elmondanom s kinek köszönhetjük ezt, az emlitettekből világos.

Jellemző, irja Gyulai, „hogy Vörösmarty valahányszor anyjáról ir, mindig megrezdül vallásos érzelme.“

Petőfi igy emlékezik meg anyjáról:

Mert mindenik tükör volt
A honnan láthatám,
Hogy e földön nekem van
Legkedvesebb anyám.

Idézhetnők az anyai elhatározó befolyásnak számtalan példáját gyermekökre, de a felsoroltak is eléggé bizonyitják állitásunkat, de gróf Mikó Imre ide vágó remek szavait nem hallgathatom el. — Ő egyik irányczikkében igy szól az asszonyok s anyákhoz: „Asszonyok, anyák! tőletek függ nagy részben a hon jövője! Oh fogjátok fel hivatástokat. Ti vagytok a családélet éltető gyökerei, a házi erények alkotói, a gyermekek lelki hajlamainak első idomitói . . . tőletek függ a jelen, a nemzet belső élete, a jövendő előkészitése.“

Jeles hazánkfia e szavai kalauzoló csillag gyanánt szolgálhatnak minden nőnek életpályáján, mint hajdan csillag vezérlé a három keleti királyt a Megváltó bölcsőjéhez és a tüzfelhő a zsidókat az az igéret földére, ugy vezérlik majd ez arany mondatok a nőt legszebb hivatásához, boldogságához.

De ha a nőnek első és legtermészetesb hivatása anyának lenni és ezen hivatással a nevelési teendők is elválaszthatlanul egybeforrvák, ugy önként következik, hogy nőinket e kettős hivatásra elő kell készitenünk, a kellő készséggel el kell őket látnunk, hogy a reájok rótt feladatnak meg is felelhessenek. Ezt pedig csakis nevelés által érhetjük el, a jelenlegi nevelési rendszer reformálásával s egy oly rendszer életbeléptetésével, mint ezt Campon asszony megmondta és czikkünk czélozza. —

Nem lehet tán nékem itt valami tantervvel előállani, de egy—két megjegyzést mégis koczáztatok e tekintetben. —

(Vége köv.)

TÁRCZA.

Egy kaczér hölgyhöz!

Megvetetted szerelmemet
Szép ruháért, gyémántokért!
Te lenéztél mint a győztes,
Ki elnyeré a pályabért.

Mosolyomra gunynyal feleisz,
Kérésemre megvetéssel!
Hisz gazdag vagy, de én szegény!
Kinek a sors csak bút növel!

Egykor szilaj volt örömem,
Szilaj! mint a vad fergeteg,
Most, e vihar lecsendesült
Mert a szivem te ölted meg!

Láng az élet! . . . Addig láng csak
Mig a halál el nem oltja . . .
Ki ma gazdag, nem jöhet-e
Holnap talán koldusbotra? . . .

Dusgazdag vagy, de az élet
Lángja is egy végsőt lobban,
Te is majd ily szegény leszesz
Sir alatt, a koporsóban!

HEBERLING DÉNES.

Az Unna partján.

Egy tizedes elbeszélése után
irta: **Aurora.**

Midőn a felkelő hercegovinaiak hadat viseltek a törökkel, az osztrák birodalom épségben tartása és a határszél megvédése miatt a leendő betörések ellen, az Ernő főhercseg nevét viselő 48 ik gyalogezred lett a birodalom szlavoniai határára leküldve.

A most emlitett ezredben szolgáltam én is. —

Szlavonia egész déli határát elfoglaltuk és nem ritkán történt, hogy éjjel vettünk valami tudósitást a csapatok leendő összeütközéséről és ilyenkor néhány órajárásnyira is elgyalogoltunk, hogy az összeütközést — ha lehet — meggátoljuk, vagy annak hevét enyhitsük.

Ilyenkor borzasztó jelenetek mutatkoztak. Kegyelem nélkül mészárolták egymást; ha a felkelők erősebbek voltak, akkor török foglyaik vagy a már holtak kopasz, de hosszu szakállu fejeit a testtől elvágták, kardjuk vagy handzárjuk hegyére vonták és örömkiálltások közepette hordozták a harcztéren; és nem csekély borzalmat okozva nekünk a kopasz koponyáju, hosszu szakállu fő látásán, melynek szemei és szája rendesen nyitva maradtak.

Gyakran egész családok menekültek át hozzánk, mert tudták, hogy nálunk pártfogás alá vétetnek.

Ilyenkor ha szegények még a határon tul utolérettek a felkelők által, akkor bizonyos volt, hogy áldozatává lettek a kegyetleneknek. — Nők, gyermekek, öregek, gyönyörü fiatal leányok, mind mind oda lettek; marháik és egyéb vagyonuk elvétettek és ők felkonczoltattak; némelyek az Unna folyóban kerestek menedéket és belefulladtak; mig mi nékünk egy szót sem szabadott szólni, mert az eset a határon tul volt.

De gyakran lett volna kedvem egy istentelen felkelőt lelőni, midőn egy gyönyörü felserdült leányt hajánál fogva a földhöz vágott, szablyáját egyszer megsuhogtatá a levegőben és a gyönyörü fő elvált a testtől; — de nekünk lövöldöznünk nem volt szabad.

Itt az Unna folyó képezé a határt, mig néhol csak egy keskeny gyalogut. — Épen egy ilyen összeütközés után tértünk haza szállásunkra Slabinjába, hol az ut fáradalmait kipihenni szándékoztunk.

1877. év kora tavasza volt elbeszélésem ideje, midőn még csak őrvezető voltam. — Az akkori gyakori csetepaték és az Unna habjain hozott véres jégtáblák, itt ott egy-egy uszkáló fő, egy kéz, egy láb, egy a hasán felhasitott női test mutatkozván, mely miatt éjjel őrökről is kellett gondoskodni és a hadnagy ur engem szemelt ki őrvezetőnek s igy az éjt is álmatlanul töltém.

A vidéket azonban szerencsémre jól ismerém.

Slabinjától mintegy negyedórányira az Unna folyó mentén egy malom volt épitve, melynek formátlan ablakai épen felénk ásitanak.

A malom épület deszkából volt ugy összeverve, hogy a szél — ugy mint minden e vidékbeli épületen — kénye-kedve szerint ki és beszélhatott.

A malom és a vadregényes vidék már maga elég tanuság arra nézve, hogy e vidék csakugyan a rablás, gyilkosság és veszekedés hazája.

A malom ugyan elhagyatottnak látszik, azonban azt egy oláh-féle koros ember birja; néha néha a malom kerekeit is láthatjuk forogni. — Éjjel tizenegy óra volt, midőn embereimmel elhagytam Slabinját és az Unna partja felé haladtunk lassu, egyforma léptekkel.

Már mintegy jó háromszáz lépést mehettünk, midőn a siri csendet, az Unna folyó felől jövő halk, alig hallható locsogás savarta, mit a legénység észre venni nem látszott, mert nem lőn figyelmes.

Én azonnal megálltam és hallgatództam. „Mi az őrvezető ur?“ — kérdé tőlem egyik emberem.

„Csendesen, valami nesst hallok — mondám halkan — én előre megyek és megnézem mi az; mindenki lövéskészen tartsa fegyverét, maradjatok itt mig visszajövök, vigyázzatok!“ — mondám még halkabban.

Ezzel embereimet hátrahagyván, én egyedül mentem valami husz lépést előre.

De a természet is mintha ellenem esküdött volna, mert oly setét volt, hogy alig hagyám el társaimat három lépésnyire, már nem is láttam őket.

Letérdeltem és tovább hallgatództam; a folyót csak egy, két száz lépésnyi távolságra hittem tőlem. — A locsogás ugyanazon mértékben mindinkább közelebb jött hozzám.

Gyanakodni kezdék.

Hol azt hittem, hogy talán a törökök akarnak éjjel meglepni, hol pedig a felkelőket terhelém e gyanuval.

Mintegy öt percznyi várakozás után a locsogás megszünt és egy nehéz test a parthoz ütődve nagyot zökkent. — Az egész talány azonnal meg volt előttem fejtve; én mindjárt gyanitottam, hogy a nehéz zökkenő test csolnak lehet és a locsogást az evező lapát idéshette elő a vizben. De mégis gyanus voltam arra nézve, hogy ki jöhet most hozzánk lopva és épen éjjel 11 óra után, midőn nappal is minden jövevény a határon tulról, foglyunk.

A folyó medrének innenső fala a viz szinétől egészen fel a föld szinéig lépcső alakura

Nagy-Kanizsa, 1879. decz.

Egy óriási vész-kiáltás nyargalt végig hazánkon. És a kik meghallották, elnémultak; minden idegük sajgani kezdett, mintha már tagjaikon érezték volna a polyp-karokat.

Azt hangozá e vészkiáltás, hogy drága hazánk töldére egy állat lépett. Miféle állat? Talán valami mesebeli szörny, talán egy uj Minotaurus? Szörnyü dolgokat beszélnek róla. Azt mondják, hogy már egy országot elpusztitott, egy igen-igen gazdag országot. Mesés jutalmat tüstek ki fejére. És abban a gazdag országban nem volt egyetlen hős, ki ezt a szörnyet legyőzhette volna. Pedig hát minden ember szereti hinni, hogy korunk a lángelmék, a félistenek kora. A mit egykor a nyers erő kiküzdött, azt most százszoros nagyságban megteremti az isteni ész.

Egykor az anyagban rejlett az erő; most az anyagnak is a szellem ád százszoros erőt. Tehát a hajdan csak az óriások kora volt; a jelen a valódi félisteneké. S ime, hajdan a szörnyeknek akadtak hőseik, s most egy fenyegető állatot nem képes semmivé tenni az egeket verdező lángelmék, a könyvterhes elméjü tudósoknak folians-szagu mennydörgése. Az a szörny nyugalmasan teszi körutját, most már nem is egyedül, hanem óriási haddal.

És minő had ez? Ez talán nem homályositaná be a napot. Nem is látható. Pokoli lappangással halad és pusztit. Nyomában milliok verejtékével szerzett vagyon, nagy, hosszu évtizedek szorgalma, milliókat érő vagyon rommá lesz. — És még sincs hős, a ki e szörnyet legyőzze. Pedig ez nem tátogató szörny. A közeledőt nem szegzi le borzalmas tekintetével. Ez csak egy parányi, igen-igen parányi állatka. Emberi szem nem is képes észrevenni. Parányi, szelid állat. Ha a nevét valami avatlan fül hallja, holmi kisasszonykának hiheti, oly kellemesen hangzik.

Phylloxera.

Most már ezzel mindent kimondtunk.

Ki ne ismerné a phylloxera-hadat és irtóztató vérengzéseit? Franciaországban belát-hatlan területü szőlőhegyeket tönkre. Most hazánk ellen izent irtó-háborut. — Azt mondtam: ki ne ismerné, pedig egész joggal kérdezhettem volna, hogy ki ismerné?

Kérdezzétek meg azt a szegény földmives gazdát, tud-e felőle valamit. — Ha esetleg a nótárius ur vagy helység bölcs kántora amugy félfogón mondott is róla valamit, hát mit ért abból a koma meg a sógor?! Ne higyetek neki! Huncztut a faranczia is mint a német. Ezzel aztán vége. Oda biz aztán millió számra vihetik a phylloxerát, az ugyan meg nem ijed tőle.

Ime itt van a tér, itt van az alkalom: most a kik a nemzet, a haza sorsát szivükön viselik, tehetnek. Meg kell a néppel ismertetni ezt a parányi szörnyet, módot kell neki adni, hogy ideje korán megtehesse óvintézkedését.— De fájdalom! nagyon kevés azok száma, kik jutalom, érdek nélkül tenni akarnak. Es hazafiui örömmel dobban szivünk, ha egy-egy nemes példának tanui lehetünk.

Egy ily példa lelkesitett e néhány sor megirására. Tudják meg, halljak mások is és ha módjokban van, lelkesüljenek hasonló tettre.

Városunkban van egy talpig becsületes, lelkes hazafi Tersancsky József orvos. A kik a szőlőszet és borászat iránt érdeklődnek, művei után ismerhetik. Ennek a derék szakférfiunak kedve van az istennek (az emberen kivül) egyéb teremtményeit is receptekkel ellátni. És azt hiszem, sőt bizton állithatom, hogy a borokkal és szőlőtőkkel szemben ép oly ügyes és lelkiismeretes diagnosisban, mint az embereknél. — Neki kedves gondolata volt phylloxerát szerezni. Irt a magyar-óvári gazdasági tanintézet igazgatóságához, hogy küldjenek neki phylloxera példányt, mert ő meggyőzés okáért szeretné a néppel megismertetni. — Erre a nemes és jóakaratu felszólitásra azzal feleltek három heti várakozás után, hogy — egy betüt sem irtak, a phylloxera küldés esszőkbe sem jutott. A doctor ur nem pihent. Irt a németnek Bécsbe. 48 óra alatt megküldték a kivánt szönyeteget egy górcsövi üveglapon, három példányban. — No most! Mit tett ezekkel a mi jó doctorunk. Persze, hogy ő is kérlelhetlen ellensége ennek a gonosz állatnak. Ha elevenen a keze közé kerül, hát méltó jutalmát veszi, mert a doctor ur haragja kérlelhetetlen. Azért még se nyugodott, még koporsóikban sem hagyta pihenni e szörnyetegeket. Elvitte őket egyenesen az állam fogházba. Itt a fegyenczek iskolájában igazi szakavatottsággal ismertette. Megmondta, hogy miképen szaporodik, miként végzi romboló utját a szőlőtőben; minő változásokon megy át, hogyan terjeszkedik, miként ismerhető meg a szőlőtőn rettenetes munkája. Végül bemutatta minden fegyencznek egyenkint górcsövön a phylloxerát. — Érdekes volt látni azt a szemakasztó bámulatot, amint üvegfényü szemét egyik-másik fegyencz a górcsőhöz tette. Az egész előadást érdekkel hallgatták s különösen tetszett nekik az előadó által felhozott Mózes féle jóslat, mely inté népét, hogy „tartsák meg Isten törvényeit, mert ha azokat megtartják, kétszer terem számukra a föld, ha pedig Isten törvényeit megszegik, nagy idő mulva küldend Isten egy balhát, mely szőlőiket meszsze töldön fölemésztendi."

Az előadáson egy intelligens vendég is volt jelen, s látszott arczán a benső öröm, mikor azt a meleg érdeklettséget látta azok részéről, kiknek lelkében csak sötét, pokoli vágyakat hisznek rejleni.

Ne átkozzuk el népünket! Ne szórjunk földet azokra a szegény fejekre, kiken óriási suly maga az élet is. Hordjátok inkább sziveteken ügyöket. A nyomor termi a kétségbeesést és gazságot. Gyujtsatok világot annak a szegény népnek, mely halvány mécsénél önmagát is alig ismeri fel.

A gazdasági egyesületeknek volna feladatuk e vészkiáltás alkalmával, mely szőlőszetünk veszedelmét hordja méhében, tért, módot nyujtani oly férfiaknak, kik e tekintetben igazi buzgósággal adnának tanácsot, felvilágositást a népnek.

Csak ily módon győzhetjük le azt a szörnyhadat, mely ha nem homályositja is el a napot, de nagyobb inséget, több vészt hord magával, mint egykor Xerxesé.

Helyi hirek.

— ***A nagy-kanizsai*** tiszti önsegélyző-egyesület 1880. évi január hó 24-én délután 6 órakor Nagy-Kanizsán a polgári iskola helyiségében tartandja évi rendes közgyülését. A közgyülés tárgyai: 1.) Az igazgatóságnak a lefolyt évről jelentése s a mérleg előterjesztése. 2.) A felügyelő-bizottságnak az évi számadások és mérleg iránti jelentése. 3.) A felügyelő-bizottság vizsgálata alapján az osztalék iránti határozat. 4.) Az alapszabályok 15. §-a értelmében, vagy más okból kilépő igazgatósági tagok helyett ujjak választása, ugyszinte 3 felügyelő bizottsági tag választása. 5.) A közgyülés jegyzőkönyvének hitelesitésére 2 tagnak megbizatása. 6.) A hivatalos lap iránti intézkedés. 7.) Netáni inditványok. Nagy-Kanizsán, 1880. január 5-én. Az igazgatóság. Mérleg 1879. évről. Vagyon: Előleg kölcsön számlában 10556 frt 71 kr. Beruházási számlában 12 frt. Pénztár számlában 32 frt 95 kr. Összesen: 10601 frt 66 kr. Teher: Üzletrész számlában 8681 frt. Tartalék alap számlában 372 frt 66 kr. Fel nem vett osztalék számlában 15 frt 14 kr. Kölcsöntőke számlában 800 frt. Tiszta nyeremény mint egyenleg 732 frt 86 kr. Összesen: 10601 frt 66 kr. Kelt Nagy-Kanizsán, 1879. évi decz. 31-én. Manhardt Mihály m. k. szöv. elnök. Knortzer György m. k. szöv. kvvivő. Jelen mérleget a bemutatott fő- és mellékkönyvekkel összehasonlitottuk s minden egyes tételben megegyezőnek találtuk. Nagy-Kanizsán 1880. január 8-án. Lendvay József m. k. felügy. biz. tag. Komlósy Ferencz m. k. felügy. biz. tag. Schmidt Károly m. k. felügy. biz. tag. Egyuttal köstudomássá tétetik, hogy a mult évben 23 tag 218·8 üzletrészszel kilépett, 15 tag 68 üzletrésszel pedig belépett 1879. decz. 31. állomány 868·1 üzletrész 132 tag által képviselve.

— ***Zalamegye*** eltiltotta a szőlőpásztoroknak a fegyverviselést; közös aggodalmat szül, hogy majdan a seregélyek és kutyák ellen mikép oltalmazhatja meg a szőlőpusztitást? S mindez a szabad vadászsport előmozditására történik.

— ***Arverés*** Zalamegyében. Briglevics Lajos 19340 frtra b ingatlan jan. 22. Szent Mihályon (Zala Egerszeg.) — Meyländer Lipót 7624 frtra b. ing. jan. 19. Gutorföldén. — Schiffer Janos 700 frtra b. ing jan. 30. Zánkán. — Soporics Bálint 2070 frtra b. ing. febr. 10. Csáktornyán. — Gáspár Istvánné 470 frtra b. ing. jan. 21. Kővágó-Eőrsön. — Gelencsér Pálné 2435 frtra b. ing, jan 23. Mindszentkállán. — Zachánetz Jakab 1469 frtra b. ing. febr. 12. Pekleniczán. —

— ***Országos*** botrányt s közmegütközést szült Verhovay Gyula szerkesztőnek B. Majthényi Iridor által párbajban történt meglövetése. Majthényi a legjobb czéllövők egyike s nem csoda, hogy a lövés veszélyes. A főváros több napjai azonnal testületileg tiltakoztak a cselekmény ellen s Verhovayhoz részvétiratot intéztek. Verhovay jobban van ugyan, de a kedd estei tüntetésénél már vér folyt. Hova vezet mindez?

— ***Vadászati*** jegyzeteket hozunk ezen tul minden hónapra. Január: A medve és a borz odujában, a vaddisznó sürü bozótban, a szarvas és az őz szélfedte völgyekben, a nyul sürü bokrok, sövények között, vagy a hó alatt tartózkodik. A vadrécze és vad lud a tavak vagy folyók jégmentes helyein vagy meleg források körül, a siketfajd és nyirfajd fenyü-, bükk- vagy nyirbokrok közt, a fáczán a nagy sürükben, a fogoly szőlőmesgyék és bozótok közt tanyázik. A róka és a farkas e hóban sokat jár-kél és a majorok körül ólálkodik. A nyest dölt falak, kazalok és odukban, a vidra part alatti üregében lakik.

— ***Kis-Kanizsáról*** irják, hogy ott egy huszár őrmester rendeletére két tizedes és két közvitéz egy eszteregnyei születésü ifju leányt lopási gyanuból kurtavasra vertek, ruháitól megfosztották s egész éjen át többféleképen kinozták. A brutális eset a szolgabiróságnak feljelentetett. Óhajtandó, hogy az illetők szigoruan megfenyitessenek.

— ***Zala-Egerszegen*** Horváth Ferencz urhoz, a vigkedélyü és közszeretetben álló ügyvédjelölthöz több oldalról felszólitás intéztetett, hogy e rövid farsang idény alatt még egy oly sikerült táncmulatságot rendezzen, mint a mily sikerült volt a Sylvester estély. Meg kell engednünk, Horváth ur a táncestélyek rendezésében kitünő szakavatottságot tanusit; egy hölgy sem távozik el az általa rendezett mulatságokból anélkül, hogy teljes megelégedésének kifejezést ne adjon. Nem csoda tehát, hogy a szépek rajongnak az oly mulatságok után, melyeket Horváth Ferencz ur rendez.

— ***Vizner Pál*** kir. s. tanfelügyelő ur e napokban oly tankerületet szerencséltetett látogatásával, melyben a tanitók tettek szemrehányást a tanfelügyelőnek a ritka iskolalátogatás miatt. Ugyanis: midőn egy tanitót a miatt vont kérdőre, hogy iskolájában a földrajz, történet, alkotmánytan stb. stb. mért nem tanitatik, holott az iskolai törvények határozottan előirják, a tanitó igy mentegetődött: „A törvények előirják azt is, hogy a tanfelügyelők egy évben egyszer az iskolákat meglátogassák; tudtommal itt ezelőtt csak hat évvel volt tanfelügyelő és most; ha tehát a tanfelügyelők nem tartják meg a törvényeket, miért tartsuk meg mi. Én tehát nem fogom esután sem tanitani azokat a tárgyakat." De a tanfelügyelő most erélyesen fellépett s sikerült a makrancsos tanitót rendre utasitani. Ez a mulatságos eset a novai járásban történt.

— ***A zala-egerszegi*** kereskedő segédek segélyegyletők gyarapitása czéljából folyó hó 10 én a „Zöldfához" czimzett vendéglőben sikerült tánczestélyt adtak. A fiatalság kedélyes jó kedvvel reggeli 5 óráig táncolt. A bevétel körül-belül 125 frt volt. Valóban dicséretet érdemel a rendezőség ezen tánczkoszoruért, melyre a dicséret minden szavát kiejthetjük, de kössönetet érdemel Zala-Egerszeg város közönsége is, midőn a jótékony czélra rendesett tánczkoszorun oly számosan jelent meg; különösen pedig a mélyen tisztelt nőkoszoru kik közt megemlitendő: Berger Irén, Buchler Clementina, Berger Ida, Berger Mariska, Goldner Mathilda, Grünwald Franciska, Kikveker Mariska és Clementina, Scher Roza, Rechniczer Antonia, Grünwald Elis, Neufeld Anna és Taba Roza.

— ***Szent-gróthi hirek.*** Tanfelügyelői látogatás. Tek. Króh Pál ur, megyénk buzgó tanfelügyelője mult hó 28. és 29-ik napjain látogatásával szerencséltető városunk midhárom telekezetü népiskoláját; ez alkalommal az izr. hitközség és tanitója közötti viszályt annyira sikerült kiegyenliteni, hogy a tankötelesek ez ideig már majdnem teljes számmal küldetnek az iskolába s igy a tanitó müködését megkezdve háborgatás nélkül békében folytatja azt. A buzgó s ezen hirhedt ügyben kiváltképen erélyesen sőt a megkivántató szigorral is fellépő s eljáró tanfelügyelő ur legfőbb, legnagyobb jutalmát ugyan az édes öntudatban leli; de nem mulaszthatjuk el a sajtó terén is elismerésünket s üdvözletünket nyilvánitani; a mihez az őt fontos és nagy horderejü állásában véglegesitő közelebb leérkezett miniseri leirat alkalmából gratulationkat csatolva kivánjuk: hogy a jeles tanférfiut, tanügyünk javára (ne ugyan mint a kellemetlen „zsidótanitómiseriák" fáradhatatlan elintézőjét; mert ezek — óhajtjuk — hogy minél előbb országszerte szünjenek meg!) az Isten sokáig, az emberi életkor legvégsőbb határáig éltesse! — Tánczvigalom. Kaptuk a következő meghivást: Z.-Szt. Gróth m. városban a „Magyar Koronához" czimzett vendéglőudónak diszitett nagytermében 1880. évi jan. hó 18-án „Polgári tánczvigalom" fog tartatni, melyre a n. é. közönséget tisztelettel meghivja Berger János vendéglős. Belépti dij: 80 kr. Kezdete 8 órakor. A széles körben előnyösen ismert kedélyes „Berger bácsi" által minden évben adatni szokott s szépen sikerülő e farsangi vigalomra felhivjuk városunk s vidéke bálozó közönségét!

— Sipoló bolt őrök. Alkalmat veszünk ezuttal megemlékezni egy helyes intézkedéséről azon uraknak, kik Szt.-Gróthon nyilt-üzlettel birnak; ugyanis: a tél elején városunkban több rendbeli feltörés és lopogatás történvén (köstük azon elszomoritó s erkölcsi állapotunk- s viszonyainkra halvány fényt boritó tény is, hogy az itteni izr. imaházba is betörtek): arra inditotta a kereskedő urakat, hogy tömörüljés és a költségek rész arányos fedezése által 2 „boltiőrt" fogadtak, kiket is a néhány éve divatozott „krrikrri"-hez hasonló éles, rikitó hangu sipokkal látván el, kötelességükké tevék minden órát sipolással jelezve jelenlétüket igazolni. Üdvözöljük ezen tapintatos s közbiztonságunkat védő intézkedést! r. l.

— ***Bál.*** Ki ne hallotta volna hirét a hatvanas években Sümeghen megtartott csin, disz, kedély és elegans vigalmaknak? az ugynevezett iskola bálok hiresek lettek Dunántul, minek következtében gyarapodott a reál iskola alap vagyona. Visszatérni igérkeznek ama évek, vissza óhajtja varázsolni az alább meghivó szövegben olvasható bizottság, mely szintén reáltanodánknak alapot s pedig szegény növendékeknek tápot kiván adni a vigalom által bejövendő összegből. Az előkészületek, a bizottság tevékeny müködése előre szép reményt nyujt arra, miszerint a megjelenők jól fognak mulatni, s a mulatság alapot fog teremteni! A meghivó tartalma: „Meghivó a sümegi nagyvendéglő helyiségeiben 1880. január 31-én a helybeli reáliskolai tápintézet javára rendezendő zártkörü tánczvigalomra. A bizottság: Ádám Iván, Eitner Zsigmond, Hetyey Lajos, Kolczonay Antal, Kijácz Elek, Dr. Lukonich Gábor, Mojzer Imre, Osztegháber Lajos, Schmidt Lajos, Skvarenina József, Székely Emil, Szmodics Károly, Szücs Dezső, Takács Imre, Takács Zsiga. Belépti dijak: Személyjegy 2 frt, Családjegy 5 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Jegyek előre válthatók Stamborszky László gyógysze-

---

volt kivágva és én ezen a lépcsőn hallottam nehéz tipegve és czammogva egy testet felfelé haladni.

Ekkor már nem vettem tréfára a dolgot.

Féltérdre ereszkedém, fegyveremet megvizsgáltam, a töltényt megtapogattam, mindennel megvalék elégedve.

Puskámat lövéskészen illesztém ölembe és midőn gondolám, hogy a nehezen czammogó test körülbelül felért az utolsó lépcsőig, részint az elszántság, részint a bátorság és részint a közellevő segély sugallatára egy a torkom és számon amennyire kiférő hatalmas:

„Halt, wer da!"-t kiáltottam.

A dörgő szózat a siró csendben az egész vidéket átjárta és az átellenben fekvő sziklás hegytetők viszonozták azt; sőt a tőlem mintegy háromszáz lépésnyire fekvő slabinjai őrtanyáig is eljutott és a közelemben ugy az őrtanyán levő legénység rögtön hozzám jött.

A nehezen czammogó test azonban a hatalmas „halt wer da!" után amint hallottam, gurult lefelé és a gurulás egy hatalmas locscsanásban végződött.

A test a vizből kimászva káromkodó hangon lármázott; hogy mit beszélt azt nem értettem, annyit azonban tudok, hogy nem imádkozott.

A hadnagy ur azonnal nálam termett és kérdezé:

„Mi az, mi történt?"

„Nem tudom — mondám — egy testet hallottam ezen fel jönni és a „halt wer da!" kiáltásomra ijedtében visszaesett a vizbe."

Ennek kapcsán elmondám neki az egész esetet amit tudtam és hallottam.

A bájos orditásról azonnal emberi állatra ismertető ismeretlen ez alatt összeszedvén magát és a folyó lépcsőjén felfelé haladott.

Egy nehéz zsákot hozott vállán. — Katonáink azonnal elfogták és bekisértük Slabinjába az őrtanyába.

Itt, kérdéseinket nem érté, mi sem értének feleleteit, egy köztünk levő határvidékbeli gyalogos tolmácsságára biztuk

„Honnan jön? kérdé a hadnagy.

„A malomból" — volt a válasz.

„És hogyan mert éjnek idején hozzánk jönni?"

„Kegyelmes uraim! irgalmazzanak, én szerencsétlen benlakó vagyok, aki éjnek idején is mer jönni emberbarátok közé kérésével."

„Mit kiván?"

„Ha meghallgatják kérésemet ....."

„Beszéljen!"

„Én, mint mondám — kezdé előadását — szegény benlakó vagyok, aki a kegyetlen felkelők haragja elől menekülni akartam egész családommal.

Már utban voltunk midőn egy sógorom velem találkozva azon ajánlatot tette, hogy meneküljünk együtt. — Én beleegyeztem és együtt értünk el tegnap este a határig, egész az Unna folyóig, hol a vérszomjas nadály sógorom ekkor, a folyóhoz érve pihenést ajánlott, hogy ujult erővel menjünk át a folyón, nehogy belefulladjunk.

Mi engedtünk kivánatának.

Sógorom vizsgálódva járatá szemeit marháimon és egyéb vélem vitt vagyonomon, ami nekem azonnal gyanusnak tünt fel.

(Folyt. következik.)

rész urnál. Kezdete 8 és fél órakor. A meghivó másra át nem ruházható és kivánatra felmutatandó."

— *Meghivás.* A pápa-keszthelyi széles vágányu II-od rendü vasut létesitése ügyében f. é. febr. 3-án d. e. 10 órakor Pápán a városház nagy termében tartandó értekezletre a környékbeli összes érdekeltek ezennel tiszteletel meghivatnak. Pápán január 8. 1880. Woita József polgármester.

— *Bál.* Sümeghen ily tartalmu meghivók küldetnek szét: „A sümeghi polgári önképzőkör 1880. évi jan. hó 25-én saját könyvtára javára a helybeli nagyvendéglő termében zártkörü táncvigalmat rendezend, Kezdete 8 órakor. Belépti dij személyenkint 80 kr. Jegyváltásnál a meghivó előmutatandó és másra át nem ruházható, akik pedig a táncvigalomba résztvenni óhajtanak és tévedésből meghivót nem kaptak, a rendezőséghez fordulni méltóztassanak."

— *Csáktornyáról* irják nekünk: F. hó 10-én városunk lakói egy ünnepély tanui valának, mely mutatja, hogy korszakunk anyagi irányának daczára a haladatosság és kegyelet több üres fogalmaknál. Mint e lapokban már emlitve volt a helybeli izr. hitközség részéről a legnagyobb előkészületek tétettek, hogy Lustgarten I. A. és Altmann I. tanitók 25 éves jubiläuma lehetőleg fényesen ünnepeltessék. A rendező bizottmány, melynek élén Hirschmann A. hitközségi elnök állott, már hónapokkal az előtt e két tanférfi volt tanulói között gyüjtést rendezett és az ezen uton begyült összeghez a község tagjai is tetemes pénzadományokkal járultak, ez által egy nagyobb anyagi értéket képviselő diszadomány megszerzését lehetővé tévén. Az ezen ünnepély iránti mindig tágabb körükben mutatkozó részvét megengedé annak nagyobbszerü mérvben való megülését. Erre f. hó 10-ke volt kijelölve. Az iskolaépület ünnepnapi öltönyében mutatta magát. A kapu mögött egy hatalmas számtalan zászlókkal diszitett diadaliv volt felállitva, a diszterem pedig a legizlésesebben az ünnepélynek megfelelő módon ékesitve. Még jóval 2 óra előtt a város értelmiségéhez tartozó nagy közönség gyült egybe és miután Neumann N. ur elnöki megnyitó beszédében az ünnepély jelentését magyarázta volt, egy küldöttség hivta a jubilánsokat a terembe. Itt a fiatalság nevében Hirschmann M. ur emelt szót, ki melegen érzett szavaiban hangsulyozá, mily örömmel tekint vissza azon időre az összes fiatalság, midőn még tanulói voltak a tisztelt férfiaknak. Azután átadá a jubilánsoknak egyenként a több száz forint értékü állampapirosokból álló diszadományt. Azután Altmann I. jubiláns foglalá el a szószéket, kit mély megindulása szóhoz jutni nem engede. Zokogástól elfojtott hangon mondá, hogy ezen egy nap őt teljesen kárpótolja mindazon kellemetlenségekért, melyekben a tanitói pálya annyira bővelkedik. Lustgarten I. A. válaszolá: Jogosult büszkeséggel tekint vissza az elmult 25 éves időszakra, melyben neki egy annyira a jó és nemesért lángoló fiatalságot nevelni sikerült. Ha valaki, ugy ily fiatalság tanitói büszkék lehetnek müvökre. Midőn még tisztelendő Schwarz J. rabbi ur beszélt volt, ki egyrészről boldognak nevezé a községet, ki oly tanitókkal dicsekedhetik, másrészről a fiatalságot magasztalá, ki nevelőit ugy tisztelni tudja, a hallgatóság emelkedett hangulatban hagyá el a termet. Este pompás fáklyászene volt, melyen a város legtekintélyesebb polgárai felekezeti különbség nélkül vettek részt. Két zenekar kiséretében ment a majdnem végnélküli vonat a város utczáin keresztül, mindig csak „Éljen Altmann, éljen Lustgarten" kiáltozva. Az ünnepeltek lakásai előtt megállt a vonat és Neumann B. és Mattersdorfer A. urak igen sikerült és zajos tetszéssel fogadott beszédeket tartottak, melyekre az illetők röviden, de tartalomdusan válaszoltak. A szép napot egy bankett zárá be, hol szebbnél szebb toasztok nem hiányoztak, magától értetődik. Benső örömmel konstatálhatjuk e helyen, hogy ez alkalommal már magyar beszédek is hallhatók voltak, különösen érdemel emlitést Hirschmann Leon ur elragadó ékes szólásaal előadott toasztja, melyben a lelkes fiatalságot, mint a haza oszlopait éltette és azon meggyőződésének adott kifejezést, hogy a kellő perczben ép oly ragaszkodással fognak a hon iránt viseltetni, mint most ifjukori tanitói iránt. Ezen szép ünnepély létrejöttét főleg Neuwirth Samu, Neumann N. és Hirschmann Leon önfeláldozó törekvésének köszönheti és minden jelenlevőben azon kivánatot hagyták hátra, bár mindenütt ismernék el annyira a tanitás terén fáradozók érdemeit.

G—d. B.

— *Rövid hirek.* Bécsben 297 öngyilkosság történt a mult évben. — A török hadsereg reformja kihirdettetett. — A „Népnevelők Lapja" szerkesztését Steiner István vette át. — Végh Ignácsot jan. 12-én reggel elfogták egy kávéházban. — A párisi Murcia-ünnepély 35 ezer frank veszteséget eredményezett. — A nemzeti kaszino előtt szombaton és hétfőn este tüntetés volt Verhovayt éltetve. — Szentesen Horváth Mihály püspöknek emlékszobrot állitanak.

Ki nyert?

Bpest, jan. 10-én: 35. 69. 51. 8. 36.
Lincz, „ „ 1. 67. 70. 42. 30.
Triest, „ „ 16. 9. 41. 87. 63.

Irodalom

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— *Aigner Lajos* fővárosi könyvkiadó hivatalában becses munkák jelentek meg: Petrarca és Kisfaludy Sándor. Rényi Rezsőnek e mély figyelemmel, élénk tollal s vonzó modorral irt irodalomtörténeti tanulmányának ára 80 kr. — „A palóczokról" népismertető tanulmány, irta Pintér Sándor. Ára 80 kr. Végül Balázs Sándornak „Tarka Képek" czimü beszély és rajzgyüjteménye I-ső kötet, kiadja a Petőfi Társaság. Ára 1 frt 60 kr. Balázsnak kedves tolla van s a magyar hölgyvilág bizonyára szinte kedvesen fogadja.

— *„Kereskedelmi Lapok"* czimen Debreczenben Zalai Márk és Fazekas Sándor, a debreczeni keresk. szaktanoda tanárai szerkesztése alatt és Kutasi Imre kiadásában megjelenik minden hét szombatján, egy a kereskedelmi és közgazdasági érdekeket felkaroló heti közlöny, mely kivülálag a kereskedelmi és közgazdasági ismeretek terjesztését tüzte ki czélul. A szépen kiállitott lap, (negyedrétü nagy iv) mely egy rég érzett szükségletet pótol s hazai irodalmunkban e nemben mint egyetlen kereskedelmi, szak, önképző- és társadalmi közlöny méltán megérdemli a kereskedők, valamint a kereskedelmi ifjuságnak tömeges pártolását. Előfizetési ára egész évre 6 frt. Nevezett lap a kereskedői segédszemélyzet helyeszközlésével és üzleti hirdetések felvételével is foglalkozik. Mutatványszám kivánatra megküldetik.

— *„Képes Családi Lapok."* Alig egy éve, hogy Mehner Vilmos budapesti könyvkiadó ezen czim alatt, szépirodalmi és ismeretterjesztő képes lapot inditott meg, — s az már is oly elterjedésnek örvend, minőnek hason irányu vállalat e honban eddig még nem örvendett. Dus tartalma, kitünő kivitelü képei, változatossága és hasznos időtöltésül szolgáló különfaju talányai s általában kifogástalan szerkesztése által oly helyet vivott ki magának, mely fennállását sok időre biztositja. — Tekintve azon számos előnyt, mit e lap megrendelése nyujt, előfizetési árát mesés olcsónak nevezhetjük. — A most megindult uj évfolyam is a nők részére megbecsülhetlen ingyenes divatlappal, szinezett divatképekkel és szabásmintákkal bővitetett. E rendkivüli kedvezmény csupán azon nagymérvü pártolás által lőn lehetővé, melyben e lap eddig is részesült. Első évfolyama 7000 példányban kelt el, — de reméljük, miszerint előfizetőinek száma rövid idő mulva megkétszereződik. — Az uj évfolyam eddig megjelent számai valóságos minta példányok, ugy tartalom mint kivitel tekintetében. — Aki bővebben akarja e jeles, igazán pártolásra méltó szépirodalmi vállalatot megismerni, az ne sajnálja a fáradságot és forduljon a kiadóhivatalhoz, mely készséggel küld mutatvány szá mot. Megjelenik Budapesten Mehner Vilmosnál. (Kalap utcza 4. sz.) „Sz. K."

— *Somogyi Ede* által szerkesztett „Magyar Lexikon" 44 és 45. füzete megjelent, Ciotat szóig terjed. Melléklete Azsia térképe és gőzmozdonyok ábrája.

— *Uj zeneműv.* Táboraszky és Parsch zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: Rákóczy induló. Ábránd zongorára és hegedüre szerzé Huber Károly. Ára 1 frt 50 kr.

— *„Apollo"* zenemü folyóirat januárhavi füzete következő tartalommal jelent meg: Háborgó kedély, albumlap Goltz J.-től. — Havasi rózsa, tipegő polka Reinprecht A.-tól. — Sicilienne Wachtel A.-tól. — Andante Mozart „Varázs-sip" dalmüvéből. — Népdal gyöngyök, átirta Vághvölgyi M. Béla. Szerkeszti s kiadja Dr. Fellegi Viktor. Ára 1 frt.

— *Mehner Vilmomál* ujabban ismét egy igen nagyérdekü mü fog megjelenni füzetekben, t. i. „Az arany biblia" a szentirás feltüntetve a legnagyobb müvészek képeiben. Az összvetség 25 füzetben jelenik meg s ára 1 frt 20 kr. A kath. kiadást Dr. Toldy László, a prot. kiadást Szász Károly rendezte sajtó alá.

— *A „Gazdasági Mérnök"* ez évi két első száma a következő gazdag és változatos tartalommal jelent meg: Gazdasági érdekeink és a szak irodalom. — A mezei komócsinról (képpel) Dr. Rodiczky Jenőtől. — Adatok a kösvágóhidak épitéséhez. — A napfoltok befolyása az áradásokra. — Egy modern franczia park (képpel.) — A mosonyi öntözött mü-rét (képpel) Gonda Bélától. — Porhanyitó és gyökérmetsző gép (képpel) Péter Dénes halasi földbirtokos találmánya. — A frankfurti uj vásárcsarnok. — Az épitési modorokról Pfaff Ferencztől. — Termeljünk olcsón! Diósseghy Sándortól. — A péklai öntözési telep első évi tanulságai Pécb Józseftől. — A hamu, mint trágya-anyag Koritánszky J.-től. — Mi idéste elő a Körös és Maros legutóbbi áradását? — Jéghás vagy jégverem? — A magvak réteggzése. — A buza kapálásáról (6 képpel.) — Vegyes közlemények. Gabona és terményüzlet hasánk és a külföld piacsairól. — Épitkezési vállalatok. — Bérlet és eladás. — Pályázatok. — Értékpapirok és pénznemek árfolyama stb. — A Gazdasági Mérnök megjelenik minden héten csütörtökön, diszes kiállitásban, képekkel, gazdag és változatos tartalommal. Előfizetési ára fél évre 4 frt. Mutatvány számmal kivánatra szivesen szolgál a kiadóhivatal (Budapest, üllői ut 24.)

Vegyes hirek.

— *A spanyol* királyról s királynéról Madridból, mult hó 13-ról a következőt jelenti az Ag. Havas: Alfonz király s neje, az osztrák főherczegnő, kocsin menve, az Atocha-utczában egy pappal találkoztak, ki a szentséggel kezében haldoklóhoz ment. Az ifju királyi pár azonnal leszállt a kocsiról, átengedé azt a papnak s gyalog ment utánna. Látszik, hogy a királyné Habsburg Rudolf törzséből származik.

— *Bem lovagostora* a muzeumban. Bem kezéből ritkán maradt el egy vékony, tarka lovagostor, melynek a többek között az a történeti emléke is van, hogy mikor az öreg ur dévai visszavonulását csinálta, egy elhagyott ágyujára reá ütött hét ellenséges lóval s Bem elég korán észrevette a bajt s oda nyargalt az ágyuhoz, melyre már rátették a dragonyosok kezüket. „Mit akartok itten? — rivalt rájuk az öreg — végig verve lovagostorával az egyiken. „Semmirekellők! ez az én ágyum, mars innét!" A lovasok zavarba jöttek a német megszólitásra, azt hitték saját ágyuikat akarják elfogni, s visszairamodtak. Mikor észrevették a baklövést, a honvédek már biztonságba helyezték az elhagyott ágyut. Évek multával előkerült az öreg urnak lovagostora, melyet ő Törökországban Kmettynek ajándékozott, a ki vele együtt az izlámra tért; Kmetty az ostort aztán testvérének küldötte be Magyarországra, ki ismét azon kéréssel adta át Zeyk József urnak, hogy juttassa a muzeumba. És Zeyk ur e becses ereklyét át is adta rendeltetési helyére.

— *Óvatosan* bánjunk a fegyverrel. Bárándon megrendittő esemény történt a mult szerdán. Falusi népünknél szokásban van, hogy lakodalmak alkalmával, mikor a menyasszonyt esküvőre viszik, pisztolyból durrogtatnak. Pálfi Sándor jómódu fiatal gazda is lőni akart egyet a menyasszony tiszteletére, de a pisztoly csütörtökét mondott; midőn pedig okát akarta kikutatni a pisztoly el nem sülésének, az egyszerre csak nagyot durrant s a fegyver szétszakadva Pálfi Sándor lábán egy életeret annyira megsértett, hogy segiteni nem lehetett a vigyázatlanon többé, s pár perez mulva megszünt élni. Pálfi Sándor alig pár éves házas volt, fiatal asszonyt s egy kis gyermeket hagyott hátra. Intő példa, hogy a fegyverrel óvatosan kell bánni.

— *Uj adók.* A bécsi „Figaro" legutóbbi számában a pénzügyministernek a következő uj adók javasoltatnak: 1. Cséd adó. Mindenki, a ki megbukik, adósságaiból tiz perczent adót tartozik fizetni. 2. Foglalási adó. Minden végrehajtástól a lefoglalt tárgyak értékének 20 perczentje mint adó fizetendő. 3. Szegénységi adó. Minden alamizsnából és minden egyéb segélyezésből öt perczent mint „jótékonysági adó katonai czélokra" levonásba hozandó. 4. Veszteségi adó. Minden tőzsde veszteségért, valamint veszteségekért kártyajátékban, lutrin, fogadásban, stb. huszonöt perczent adó fizetendő. 5. Sóhaj adó. A ki a rengeteg uj adók miatt sóhajtozik, minden sóhajtásért 5 frt adót tartozik fizetni. Fizetésképtelenség esetében minden 5 frt adóért 24 órai fogságbüntetés számittatik. —

— *Quid juris?* Egy Debreczenhez közel eső vidéki városban történt ez a felette érdekes eset. B. urnak kedve kerekedett a házassághoz és elvett egy fiatal nőt, a ki csakhamar áldott állapotba jutott. B. ur beteges ember lévén, nehogy a halál véletlenül meglepje, a takarékpénztárba elhelyezett 30 ezer frtnyi vagyonáról oly formán végrendelkezett, hogy ha nejének fia születik vagyonából a fiut 20 ezer, özvegyét 10 ezer frt illette; ha pedig neje leány gyermeket szül, az esetben leányának tizezer, nejének huszeser frt adassék. Azonban a gondviselés másképen intéste a dolgot; a gondos férj meghalt, végrendelete kihirdettetett s kevéssel ezután az özvegy nő ikergyermeket szült, egy fiut s egy leányt. Most tehát az a kérdés, hogy miképen osztassék fel vagy általában felosztható-e a két gyermek s az anya közt a vagyon?

Papirszeletek.

„Mért nem adja ön férjhez leányát, hisz szép, kedves, okos?" „Ép az a baj, hogy nem kapok hozzá elég okos férjet, a ki elvegye." „Hogy-hogy?" „Mert nincs hosománya."

— Jogi vizsgán. Vizsgáló: „Mi a végrendelet főkelléke?" — Szigorló: „Halott és vagyon!"

— Elszólta magát. Biró: „Vádlott! kendre tehát bebizonyult a falopás. Volt már egyébért büntetve?" — Vádlott: „Nem, járásbiró ur, hála Istennek még nem birtak egyszer sem rajtakapni."

— Szerénység. „Miért nem nősül meg már ügyvéd ur?" — „Hja, látja kegyed, a házasság vagy menyország vagy pokol. És én menyországot meg nem érdemlem, a pokol meg nem kell!"

Üzlet.

— *Vegyes árak* Kanizsán: Hajdina: 10 klgr. 7 frt 20 kr. Repcse olaj 31·50—31·75. szesz: 37.—37·25. Petroleum: 17·75—18. Bab fehér: 11·25—11·50. barna: 11.60—12. Borsó: 13—14 frt. Köles: 8.—8·25. Köles kása 13·25—13·50. Muharmag: 7.—7·20. Bükköny; 7 frt. Lenmag: 13 frt. Kendermag: 10 frt 50 kr. Szürke mák: 26 frt. Kék mák: 33 frt.

Üzleti szemle.

N.-Kanizsán, 1880. január 14.

Időjárásunknak e héten normális folyamata volt. Országutaink, melyek pusztulásnak indultak volt, a beállott keményebb idő folytán ismét megjavultak.

Üzletünk még mindig nem tért el a lanyha iránytattól, melyet mult tudósitasunk jelzett. A hozatal hetivásárainkra lényegtelen volt, s a forgalom legszükebb keretbe volt szoritva. A csekély kereslet folytán a legtöbb czikk árai nyomódtak.

Buza iránt csekély kereslet mutatkozott. Árak csak a legfinomabb minőségeknél tarthaták fel magukat, mig alárendelt fajoknál hanyatlottak.

Rozs iránt is megszünt a mult héti kedvezőbb hangulat; árak azonban nem változtak.

Árpa és zab el voltak hanyagolva, mig elsőbb czikkeknek semmi kelendősége sem volt, utóbbi csak a belfogyasztó számára vétetett.

Tengeriben is lanyhább hangulat jutott érvényre. A kinálat e czikkben nőttön nő, mig szállitások benne jelenleg majdnem a lehetetlen dolgok küsö tartosnak.

Bükkönyben némi üzlet fejlődött, árak a mult hetiek.

Minőség szerint:

Buza 12·50—13·20 Rozs 9·40—9·75 Árpa 7·50—8·50 Zab 6·90—7·20. Kukoricza 7·15—7·25. Cinquantin 7·75—8·— Bükköny 6·90—7·—

K. B.

Szerkesztői üzenet.

3865. Bpest „A hold", „Téli gondolatok" nem közöltetnek, másikra nézve is sajnálkozásunkra tagadólag vagyunk kénytelenek válaszolni.

3866. Bécs. Biz az szomoru dolog. Válaszunk megy.

3867. L. „Életbiztositás". Köszönettel vettük.

3868. O. P. A Budapestről vett levélre válaszoltunk önnek. Sajnos, de e szerint nem cselekedhetünk.

3869. Sz—r. Bécs. A választ hozuk. Másikra nézve, az illetőnek átadtuk a levelet. Egyébhez nines közünk. Többire megirtuk rég és ime — ugy van.

3870. Podturen. Az egész ügy a kiadó urnál van. Sziveskedjék oda fordulni.

3871. Egerszeg. Tüzes leveledre személyesen.

3872. P. P. Budapest. Sajnos, mi nem tehetünk egyebet, mint közöljük; nálunk nem ugy van, mint előbb volt.

3873. Cs. A. Keszthely. A küldeményeket bérmentesiteni kérjük, mindig büntetve küldi a hazafias érzésü keszthelyi posta hivatalos leveleiket. Valamint a jkönyvet, ugy a segélyegyleti közleményt adni fogjuk.

3874. Csáktornya. A forditások mielőbb közöltetnek. Az élénk tudósitásért köszönet.

3875. U. M. Talán épen ugyanazon egy órában irtunk. Intézkedtünk.

3876. R. S. Sajnálatunkra megkésett. Tudósitásait szivesen vesszük s azon számot készséggel megküldjük.

3877. Z. István d. Kivánatod szerint intézkedünk. Üdvözlet!

3878. P. L. Alsó-Lendva. Pályázatok a kiadóhoz küldendők, dijmentes közlést a szerkesztőség nem eszközölhet.

Vasuti menetrend.

A buda-pesti időmutató óra szerint,

indul Kanizsáról

Vonat szám	*hova:*	Ora	Perc.	Idő
205	Eszék, Mohács, Dombovár s Fiuméba	4	48	reggel
215	„ „ „ „	2	30	délut.
212	Buda-Pestre	4	58	reggel
202	„	2	6	délut.
204	„	11	30	estve
213	Bécsbe (Szombathely, Hács-Ujhely felé)	5	8	reggel
301	„	11	48	estve
315	Sopronba	3	38	délut
303	Triestbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	4	58	reggel
201	Triestbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	2	47	délut.

Érkezik Kanizsára

honnét:

216	Eszék, Mohács, Dombovár s Fiumeből	1 41	délut
206	„ „ „ „	11 11	estve
203	Buda-Pestről	4 20	reggel
201	„	2 5	délut
211	„	9 44	estve
314	Bécsből (Szombath. Bécs Ujhely)-ről	10 27	estve
302	„ „ „	4 5	reggel
163	Sopronyból	11 53	délel.
214	Bécsből Grácz, Marburg, Pragerhof felől	4 12	reggel
202	Triesst- és Bécsből Marburg, Pragerhof felől	1 21	délut.
204	Triesst- és Villachból Prágerhof felől	11 —	estve
	Marburgba csatlakozás Villach és Francesfestből		
	„ „ „ „		Francesfestből

Felelős szerkesztő: **Bátorfi Lajos.**

Nyilttér.*)

— *Tanács tisztviselő társainkhoz.* Az életbiztosítási eszme üdvös volta annyira ismeretes már minden müvelt családapa előtt, hogy annak lényegét itt fejtegetni feleslegesnek tartjuk. — Csak is a kivitel módjára óhajtunk egy kis utmutatást adni, mely annál fontosabb, mert a fővárostól távol székelő tisztviselő, a különféle biztosító társaságok megbizhatóságára nézve kellő tájékozással nem bir. — Már pedig a fődolog az, hogy ha egy családapa eltökéli magát szeretett családja érdekében élet biztosítást kötni, és nehezen nélkülözött filléreit e czélra megtakaritani, ezt oly társaság pénztárába fizesse, melynél feltétlen biztonságot talál; mely pénzeit itt kezeli, és melynek évi mérlegeiből meggyőződést szerezhet magának, hogy a családja részére fentartott betételek csorbitatlanul őriztetnek. Külföldi társaságok ügynökei barangolják be az országot. Biztatják, buzditják az embert a biztositásra. Az ily magyarázatok, felvilágositások hasznát nem lehet tagadásba venni, mert az életbiztositás szép eszméjének terjesztésére is vezetnek. De gondolja meg mindenki jól, mielőtt kötelezettséget vállal magára, mily társasággal szemben teszi azt. Fogadja szivesen a felvilágositást, de biztositson ott, hol teljes biztositékot talál. — A bizonyos jót a bizonytalannal felcserélni veszedelmes kisérlet marad mindig. — Volt alkalmunk egy tisztviselő társunkkal beszélni, ki az angol „Gresham“ nél kötött biztositást, és ki nagyon megrémült a hosszabb idő óta ezen társaság ellen az összes európai sajtóban felmerült jogosult — mert meg nem czáfolt — panaszok által. — Ovakodjék tehát mindenki, nehogy hasonló helyzetbe jusson; mert azon kedves és megnyugtató öntudat, melyet mint családapa nagy áldozatok árán vásárolt meg magának, a megkötött biztositás által könnyen megmételyeztetik. — Egy másik barátunk már régebben van egy nagy triesti társaságnál, még pedig nevezetes összegre, biztositva. — Az évi mérlegeket folytonos figyelemmel kiséri és habár nevezetes összegek vannak a mérlegben kimutatva, mégis aggódva nési abban azon az összes biztositottak vagyonának majdnem fele részét képező több millió forintot tevő tételt, mely olaszországi földbirtok és ingatlanokból áll. — Az életbiztositás matematikai alapokon nyugszik, a kamatosás itt nagy szerepet játszik, és ha ez nem rendes arányban folyik, könnyen beállhatnak pótolhatlan hiányok. Már pedig az igen gyakran bekövetkező és a jelenleg is fenálló rosz gazdasági viszonyok mellett kétséget sem szenved, hogy azon helytelenül befektetett óriási tőkék vagy semmi, vagy pedig csak igen csekély kamatozást hoznak. — Hát ha még arra gondolunk, hogy ezen tőkéket majd egysser folyóvá is kellend tenni! Vajjon mily vesztesség mellett lesz lehetséges azokat értékesiteni? Ki tudja azt megmondani? Mindezen példákat csak azért hozuk fel, hogy beigasoljuk, mily szükséges az elővigyázat annak elhatározásánál, hogy melyik társaságnál biztositsunk.

Ne rémkép legyen ezen intés, mert a biztositástól visszariadni senkinek sem szabad. — Összönözni kivánjuk mi erre tisztviselő társainkat, és hogy némileg tájékozva legyenek a fizetendő dijakra nézve, elmondhatjuk, hogy e sorok irója, ki 37 éves korában kötött a legjobb hitelü és feltétlen biszalmat érdemlő hasafias szellemü első magyar általános biztositó társaságnál, kinek vagyona tudvalevőleg és az ország szemeláttára a legszilárdabb értékekben van elhelyezve — 1000 frtról szóló biztositást halálesetre, negyedévenként 7 frt 78 krt fizet be.

*) E rovat alatt közlöttért felelősséget nem vállal a Szerk.

HIRDETÉSEK.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ-FORRÁS

Elismert mint leghatásosabb valamennyi keserüviz között

Dr. Leube W. a belgyógyászat tanára, Erlangenben. „Nem okoz kelletlen mellékhatást, ha nagyobb adagban vétetik. Sőt még oly esetekben is, hol a bélnyákhártya izgatott, a viz fájdalom nélküli székletétet okozott.“ Erlangen 1878

Dr. Korányi Frigyes, tanár és kir. tanácsos Budapesten, „Különösen az által tünik ki, hogy enyhén keserü, nem kellemetlen izü és hogy még hosszabb használat után sem zavarja meg az étvágyat és emésztést. Bpest 1878.

Dr. Gebhard Lajos, tanár és a Szt.-Rókus közkórház igazgatója Bpesten „Könnyen vétethetik és a többi budai vizekhez aránylag kevesebb mennyiségben és rövidebb idő alatt hoz kedvező eredményt létre, Bpest 1877.

Dr. Kiss Nándor, a Szt.-János közkórház igazgatója Budapesten. „Valamennyi budai keserüviz között kellemes ize jeles hatása által tünik ki: gyomor és bélhurutnál, megrögzött székrekedésnél, alhasi vérpangásnál, valamint vértolulásoknál, aranyérnél étvágytalanságnál stb.“ Bpest 1878.

Dr. Bamberger Henrik, tanár és udvari tanácsos Bécsben „Még hosszabb használatnál sincs semmiféle káros hatása“ Bécs. 1877.

Dr. Meynerth Th. az elmegyógytan tanára, kormányta nácsos Bécsben. „A mérsékelt adagok és azok kiméletes hatása által e kóroda egybevágó heveny köreseteinél gyakran fontos oki javalatnak felelnek meg.“ Bécs 1879.

Ezen viz kapható: minden gyógyszertár és fűszeráru-kereskedésben és a forrásigazgatóságnál Budapesten

(941 3—6)

Keskeny útifü-mellczukorkák,

a tüdő és mellbajok, köhögés, fojtókhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerei.

A természet által a szenvedő emberiség javára teremtett megbegecsüthetlen keskeny útifü azon még eddig fel nem derített titkot foglalja magában, miszerint a gége és legcső rendszer gyulladt nyakhártyájára való azonnali gyors és enyhitő hatás gyakorlásával az illető beteg szervek gyógyulását minden tekintetben lehetőleg elősegíti.

Miután gyármányunknál a czukor és keskeny útifüből tiszta vegyületkrőt kezeskedünk, különös figyelembe ajanljuk hatóságilag bejegyzett védjegyünket sa. dobozon levő aláirásunkat, mert csak ezek igazolják annak valodiságát.

Schmidt Victor & fiai,

cs. k. szabadal gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 48.

Kaphatók: Práger Béla gyógyszt. N.-Kanizsán, Kálivoda J. Letenyén, Kis A. gyógyszt. A.-Lendván, Dorner Kaj. vas- és fűszerkereskedésében Sümeghen, Werli M. gyógyszt. Kapronczán és időnk. Mozelt F. Vasváron, Hollósy József E. gyógyszt. Zala-Egerszegen, Berger Mór (Somogy) Szobb. (978 2—*)

Kaffee-Versand

zum Hamburger Börsenpreise in Säcken à 4¾ Kilo netto **franko** (portofrei) gegen Postnachnahme:

Santos	per 1	Kilo	fl. ö. W.	—	93
Campinos	„ 1	„	„ „	—	98
Maracaibo	„ 1	„	„ „	1	06
grün Java	„ 1	„	„ „	1	20
Ceylon	„ 1	„	„ „	1	26
gelb Java	„ 1	„	„ „	1	46
Mokka	„ 1	„	„ „	1	68

Der österr.-ung. Zoll ist 24 Kr. per Kilo.

Auch die billigen Sorten sind reinschmeckend und kräftig. Nach Wahl der Besteller verpacke auch 2 verschiedene Sorten in einem 5 Kilo Packet. Nichtconvenirende Qualitäten nehme gegen Nachnahme zurück.

Ottensen, bei Hamburg.

982 1—1 **A. L. Mohr.**

Halljuk!

WAJDITS JÓZSEF

könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán

megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Halljuk a szép szót!

Magyar felköszöntő (toast) könyv, szerkesztették: Wajdits József és Bátorfi Lajos. Harmadik javitott és tetemesen bővitett kiadás, mely kötött és kötetlen mindenfemü felköszöntést tartalmazván, diszes kiállitása és tömött tartalma, ugy hasznos és mulattató voltánál fogva mindenkinek, de különösen az ifjuság figyelmébe ajánlható. 380 lapra terjed s diszes kiállitásu. Az I-ső kiadás 1500 példány egy év alatt, a második 2000 példányban rövid időn kelt el, mely eléggé bizonyitja e könyv életrevalóságát. A keményköttésü könyvnek ára 1 frt. 80 kr. — Tartalom kivonata: Előszó. Költemény. A toaszt eredete. A hazára. Diszünnepélynél. Diszebédnél. Hölgyekre. Családi ünnepélyeknél. Keresztelőben Születésnapon. Névnapon. Eljegyzéskor. Menyegzőben. Beigtatásnál. Egyleti ünnepélynél. Vegyes köszöntések Összesen 243 felköszöntést tartalmaz.

Kiért emeljük a pohárt?

Magyar felköszöntő könyv. Szerkesztette Hajgató Sándor. Ára diszes kemény kötésben csak 1 frt. Ezen eredeti felköszöntéseket tartalmazó kötetet ajánljuk a n. é. közönség kiváló figyelmébe.

Csokor és billikom

magyar köszöntő és felköszöntő eredeti költemények. Irta: Városy Mihály. Második tetemesen bővitett kiadás. Ő felsége által 10 aranynyal kitüntetett mü ára igen diszes kiállitásban kemény kötésben csakl frt 40 kr Diszkiadás arany metszésben 2 frt 40 kr.

Rajta fiuk vigadjunk!

Közkedvességü dalkönyv, ötödik bővitett kiadása. E nagy szorgalommal összeállitott mü közel 1600 válogatott dalt taltalmaz; ujjonan feltalálható magyar opera és operette dalokkal bővitett mü, szines boritekkal kötve. csinos kiállitásánál fogva is kitünő, mondhatni: a maga nemében páratlan mü, mely már több mint tizennyolcszor példányban forog a közönség kezén. Ára a 800 lapra terjedő könyvnek 1 frt 80 kr. aranymetszésü diszkötés 2.60 kr. Gyüjtötte Wajdits József. Tartalma: Honfidalok, katonai dalok, indulók, természetdalok, románczák, élcz- és gunydalok, szerelemdalok, bordalok, táncz dalok, rab- és duhajdalok, idegen dalok, opera és operette-dalok sat

Rajta fiuk vigadjunk!

Magyar dalkönyv olcsó kiadása, 96 kr.

Rajta lányok mulasunk!

mulattató kézikönyv, magyar hölgyek számára, gyüjtötte Wajdits József. Ajánlható mindkét nembeli mulatni vágyó közönségnek, mind beltartalmára, mind pedig külsejére figyelem fordittatott, ára az 500 lapra terjedő, szinnyomatu boritékkal ellátott könyvnek 1 frt 60 kr. Aranymetszésü diszkiadásnak 2 frt 60 kr. — Tartalom kivonata: Hölgyeinkhez. Az egészségről. Pipere asztal. Ültözékszoba. Illemtan. Jeles mondatok. Nőnevek. Virágnyelv. Szinnyelv. Szavalmányok Adomák. Kérdések s feleletek. Kártyavetés. Emlékkönyv. Névrejtő emlékversek. Társasjátékok. Tréfás mulatságok. Táncz könyv és záradék.

Rajta párok táncezoljunk!

Lakatos Sándor táncz könyve, mindkét nembeli ifjuság számára. Kiadta Bátorfi Lajos. Lakatos Sándor arczképével s a szöveg közé nyomott táncz ábrákkal, disses czimborákkal. Keményköttésü mü ára 1 frt 40 kr.

Kebelhangok.

Ujévi, név- és születésnapi s az élet egyéb viszonyaira alkalmazott köszöntések, kötött és kötetlen beszédben. Irta: Hoffman Mór, diszes nyomatu kemény kötésben, ára 1 frt.

Szegényből lesz gazdag

jó számvetéssel, gyors és biztos segitő minden adász és vevésnél, ½ krtól kezve 10 frtig. Évi jövedelem 1 frtól 1000 frtig. Teli és üres hordók megmérése kiszámitása. A gömbölyü fák kubik tartalmának meghatároztathatásáról táblázat. A sulymértékek vámsulyra való átváltoztatásáról táblázat. Cselédbért és árendát mutató tábla Ellési és kotlási idő számitása. Törvényszerinti bélyegrovat. Táblázat a fatörzs kiszámitásához. A lovak fedeztetése-, a birka üzetése-, és a göbék görgetésének eredményéről táblázatok. Ára kötve e diszesen kiállitott zsebkönyvnek 90 kr.

Halljuk!

Vedd szivemet szivedért!

Szerelmi levelező könyv, alkalmi levelezések változatos gyüjteménye, szerelmes párok számára, Szivélyesitől. Csinos boritékba kötve, ára 1 frt 20 kr.

„A fánksütés titka.“

Irta: Fouquet Jaques III. Napoleon udvari főszakácsa néhány étkek készitési titkaival. Ára 60 kr.

Egyiptomi álmoskönyv.

Nagy legujabb egyptomi álmoskönyv 192 lapra terjedő, 600 képpel, tartalma: Álom magyarázata. Titkos kaballa, nagy müvészet. Maltai keresst. Lépcsős kaballa. Nagy kereszt. Sorsjáték-árszabály, Ára 50 kr.

Lenormand

A hires czigánynő igazmondó kártyája, 32 szinezett kártyával, magyar aláirással és szöveggel, ára 50 kr.

Egy tarisznya ostobaság!

Humoristikus eszmék, ötletek, élcek egyvelege. Gyüjt. Nevető Vilmos több felfedezetlen tudomány professora, ára diszesen kötve 1 frt 40 kr.

Ungarn im Spiegel deutscher Dichtung.

Magyarország a német költészet tükrében, diszes kiállitásban füzve 1 frt 80 kr., elegans diszkötésben aranyozva 2 frt 80 kr.

Dr. Kriegler Mór: „Önmentő“

vénymintékkal mindkét nembeli betegek számára, ára 90 kr.

Dr. Kriegler Mór: Az elveszett idegerőnek visszapótlása,

vénymintákkal orvosok és betegek számára, ára 90 kr. Mindkét füzet egy kötetben, disses kiállitásban, 1 frt 60 kr.

Juhász: Szépirási mintalapok,

közép, reál, polgári és felsőbb iskolák használatára, magyar és német, ára a 15 iratlapnak csak 28 kr.

Gyönyörü magyar kath. imakönyvek mint: **Mennyekért, üdvösség övénye, lelki vezér többféle kiadásban 40 krtól kezdve 12 frtig, papir, bőr, selyem és bársony kötésekben.**

Vidéki megrendelések posta fordultával gyorsan eszközöltetnek

Wajdits József könyvkereskedő Nagy-Kanizsán.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1880. január 18-án. 6-dik szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr.

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további szorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illetékek minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.“

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wiesler-ház.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Késziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tűzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitóegylet“, a „n.-kanizsai kisded-nevelő egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

A nő hivatása és neveltetése.

III.

Nemcsak a férfinem nevelésénél, hanem a nők nevelésénél is fősuly fektetendő a történelemre, jelesül a hazai politikai socialis történetre és az irodalom történetére. Ezek képezik a cselekedetek és gondolatok gazdag tárházait és annyi számtalan példát mutatnak a szép, igaz és jó eszméinek az életben való megvalósitására, melyek hatásukat el nem téveszthetik az ifju kedélyére, gondolkodási irányára.

Ha valaki az emberiség történetét áttanulmányozta és azt át is értette, az nem lehet nemtelen érzésü, valamint az sem lehet rosz hazafi avagy honleány, ki nemzetének történelmét és irodalmát ismeri. —

Ismertessük meg leányainkkal a történelmet és nemzeti irodalmunkat, ugy egyfelől oly általános müveltséggel ajándékozzuk meg őket, hogy nem leend okuk a férfiaknak a nők tudatlanságáról és korlátolt elméjüségükről panaszkodniok és a velök való társalgás közben sem leszünk csupán az „idójárás“ és „pletyka“ szük és unalmas thémáira utalva; más felől meg hivatásuknak, anyai kötelességöknek is fognak megfelelhetni, mert fenkölt gondolkozásu, nemes érzelmü honfiakat és honleányokat fognak nekünk nevelni. Nagyon szépen mondja Eötvös: „Az asszonyi méltóságnak sértése nem lehet büntetlen; s ha körültekintünk, látjuk, hogy minden társaság ugy áll alantabb vagy magasabban, mint nőit helyezé.“ És kérdem mi más által, lehet-e általában az ember méltósága ellen inkább véteni, ha nem az által, hogy eszét, szivét parlagon hagyjuk, melyek épen az ember méltóságát képezik?!

Igaz, messze vagyunk azon szebb jövőtől, melyben már a nőnemnek kellő és helyes neveltetéséről is leszen gondoskodva és ha e téren ez idő szerint nem is érvényesülhet mind az, a mi kivánatos és szükséges volna, de hogy egyáltalán semmit se tegyünk a nőnem kimüvelődése érdekében, az még korántsem következik abból. Ha nem is állithatunk fel minden nagyobb városban „felsőbb leányiskolát“, a mint ez Budapesten van, de azért ügybuzgó tanférfiak, kik jól átértették hivatásukat és nemzetük müvelődéséért lelkesülni tudnak, nagyon sokat lendithetnének ez ügyön és sok érdemet szerezhetnének maguknak nemzetünk általános müvelődése körül, ha szaktárgyakból olykorolykor felolvasásokat tartanának különösen a nők számára. De hiába, mi már ugy hozzá vagyunk szokva, hogy mindent a kormánytól várunk és csak pénzért teszünk valamit.

Különben már is messzebbre mentem, mintsem szándékom volt, de a kérdés oly érdekes, hogy nehéz attól megválni, ha már belefogott az ember; de minthogy a kérdés fejtegetése inkább napilapba való, vagy röpiratban tárgyalandó, félbe szakitom gondolat füzésemet habár nem szivesen is.

S midőn befejezésül ismételve figyelmeztetem a t. olvasókat a „nőnem“ nevelte tésének fontosságára, egyszersmind emlékezetökbe idézem egy földiök ama szép szavait:

„A nőt, az anyát egy férfi sem pótolta még soha.“

NEMO.

Jegyzőkönyv,

mely felvétetett a „Zalam. ált. tanitótestület“ központi választmányának 1879. decz. 14-én Keszthelyen tartott havi rendes ülésén.

Jelen vannak:

Csathó Alajos elnök, ösv. Emecz Józsefné, Holczmann Ferencz, Biró Jósef, Haschpel József, Fried Ignácz, Ujlaky Mátyás, Ertl Károly, Brüller Mór, Pölts Pál, Belányi Tivadar, Kolecskáry József, Vörösz János (jegyző) közp. választmányi tagok és Kozma János, mint vendég.

Elnök az ülést 9 órakor megnyitja.

Tárgy:

1) A mult havi ülés jegyzőkönyve észrevétel nélkül hitelesittetik.

2.) Elnök azon tis frtról, melyet a keszthelyi járási kör a létesitendő testületi segélyegylet alapja javára a testületi elnökséghez, ennek hivatalos nyugtája ellen áttett, — felmutat egy takarékpénztári betéti könyvecskét; és felemliti, hogy a nevesett jkori elnöknek a legutóbbi ülésben benyujtott irata alapján azon 2 darab könyv, melyet a jkór a közp. elnökségnek felajánlott, 3 frtnyi értékben általa kibocsátott számlával kicseréltetett.

Tudomásul vétetnek és Ertl Károly érvelésére a többi jkörök felhivatnak, hogy a tervben levő testületi segély-egylet érdekében tegyenek meg minden lehetőt és ebbeli jelentésüket mielőbb közöljék a központtal.

3.) Fridrik Ferencz s.-szt.-mihályi tanitótól érkezett egy levél, melyben tudósitja az elnökséget, hogy a járásbeli tanitókat Z.-Szt.-Mihályra nov. 25-re hivta egybe.

Az ülés igen sajnálja, hogy épen ez időtájban kellemetlen esős idő állott be és a nehéz közlekedés miatt a közp. választmánynak az alakuló gyülésre kiküldött tagja, (a mint ennek nyilatkozatából is kitünik) nem jelenhetett meg.

4.) Elnök

a) a mult havi ülésben nyert megbizatás folytán felkérte Krób Pál tanfelügyelő urat, hogy a jövő évi közgyülésünkön megyénk tanügyi állapotáról felolvasást tartani sziveskedjen legyen, s a választmánynak tanfelügyelő ur irányában jkvileg is kifejezett köszönetét tudomásul adta.

Helyeseltetett.

b) Ferk Miklós t. polczai gazd. felső népiskolai igazgatót megbista a tapolczai jkör megalakitásával; a bizalmi levél felolvastatván, helyesnek találtatott.

c) A kolozsmegyei tantestület elnökségét és Lakits Vendel budapesti igazgató-tanitót, mint a budapesti tanitók segély-egyletének titkárát megkereste a végből, hogy a mult ülésről felvett jkvben emlitett segély-egyleti alapszabályok egy-egy példányát küldjék meg testületünk számára. Kiss Sándor kolozsmegyei tanitó-testület elnöke válaszában jelzi, hogy a kolozsmegyei tanitó testületnek nincsen, hanem az udvarhely-megyei tanitó-testületnek van virágzó segély-egylete.

Az ülés meghagyja elnöknek, hogy e tekintetben az udvarhely-megyei tantestület elnökéhez Kozma Ferencz székely-kereszturi képezdei tanárhoz forduljon.

d) Gózon Imre szt.-györgyvölgyi tanitóhoz a választmánynak egy előbbi határozata szerint nehány sort küldött, melyre ez ideig válasz még nem érkezett.

Czélszerünek véli az ülés, ha Iványi Andor alsó-lendvai polg. isk. tanitó is, ki az alsó-lendvai jkörnek alakuló gyülésén szintén jelen volt, felvilágositás végett felkéretik.

e) Hajgató Sándor volt testületi elnököt hivatalosan értesitette a választmánynak a szalam. tanitók segély-egylete tárgyában hozzá intézett kérdéseiről.

Tudomásul szolgál.

5.) Szóba hozatott a magas ministeriumhoz intézendő kérvény; ez alkalommal az indokok bővebben megbeszéltettek, a kérvény szerkesztésével főjegyző bizatik meg és felkéri

TÁRCZA.

Nyári éj.

Ragyog a hold ezüst fénye,
Egy kis csillag közelébe;
Ábrándosan tekint rája,
Mintha kérné: legyen párja.

Kipirul a csillag arcza,
Mikor a hold csalogatja,
És követi kéjremegve:
Szava titkát megértette. —

Édes álom száll a földre,
Aranyos ég báj szerelme:
Boldogságot ölel minden;
Tündéri éj alant és fenn.

Kinyilnak a virágkelyhek,
Mámoritó kéjt lehelnek;
A fuvalom kénye-kedvén,
Elnyugszik a rózsa keblén.

Szent nyugalom, alvó éden,
Tul ragyogó ezer szépen;
S mitől ég, föld bübáj-tele,
Elzengi egy fülemile. —

HAJGATÓ SÁNDOR.

Az Unna partján.

Egy tizedes elbeszélése után

irta: **Aurora.**

(Folytatás és vége.)

Végre felemelkedett, fejszémet egyszer megsuhogtatá a levegőben, egy csapás .... és én: eszméletlenül összerogytam.

Igy feküdhettem néhány óráig; mert midőn hosszas álmamból a hideg csipős természet, mi jól hatott reám, felébresztett, setét és siri csendes éj volt. — Vagyonom, nőm- és leányomnak csak a hült helye volt itt.

Szürkületig itt maradtam és midőn az első fénysugár derengé át a vidéket, annak fényénél láttam körülöttem a fagyott vértócsát, mi bizonyosan nőm és leányom meggyilkoltatásánál keletkezett, kiknek hulláik valószinüleg az Unna folyóban lelték örök nyugalmukat.“

Itt, a szegény ember könnyeit, mik patakként omlottak tisztességes napbarnitotta arczára, egy szenyes kendővel letörlé.

Nagy részvéttel hallgatttuk elbeszélését mig ismét folytatá:

Bizonynyal agyonvert volna engem is, ha holtnak nem hitt volna.

Reggel felé bementem ide a malomba, hol egy derék, tisztességes, öreg atyámfia lakik, a kegyetlenek elől menekülve, ott sebemet megmostam a barátságos öregnél, és bekötöztem.

Itt, turbán alakra fejére tekert kendőjét levevén és fején a tátongó sebet megmutatá.

„Lássák uraim — folytatá beszédét — itt es a seb, es az, amit semmireváló sógoromtól a vendégszeretet, rokonság és barátság hálájául kaptam. — Egész nap a malomban voltam a melybe menekültem és a kijövést csak az estére bistam, hogy a kegyelmes urak itéljenek felettem, vegyenek pártfogás alá és segitsék a bünöst megbüntetni, aki vagyonomat elrabolta, nőmet és gyermekemet meggyilkolta; azt a gyilkost büntessék meg uraim!?“

Ekkor pillantást vetett reánk, az örüléshes közel volt utolsó mondata kiejtésénél és gyermekként teljes szivéből sirni kezdett.

Csak akkor tértem magamhoz gondolatimból, midőn a szánalom egy sóhaja tört fel keblemből; mindnyájunk arczán a fájdalom legnagyobb részvéte tükröződött.

„És hol találjuk meg sógorát? — kérdé a hadnagy.

„Tul a hegyen van lakháza, — válaszolá a benlakó — én majd kalauz leszek, ha oly szivesek lesznek követni; egy fél órai gyalogolás után bizonynyal oda fogunk érni.“

Rendbe szedtük magunkat és a hadnagy ur „hab't acht! marsch!“ szavai után megkezdénk fáradalmas utunkat, mely a földi igazság nemes czéljának kivitelével végződött.

Az éj hideg, csipős volt.

A göröngyös ut, melyen haladtunk, hangosan kopogott lépteink alatt és a mélyen vésett és kiemelkedő göröngyök mindinkább nehezíteni igyekeztek a menést.

A szél élesen fütyölt és mi köpenyeinket valánk kénytelenek felvenni, óva magunkat az idegeinket is átjáró fagyos szél ellen.

Végre, egy meredek hegyoldalhos értünk.

Koromsötétség uralgott folyton és daczára annak, hogy jól ismerém e vidéket, — mit a gyakori őrjáratnak köszönhettem, — mégis kénytelenek valánk magunkat bensülött kalauzunkra bizni.

Esen a hegyen gyakran szemtanuja valék egy-egy véres összeütközésnek.

Gyakran szemlélém az egeket nyaldosó bércsek nagyságát; tul az Unna folyót, mely mint egy ezüst szalag tünt fel a magasból, mely a lapály hosszát átszelé.

Ilyenkor egy törzsökre ülve elméláztam. — Gondolataim otthon kedves övéim körében tévedeztek; reád gondoltam gyakran szeretett jó hasám, hogy mikor láthatlak megint?!

És midőn legszebben mulattattak gondolataim, akkor ébredtem fel azokból és itt állottam a vadonban messze drága hazámtól. Ezen hegynek egy délre kanyarodó oldalában volt épitve magányosan egy házilak alaku kunyhó.

Kalauzunk utmutatása nyomán tudtuk meg, hogy ez itt sógorának keresett kunyhója.

A házhoz érve néhány lépésnyi távolra az ajtótól megállottunk.

A hadnagy ur az ajtóig ment és kopogott. Senki sem felelt.

Most már zörgetni, vagyis dörömbölni kellett az ajtón.

Egy durva női hang hallatszott most belülről, mondván:

„Ki az!“

„Eressz be!“ — válaszolt hadnagyunk.

„Mit akartok, kik vagytok!?“

„Katonák, kik férjedet keressük. — Bocsáss be rögtön, mert máskép belökjük az ajtót!“

„Várjatok!“

Mintegy két percznyi szünet után az asszony égő fenyőfával kezében, az ajtót kinyitva előttünk megjelent, mondván:

„Mit akartok férjemtől? hisz ő nincs itthon; miért keresitek?“

A hadnagy karját hüvelyéből kiráatva fenyegetőleg emelvén fel az asszonyra és rá kiálltott:

„Mondd meg, hol van férjed, mert különben azonnal összevagdallak!“

Az asszony semmit sem látszott erre megijedni, sőt teljes bátorsággal mondá:

„Ha ugy tetszik a tisztnek uramak, vagdaljon össze; most már azért sem mondom meg, hogy hol van férjem!“

a választmány az inditványozót, hogy főjegyzőnek segédkezet nyujtson. A kérvényt főjegyző a legközelebbi ülésen mutatja be.

6.) A nm. vallás- és közoktatásügyi m. kir. minister ur a jóváhagyás végett felküldött, módositott alapszabályunk tárgyában — ugy mond elnök — intézkedni kegyeskedett, s nov. 11-én 30665 sz. a. kegyes intézkedését a megyei tanfelügyelőség nov. 27 én 1794 sz. a. kelt kisérő iratával együtt leküldötte.

Az iratok felolvastattak, s egy bizottság neveztetett ki, mely az alapszabály módositásokat a magas ministerium leirata értelmében fogja elkésziteni. Felhivatnak a jkörök is, hogy ha a mostani alapszabályon a gyakorlatnak inkább megfelelő változtatást óhajtanak, ebbeli módositásaikat legkésőbb a jövő közgyülést egy hónappal megelőzőleg annyival is inkább sziveskedjenek bejelenteni, mert a később érkezendő módositásokat a bizottság figyelembe nem veheti.

A módositásoknak minél előbb leendő beküldése azért is kivánatos, mert a bizottság a jövő közgyülés elé már kész, minden oldalról jól megfontolt alapszabály tervezettel szeretne fellépni, mivel ez esetben a közgyülésnek csak jóváhagyási jogát kell gyakorolni.

A bizottsagba Biró Józsel, Fried Ign cz és a körülmenyekhez képest a testületi elnök által a bizottsági ülésre meghivandó tollvivő jegyző választattak. A bizottsági üléseket a testületi elnök hivja össze és elnöklete alatt tartatnak meg.

A nm. minister urnak kegyes intézkedése a következőkben foglaltatik:

„1) meghatározandó az alapszabály tervezetben a) a közgyülések érvényes határozatai hozatalánál szükséges tagszám, a központi választmányi gyüléseknél a szavazat-arány; b) az egyleti tagság megszünésének esetei s feltételei; c) a közgyüléseken vezetendő jegyzőkönyvnek hitelesités módja; d) az egyletbe a felvételi jogot ki gyakorolja? — 2.) A 14. §. ban kiteendő, hogy tiszteletbeli tagokul külföldiek csak a magy. kir. kormány előleges jóváhagyása mellett választhatók. — 3.) Felveendő a tervesetbe, hogy az esetben, ha az alapszabályokban meghatározott czélt és eljárást illetőleg — hatáskörét meg nem tartja — a királyi kormány által, a mennyiben további mükodésének folytatása által az állam vagy az egyleti tagok vagyoni érdeke veszélyeztetnek, haladéktalanul fölfüggesztetik és a fölfüggesztés után elrendelendő szabályos vizsgálat eredményéhez képest végleg fel is oszlattatik, vagy esetleg az alapszabályok megtartására különbeni teloszlatás terhe alatt köteleztetik. — 4.) Világosan kiteendő végre: a) hogy a netalán létesitendő segély-egyletek kidolgozandó alapszabályai jóváhagyás végett a m. kir. belügyministeriumhoz felterjesztendők; b) hogy az alapszabályok megváltoztatása és az egylet feloszlatása esetén vagyonának hová forditása tárgyában esetleg hozandó közgyülési határozatok foganatositás előtt a kir. ministeriumhoz felterjesztendők."

A leirat minden pontja a jkörökkel is közlendő lesz.

A testület alapszabályának végleges módositását pedig a választmány a legközelebbi közgyülés egyik rendes tárgyául ezennel kitüzi.

7.) Ertl Károly kérdést intéz az elnökhöz, hogy a jkörök küldtek-e már valamely összeget a testület pénztárába?

Elnök „nem"-mel felel s hivatkozik a tapolczai közgyülésnek e tárgyban hozott azon határozatára, mely szerint a jkörök pénzkészletük $\frac{1}{3}$ át a testületi közgyülés előtt egy hónappal tartoznak beszolgáltatni.

Az ülés valamint a kérdést intéző a választ tudomásul veszi, s a választmány azon reményének ad kifejezést, hogy a jkörök nem vonják meg tőle anyagi támogatásaikat sem és a jelen viszonyok közt a közgyülési jkvben előirt határnapot nem fogják bevárni.

8.) A keszthelyi jkör 1879. okt. 29-én Keszthelyen tartott őszi gyülésének jkve be küldetett, s pontonkint tárgyaltatott.

Elnök a jkv. 6. és 15. pontjára hivja fel különösen a választmány figyelmét.

A 6. pontban a közp. elnökséget felkéri, hogy a III ik egyetemes tanitói gyülés végrehajtó bizottságánál lehetőleg sürgölje a „Magyarországi tanitó-egyletek szövetségé"-nek életbeléptetése mielőbbi kivehetőségét.

A választmány a jkörnek ezen óháját készséggel fogja teljesiteni, mert a szövetség eszméjének pártolása már közgyülésileg is ki volt mondva és annak életrevalóságáról meg van győződve.

A 15. pontban a jkör kijelenti, hogy a testületi segély-egylet javára eddig áttett és jövőben átteendő összegekhez a tulajdonjogot fentartandja, s ha a segély egylet meg nem alakul, azokat a jkör pénztárába visszafizettetni követeli.

A választmány ugy hiszi, hogy tökéletesen eleget tett e tekintetben akkor, a midőn a legutóbbi ülés jkvének 10. pontja 4. bekezdésében foglaltakat határozatba hozta; s fentartja azokat most is egész terjedelmében.

9.) Brüller Mór előadja, hogy ő is igen nagy érdekkel viseltetik mindazon ügy iránt, melyek a közp. választmány gyülésein előfordulnak, s szeretné, ha ezek olyankor tartatnának, a mikor Reich Miksa és szóló részt vehetnének benne. Most is csak kivételesen jelenhetett meg, mert midőn a közp. választmányi havi ülések tartatnak, mind a ketten ugyanakkor héber tanitással vannak elfoglalva.

A választmány előadó szavait elég indokoltnak találja és elhatározza, hogy ezentul (további intézkedésig) havi rendes üléseit mindig a hó második szombat délutánján tartja meg.

10.) A testületi könyvtár számára megküldetett a „Budapesti tanitó-egylet emlékkönyve", melyet az illető egylet választmányának megbizásából Trojtler Károly és Gőős József szerkesztettek az egylet 10 évi fennállásának megünnepelése alkalmából.

Elnök a nagy gonddal összeállitott könyvecskét átad a Vörösz János testületi könyvtárnoknak s az ülés a küldeményt köszönettel veszi.

11.) Tobben felszólaltak a testület könyvtára ügyében. A felszólalások hosszabb eszmecserére szolgáltattak alkalmat; s végül Pöltz Pál inditványára határozatba ment, hogy Récsey György volt testületi könyvtárnok kéresék fel, miszerint a testület könyvtárárol részletes jelentést tegyen és szeretné a választmány, ha mindazon könyvek, melyek a testülethez adományképen érkestek, vagy a melyeket a volt közp. valasst. a testületi könyvtár számára tett gyüjtésből beszerzett és egyátalában a testület bélyegző nyomásával ellátott müvek vagy áttétetnének a mostani könyvtárnokhoz vagy az áttételről módozatok terjesztetnének be, melyeknek szives megtételére hivja fel az elnökség a n.-kanizsai tantestületeket Récsey György volt könyvtárnokhoz intézendő levelében.

12.) Elnök örömét fejezi ki a felett, hogy a mély tudományu és a nevelés-oktatás terén oly sok érdemeket szerzett Bárány Ignácz csáktornyai képezdei igazgató urat megyénk területén és ennek folytán testületünk tagjai között üdvözölhetjük, s óhajtja őt, mint a somogymegyei tanitó testületnek a tanulmányozás alá vett inditvány kibocsátásakor volt elnö két kérni fel, hogy a jövő évi közgyülésünkön szivesked jék e tárgyban értekezést tartani.

Az ülés elnöknek szavait melegen fogadja és megbizza a kellő lépések megtételével.

Az idő előre haladván elnök az ülést 11 óra s 45 perczkor bezárja.

Kmf.

CSAPHÓ ALAJOS, m. k.
testületi elnök
VÖRÖSS JÁNOS m. k.
testületi II-od jegyző.

A jegyzőkönyv hiteléül:
BELÁNYI TIVADAR m. k.
FRIED IGNÁCZ m. k.

Felhivás.

A „Magyar országos méhészeti egyesület" f. évi augusztus hó 21-én megalakult, s alapszabályai a magas kormány által megerősitést nyervén az egylet megkezdé működését.

Főczélja az egyletnek, hogy az okszerü méhtenyésztést az ország minden vidékén megismertesse, elterjessze, meghonositsa — s e biztosan jövedelmező iparág felvirágoztatása által az egyesek és hazánk anyagi jólétét előmozditsa. —

Azonban ezen közhasznu törekvést csakis ugy fogja óhajtott siker koronázni, ha hazánk minden rendü és rangu polgárai, az ügy fontosságától áthatva, minél számosabban fogják ügyünket támogatni s szellemi és anyagi pártolással czélunkat elősegiteni.

Ösmerve (czimednek) ügybuzgóságát s minden nemes czél iránt való lelkesedését, van szerencsénk tisztelettel felkérni, hogy egyesületünk czéljait előmozditani szivesked jék, különösen pedig az által, hogy becses közremükö dése folytán az egyesület, minél több tagot nyerni szerencsés lehessen.

Az egyesület alapitó és rendes tagja 1880. januártól kezdve az egyesület közlönyét, a „Méhészeti Lapokat" dijtalanul kapja, az egyesület által kilátásba helyezett további előnyökat illetőleg pedig bátorkodunk az alapszabályok 4-ik szakaszára utalni. Az ott elősorolt pontok közül első rendben a felállitandó árucsarnok fog szem előtt tartatni. Budapest, 1879. decz. hó 10-én. Ifj. Károlyi István gróf, elnök. Kriesch János, igazgató alelnök. Göndöcs Benedek, alelnök. Dömötör László, titkár. Petrich Pál, pénztarnok.

A „Magyar országos méhészeti egyesület" alapszabályaiból:

5. §. Az egylet tagjai

a) tiszteletbeliek, kik ilyenükkel a méhészet terén szerzett érdemeikért az egyesület által megválasztatnak:

b) alapitók, kik egyszer mindenkorra bizonyos összeggel az egyesület alaptőkejéhez járulnak. A legkisebb alapitványi összeg 30 forint;

c) rendesek, kik 3 évre évenkénti 2 frt fizetésre magukat kötelezik;

d) pártolók, kik egyszer mindenkorra, vagy évenként fizetendő bármily csekélyebb összeg vagy adomány által az egyesület iránt való érdekeltségöket nyilvánitják.

Tiszteletbeli és alapitó tagok részére tagsági diszoklevél állittatik ki. A rendes tagok részére egy forint lefizetése mellett kivánságukra tagsági diszoklevél szintén kiállitható.

Helyi hirek.

— ***Mult csütörtökön*** f. h. 15. tartá az I. n.-kanizsai kereskedelmi ifjak önképző egylete rendes évi közgyülését. A tisztujitó választások következő eredménynyel ejtettek meg: Elnök: Lengyel Ignácz. Alelnök: Grünhut Henrik. Igazgató: Stern Ignácz. Titkár: Kaufmann Béla. Pénztárnok: Reichenfeld Ede. Könyvtárnok: Kürschner Jákab. Választmányi tagok: Szamek Lajos, Neumann Adolf, Blumenschein Vilmos, Löbl Miksa, Winter Nándor, Somogyi Soma, Ollop Ernő, Fischer Tivadar, Mayersberg J., Kohn Jakab, Graf István és Deutsch Lajos. Póttagok: Grünfeld Sándor, Horschetzky Gyula urak. Lapunk jövő száma hozza az egylet titkári jelentését, mely a társulat mult évi tevékenységéről beszámol.

— ***A január 7-ki*** táncczigalom, mióta belépti dijakkal van rendezve, kétszer nem okozott deficitet, egyszer hat forintot s az idén 21 forintot jövedelmezett; ugyanis bevétel 543 frt volt, kiadás pedig 522 frt.

— ***Következő*** sorokat vettünk: Kedves barátom! A „Zalai Közlöny" f. é. 3-ik számában egy költeményi „Szabad lég" . . . . czimmel hoztál a tárczában napvilágra, mely alatt Szentkirályi Aurel neve áll azon * alatti szerkesztői megjegyzéssel, hogy az a korán elhunyt ifju költő hátrahagyott kézirataiból való. Nem tudom honnét eredhetett e tévedés? mert ezen költemény szerzője én vagyok. Még 1866-ban, Emich Gusztáv nyomdájából került az ki nevem alatt „A magyar nemzet dalai az országgyülés alatt" czimü önálló kis verafüzetemben hol ez mint legelső vers, az első lapon jelent meg. E tévedés — ha csakugyan Szentkirályi iratai közül való — onnét származhatott valószinüleg, hogy a boldogult leiró Bene István iró néveni Szentkirályi Aurel mint asent-lászlói néptanitó egy községben lakván akkor velem emlitett költemény megtetszett neki és azt magának nálam — hol gyakran megfordult — leirta. Bármint történt is azonban a dolog; a jelen vers példa gyanánt szolgálhat arra, hogy a hátrahagyott kéziratok nem mindig a hátrahagyó tulajdon szerzeményei gyanánt tekintendők és hogy van eset midőn valaki más szerzeményeit le is másolhatja csupa kedvtelésből, mint a hogy a jelen költeménynyel Szentkirályi Aurel tette, ki annak megjelenése után még vagy 8 év mulva halt el. Légy szives kérlek ezen tollhibát lapodban helyreigazitani s az annak folytán részemre megjáró elégtételt jelen sorok közlése által megadni. Nagy-Kanizsán 1880. január 12-én. Igaz barátod, s munkatársod Tuboly Viktor. (E felvilágositó közleményre még azon megjegyzésünk van, hogy a kéziratokat mi Ambrus Lajos tanitó urtól kaptuk, mint a boldogultnak hátrahagyott munkálatait, okulva a közlöttön, a többiek közlésétől elállunk. Szerk.)

„Kötözzétek meg — parancsolá a hadnagy — négy ember kuttassa ki e viskót és ha azt az embert itt lelitek, hozzátok rögtön ki!"

Két ember azonnal megkötözé az asszonyt, mig négyen a lakba mentek kikutatni.

„Hadnagy ur kérem, ott egy pajta áll; azt nem kellene kikutatni!?" — kérdém a hadnagytól.

„Igaza van! menjen néhány emberrel oda és ha megtalálják, ugy hozzák ide."

Hat embert vettem magam mellé, ugy indultam a kutatásra.

A pajta ajtaja zárva volt; zörgetésem és kiabálásom daczára sem nyitotta azt fel belülről senki, sem hang nem felelt.

„Menjünk innét örvezető ur — mondá egy közvitéz — itt ugy sincs senki, mert nem felelnek."

„Kell, h gy itt legyen; mert az asszony is itthon van."

Levettem vállamról puskámat és annak agyával egy hatalmasat ütöttem az ajtóra, mire azt teljes életnagyságban bedülve a földön elterülni láttam.

Egy embert a fáklyáért küldtem, melynek világánál bementünk a pajtába.

Ott egy ember aludni látszott, de csak tetetve, mert ébrenlétét szemeinek, a fáklyafénynek a pajtában hatolás alkalmával ragyogása elárulta.

Mellé léptem és mondám:

„Kelj fel!"

Nem mozdult.

Ez már csakugyan ébrenlétét jelzé előttem; a tréfának véget akarván venni, a puskatussal jó oldalba löktem.

Ezt a jó ságor sem vette tréfának és látszólagos álmából felébredett.

„Ki az! — kiáltá tetetett felhevüléssel, minket azonban észrevenni látszott, rimánkodva kérdé — mi tetszik jó uraim, mit kivánnak tőlem ily késő éjjel?"

„Kötözzétek meg és hozzátok!" — mondám.

A hadnagy elé vittük, aki alig hallhatóan kérdé védenczünktől:

„Ez az?"

„Igen, ez az" — volt a válasz.

Most a hadnagy a védenczre mutatva, kérdé a fogolytól:

„Ismeri-e ezt az embert?"

„Ezt? . . . ezt az embert? . . . nem ismerem, hiszen soha sem láttam."

„Hazudsz! — rivalt rá védenczünk — te gyilkos, hol van nőm és leányom? hol van vagyonom? gyilkos, rabló!"

„Csendesülj barátom — mondá a hadnagy — a felhevülés árthat sebeidnek, ülj addig e törzsökre, majd mi elbánunk vele!"

„Katonák — mondá most mi hozzánk — az ólakból hajtsátok ki az állatokat!"

Mi a parancs szerint cselekedtünk.

„Hisz ez mind az én vagyonom — kiáltá fel védenczünk!

„Te ságora vagy ennek!" — mondá a hadnagy a fogolyhoz.

„Nem én!"

„Nem e? hm! Nem együtt szöktetek ti az Unna folyóig és ott szegény ságorodat kiraboltad?"

„Nem igaz, az hazugság!"

„Hazugság? és kié ezek a marhák? legények meg kell ezt az embert botozni, ötven botot adjatok neki — mondá a hadnagy fenyegetőleg.

„Bocsánat kegyelmes uraim! mindent kivallok, csak ne bántsanak. — Igaz, hogy ez itt ságorom és, hogy kiraboltam, de erre csak a nagy szukség és a szegénység vitt; lelkiismeretem furdalása nem engedik, hogy tovább titkolódzam!"

„És miért ölted meg nejét és leányát?" kérdé a hadnagy.

„Midőn a rablás terve átcsikázta agyamat, hogy biztos legyek tervemben: ezt az embert, ságoromat a fejszémmel agyonvágtam, de mint látszik csak el volt kábulva; mert ha tudtam volna, hogy az életnek a legkisebb szikrája létezik még benne ugy bizonyosan fejét ketté hasitottam volna.

Nejét és leányát pedig azért gyilkoltam meg, hogy ne maradjon senki, aki nékem árthasson, vagy engem feladhasson. — Holt testeiket az Unna folyóba vetettem; ennek a testét pedig beledobni elfelejtettem a nagy sietség miatt. — Most uram tegyenek velem ami tetszik, én kész vagyok mindenre!"

Foglyainkat és védenczünket most bevezettük Slabinjába, azzal a különbséggel, hogy védenczünket a járási orvosnak, mig foglyainkat a járási birósághoz adtuk át azon meghagyással, hogy a törvény legszigorubb értelmében bánjanak a jó ságorral és hü élete párjával.

* * *

Egy hónap mulhatott el ezen esemény után, midőn egy délután 5—6 óra közben épen ismét én voltam az őrparancsnok.

Messziről láttam egy ottani paraszt-féle embert felénk ballagni, egy tele zsákot vitt a vállán. — Egészen közel hagytam jönni, midőn leguagyobb meglepetésemre egykori védenczünkre ismertem benne. — Hálából egy zsák finom, nagyon finom finánczolatlan török dohányt hozott számunkra, melyből nekem egy jó adagot adott és a legénységről sem feledkezett meg; nálunk mintegy fél zsákra valót hagyott, a másik fél zsákra valót pedig a hadnagy urnak vitte be szobájába.

Ettől tudtuk meg, hogy a jó ságor hü élete parjával a slabinjai járásbirósági börtönben van, de az itélet akkor még nem mondatott ki felettük.

A jó barát most elhagyott bennünket; lakhelyét nem tudtuk, különben gyakran meglátogattuk volna az őrjáratok alkalmával, de igy mi őt többé soha sem láttuk.

— ***A tornaegylet*** szerdai táncsvigalma jól sikerült, a terem egyleti jelvényekkel szépen volt feldiszitve; ott láttuk: Danneberg Jolanna, Weiss Irén, Welisch Fáni, Welisch Betti, Weisz Karolin, Rosenberg Zsófi, Kronfeld Charlotte, Dobrin Irén, Lackenbach Irén, Lackenbach Camilla, Rozsay Berta (Kottori), Weiss Franciska, Schiffer Julcsa, Schiffer Szerafin, Betlheim Roza, Kohn Hermina, Blau Camilla, Blau Eugenia, Ebespangerné, Weinberger K. (Egerszeg), Stern K. (Egerszeg), Richter Eugenia, Lederer Cecilia, Altstädterné, Sattlerné, Stremné, Kleinné, Schersné sat. urhölgyeket.

— ***Arverés*** Zalamegyében. Zeganetz Lárk. 873 frtra b. ing. febr. 13. Felső-Pusztakovecsen. — **Steiner József 323 frtra** b. ing. febr. 26. Diszely Sáskán (Tapolcza). — Ábrahám Andrásné 340 frtra b. ing. márcz. 8. Kapolcson. — Lusztig József tapolczai lakos ellen a csőd kiegyezés folytán megszüntettetett. — Gosztonyi Ferencz 556 frtra b. ing. febr. 20. Zala-Koppányban. — Tóth Pál 627 frtra b. ing. jan. 20. Diszel-Sáskán. — Schebits Mártonné 1600 frtra b. ing. jan. 20. Alsó-Lendván. — Németh György 421 frtra b. ing. jan. 30. Zala-Egerszegen. — Markek József 846 frtra b. ing. febr. 3. Letenyén.

— ***A csáktornyai*** polgári egylet f. évi január hó 24-én saját helyiségeiben zártkörü tánczkoszorut rendez. A tiszta jövedelem az egyleti könyvtár gyarapitására fordittatik. Belépti dij személyenkint 1 frt. — Kezdete fél 9 órakor.

— ***A borhamisitás*** megakadályozása tárgyában a belügyminiszter egyetértőleg a pénzügyminiszterrel intézkedett, hogy minden behozott méregtartalmu festék, nemkülönben minden kátrányfesto-anyag sziguru vegyészeti vizsgálat alá veendő. A beérkezett anyagból vett mustra a vizsgálatlelettel közlendő az illetékes első foku egészségügyi hatósággal, mely a lelet alapján itélvén, a mennyiben a szállitmányt a közegészségügyre veszélyesnek találja, annak megsemmisitését rendeli el. Ezen itélet ellen fellebbezés nem levén, az az illető vámhivatallal a megsemmisitésre vonatkozó részletes utasitásokkal közöltetik, mely is a megsemmisitést eszközli. — Ezen intézkedés kapcsán utasitotta a belügyminiszter az összes törvényhatóságokat, hogy a területükön levő mindazon kereskedéseket, melyek „borfesték“ név alatt borfestő anyagokat árusitanak, sziguru vizsgálat alá vegyék, a talált anyagot zar alá helyezzék és ha azok a vizsgálat után méregtartalmuaknak bizonyulnának, az illető kereskedők ellen azonnal az 1876. XIV. t. cz. értelmében eljárandó; hasonló vizsgálat alá veendők a borttermelők és borkereskedők pinczéi, a legcsekélyebb gyanujelnél a gyanus bort tartalmazó hordók lefoglalandók és lepecsételendők, sőt, ha a vizsgálat kivánja, az egész pincze is lepecsételendő. A hamisitás megállapitása esetén az illetők ellen a fentidézett törvény teljes szigora alkalmazandó.

— ***Gyula-Kesziről*** értesülünk, hogy ott egy veszett macska három molnárlegényt megharapott, s mindhárom nehéz beteg.

— ***Az alsó-lendvai*** jótékonyczélu nőegylet 1880. évi január hó 31-én a helybeli „Casino“ termében saját javára tombolával összekötött zárkörü táncvigalmat rendez. Hajós Ilonka egyleti titkár. Király Róza, Hajós Terézia az egyletnek elnökei. Belépti dij: Személyjegy 1 frt. Tombolajegy 20 kr. Tombolatárgyakat az egylet nagy köszönettel fogad, a melyek legkésőbb január 28-ig az egyleti elnökökhöz beküldeni kéretnek. Kezdete 8 órakor. —

— ***A kisbirtokosok*** országos földhitelintézetének alapitói s alapitványi összegeit kitüntető kimutatást, ugy az 1879. évi decz. 30-ig teljesitett befizetések sorozatát megkaptuk, terjedelme miatt nem közölhetjük. Az alapitványok főösszege 1.658.900 frtot s a befizetések főösszege 321.915 frtot tesz. Szerkesztőségi irodánkban e kimutatás minden érdekelt fél által megtekinthető. Egyébként erre nézve következő körlevél bocsáttatott ki: Az országos intézet igazgatósága, szemben azon közlemények kel, melyek a legközelebb mult napokban ismételve és különböző alakban felmerültek, kötelességének tartotta ezen kimutatást a tisztelt alapitók megnyugtatása és az ügy iránt érdeklődő nagy közönség tájékozása végett közzétenni, egyszersmind pedig annak egy példányát minden tisztelt alapitónak külön-külön posta utján megküldeni s azok becses figyelmét ez alkalommal a következőkre felhivni: 1-ör. Ezen kimutatásban mindazon alapitók nevei levén felsorolva, kik a létesitő bizottságtól átvett jegyzékekben foglaltatnak: felhivjuk mind azon esetleg létező oly alapitókat, kiknek nevei kimutatásunkban felvéve nincsenek, hogy e tekintetben felszólamlásukat a mai naptól számitandó 30 nap alatt intézetünkhez juttatni sziveskedjenek, hogy ahhoz képest a további intézkedések megtehessük. 2-or Hasonlókép kérjük azon t. alapitóinkat, kik jelen kimutásunkban mint fizetéseikkel hátralékosok előtüntetve vannak, hogy azon esetben, ha feltevésünk ellenére fizetést teljesitettek volna, esen körülményre nézve a kezeik köst levő fizetési elismervény hiteles másolatának felmutatása mellett 30 nap alatt felszólalni méltóztassanak; ellenesetben tovább is illetőleg mindaddig, mig kötelezettségüknek eleget nem teendnek, hátralékosoknak fognak tekintetni. 3-or. Tapasztalván, hogy egynémely hátralékosok azon nézetben vannak, hogy fizetési kötelezettségüknek már eleget tettek az által, ha a hazai első takarékpénztárnál az első részletet befizették, a nélkül, hogy a vonatkozó betéti könyvecskét intézetünkhöz beküldötték volna; ezeknek figyelmét felhivni kivánjuk arra, hogy a dolog természeténél fogva is, mindaddig mig ezen betéti-könyvecskék kezeinkhez nem juttatnak, jegyzékeinkben hátralékosokul nyilvántartatni, és elleniikben folytatólag alapszabályaink vonatkozó határozatai, alkalmaztatni fognak. Kelt Budapesten, 1879. decz. hó 30-án. A „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete“ igazgatósága.

— ***Balogh Alajos*** szintársulata ez időben Csáktornyán játszik. Eddig 6 előadás tartatott. A pártolás kielégitő.

— ***A csáktornyai*** nőegylet f. hó 14-én tartotta meg évi közgyülését. A titkári és pénztárnoki jelentés után megejtetett a tisztujitás. Elnökké: Deurbányi Elekné, alelnökké: Ziegler Kálmánné, pénstárnokká: Dugovich Pálné, jegyzővé: Rhédey Ferenczné urhölgyek, titkárrá: Margitay József ur választatlak meg.

— ***Rövid hirek.*** Franczia országban 1871. óta 91 minister volt. — Gr. Zichy Géza balkeses zongoraművész Vilmos császárhoz meghivatott. — Baziás mellett egy vámfelügyelő fejét egy haduagy kardjával ketté vágta. — A fővárosban „Magyar hirlapiri kör“ alakult. — A szerzői tulajdonjog biztositása ügyébeni enquete Pauler minister elnöklete alatt megtartatott. — Államunk és Bosnia közt a vámvonal megszüntettetett. — Hahn-Hahn Ida grófnő, német iróno. meghalt. — Szabadkán egy kövér ludat egy igérvényért adtak el, mely aztán 50 ezer forintot nyert. — Bpesten telephonhálózatra kiadatott az engedély. — Az egyetlen szerb humoristikus lap megszünt. — Sarasate hangversenye Bpesten kitünőleg sikerült.

Irodalom

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyskereskedése által megrendelhető.)

— *Kömives Imre* jeles videki szinész s élénk tollu iró „Szellemi apropénzek“ czimü mulattató humoros költemenyeket ad ki havi füzetekben. Ára egész évre 1 frt, mely szerző neve alatt Kassára küldendő

— *Nagyszombatban* „Népiskolai tanügyi figyelő“ első száma megjelent. Szerkesztő: Zellinger József, szerkesztői bizottság: Schwarz Sámuel, Veszter Sándor és Schramm Károly. Ára egész évre 1 frt. A füzet tárgyilagosan tanügyi s igen helyes. Élénk tartalma, éber figyelme s hazafias szelleme egyaránt dicséretes.

Vegyes hirek.

— *Széchényi Béla* grófról, ki még mindig keleten jár, egy idő óta semmi hir sem erkezett s ez már aggodalomra szolgáltat okot. Pekingből Bécsbe érkezett hirek szerint Széchenyi chinai utja elé váratlan akadályok gördültek. Tibet lakossága ugyanis régi eskü által kötelezve van, hogy minden idegen belépését meggátolja az országába. A grófot figyelmeztették a veszélyre. A chinai osztrák főkonsul Kung herczegtől felvilágositásokat kért s ez tanácsolta, hogy Széchenyit vissza kell hivni. Az osztrák főkonzul azonban nem egyezett bele a chinai herczeg ex óhajába. Azóta mitsem tudnak Széchenyiről. Maga a chinai kormány is aggódik miatta. A gróf mitsem tudott a tibeti lakosság esküjéről. Október 8-án Batangba akart indulni s azt hitte, hogy 40 nap alatt oda érhet. Ha baja nem történt most, már rég Indiában lehetne, honnan táviratozhatott volna. Az aggodalom tehát jogosult. Külügyi kormányunk kötelessége volna, hogy távirati uton kutatásokat tegyen ez ügyben.

— *Tréfából halál.* E hó 4-én a halmaji (Szikszó mellett) vasuti őrnek Zechmeister Jánosnak vendége volt; többek közt egyik kollegája feleségestül. A házigazda jókedvében kerekedett táncra saját nejének nem csekély boszuságára. Miután az asszony nem hagyott fel féltékenységből származó éles megjegyzéseivel, a férj lekapta a falról puskáját, melyről azt képzelé, hogy nincsen megtöltve, mondván: — Elhallgass mindjárt, mert különben lövök! — Mire az asszony nagy nyelvesen: — Bánom is én, akár agyon is lőhetsz! — Alig ejté ki e szavakat, máris eldördült a fegyver és az asszony szivén találva, halva rogyott a földre.

— *Az alföld-fiumei* vasut nagyváradeszéki rész vonalán jan. 15-től kezdve gabonanemüek és hüvelyesek tetszés szerinti mennyiségbeni szállitására kivételes dijszabások léptek életbe, mely szabályzat szerkesztőségi irodánkban megtekinthető.

— *Ritka szerencse.* Békésen, mint a „Szentesi Lap“-ban olvassuk: egy 30 éves vakon született asszony dr. Sziklai Károly által megoperálva, visszanyerte szeme világát. Nevezett orvos ur, városunk szülöttje, kitünő sikerrel müködvén, különösen a szemészet és fülészet terén, képezi már most környékünkbeli számos vakok és süketek egyedüli remenyét, amennyiben ő most az egyedüli képzett szem- és fülorvos, kihez már is számosan zarándokolnak.

— *Kegyeletes* ünnepet ültek a sugáruti állami tanitónő-képezdében; a közoktatás-ügy terén annyi érdemet szerzett Zirzen Janka asszony, mint ez intézet vezetője müködésének 10 éves jubileumát. Az 500 növendék, kik ez idő alatt mint tanitó és nevelőnők, ez intézetben végezték tanulmányaikat, ezer frtot adtak össze, hogy az Eötvös-alap jövedelmeit a „Zirzen Janka hálás tanitványainak alapitványa“ czimen szaporitsák. Két szép koszorut is adtak át neki, az egyiket emlékül, a másikat azért, hogy nevükben az Eötvös József sirjára tegye, a ki őt ez intézet vezetésével megbizta. A sugáruti tanitónő képzőintézet jelenlegi növendékei is csatlakoztak a régibb tanitványokhoz s meghatóan üdvözölték igazgatónőjüket. Az intézet tanári kara eddig az által tette emlékezetessé e napot, hogy megalapitotta a „Nemzeti Nőnevelés“ czimü folyóiratot, melynek első füzetét diszkötésben nyujtotta át az igazgatónőnek. A megható ünnepély egészen családi körben folyt le; Zirzen tanitványain s az intézet tanitőin kivül csak kevesen vehettek benne részt, mivel az ünnepélyre való előkészületek a legnagyobb csendben történtek s maga Zirzen csak akkor értesült róluk, a midőn a templomból jelenlegi növendékeivel visszaérkezett az intézetbe.

Papirszeletek.

A falu czigányához, adóhátralék fejében beszállásoltak egy szép cserepárt.

A czigány legkevésbé sem ijedt meg, noha megparancsoltatott neki, hogy a vitésnek enni, inni adjon.

Délben a katona ebédelni akar. A czigány bevezeti gunyhójába, leülteti a földre. Azután előveszi a hegedüjét, elhuzza a scálákat s azt mondja a németnek:

Ess a leves.

Megint hux egy nótát:

— Ess a csuspaisz

Utoljára rárántja a „Gott erhalte“t s oda kiáltja a bámészkodó hadinak:

— Ess a pecsenye, eb a ki jól nem lakott.

A katona üres hassal ment haza, bepanaszolta a czigányt, de bix azon másféle ebédet nem tudtak kivasalni.

— A ki játékban szerencsétlen, szerencsés a szerelemben, ezen közmondás teljesen valótlan! Hogy lehet egy szerencsétlen játszó a szerelemben szerencsés, hisz a szerelem a legnagyobb — hazardjáték.

Hivatalos piaczi árak.

Nagy-Kanizsán, 1880. jan 14.

100 kilogrammjával számitva.

Buza 12·60.—13·— Rozs 9·— —9·50. Árpa 8·— —8·50. Zab 6·50.—7·—. Kukoricza —·—7·—. Burgonya —·— 4·— Borsó —·—·30 —. Lencse —·— —·28·—. Bab —·—·14·—. Széna —·—1·80. Szalma —·—1·20.

1 kilogrammjával számitva.

Marhahus —·— —·52 Sertéshus —·— —·60. Szalonna —·—·80. Disznózsir —·—·80. Vörös hagyma —·—·16. Foghagyma —·—·30. Czukor —·—·52. Bors —·—1·2·. Paprika —·—·80. Szappan —·—·44.

1 literjével számitva

O bor 48 kr. Uj bor 20 kr. Pálinka 46 kr. Ecet 6 kr.

FARKAS,
v. piacz könyvvezető.

Piaczi árak.

100 kilog számitva.

Veszprém: Buza 13.80—14·40 Rozs 10—10·50 Árpa 8·40—9·20 Zab 7·50—7·60 Kukoricza 7·60—8·— **Sopron**: Buza 13.80—14·40. Rozs 10·40.—10·80 Árp. 8·75— 9·20 Zab 7·60—7·75 Kukoricza 7·20 7·50. **Győr**: Buza 13·35—13·50. Rozs 10·—10·40 Árpa —·— —·— Zab 7·40—7·50 Kukoricza 7·50—7·60 **Szombathely**: Buza 13.20—13·60 Rozs 9·60 10·40 Árpa 7·60—8·20. Zab 7·—·—7·20. Kukoricza 7·60—8·— **Pécs** Buza 13·40·—13·80 Rozs 10.—10·20 Árpa 6.80.—7·50 Zab 7·20—7·80 Kukoricza 7·20—7·50. **Bécs**: Buza 14·55—14·10 Rozs 10·30—10·65 Árpa —·—·—·— Zab 7·80—7·85 Kukoricza 8·80.—8·85 — **Pápa**: Buza 13·—·—13·60 Rozs 8·60—9·50 Árpa 8·—·—9·— Zab 6·40—7·— Kuk. 5·60—6·20. **Budapest**: Buza 13.90—14.—. Rozs 9·60—9·80 Árpa 7·50—7·75 Zab 7·40—7·65 Kukoricza 7·50—7·55 **Mohács**: Buza 12·80— ·—. Rozs 10·50 — Árpa 6·90—·— Zab 6·80—·— Kukoricza 7·—·—. **Székesfehérvár**: Buza 12·70—13 — Rozs 9·30 9·50 Árpa 6·70—7·— Zab 6·50—6·70. Kukoricza 6·30. 6.40 **Keszthely**: Buza 11.60—12.50 Rozs 8·50.—9.— Árpa 6.70—7.— Zab 6·80—7.— Kuk. 6.30—6.70 **Csurgó**: Buza 12·—12.50 Rozs 9·— ·— Árpa ·—. —. Zab 7·—. ·—. Kukoricza 6·50. 7·—.

Felelős szerkesztő: **Bátorfi Lajos.**

Nyilttér.*)

— ***Tandcs tisztviselő társainkhoz.*** Az életbiztositási esme üdvös volta annyira ismeretes már minden müvelt családapa előtt, hogy annak lényegét itt fejtegetni feleslegesnek tartjuk. — Csak is a kivitel módjára óhajtunk egy kis utmutatást adni, mely annál fontosabb, mert a fővárostól távol székelő tisztviselő, a különféle biztositó társaságok megbizhatóságára nézve kellő tájékozással nem bir. — Már pedig a földolog az, hogy ha egy családapa eltökéli magát szeretett családja érdekében életbiztositást kötni, és nehezen nélkülözött filléreit e czélra megtakaritani, ezt oly társaság pénztárába fizesse, melynél feltétlen biztonságot talál; mely pénzeit itt kezeli, és melynek évi mérlegeiből meggyőződést szerezhet magának, hogy a családja részére fentartott betételek csorbitatlanul őriztetnek. Külföldi társaságok ügynökei barangolják be az országot. Biztatják, buzditják az embert a biztositásra. Az ily magyarázatok, felvilágositások hasznát nem lehet tagadásba venni, mert az életbiztositás szép eszméjének terjesztésére is vesetnek. De gondolja meg mindenki jól, mielőtt kötelezettséget vállal magára, mily társasággal szemben teszi azt. Fogadja szivesen a felvilágositást, de biztositson ott, hol teljes biztositékot talál. — A bizonyos jót a bizonytalannal felcserélni veszedelmes kisérlet marad mindig. — Voit alkalmunk egy tisztviselő társunkkal beszélni, ki az angol „Gresham“-nél kötött biztositást, és ki nagyon megrémült a hosszabb idő óta ezen társaság ellen az összes európai sajtóban felmerült jogosult — mert meg nem csáfolt. — panaszok által. — Ovakodjék tehát mindenki, nehogy hasonló helyzetbe jusson; mert azon kedves és megnyugtató öntudat, melyet mint családapa nagy áldozatok árán vásárolt meg magának, a megkötött biztositás által könnyen megmételyeztetik. — Egy másik barátunk már régebben van egy nagy triesti társaságnál, még pedig nevezetes összegre, biztositva. — Az évi mérlegeket folytonos figyelemmel kiséri és habár nevezetes összegek vannak a mérlegben kimutatva, mégis aggódva nézi abban azon az összes biztositottak vagyonának majdnem fele részét képező több millió forintot tevő tételt, mely olaszországi földbirtok és ingatlanokból áll. — Az életbiztositás matematikai alapokon nyugszik, a kamatozás itt nagy szerepet játszik, és ha ez nem rendes arányban folyik, könnyen beállhatnak pótolhatlan hiányok. Már pedig az igen gyakran bekövetkező és a jelen leg is fenálló rosz gazdasági viszonyok mellett kétséget sem szenved, hogy azon helytelenül befektetett óriási tőkék vagy semmi, vagy pedig csak igen csekély kamatozást hoznak. — Hát ha még arra gondolunk, hogy ezen tőkéket majd egyszer folyóvá is kellend tenni! Vajjon mily veszteség mellett lesz lehetséges azokat értékesiteni? Ki tudja azt megmondani? Mindezen példákat csak azért hozuk fel, hogy beigazoljuk, mily szükséges az elővigyázat annak elhatározásánál, hogy melyik társaságnál biztositsunk.

Ne rémkép legyen ezen intés, mert a biztositástól visszariadni senkinek sem szabad. — Ösztönözni kivánjuk mi erre tisztviselő társainkat, és hogy némileg tájékozva legyenek a fizetendő dijakra nézve, elmondhatjuk, hogy e sorok irója, ki 37 éves korában kötött a legjobb hitelü és feltétlen bizalmat érdemlő hazafias szellemü első magyar általános biztositó társaságnál, kinek vagyona tudvalevőleg és az ország szemeláttára a legszilárdabb értékekben van elhelyezve — 1000 frtról szóló biztositást halálesetre, negyedévenként 7 frt 78 krt fizet be.

*) E rovat alatt közlöttért felelősséget nem vállal a Szerk.

HIRDETÉS.

99/1880. szám. (985 1—3)

Hirdetmény.

Nagy-Kanizsa város tanácsa részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a város területén levő kongóutak öntözése, homokozása és tisztántartása folyó évi febr. 1 től kezdve zárt ajánlatok mellett vállalkozás utján kiadatik. —

A feltételek a városi mérnöki hivatalban betekinthetők, a zárt ajánlatok pedig legkésőbb folyó hó 31-ig a városi tanácshoz benyujtandók.

Nagy-Kanizsán, 1880. évi jan. 16:

A városi tanács.

HIRDETÉSEK.

MOLL SEIDLITZ-PORA.

Csak akkor valódi, ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorosított czégem van lenyomva.

30 év óta a legjobb sikerek mellett fennáll mindennemü **gyomor betegségek és emésztési akadályok**, (mint étvágyhiány, hasszorulás), **vérutiojas** és **aranyer** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlva, kik ülő életr módot folytatnak.

Hamisitások törvényileg büntettetnek.

Egy lepecsételt eredeti doboz ára. I frt. o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb önsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyulladásnál, a legtöbb betegség ellen, minden nemü sebesülések, fej-, fül- és fogfájás, régi sérvek és nyilt sebekrákrekélyek, tüszök, szemgyulladás, mindennemü bénulás és sérülés sth, th, ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Hal-májolaj.

Krohn M. és társáto Bergenben (Norvégiában).

Ezen halmáj zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható.

Ára egy üvegnek használati utasitással I frt o. é.

Fő szállitás

Moll A. gyógyszerész, cs. kir. udvari szállitónál, **Bécs** Tuchlauben.

Raktár az állam minden hirneves gyógyszertárában vagy füszerkereskedésében. Raktár nélküli helységekben magánegyének nagyobb megrendeléseknél megfelelő árleengedésben részesülnek.

A t. cz közönség kéretik határozottan Moll-féle készitményt rendelni és csak olyanokat elfogadni, melyek saját óvjegyem és aláirásommal vannak ellátva

Raktárak: **Nagy Kanizsa** Práger Béla gyógysz. Helus J. gyógy. Rosenberg Ferencz Fesslhofer József Rosenfeld Adolf. — **Zala-Egerszeg** „Gyógyszertár a szent lélekhez". — **Barcs** Dorner S. **Csáktornya** Göncz L. v gyógyszerész. **Kaposvár** Kohn J. Babóchay Kálm. gyógy. Th. Kecskéssy gyógy. **Kapronca** Werli M. gyógy. **Kőszeg** Csacsinovics Ist. gyógy. Küttel Ist. gyógy. **Keszthely** Schleifer A. Wünsch F. **Körmend** Rátz Ján. **Zágrab** Perklet Ferencz gyógy. Mittlbach S. Irgalmashoz gyógy **Sopron** Mezey And. gyógy. (980 2—52)

Keskeny ütiü-melloznkorkák,

a tüdő és mellhajok, köhögés, fojtóköhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerei.

A természet által a szervezet emirdési javára rendelt keskeny ütiü mindennemü köhögés, még eddig fel nem ismert nemét is magában, miszerint a légc- és legenő rendesen gyülladt nyakhártyájára való azonnali gyors és enyhitő hatás gyakorlásával az illető beteg tőleg elkerülhetlenül minden tekintetben lehetővé teszi.

Minden gyárnényunkhoz a czukor és keskeny ütiüből álló vegyület tekintetében figyelembe ajánljuk hatásdijtaz bejegyzett védjegyünket az dobozon levő aláirásunkat, mert csak ezek igazolják annak valódiságát.

Schmidt Victor & fiai,

cs. k. szabadal gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 42.

Kaphatók: Práger Béla gyógyszt. N.-Kanizsán, Kállivoda J. Letenyén, Kis A. gyógyszt. A.-Lendván, Dorner Kaj. vas- és füszerkereskedésében Sümegben, Werli M. gyógyszt. Kaproncán és időnk. Moselt F. Vasváron, Hollóy József E. gyógyszt. Zala-Egerszegen, Berger Mór (Somogy) Szobb. (978 3—)

Majdnem ingyen

Számolás következtében a nem rég bukott nagy britanniaezüst gyárban a következő 42 darab rendkivül tiszta brittanniaezüst tárgyak csak 6 frt 75 krba kerülnek, csak nem negyed része az előállitási árnak, tehát csaknem ingyen eladva, és pedig:

6	drb.	kitünő jó **asztali-kés** Británia ezüstnyél és valódi angol ezüstaczél pengével.
6	„	legfinomabb **villák** Británia ezüstből egy darabban
6	„	nehéz Británia ezüst **evőkanál**.
6	„	britania ezüst kávéskanál legjobb minőség.
1	„	erős Británia ezüst **tejmerő**
1	„	nehéz Británia ezüst **levesmerő**
6	„	Británia ezüst **késtartó**
6	„	angol Viktoria csésze finom vésőzetel.
2	„	hatásos Británia ezüst **gyertya tartó.**
1	„	Britania ezüst ötttermi asztali csengetyü ezüst hanggal.
1	„	brittania ezüst theaszürő füllel vagy fogóval.

42 drb. (955 10—12)

Mind az itt megnevezett 42 drb. valódi brit. ezüst tárgyak melyeknek előbbi ára 26 frt. volt, most összesen mind a 42 drb. csak 6 75.

Mind ezen 42 drb. a legfinomabb Británia ezüstből vannak készitve mely egyedüli a világon létezendő érc, mely örökké fehér marad és a valódi ezüstől 30 évi használat után különbözhető meg, miért **jótálva lesz.**

Cim és egyedüli rendelési hely a cs. kir. osztrák magyar városoknak.

Generál-Depot der I. engl. Britania-Silber Fabriken Blau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Szétküldés gyorsan utánvéttellel. — Postadij mind a 42 darabért Austria-Magyarországban összesen 36 kr.

7 éremmel és 6 tisztelet-okmánnyal jutalmazott

KÉK

TRÁGYA-GYPS,

olcsón és bérmentesen szállit minden vasuti állomáshoz, a kezelési vezénylet a „Vorderbrühler gyps-bányamivelés."

(979 2—15) *Posta: Mödling, Bécs mellett.*

1695 / 1879. szám.

Árlejtési hirdetmény.

A zala-egerszegi megyei szálláshás kiépitése a nagyméltóságu belügyministerium 1879. évi decz. hó 12-én kelt 54584. számu magas rendeletével 26228 frt 02 krnyi összeggel engedélyeztetett.

Ezen munka biztositása tekintetéből alulirt hivatal irodájában folyó 1880. évi február hó 6-án reggeli 10 órakor csupán irásbeli zárt ajánlati tárgyalás fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az árlejtésbenî részvevés esetére, bepecsételt irásbeli ajánlataikat 1880. évi február hó 5-én 10 óráig nyujtsák be. Az irásbeli ajánlatok lepecsételve, a boritékon a tárgy megnevezésével, kellően czimezve nyujtandók be, 50 kros bélyeggel s 1312 frt bánatpénzzel ellátandók; — az ajánlat az engedélyezett épitési összeg százalékában számokkal és betükkel kiirandó, valamint az is kijelentendő, hogy aláirott ajánlkozó a tárgyalás alatti munkálatokat és föltételeket teljesen ismeri s magát ezeknek aláveti.

Hiányosnak talált irásbeli ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

A müszerelvények, tervek, előmérték és költségvetés, nemkülönben az általános és részletes árlejtési és épitési feltételek az alulirt hivatal irodájában, a szokott hivatalos órákban megtekinthetők. —

Kelt Zala Egerszegen, 1880. évi január hó 10-én. — (983 1-2)

A zalamegyei kir. épitészeti hivatal.

STURM GYÖRGY,

kir. főmérnök.

HALLATLAN OLCSÓSÁG.

WAJDITS JOZSEF

könyv- és papirkereskedésében **Nagy-Kanizsán** következő tárgyak

feltünő leszállitott árért kaphatók.

u. m: mindennemü iró, rajzoló, és levélpapirok, boritékok, rajzeszközök, iró, rajzoló, valamint szines czeruzák, bel- és külföldi ruggyanta, (gumi) fekete, szines és ruhabeiró tinták, veres és szines pecsétviaszok, parafa, fa- és csont tollnyelek, bel- és külföldi irótollak, rajzdeszkák teljes kiállitással, három szeg és szegmérők, iró- és rajzminták, köszöntő kártyák és papirok; fehér és fekete rajzkréták, festékek egyenként, valamint dobozban, ecsetek, notizkönyvek, különösen figyelmébe ajánlom a **hallatlan olcsóságot**. Következő 10 czikk egy diszes dobozban elhelyezve, ugymint 1. 50 iv levélpapir. 2. 50 hozzá illő levélboriték. 3. egy teljes doboz kitünő aczéltoll. 4. három tolltartó. 5. három igen jó irón. 6. egy vonallap. 7. egy lap szivópapir. 8. egy nagy darab pecsétviaszk. 9. egy törlőgumi. 10. egy szép jegyzékkönyv aranynyomattal. Ára összesen Bécsben 1 frt. és 5 kr. és Nagy-Kanizsán **Wajdits József** könyvkereskedésében **csak 85 kr**. 10 angol levélpapir 10 boritékkal egy szines csomagban ára csak 15 kr. nagyobb 20 kr. szines monogrammal 25 kr., levélpapirok dobozban 40 kr. feljebb minden nagyságra, barna gyászpapirok, 50 gyászpapir és boriték dobozban 1 frt 60. 2 frt.

Nyomtatványok nagy raktára.

lelkészi-, községi-, ügyvédi-, jegyzői-, birósági-, kereskedelmi- és iparüzleti-nyomtatványokat; továbbá étlapokat, árjegyzékeket, névjegyeket, meghivókat, körleveleket, gyászjelentéseket stb. stb.

Pecsétviaszk Különlegesség, (Specialität) ½ kilo pecsétviaszk csak 40 kr ½ kilo finom csak 70 kr. (egyedül csak nálam kapható) továbbá disz pecsétviaszok 1 frttól kezdve 4 frtig.

Irónok 1 Dct. finom irón irodák számára 22, 33 és 70 kr.

Tinták két liter egy üvegben csak 60 kr. egy liter 35 kr. fél liter csak 25 kr.

Irodapapirok

500 iv iroda papir csak	—	—	—	—	—	—	—	—	1 frt	70 kr.
500 iv „ finomabb	—	—	—	—	—	—	—	—	2·20	3 frt.
500 iv finom ½ miniszter csak			—	—	—	—	—	—	—	4 frt.
500 „ „ „ havana „			—		—				—	5 frt.

Réztoll egész dobozban (144, tollal) 50-tól kezdve feljebb

Postai megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

tisztelettel

Wajdits József.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1880. január 22-én. 7-dik szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr.

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illetéki minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.“

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intézendők:
NAGY-KANIZSA
Wiassics-ház.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tüzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“, a „n.-kanizsai kisded-neveló egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Megyei néptanitóink segély-egylete érdekében.

E lapok szives olvasói előtt tárgyam, melyről egyet-mást elmondandó vagyok, ugy hiszem, sokkal ismeretesebb, hogysem a megjelent érdekes közlemények részletes ismétlésébe kellene bocsátkoznom.

Köztudomásul van, hogy a „Zalamegyei általános tanitó-testület“ ez idő szerinti vezérlő központja, megyénk néptanitói közreműködésével egy segély-egyletet óhajt szilárd és egyöntetü akarattal szervezni, és ha ez érdekben kifejtett munkássága termékeny talajra talál, rövid idő alatt annyira viszi az ügyet, hogy az egyletnek áldásos hatását a segélyre szorult néptanitók mielőbb élvezhetik.

A segély-egylet, melyet a nevezett testület központja ujból kezdeményez, nem bir egy néptanitóra sem kötelező erővel arra nézve, hogy magukat a segély-egyletbe, mint fizető tagok jegyezzék, hanem a néptanitók ügybuzgósága-, önként felajánlandó áldozata-, kartárs iránti jóindulata- és azon nemes tudatában fog gyökerezni, mely minden néptanitó részéről épen akkor nyilvánuland, midőn pályatársának sanyaru sorsán enyhiteni alkalma van.

Nagyra törekvésnek biztosan elérhető eredménye csak akkor lehet, ha minél többen egyesülnek ugyanazon czélt illetőleg és a dicsőség, mely a segélyegylet virágzása folytán feltünik, mindazokat egyaránt illeti, kik a mozgalomban tehetségükhöz mérten részt vesznek. Az enyhitő balzsam pedig, melyet az egylet nyujtani fog, az egyes tagok és jószivü emberbarátok együttes jótéteményének kifolyása leend, s minden néptanitónak önérzetes boldogitására szolgálhat azon tudat, hogy az a csekélység, melyet a segély-egylet oltárára tesz, oly lényeges befolyást gyakorol ebben a tekintetben, mint a vizcsep a viz alkotásában.

Ha meggondoljuk, hogy terjedelmes megyénkben mintegy 6—7 száz község van, mely iskolával bir, s ha ezen iskoláknál működő tanitóknak csak nagyobb részét veszszük is számitásba, ugy önkénytelenül azon meggyőződésre jutunk, hogy megyei néptanitóink szép számban fogják a segély-egylet üdvös eszméjét felkarolni, s bár jelen viszonyok közt nem vagyunk hajlandók oly tekintélyes összeg egybegyüjtését, — melyre az ily segély-egyleteknél szükség van, hogy a segélyezendők legalább is annyi adományban részesitsék, a mennyi őket a kérlelhetlen sors balkarjából kisegiteni tudná — röviden kieszközölhetőnek mondani; reményünket még sem szabad abban hagyni, mert igy könnyen megtörténhetik, hogy az egész ügy dugába dül, melyre pedig néptanitóink ismeretes kitartó erélyénél fogva még csak gondolni is alig merünk.

A központi választmány tudomásunk szerint, mindent el fog követni, hogy e szép eszme valósuljon. Nem lesz tehát egyéb hátra, mint a járásbeli tanitóknak is hason értelemben érezni és tenni, mert hisz ezeknek együttes beleegyezése kivánatos, e nélkül a már elkövetett s a jövőben elkövetendő fáradozásoknak sem lehet meg a kellő eredménye.

Ha pedig a járásbeli tanitók különkülön kasztot fognak e tekintetben képezni, ugy az általános segély-egylet életet nem nyerhet. S működhetik bár a külön alakitott egylet a maga kis körében, de nevezetesebb segély-müveletet nem teljesithet még akkor sem, ha a járás valamennyi tanitója az egyletnek tagja és a tagdijak pontosan befizettetnek.

A szerencse-kerék fordulását előre ki sem tudhatja, de mégis feltehető, hogy néptanitóink mindenike s általában a segély-egyletre befizetéseket teljesitő nem szoruland segélyre, vagy ha igen, nem egyszerre, és mennyivel inkább örülhet az, a ki belátja, hogy az egyesülésnél fogva járásbeli tanitó társa jelentékenyebb jótéteményben részesül, mintha ugyanaz, a járásbeli tanitók megtakaritott sokkal kisebb összegének egy részét élvezhetné.

Találkozhatnak olyanok is, kik saját pénzüket más járásbeli tanitók felsegélyezésére átadni talán nem hajlandók, meg kell azonban fontolni azt, hogy ezzel segitenek az ügyön, segitenek társaikon, segitenek önmagukon, különösen, ha a kölcsönös támogatást vesszük tekintetbe.

Mutassák meg ez alkalommal is megyénk néptanitói, mily nagyot lehet müvelni félretéve minden személyes érdeket, közös akarattal. Mutassák meg, hogy önmagukon és társaikon legjobb szándékkal akarnak segiteni és az általános segély-egylet ügyét necsak ebben fogadják el, hanem tömörüljenek járásonkint és csatlakozzanak ez ügy érdekében egy egészszé, s ne csak szóval, de tettel is bizonyitsák be, hogy jólétüket első sorban ők maguk hivatvák előmozditani. A példa majd vonz és a követők mindig nagyobb számban fognak gyarapodni.

Van-e hathatósabb és alkalmasabb mód megyénk néptanitóit, (egymástól való geographiai távolság daczára) a mi jobban, szorosabban közelitené egymáshoz, mint épen a közös segély-egylet?

Az ugyanazon pályán működőknek, igy a néptanitóknak is vannak közös érdekeik, melyeket csak közösen birhatnak, ha kell megvédeni is.

Minden kezdet nehéz, s mindennek kiviteléhez idő kell. Nehezen várjuk tehát azt az időt, a mig ez ügy általánosan, megyeszerte s melegen felkarolva lesz, melyről hinni szeretnők, hogy a közel jövőben bekövetkezik; a midőn néptanitóink lelkesült és egyhangu nyilatkozatai alapján nem csak tervben lesz a tanitók megyei általános segély-egylete felállitva és alapszabálya felsőbb megerősitéssel ellátva, hanem az életben is minél előbb gyakorlati alkalmazást nyerend, melyhez mi a legszebb reményünket füzzük és a magasztos ügynek sikeres keresztül vitelét szivünkből kivánjuk!

REMÉNYFY LAJOS.

Titkári évi jelentés,

tartatott 1880. január hó 15. az I. n.-kanizsai kereskedelmi ifjak önképző egylete rendes évi közgyülésén.

Mélyen tisztelt uraim!

Mint egyletünknek ideiglenes titkára, reám vár a megtisztelő feladat, önöknek társulatunk egy évi működése felől alapszabályaink értelmében a mai ünnepélyes alkalommal számot adni. E feladatnak annál élénkebb örömmel felelek meg, mivel a szerencsés helyzetben vagyok egyletünk mult évi tevékenységéről oly

TÁRCZA.

Feleletek.

I.

Hiába van a könyv itt most előttem,
Hiába hiv a bágyadt lámpafény,
Tárt ablakomon a hüs léz beröppen,
És rám tekint a setét szemü éj.

Vidám dalok harsognak messze távol,
Eszembe jut legelső bánatom,
Midőn szigoruan kérdtem a haláltól:
Az élet üdvét hol találhatom?

Most ujra kérdeném, hogy az élet mi?
Szép álom, ha jó tavasz hajnala;
Nem a haláltól, az nem tud felelni,
Éltünk tudja csak, hol virágkora. —

Az ifju lomb cseveg és suttog halkal,
S a tavaszéj mindegyre fekettül,
A lanyha szél édes rózsa illattal
Csap ablakomba most feleletül. —

II.

Az ég boltját sötét felhó takarja.
Szellő se leng a nyugvó lomb felett,
A természet mély csendben igy akarja
Megülni a szerelmi ünnepet.

Mint mannaért esdett a pusztaságban,
A vándor s felnézett az égihez:
Felpattan im mindegyik bimbó, áldva
Az esőt, mely susogva permetez.

Szemem kéjkönytől ázott, rezgett ajkam
Vad szenvedélyben, a mely üdvözit,
Nem kérdem holtunk' éltemről, mert hajdan
Az adta éltem s éltem erejit. —

III.

A lámpa fénye ablakomon áthat,
Az ifju lombot aranyozza be,
Éjji lepe keresi fel szobámat,
A lángba száll, s megégve hull bele.

Eszembe jut most Herkules mondája,
S mely őt elégetá a véres ing,
Ugy érzem, kérdésem választ talála
Az őta tüzben: Hogy mi életünk?

Lángozni kezd a máglya s füstölögni,
Alcid halál hörgését hallom én,
Hamuvá lészen minden a mi földi,
S az Isten bútól menten égbe mén!

Befejezés.

Bus valál ifju korodban,
Világ fájdalom gyötrött;
Csók üdvéről zengesz mostan,
Rózsa körzi ősz fürtöd.

Éltünk kutatni, eltolván
Örömit, ki bátor volt,
Könnyen vessi e kor multán,
Csak játéknak a komolyt

Csók.

A nap lenyugvék régen,
Az est oly langy, szelid,
Száz csillag szórja kéken
Át szikrás fényeit.

Rózsás felhőkben szállnak
Angyalkák lefelé,
Csak sejtém csókját szádnak,
Mint ajkam illeté. —

A lomb köszöl meghitten
Angyal kacsint reám,
„Jó uton járok itten,
Vagy itt a meny talán?“ —

Dalocska.

Rózsa és a tulipán
Egymás mellett sóh' se kél,
Én megfagytam már talán,
S benned ég még szenvedély.

Ám ugyan egy éjjelen,
Sok hasonló csillag ég,
Ah szememmel szemeden,
Szivesen merengenék.

PICHLER ADOLF után E. B.

A multak emlékei.

187.-ik év május havában Füredre utaztam saját kocsimon. Már beestéledett, midőn P. falu korcsmájába behajtattam éjjeli szállásra. Miután kocsisomnak kiadtam a parancsot, be akartam menni vacsorázni, de kocsisom felszólalására megálltam. Azt mondá, hogy tán jobb lenne tovább utaznunk, mivel gyönyörü holdvilágos, hüs este van és amellett igéré, hogy oly történetet fog nekem elbeszélni, amely nem csak őt, de mint hiszi, engem is érdeklend. Hosszas gondolkodás után végre beleegyeztem és egy óra multva, miközben étkeztünk és lovaim pihentek, elindultunk. Egy darabig szó nélkül haladtunk, mig végre figyelmeztettem őt igéretére, amit be is váltott. Elmondá tehát azt, amit itt, amennyire lehet hüen fogok előadni.

I.

„Higyje meg uram, igen nehéz kötelességet vállaltam magamra, midőn megigérém, hogy elbeszélem e rám nézve fájdalmas visszaemlékezésü történetet. Ezt is csak azért teszem, hogy rá birjam uramat a tovább utazásra, mert legalább egy éj komor gondolataitól megmene kültem.“

Én csak néztem őt és már már setét, sejtelemszerü gondolatok kezdtek agyamban előtérbe jutni, midőn kocsisom folytatta beszédét.

— „Észrevettem csudálkozását, uram, az általam mondottakon, de kérem, édes uram, ne véljen ezért engem valami gonosz embernek, mert nem azért nem tudok aludni mintha gyilkoltam volna, hanem azért, mivel mindig e történet forog agyamban. Pedig ez igen gonosz dolgokkal van teli; különben majd itéljen meg ha ismeri körülményeimet. —

* * *

Kurta uram Kéreg falu legderekasabb embere volt, mind szellemi, mind testi tulajdonokat illetőleg. Hogy derék ember volt szellemileg, nem is csuda, hiszen atyja, ki Kéreghy uraság diszkocsisa volt, mindent elkövetett, hogy fiát kellőleg tanittattassa. Azért elvitte a szomszéd S. városba, hol Peti hat évet töltött, elvégezvén négy elemi s két főiskolát. Tán tovább is folytatta volna, ha ekkor róla gondoskodó atyja meg nem hal. Haza hivták tehát, hogy atyja jócska vagyonának kezelését átvegye. Anyja már akkor halt meg, midőn őt a világra hozta, azért, hogy legyen kivel megosztania az élet gondjait, jónak látta követni nagybátyja tanácsát és a már akkor tizennyolcz évet betöltött ifju nőül vette Ugri Örzsét, ki azon időben legszebb leányzó volt a falu környékén. Jó formán egy idősek voltak ő kelmék, no de mit törődtek ők vele, azért boldogul éltek. Ily boldogságban telt el husz év, amely boldogságukat betetőzte egyetlen gyermekük volt, Miska, ki azon időben töltötte be tizennyolczadik évét, midőn történetünk kezdődik. Igen derék fiu volt, szorgalmas, egész nap dolgozott, a munka pedig csak ugy égett a

képet nyujthatni, hogy büszkén s felemelkedett fővel léphet választmányunk tisztelt gyü lekezetük, egyletünk pedig a külvilág elé és mondhatja: e társulat nemes irányzata és szép czéljainak megfelelőleg mindent, de mindent megtett, a mit józan észnek jogosult igényei tőle csak követelhetnek. Igenis uraim, fontos egy év volt e lefolyt 1879. egyletünkre nézve, és tartós jelentősége biztosul annak társulatunk történetében. Az első esztendő, melyben egyletünk valóságos czéljait felfogá és az ifjuság életfriss tetterejével és rendületlen kitartásával érvényre juttatá; az első esztendő, melyben helyünk társadalma létünket és létjogosultságunkat elismeré!

Nem fekhetik szándékomban, egyletünk egy évi tevékenységét bő leirásban részletezni, s igy dolgokat ismét szőnyegre hozni, melyeknek ugyis majdnem mindnyájan szemtanui voltunk, de jó lesz, uraim, megtett munkánkat futólagos, sommás áttekintésre méltatni; megelégedésünkre fog ez szolgálni a mult és ösztönzésünkre a jövő irányában.

Mielőtt egyletünk nemesebb, azaz szellemi mozgalmaira térnék át, bátor leszek adatokkal szolgálni, melyek annak anyagi felvirágozásáról és emelkedéséről tanuskodjanak.

Nincs dolog, a mely egy társulat létképessége és életrevalóságáról jobb bizonyitékot nyujthatna, mint tagjainak nőttön növő szaporodása. S valóban, egyletünk ez irányban egy eddig nem ismert magaslatra hágott. Mig mult év elején összes tagjaink létszámát a szerény szám 42. képviselé, egyletünk mai nap összesen 113 taggal, minőség szerint: 88 rendessel, 19 pártolóval és 6 tiszteletbelivel bir.

Pénzügyi viszonyokról szint ily kedvező adatokat nyujhatok. 1879. elején 52 frt pénztári maradványt és egy nyomasztó adósságterhet nevezhettünk magunkénak. És ime — köszönet a kedvező körülményeknek s köszönet tevékeny választmányunknak, melynek szerencsére kereskedői minőségénél fogva a pénzügyek kezelése nem épen terra incognita — daczára növekedett kiadásainknak, s daczára annak, hogy könyvtárunk gyarapitására szép összegecskét forditottunk, mai készletünk 37 frt 14 krt tesz és adósságunk — nincs.

Idején lesz most, uraim, a szellemi és erkölcsi térre áttérnünk. Lássuk csak, minő eredményeket mutathatunk itten fel?

A népszerü tudományos felolvasás, a közmüvelődésnek eme jelenkorunkban annyira megkedvelt segédeszköze, egyletünkre nézve különösen alkalmasnak bizonyult, feladatává tüzé tehát választmányunk, a kellő tehetséggel és a közjóérti lelkesedéssel biró egyéniségeket kiszemelni, hogy egyletünkben nyilvános felolvasásokat tartsanak; s ugyancsak szerencsénk volt, hallgatótermeinkben sok jeles férfiunak, sőt hazánk egyik világhirü tudósának előadásait élvezhetnünk s itt egyszersmind városunk legdiszesebb társaságát megtisztelhetnünk.

Mult évben összesen 10 nyilvános, részint tudományos, részint társadalmi érdekü felolvasást rendeztünk és pedig olvastak:

1. Tek. Morgenbesser János, polgáriskolai igazgató ur „az időjárásról."

2. Főtiszt. Szilvágyi Gyula evang. lelkész ur a „darvinismus theoriájáról."

3. Tek. Berecz Imre tanár ur a „zenészetről."

4. Nsgs. Vámbéry Ármin ur a tudományos akademia tagja, hazánk nagyhirü keleti utazója, a „kereskedelmi viszonyokról a moslim keleten."

5. Tek. Löwy József ur, „miért nem lehet a zsidók szombati ünnepnapját vasárnapra áthelyezni?"

6. Tek. Weissmayer Henrik okl. gazdász ur a „fényüzésről."

7. Tek. Lengyel Ignácz ur, egyletünk szeretve becsült elnöke, „ifjuság, önképzés és egyletről."

8. Tek. Hoffmann Mór ur a „Zala" szerkesztője „kereskedelemről és tudományról."

9. Tek. Löwy József ur „Uzsora és uzsorásokról."

10. Tek. Weissmayer Henrik okl. gazdász ur a „létérti küzdelemről a természetben és a társadalomban."

Mivelődésünk érdekében három tanfolyamot is rendeztünk egyletünkben, és pedig: Segenschmidt lovag franczia nyelvi tanfolyamát, melynek azonban közbejött akadályok miatt be kelle szüntetnie, továbbá Weissmeyer Henrik ur gyorsirászati tanfolyamát, mely sikerrel befejeződött, s végre, Wilheim tanár ur könyvviteli tanfolyamát, mely mai nap is létezik.

Könyvtárunkat taval 130 kötettel szaporitottuk és pedig nagyrészt hazai irók müveivel, melyekben mindeddig észrevehető szükséget szenvedtünk. Mai nap könyvtárunk 761 kötetet számit.

Mig egyletünk igy saját czéljai elérése után törekedett, nem feledkezett meg az általános emberszeretet és irgalmasság oltárán sem szerény fillérét letenni, mire fájdalom mult évben e szegény sorsverte hazában oly számos alkalom nyilt.

Először is mult márczius 1-én egy kitünően sikerült mükedvelői estélyt rendezett, melynek 262 frt 30 krnyi tiszta eredményében a helybeli kisdednevelő egyesülettel és izraeli. nőegylettel egyenlő részekben megosztozott.

Midőn hazánkat Szeged pusztulásának réméhire átfutá, sietett egyletünk is az inségesek számára saját kebelében gyüjtést rendezni, melynek 79 frtnyi eredménye a nmsg. belügyministeriumnak beküldetett, mig hamar rá, april 6-án ugyan e czélra Joseffy Rafael hazánk jóhirü és nemeslelkü zongoramüvészének közreműködése mellett hangversenyt rendezett, melynek 162 frt 31 krnyi tiszta jövedelme Nagy-Kanizsa város tekintetes polgármesterének kézbesittetett.

Mult szeptember 1. pedig sikerült egyletünknek, nagyrabecsült elnök urunk személyes közvetitése folytán, ünnepelt orientalistánkat előbb emlitett felolvasásra megnyerni, melynek 90 frtnyi tiszta jövedelme a muraközi árvizkárosultak javára fordittatott.

Végül még emlitenem kell — és ezt is erkölcsi vivmánynak tartom, hogy vigalmaink mindig városunk legjobb és legdiszesebb közönségétől látogattattak.

Megfelelt e mult évben választmányunk kötelességeinek és egyletünk czéljainak? Ugy hiszem e kérdésre önámitás nélkül igennel felelhetünk!

De ne csalatkozzunk uraim! e tény korántsem jogosit bennünket félig tett munka után magunkat a tétlenség és henyélés puha karjaiba bocsájtani, sőt ellenkezőleg, mult évi tevékenységünk eredményéből tanulhatjuk, hogy csakis kitartós, egyesült munkálkodás vezet bennünket czélhoz. Még sok egyletünkben a tenni és sok a javitani való. Tehát ujra fel tagtársak: egyesüljünk és tömörüljünk ujra a zászló körül, melyet e szép és nemes irányzatu egylet magasan lobogtat és igy biztosak lehetünk, hogy egy év mulva még szebb eredményre, még fényesebb sikerre tekinthetünk vissza.

Jelentésem be van fejezve s nem maradt egyéb hátra, mint önöknek tisztelt uraim a szives türelem és elnézésért, melylyel gyarló beszédemet végig hallgatni méltóztattak, hálás köszönetemet mondanom.

KAUFMANN BÉLA,
ideigl. egyl. titkár.

Válasz,

a „Zalai Közlöny" f. évi 3-iki számában megjelent „Kisiparosaink" czimü czikkre.

Vidonyi József ur fenti czim alatt ecsetelte a mai kisiparosok helyzetét, azt arányba állitván a régi iparosokkal; — emlitést tesz a földmivelő nép viseletéről, nemkülönben az iparos segédek cselekedeteit és tetteit is leirá.

Annyi tagadhatatlan, hogy a helyzet mindenhol a legszorultabb, — de különösen hazánkban, hol valóban a szegény lakósságot egyik elemi csapás után a másik éri.

Hogy voltak olyan évek, melyekben a termés és az ipari összeköttetés nem volt sikerültnek nevezhető, azt elég agg fő szájából hallottuk, de ezt megelőzőleg vagy erre követ kezőleg megint oly évek voltak, melyek a soványabb évet elfeledtetni iparkodtak.

Eltekintve az elemi csapásoktól Vidonyi ur egyrészben a kisiparosokat is azzal terheli, mintha szerencsétlen helyzetüknek maguk lennének okai.

Ezen már kételkedni van okunk.

A kiadás nagy, bevétel semmi; és az adó, mely az iparosra lett róva, egészen elnyomja szegényt. — De talán a bajból is kibirná magát orvosolni, ha fenállanának az ókori vértörvények pontjainak egyik hasonpontja; — egykor mondták: — szemet szemért, fogat fogért, fület fülért stb. — most csak egyet kellene használni és ez: — segélyt segélyért!

Azaz más szavakkal, ha a kormány meg kivánja a magáét, ugy adja meg honpolgárainak is az őket illető jogokat.

Mert ha a magas kormány azon segélyben részesitteti magát, hogy az adót a népen megvessi, — akkor méltóztatnék szokatasintén oly segélyben részesiteni, a mely segély alkalmat nyujthasson nekik adójukat leróhatni, hogy honpolgári kötelességüknek eleget tehessenek, hogy mint hajdan, ugy most is büszke lehessen bárki is, tiszta honpolgári állására.

Csak egyet akarok megemliteni és ez azon rendelet, mely szerint meg lett tiltva azon tisztviselők fizetését bármi adósságban is lefoglalni, kiknek évi fizetése csak a hatszáz forintot haladja meg. — Ezen rendelet kétségkivül üdvös azon család atyákra nézve, kik kényszeritve vannak a 600 frtból elég sanyaruan megélni, hogy azt — ha a sors ugy hozná magával — le ne foglalhassák, nehogy az élet terhei még inkább elviselhetlenebbek legyenek.

Üdvösebb lett volna ezen törvény akkor, ha ugy hangzott volna, hogy e törvény a kihirdetés napjától számitva keltezett adósági ügyekre vonatkozik, nem pedig azokra is, melyek már előbbről származnak.

Ezen rendelet igy csak figyelmeztetésül szolgál az iparosoknak a hitelügyben miheztartás végett jövőre, és körül a multra.

Ez adta meg a kisiparosoknak az egyik halálos döfést.

Tudva levő dolog a vásárlók nagyobb része állami tisztviselőkből áll, és hogy a kisfizetéses tisztviselők olyképpen csinálják az iparosoknál megrendeléseiket, hogy az ebből eredő tartozásokat havi részletlesztésekkel egyenlitik ki

Ismertem elég tisztviselőt, ki minden hó elsején rendesen fizette az iparosnak tartozása bizonyos részét és e törvény életbelépte után azt mondá a nála megjelenő iparosnak: — „hát nem tudja hol a bíróság?"

Perelni nincs kedve, mert nem nyer semmit, legfeljebb a perköltséget fizetheti meg.

Ha pedig van egy kis reménye, hogy valamely adósánál behajthatja követelését és azt beperli, akkor bistos lehet benne, hogy mire a pénz a felperes kezeibe kerül, azt bizonyal nem ő, hanem örököse vagy unokája fogja kézhez kapni.

Feltéve, hogy egy hitelező valakit beperel, várnia kell legalább 3 hóig mig tárgyalás lesz kitüzve; — a tárgyalásnál kitünik igazságos követelése, — tart egy hóig mig az itéletet kezeihez kapja. — Alperes fogja magát és daczból felebbez az itélő táblához, és mig ez onnan visszajön, tart egy fél évig; és mire ezt előtte egy ujabbi tárgyaláson kihirdetik, ismét két hóig. — Persze, az elmaraszta lt alperes, ki ismételve felebbez a Curiához, ismét nyer vagy egy évi időt mig az onnan visszajön, — és ha veszit, nem mulasztja el perujitással élni és igy az egész ügy ismétli az egész eddigi utat. — Végre nem marad egyéb hátra mint fizetni és egy jó ügyvéd barátja ajánlatára birói kézre fizeti tartozását, honnan azt az adó hivatalba utalják, honnan ismét kiutalják és mire a pénzt fel kell vennie, — komótosan meghalhat.

Ismerek egy pert, mely már több mint huszonkét éve folyt, melybe a felperes belehalt; a pénz már az adóhivatalban van, és valószinü

---

kezében. Apja gazdagsága mellett sem ébredt fel benne a mulatni vágyás, hanem mindig szerényen, csendesen viselte magát, nem ugy mint Szilaj Pista az igazi falu rossza.

Ez gazdagságát Márton gazda korcsmárosnál tökésitette, ugy, hogy sem a kamatot nem huzta, sem pedig a tőkét sohasem látta, mert beitta az egészet. — Miska ezen csendes, szelid viseletére nagy befolyással volt Tóth Julis iránti szerelme. Tóth Julis a falu birójának Tóth Gáspár uramnak a leánya volt, a ki gazdagsága mellett még szepséget is vihetett bárki házához. Szerette Julis is Miskát, de mely leány is nem szerette volna, mikor oly deli, szép termetü volt? Göndör, fekete haja hosszan lógott le széles vállaira, amely vállak karjaival egyetemben, hatalmas erőre mutattak. Gyönyörü, szép kék szemei voltak, ugy, hogy ha valakire ránézett azzal a két hatásteljes szemmel, lehetetlen volt nem rokonszenvezni vele. Tehát mint mondám, szerették egymást. Nem is botránkozott meg azon senki, hogy ha kezet kézben és Miska karját Julis karcsu dereka körül fonva látták őket kinnülni Julisék előtt a lóczán. Nem zavarta senki csendes szerelmeskedéseiket, még Szilaj Pista sem, ki egyébiránt a legszenvedélyesebb szerelemmel viseltetett Julis iránt. Azonban hiába volt, mert a szülék által már régen el volt határozva, a két gyermek összeházasitása, amely frigynek Julis testvérjei sem mondottak ellen.

Csak Pista nem nyugodott bele, minden áron birni akarta őt, melyre még a vagyon nyomóssága is alapul szolgált. Meg is fogadta, hogy övének kell lennie bármi áron és ezért nem is fog semmi eszköztől visszariadni.

II.

E hosszas bevezetés után térjünk be a falu végén levő Márton gazda korcsmájába.

Késő este van már. A gyönyörü őszi este elbájolja az embert, a csillagok miriádjai is bámulva, szeliden pislognak le a földre, hol a hold okozta árnyak rezegnek. A falu csendes volt, kivéve azon zajt, mely a korcsmából kihallatszik. Erős, érczes férfi hang kisérte zene zaja az. Kik is lehetnek ők? Ha közelebbről nézük, Szilaj Pistát ismerjük fel, ki a szoba közepén áll, fokosát emelgetve, miközben olykor a Nyári meg a Pipi által huzott láb alá valókra szedegeti ekesen lábait. Vele vannak elmaradhatlan pajtásai is, Bordi Pali és Kató Jancsi, valamint Pista szeretője Böske. Ő most valamiért hihetőleg duzzog, mert a kályha melletti padkán ül egyedül, annélkül, hogy osztoznék Pista pajtásainak mulatságában, a kik ugyancsak emelgetik a kancsót ajkukhoz. Mért ne? hiszen potya, Pista maecenáskodik, mint mindig. Valóban szép jelenség is volt Pista, csak oly gonosz ne lett volna. Éjjel s nappal mulatott, azért csudálkoztak is a falusiak legjobban, hogy honnét telik? Birtokát régen elmulatta, más forrása pedig nem volt. Majd kitünik különben, ha meghallgatjuk beszédüket.

Bordi már nem állhatta a dolgot beszéd nélkül, amiért meg is szólitotta Pistát:

— „Ne te ne, már meg megint valakire gondolsz!"

— „Mi közöd hozzá, felelt Pista, jobb lenne gondolnál a magad bajára." —

— „No, no, no, nem ugy mondtam ám, hanem hát, tudod, izé . . ."

— „Nyögd ki már no, vág közbe Kató, ki mint látszik, tudta már, mit akar Bordi." —

— „Hát izé, tudod, hogy hát no, miután mondtam már, izé, hogy minek utánna, tehát..."

— „Vigyen el az ördög, talán a falu birkájának a kolompját kötötted a nyelvedre, hogy nem tudsz szólni!" —

— „Hát no, nem bánom, tudod fogyatékán a pénz, gégénk pedig megkivánja a maga porcióját, gondoskodni kellene valamiről." —

— „Jól tudod, hogy nem szeretem a sok hiába való beszédet, hanem csak ki vele." —

— „Hát a Fülek uram tehene a minap egyedül kóborlott az erdőben, talán jó volna elkóboritani a városba, hol ugyis heti vásár lesz." —

— „Ej! már régen meguntam az effele dolgokat, elég volt már, azért jobb is ha hallgatsz." —

— Persze, mert elvette az eszedet Julis!"

De már ezt nem türhette közbeszólás nélkül Böske; már hogy is türhetné el, hogy az ő Pistájának más szeretője legyen, hisz ő akkor meglőzve lesz, és ki vesz ő neki selyem kendőt, arany gyürüt, ezüst függőt, amelyek természetesen gyolcs, réz és bádogból valának?

A szitkok egész záporát zuditá Pista fejére, miközben mondá:

— „Tudom, hogy ez az oka annak, miszerint velem oly könnyedén, fitymálóan bánol. Emlékezzél szavaimra, megbánod, megkeserülöd te még ezt." —

Szilaj pedig nevének tulajdonságával csapott az asztalra:

— „Nem parancsol nekem senki, se te Bordi, se te Kató, de még te sem Böske, hanem parancsol most szivem, mert hiába, csak Julis az a leány, ki felé szivem hajlik és ki affelett uralkodhatik!" —

Elbámultak társai, nem is csuda, hiszen előbb inkább ő csábitotta őket a roszra, most pedig ő szabadkozik.

— „Ládd e Pista, mond ezután Kató, nem nekünk való a szerelem, pláne olyan, amely házasságra is vetemülhet, amit azonban épen nem hiszek!" —

— „Mit? nem hiszed? rivalt rá Pista, miközben készült őt fokosával leütni, de hátulról két erős marok ragadta meg karját. Bordi Palié, ki csititani akarta mindkettőt.

— „Megmondtam már, mond csillapulva Pista, ne bajmolódjatok az én dolgaimmal. Nem is szép tőletek, hogy ily dologban nem akartok segiteni pajtástokon, hanem inkább figyelmeztettek a roszra. Azt mondom, addig nem isztok az én boromból egy cseppet sem, addig nem lopok még egy darab hitvány krumplit sem, mig Julist magaménak nem mondhatom. Ha pedig akartok inni, segitsetek Juliat feleségemmé tenni, mert elgondolhatjátok, akkor lesz pénz, amennyi kell!" —

— „Igaza van, mond Bordi, legjobb lesz tanácskozzunk, hogy mitévők legyük, hanem a kancsóból kifogyott!" —

— „Márton gazda, hé! egy kancsóval ide!" —

A korcsmáros idejétől és hasától kitelhetőleg iparkodott jó kundschaftjait, miként ő mondani szokta, kielégiteni, mert ismét kilátása nyilt arra, hogy krétája duplán foghat.

De hol van Böske? Azalatt, mig majdnem hajba kaptak, kilopódzott a szobából, elejét vevén a keletkező veszélynek és az ablaknál hallgatódzott; mindent tisztán hallott, tehát tudott is. Mintegy jó óráig tartott a tanácskozás, ami után szép csendesen hazamentek.

Hogy mi volt az, amit határoztak, a történet további lapjaiból majd kitünik.

Böske pedig a boszuk legborzasztóbbikát forgatta agyában.

PÁSLEK SÁNDOR.

(Folyt. következik.)

azzal fog végződni az ügy, hogy a még apró kiskoru árvák nagykoruságáig a pénz az árvapénztárba kerül. — Az ilyen pereskedés, melybe vagyona egy részét előre befekteti, — adja meg az iparosnak a második halálos dőfést.

Ilyen körülmények között, hol törvény van nem fisetni, a becsületes iparos elbukik, mások ismét, nehogy elbukjanak, a nagyobb iparosok vagyonát megtartják maguknak és alásülyed a hitel; mert mindenki a magáét félti. —

Az ember megszünt ember lenni!

És Mózes boszuálló Jehovája joggal érezteti boszuját.

A szomszéd attól tart, hogy szomszédja megcsalja; irás nélkül — mely különben is első helyen van bekebelezve — pénzt nem kölcsönöz, mert félti; — és ha valakit csak tiz forintnyi kölcsön kisegithet a bajból, nem kap kölcsönt tanukkal ellátott irás nélkül; mert a hitelező attól tart — és joggal, — hogy többé pénzét nem látja; holott az előbbeni időben az iparosok egymást collegiálitásból is segélyezték, puszta szóra pénzt kölcsönöztek, mert mindenkinek becsületes emberekkel volt dolga, holott ma nem! — És ezt a mai viszonyok hozták magukkal.

Ez pedig a harmadik halálos dőfés!

Mindez elég ok arra nézve, hogy iparosaink megunják mesterségüket, idejöket a szomszédban és kávéházakban töltik, elhanyagolván amugy is gyümölcstelen mesterségöket és szomoru szivvel, fojtott kedélylyel nézik mint esnek mások, vérrel szerzett vagyonukat.

Hol marad most a minden ajkon keringő közmondás:

„Minden mesterségnek arany a feneke?“

Igen, ez igy volt egykor, de ma már nem! —

Tehát: „Aki egyszer mesterségét szögre akasztani kényszerittetett, az bátran megáshatja sirját; mert annak jövőjét csak egy ujabb világfordulat változtathatja meg!“

Ami a mostani iparossegédeket illeti, arra csak annyit szóllok, hogy azok is emberek. — Régente ugyszólván az evéshez sem vettek elég időt oly baromilag dolgoztak éjjel nappal, mint az igában a marha; — de ma — ha egész héten dolgoznak — ugy nagyon is jól esik, ha vasárnap egy kissé szórakozik és ezt nem lehet pazarlásnak venni, még kevésbé gavallérságnak; mert, ha veszszük a mostani időket és ezelőtt 30—50 évvel az időt, ugy inkább civilisaltnak lehetne elnévezni.

Hogy pedig gyarapitani nem képesek annak egyszerü oka az, hogy kevesebb bért kapnak most mint egykor; bár ma talán egy nap keres annyi összeget mint régente egy egész héten, — de aránylag mégis sokkal kevesebb ezen fizetés, mert ma igen sokkal drágább minden mint előbb és ő bármit vegyen magának drágán kell megfizetnie. — És, hogy miért kap oly kevés fizetést? annak egyszerü magyarázata abban rejlik, hogy a mesternek keresete kevés és dolga ugyszólván semmi.

Hogy mire vezet mind ez és mit fog eredményezni az a jövő titka, és nekünk csak mint türelmes, csendes nézőknek kell végig hallgatnunk a világ folyását, mignem vagy egy nagy változatnak kell bekövetkezni, vagy: — sirunk eltakar!

Kelt Bécsben, 1880. évi jan. hó 10 én.

SZOMMER SÁNDOR,
épitészettan hallgató.

Helyi hirek.

— *Hymen.* Ifj. Fesselhofer József ur jan. 19-én vezette oltárhoz Kapronczán Verly Irma urhölgyet. Boldogság kisérje frigyöket!

— *A tüzoltói* zászló beszerzése javára jan. 31-én táncvigalom tartatik, melyen a bálanyai tisztet Oszeszly Antalné urhölgy volt szives elvállalni. A humanus intézmény czélja óhajtjuk, hogy méltó pártfogásban részesüljön. A kik meghivót nem kaptak s rá igényt tartanak, Knortzer György titkár urhoz (Délzalai takarékpénztár) sziveskedjenek fordulni.

— *A tornaegyleti* táncvigalomról ujabban irja egyik helyi tudósitónk: Majdnem évtizedi szünet után, ujra felvirágzott, és folyton emelkedő tornaegyletünk mult szerdán e hó 14-én a „Szarvas“ vendéglő disztermében táncvigalmat rendezett és pedig oly hathatós és fényes sikerrel, hogy az méltán ösztönzésére szolgálhat az egyletnek, minél hamarább ismét a nyilvánosság elé lépni. Az egyszerüen, de finom izléssel diszitett táncteremben egy nagyszámu és válogatott közönséget foglalt magában, mely a legfesztelenebb jókedvben, hasadó hajnalig áldoza Terpsichorének. Öt franczia lejtetett, melyek legelsőjén vagy 64 pár tánczola. Hölgyvilágunk különösen gyönyörü s elragadó koszoruban képviselteté magát. Ott láttuk többek közt a kellemdus Baumgartner Roza, Betelheim Roza, Blau Nándorné, Blau Kamilla, Dobrin Irén, Ebenspanger Lipótné, Kronfeld Kamilla és Sarolta, Lackenbacher Irma és Kamilla, Lederer Cecilia, Prager Béláné, Rózsay k. a. (Kottori), Schiffer Julcsa, Strem Janka, Stern Janka, Weinberger k. a. (Z.-Egerszeg), Weiss Franciska és Szerafina, Weiss Karolina, Wellis Fanni sat. urhölgyeket. Hálátlanságot követnénk el, ha e helyen elismerő köszönettel meg nem emlékeznénk a tevékeny rendező bizottságról, melynek tapintatos eljárása és jó izlése mindenütt fényes példákban nyilvánult. n. a.

— *Gyászhir.* Nagy Kanizsa város egyik gazdagabb polgára Kiss József 97 éves korában mult szombaton meghalt. Gyászjelentést nem kaptunk.

— *Több* napszámos és alsórendü egyén sikkasztás miatt a nagy-kanizsai vaspálya állomáson elfogattatván, a kir. törvényszék bünfenyitő osztályánál a vizsgálat folyamatban van.

— *A zala-egerszegi* ügyvédi kamara közhirré teszi, hogy Veszter Imre nagy-kanizsai ügyvéd lakhelyét Nagy-Kanizsáról Budapestre helyezte át, a kamara ügyvédi lajstromából kitörültetett; és hogy Gáliczenstein Benő nagy-kanizsai ügyvéd, vezetéknevét „Garai“-ra változtatta át.

— *Arverés* Zalamegyében. Kruzlin Katalin 311 frtra b. ing. 27. Cserencsóczon. — Csizmadia Lajos 320 frtra b. ing. jan. 23. K.-Tótin (T.-polcza). — Gozdányi Mihály 373 frtra b. ing. febr. 5 Lesencze Tomajon. — Maszten András 459 frtra b. ing. febr. 23. Csentén (Alsó-Lendva). — Jegyud Imre 717 frtra b. ing. febr. 17. Cserneszen (Csáktornya). — Lukács József 932 frtra b. ing. jan. 23. Gelsén.

— *Miklós Gyula*, mint kormánybiztos, a borászat érdekében megkezdett körutjának folytatásában betegség által akadályozva van; mihelyt egészsége helyre áll, azonnal meglátogatandja az általa eddig még be nem utazott borvidékeket is.

— *Vasut.* A pápa-keszthelyi széles vágányu másodrendü vasut létesitése ügyében f. évi febr. 3-án délelőtt tiz órakor Pápán a városháza termében tartandó értekezletre Woita József polgármester meghivóka' bocsájtott szét. Kivánatos volna, ha az érdeklődők minél nagyobb számban jellennének meg!

— *„A legény bolondjá“ nak*, a népszinmüi pályázaton a 100 aranyat megnyert népszinmünek szerzője Kórodi Péter szegény, nyomorban élő vidéki szinész, ki a szinlapon Csobánczi Péternek nevezi magát, szülőföldje, a szép Zalamegyének egyik regényes s Kisfaludy Sándor által megénekelt bérczéről vevén ez elnevezést. Jelenleg Boglárón szinészkedik, a Balaton mellett. Csak huszonöt éves fiatal ember, s már ezelőtt két évvel küldött be egy szindarabot a népszinházhoz. A darabot nem fogadták el. Ekkor Csobánczi Kórodi Péter elkeseredve kijelenté, hogy még egy darabot ir, s ha az sem sikerül, akkor főbelövi magát. — Megirta a „legény bolondját“, pályázott vele, s a mint az eredmény bizonyitja — egyáltalán nem kell magát főbelőnie. Csobánczi nem közönséges ember. Éhezett és nyomorgott, de e mellett miadig tanult és olvasott. Az asztalfiából sokszor hiányzott a kenyér, de sohase hiányzott Shakespeare, melyet betevő falatjának megvonásával szerzett meg magának.

— *Balaton-Füred* angol lakója. A „F. L.“ ban olvassuk a következő érdekes hirt: Young Richard hajóépitő, Balaton Füred uj lakosa, egyike a legeredetibb embereknek. Husz évet töltött a tengeren, s ez idő alatt gyönyörü utakat tett mindenfelé, még Ausztráliában is megfordult és saját yachtján több izben körülvitorlázta szigethazáját, Angliát. A jelenlegi budapesti főkonzul Gosling Audley ur, ki őt személyesen is jól ismeri, szétnézvén Balaton Füreden, azonnal levelet irt neki Londonba, hogy van itt Magyarországon egy elhagyott szép tó, melyet egy ügyes vállalkozó hajókkal élénkké tehetne. Young ur zsebébe gyürte a levelet, pakolt, bucsut vett családjától és legjobb munkásával minden habozás nélkül azonnal utra kelt B. Füred felé. Október végén érkezett ide s nem tudván egy kukkot sem magyarul, sőt még németül sem, elképzelhetni, mily idegennek tünt föl előtte az uj élet Balaton-Füreden, de azért épen nem esett kétségbe s néhány hét mulva arra a meggyőződésre jött, hogy a magyar nép igen jó nép, vendégszeretet, szivesség, udvarias bánásmód veszik őt körül, s hogy ő egészen jó helyre jött — letelepedni. Mert Young ur ezentul füredi lakos lesz állandóan. „Ich Ungar!“ mondja büsszkén füredi ismerőseinek. Young ur, a napokban hajóépitő szerszámai is megérkezvén, már munkához fogott, s májusra hat vitorlás hajót akar a vizre bocsátani. A kisebb vitorlás csónakokat 300—400 frtért készité s biztosságukat garantirozza, mert kizárólagosan a Balatonra készité őket, annak minden szeszélyét számbavéve. Őszintén óhajtjuk, hogy Young ur törekvését megérdemlett siker koronázza.

— *Egervary Jenő* alsó lendvai kir. járásbirósági segéd telekkönyvezetőt az igazságügyi minister a pestvidéki kir. törvényszékhez helyezte át.

— *A tapolczai* takarékpénztári részvénytársaság nagygyülését f. évi febr. hó 1-én délután 2 órakor tartandja Tapolczán saját helyiségében. Tárgy: Elnöki jelentés. Felügyelő bizottsági jelentés. Zárszámadás felolvasása. Az osztalék meghatározása.

— *Keszthelynek* magányosan álló tornyát, a kies fekvésü „toronydombról“, hounan a kilátás oly meglepő, különösen a Balaton felé, a gróf parancsára lerombolják. E torony az egykori plebánia-templom góth-stylü monumentuma s a „régi jó idők“ nefelejtse volt. Eltünésével Keszthely látképe sokat veszt, mert igy csakis az ujon épült torony van hivatva a város „nyeléül“ szolgálni. A régi torony anyaga keritések emelésére van szánva.

— *A pacsai* szolgabirót és segédjét a közigazgatási bizottság állásukból felfüggesztette; helyettes szolgabiró Gaál Miklós.

— *Táncvigalom.* A keszthelyi m. kir. gazdasági tanintézet hallgatósága f. hó 17-én saját „segélyző egylete“ javára az „Amazon“ szálloda nagytermében sorsjátékkal egybekötött, zártkörü táncvigalmat rendezett, mely egyike volt a legfényesebbeknek azok közül, melyeket Keszthely közönsége örömmel üdvözöl. A jól felfogott czél iránti általános meleg érdeklődés, a kitünő rendezés és a legfokozottabb igények szásszemü szigorának is megfelelő kiállitás már előre is biztos sikerrel kecsegtetett s végeredményében oly kedves emléket hagyott a kedélyekben, melyet nem ér el egy hamar a feledésnek végzete. A sikerért tettekre vállalkozni képes hallgatóság elégülten gondolhat vissza az estre, mely fölé Terpsychore is enyelegve terjeszti ki megelégedésének rózsaszárnyait. — Az anyagi siker nem remélyt meglepetést idézett elő a rendezőségben. Az est feltünteto pénztárnoki kimutatást praeoccupálni nem óhajtván, részletekbe nem bocsátkozunk; mindazonáltal jól eső örömmel emlékezhetnek meg a bálanya: Sólyomyné ő nagysága (Edericz) által felajanlott felülfizetésről, melynek ezuttal nevet adni nem akarunk. A felülfizetések — s az egy szálig elfogyott tombola-jegyekből — mint halljuk — szép összeg jutott a „segélyző egylet“-nek. Az „Amazon“ nagyterme a szorongásig megtelt, mit azon körülmény is igazol, miszerint a négyeseket 40—50 pár lejtette. A számtalanok közül, kik részint a vidékről, részint Keszthelyről részt vettek, csak néhány nevet emlitünk a hölgykoszoruból, hogy legalább egyszerü képét nyujtsuk a kellemes változatu kaleidoskopnak: Bárány Lujza Boglárról, Bittó Ilka Meszteregnyéről, Hanny Ilka és Hanny Marián Magyaródról, Juhász Vilma Kovácsiból, Körmendy Vilma Kéthelyről, Péczeli Emma Hidvégről, Sólyomy nővérek Edericsről, Töreky nővérek Vitárol, Károlyi Zsófi, Böröndy Ilka, Braun Mariska, Csák Irma, Csesznák Mariska, Garger Jenny, Gleimann Györgyike, Király Lujza, Kiss Margit, Lenhard Nelli, Pataky Lujza, Stocker Vilma, Szabó Etel, Szép Lászlóné, Weltner nővérek, Wünsch Ilonka stb. stb. kik közül nem csekély feladat lenne a bálkirálynői koronát valakinek odaitélni, mert azt mindnyájan megérdemelték. A kedélyes mulatozás reggeli 7 órakor ért véget. Csak ekkor következett be az „álom, álom, édes álom“ . . . .

— *A monacoi* herczeg válópere véget ért. A bibornoki congregatio ugyanis érvényte lennek nyilvánitotta az Albert monacoi herczeg és Mária hamiltoni herczegnő közti házasságot, s e határozatot a pápa e hó 14-én megerősitette. A herczegnő ennek következtében azon helyzetbe jutott, hogy ujra férjhez mehet s e második egybekelésében keresheti azt a boldogságot, melyet első férje mellett föl nem talált. Hamilton Mária herczegnő most toinai gróf Festetics Thassilo gróffal váltott jegyet gr. Festetics György koronaőr fiával, s a menyekző nemsokára meg is tartatik Baden-Badenben. És ennyiben érdekel bennünket e hir. Az elválási határozat főérve az volt, hogy a herczegnő a frigyre nem saját akaratából lépett. Az „Itália“ néhány a pört megelőző körülményt sorol elő ez alkalomból. Az eljegyzés 1869. közepén ment végbe a saint-cloudi császári kastélyban az esküvő pedig Soissonsban, a vőlegény birtokán. A menyasszony gondnoka III. Napoleon császár volt, ki a jezsuitákkal együtt erősen óhajtotta e házasság megkötését. 1870-ben már erős ellenszenv uralkodott az ifju házasok között, s ugyanez évben született gyermeköket a már külön vált felek erélyesen követelték, kiki a maga számára. Az apa egyszer erővel akarta elvitetni. — 1878-ban kezdődött a válóper, s a pápa ellenzése folytán csak 1880 ban érhetett véget.

— *Rövid hirek.* A prágai dynamitgyár felrobbant. — Liszt Ferencz Budapestre érkezett. — Hoitsi Pál a „Függetlenség“ belmunkatársát reáliskolai tanári állásától elmozditották. — Garibaldi válópere véget ért, felbontatott. — Jule Favre meghalt. — Egy vasuti őr 3 ujját levágta, hogy katona ne lehessen, most 5 évre itéltetett. — Tisza Kálmán helyére Bittó Istvánt emlegetik. — A fővárosi sendülésszerü tüntetések megszüntek, amint a nemseti casino nyilatkozott. — Pólában olasz kémeket fogtak el. — Verhovay Gyula veszélyen kivül van. — A revolver feltalálója meghalt. — Billroth bécsi tanár Verhovaytól 500 frt jutalom elöleges megküldését kérte.

Ki nyert?

Bécs,	jan. 17 én:	29. 72. 13. 52. 67.
Grács	„ „	73. 12. 82. 64. 90.
Temesvár	„ „	82. 14. 47. 1. 43.

Irodalom.

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— *Egy kitünő szaklap.* A Debreczenben megjelenő „Kereskedelmi Lapok“ czimü szakközlöny második száma is beküldetett hozzánk, a mint azt gondos figyelemmel átolvastuk, arra a meggyőződésre jutottunk, hogy ezen kitünő szakavatottsággal s általánosan elismert nevü szaktekintélyek közremüködése mellett szerkesztett lap, hivatva van kereskedői körökben valóban nagy hézagot pótolni. Kereskedelmi irányczikkein felül müvelődési, ismeretterjesztő, sőt mulattató részekben is annyira bővölködik, hogy ezen hazánkban eddig egyedül álló vállalat pártolását olvasóinknak, de különösen kereskedőinknek s a kereskedői ifjuságnak (segédeknek) kiváló figyelmébe ajánlani indittatva érezzük magunkat. — A 2-ik szám a következő dús tartalommal jelent meg: 1. A kereskedelem méltatása. — 2. A népvándorlás. 3. Tárcza. Verőfényben. — 4. A pénz. — 5. Müvészet a párisi kiállitáson. — 6. Lloyd. — 7. Szövetfestés. — 8. Egyleti élet. — 9. Heti hirek és vegyesek. — 10. Külföld. — 11. Irodalom. — 12. Szerkesztői üzenet. — 13. Ismerettár. — 14. Hirdetések.

— *„Költemények.“* Irta Szántay Aladár. Budapest, Aigner Lajos bisománya. 102 oldalra terjedő szép kiállitásu füzet költemény küldetett be hozzánk. Emelkedett szellem lengi át. Árát nem tudjuk.

Vegyes hirek.

— *Hirdetmény.* A magy. kir. távirda igazgatóságnak f. évre 165.700 darab 12 mm. széles, 150 meter hosszu szalagot tartalmazó, 100 darabonként 8·6 kilogram sulyu papirtekercsre és 10.900 darab nagy és 21.800 darab kis Dániel-féle agyag sejtre van szüksége. Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen czikkek, vagy azok egyikének szállitására vállalkozni óhajtanak, hogy szabályszerüen kiállitott és az ajánlott összeg 10%-ával felszerelt irásbeli ajánlataikat, az ajánlott czikk mintájával együtt legkésőbben f. é. február hó 15-ike déli 12 óráig a földmivelési ipar- és kereskedelmi ministerium segédhivatali igazgatóságához adják be. Bővebb felvilágositások a központi távirda raktárnál (Budapest József utcza 10. sz.) szerezhetők, hol egyszersmind a kiirt czikkek mintája is megtekinthető. Sopron, 1880. január 16 án. A kereskedelmi és iparkamara.

— *Szép asszonynak kocsisa.* Vasárnap Gráczban egy 74 éves férfiu pisztolylövéssel véget vetett életének. Lengyel születésü volt, több éven át mint kocsis foglalatoskodott Gráczban s később egy szép asszonynyal lépett ismeretségbe, kivel csakhamar közös háztartást kezdett s a szerelmes pár ekkép 20 évet töltött együtt. Husz év mulva azonban a nő megváltozott imádója iránt s a vége az lett, hogy elváltak. Ekkor a volt kocsis pörbe fogta az asszonyt s azt állitá, hogy nem „térje“ hanem kocsisa volt az asszonynak s husz évi „szolgálataiért“ 4000 frtnyi dijat követelt. A törvényszék elutasitotta a felperest s ez a miatti bánatában főbe lőtte magát.

— *Mégis csak jó a dohány.* Algirban nem rég egy fiatal leány szénguz által megfulladt. Mindenki halottnak hitte s teljesen lehetetlen volt a lélegzést ismét előidézni nála. Az orvos végre azon gondolatra jutott, hogy pipafüstöt bocsát a leány torkába s ime: a leány feléledt tőle. A füst nemcsak a torkon ment át, hanem az orrlyukakra is ingerlő hatást gyakorolt, s ez által előidézte a lélegzést. A sokat rágalmazott dohányfüst tehát már ember életet is mentett meg, s nem lehetetlen, hogy jövőben kitünő gyógyszernek fogják tartani.

Papirszeletek.

Midőn egy kényesen nevelt urfitól egykori szoptató dajkája némi ajándékot kért volna, e szavakkal utasittatott el: „Nem kapsz semmit, mert te engem irgalmatlanul kijátszottál; anyám gyakran emlité, hogy én barátságos angyali jó gyermek voltam, de te kicseréltél. —

— Börne állitja: a szeretö tej, a menyasszony vaj, az asszony sajt

Budapesten mulatván N. N. földbirtokos, régi ígéretét beváltandó, magával vitte a szinházba vele levő szolgáját. Az előadás után kèrdi az ur öt, miként tetszett a mulatság? „Hej nagyságos uram, bizony szörnyü szép bolondság ez!“

Midőn az ő durvaságáról ismert urnak, ismételt hivására szolgája még sem lépett be, egész dühvel igy kiáltott: „ugyan hol lehet azaz ostoba fej?“ „Talán a két vállad közt“ jegyzé meg egyik barátja. —

L. ur egykor időn kivül látogatá meg a munkában elmerült E. urat és kérdé tőle: volt-e ma már sok alkalmatlan látogatója? Erre E. ur egész őszinteséggel felelé: „uraság az első, kit ma láttam.“

Bizonyos, az ó tudományával kérkedő sebésztől kérdezi valaki, „mi különbség van a rheuma, és a köszvény közt?“ Ah felelt fölemelt fővel az aeskulap, sokban különbözik ez egymástól. Igy p. o. ha az ember az ujját a satuba teszi, és ezt annyira szoritja, hogy tovább már nem türheti, ugy ez „rheuma,“ ha pedig a satun még egyet fordit, akkor „köszvény.“

Bizonyos uri ember N. városban megpillantván egy a földön heverő vásár jegyet, azon a következőket olvasta: N. város egy marha“ 15 kr.

Csudálatos, hogy N. ügyvéd semmire sem bir menni, pedig ugy szólván az egész „corpus juris“ megette, a mit pedig dolgozik azt ugyan megrágja. Igen, folytatá a kérdezett, csak az a baj, hogy amit keres, azt mindig egy cseppig megissza.

Az erdőben találkozott a huszár egy czigánynyal és az elrablá ettől lovát. A czigány panaszt emelt a katonai hatóságnál, a mely szigoráról ismeretes levén, hogy a tolvaj felismertessék, a katonaságot a czigány előit elléptette. A szegény károsult megismerte lova elrablóját, de ez tagadta, hogy a lovat ugy lopta, hanem állitása szerint találta. Erre a czigány azt felelé: „hisz vitéz uram én is rajt ültem a lovon.“ Igen, mondja a huszár, én mindkettőtöket találtam, de reád nem levén szükségem, ott hagytalak, a lovat pedig elvezettem.

Takaros hölgyet nyertél ösem, mond a nagybátya uj nejü rokonának. Jót is felelt ez, mert már három nap mult el házasságunk óta és angyali nőm még egyszer sem pörölt velem.

Üzleti szemle.

N.-Kanizsán, 1880. január 20.

Időjárásunk e héten nagyon elszordult, s többnyire derült és szeles volt.

Üzletünk e napokban is lanyha irányzatot követett. A kedvtelenség tulnyomó volt, és árak a legtöbb czikkeknél nyomódtak. A forgalom is lényegtelen volt és csak a legközelebb szükséglet fedezésére szoritkozott.

Buza jobban volt kinálva, és csak finomabb minőségekben talált vevőre. Árak a multhétik.

Rozsban is csendesség uralgott. Minthogy e czikkben igen gyér volt a hozatal, a felmerült csekély mennyiségek könnyen keltek el. Árak nem változtak.

Árpa végleg el volt hanyagolva és semmi figyelmet nem keltett. Árai csak névszerintiek.

Zab a belfogyasztás számára jobban volt keresve. Árak ennek folytán valamit javultak.

Kukoriczában naponta növekedik a kinálat, mig a főpiaczi kedvezőtlen hirek következtében a vételkedv iránta mindig csökkenik. Árak csak nehezen tarthatják fenn magukat.

Bükköny iránt némi kérdezősködés támadt. Mindamellett az árakban javulás nem volt észrevehető, sőt azok inkább hanyatlásnak indultak.

Minőség szerint:
Buza 12·40—13·— Rozs 9·40—9·70 Árpa. 7·50—8·50. Zab 7·——7·25. Kukoricza 7·20—7·40. Cinquantin 7·75—8·— Bükköny 6·70—6·90

K. B.

Szerkesztői üzenet.

3879. Kis-Kanizsa. Amint irva volt, nem lehetett közölni.
3880. B. T. Üdvözöljük!
3881. E. B. Ezek már kitünő dolgozatok.
3882. Ifj. D. F. Az „Életképek“ folytatását vettük.
3883. Philos. Köszönet! Intézkedtünk,
3884. „Háromfelé“. Csak egyfelé — a kosárba.
3885. „Név szemembe“. Közölhetlen.
3886. Z.-István d. A füsetek készek. Kérem válaszodat.
3887. Z.-Szt.-Gróth. Szinte.
3888. M. A. Jánoshida. Néhányat használhatunk. Szives üdvözlet.
3889. Nagyvárad. Hálás köszönet.
3890. L. Csabrendek. Szivesen veszem s várom.

Felelős szerkesztő: Bátorfi Lajos.

HIRDETÉSEK.

1695 szám 1879.

Árlejtési hirdetmény.

A zala-egerszegi magyar szálláház kiépitése a nagymélt. belügyministerium 1879. évi decz. hó 12-én kelt 54584. számu magas rendeletével 26228 frt 02 kr.-nyi összeggel engedélyeztetett.

Ezen munka biztositása tekintetéből alulirt hivatal irodájában folyó 1880. évi febr. hó 6-án reggeli 10 órakor czélpán irásbeli zárt ajánlati tárgyalás fog tartatni, melyre a vállalkozni szándékozók azzal hivatnak meg, hogy az árlejtésbeni részt-vevés czéljából, bepecsételt irásbeli ajánlataikat 1880. évi február hó 5-én 10 óráig nyujtsák be. Az irásbeli ajánlatok lepecsételve, a boritékon a tárgy megnevezésével, kellően czimezve nyujtandók be, 50 kros bélyeggel s 1312 frt bánatpénzzel ellátandók; — az ajánlat az engedélyezett épitési összeg százalékjában számokkal és betükkel kiirandó, valamint az is kijelentendő, hogy aláirott ajánlkozó a tárgyalás alatti munkálatokat és föltételeket teljesen ismeri s magát azoknak aláveti.

Hiányosnak talált irásbeli ajánlatok tekintetbe nem vétetnek.

A müszerelvények, tervek, előmérték és költségvetés, nemkülönben az általános és részletes árlejtési és épitési feltételek az alulirt hivatal irodájában, a szokott hivatalos órákban megtekinthetők. — Kelt Zala Egerszegen, 1880. évi január hó 10-én. — (983 2—2)

A zalamegyei kir. épitészetl hivatal.

STURM GYÖRGY,
kir. főmérnök.

Keskeny útifü-mellczukorkák,

á tüdő és mellbajok, köhögés, fojtóköhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerei.

A természet által a szenvedő emberiség javára teremtett megbecsülhetlen keskeny útifü azon még eddig fel nem derített titkot foglalja magában, miszerint a görcs és legező rendszer gyulladt nyakhártyájára való azonnali gyors és enyhitő hatás gyakorlásával az illető beteg szervek gyógyulását minden tekintetben lehetőleg elősegíti.

Mistán ajánlkozunk a czukor és keskeny útifüből tiszta vegyületekből kezeskedünk, különös figyelembe ajánljuk hatóságilag bejegyzett védjegyünket az, doboron levő aláirásunkat, mert csak ezek igazoljak annak valódiságát.

Schmidt Victor & fiai,

cs. k. szabadal gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 48.

Kaphatók: Práger Béla gyógyszt. N.-Kanizsán, Kálivoda J. Letenyén, Kis A. gyógyszt. A.-Lendván, Dorner Kaj. vas- és füszerkereskedésében Sümegben, Werli M. gyógyszt, Kapronczán és időnk. Mozelt F. Vasváron, Hollósy József E. gyógyszt. Zala-Egerszegen, Berger Mór (Somogy) Szobb. (978 4—*)

(985 2—3)

99 szám. 1880.

Hirdetmény.

Nagy-Kanizsa város tanácsa részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a város területén levő kongóutak öntözése, homokozása és tisztántartása folyó évi febr. 1 től kezdve zárt ajánlatok mellett vállalkozás utján kiadatik.

A feltételek a városi mérnöki hivatalban betekinthetők, a zárt ajánlatok pedig legkésőbb folyó hó 31-ig a városi tanácshoz benyujtandók.

Nagy-Kanizsán, 1880. évi jan. 16.

A városi tanács.

Halljuk!

WAJDITS JÓZSEF

könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán

megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Halljuk a szép szót!

Magyar felköszöntő (toast) könyv, szerkesztették: Wajdits József és Bátorfi Lajos. Harmadik javitott és tetemesen bővitett kiadás, mely kötött és kötetlen mindennemü felköszöntést tartalmazván, diszes kiállitása és tömött tartalma, ugy hasznos és mulattató voltánál fogva mindenkinek, de különösen az ifjuság figyelmébe ajánlható. 880 lapra terjed s diszes kiállitásu. Az I-ső kiadás 1500 példány egy év alatt, a második 2000 példányban rövid időn kelt el, mely eléggé bizonyitja e könyv életrevalóságát. A keménykötésü könyvnek ára 1 frt. 80 kr. — Tartalom kivonata: Elősző. Költemény. A toaszt eredete. A hazára. Diszünnepélynél. Disebédnél. Hölgyekre. Családi ünnepélyeknél. Keresztelőben Szülletésnapon. Névnapon. Eljegyzéskor. Menyegzőben. Beigtatásnál. Egyleti ünnepélynél. Vegyes köszöntések Összesen 243 felköszöntést tartalmaz.

Kiért emeljük a pohárt?

Magyar felköszöntő könyv. Szerkesztette Hajgató Sándor. Ára diszes kemény kötésben csak 1 frt. Ezen eredeti felköszöntéseket tartalmazó kötetet ajánljuk a n. é. közönség kiváló figyelmébe.

Csokor és billikom

magyar köszöntő és felköszöntő eredeti költemények. Irta: Városy Mihály. Második tetemesen bővitett kiadás. Ő félsége által 10 aranynyal kitüntetett mü ára igen diszes kiállitásban kemény kötésben csak1 frt 40 kr Diszkiadás arany metszésben 2 frt 40 kr.

Rajta fiuk vigadjunk!

Közkedvességü dalkönyv, ötödik bővitett kiadás. E nagy szorgalommal összeállitott mü közel 1600 válogatott dalt taltalmaz; ujjonan feltalálható magyar opera és operette dalokkal bővitett mü, szines boritékkal kötve. csinos kiállitásánál fogva is kitünő, mondhatni: a maga nemében páratlan mü, mely már több mint tizennyolczezer példányban forog a közönség kezén. Ára a 800 lapra terjedő könyvnek 1 frt 80 kr. aranymetszésü diszkötés 2,60 kr. Gyüjtötte Wajdits József. Tartalma: Honfidalok, katonai dalok, indulók, természetdalok, románczák, élcz- és gunydalok, szerelemdalok, bordalok, tánczdalok, rab- és duhajdalok, idegen dalok, opera és operette-dalok sat.

Rajta fiuk vigadjunk!

Magyar dalkönyv olcsó kiadása, 96 kr.

Rajta lányok mulasunk!

mulattató kézikönyv, magyar hölgyek számára, gyüjtötte Wajdits József. Ajánlható mindkét nembeli mulatni vágyó közönségnek, mind beltartalmára, mind pedig külsejére figyelem fordittatott, ára az 500 lapra terjedő, szinnyomatu boritékkal ellátott könyvnek 1 frt 60 kr. Aranymetszésü diszkiadásnak 2 frt 60 kr. — Tartalom kivonata: Hölgyeinkhez. Az egészségről. Pipere asztal. Öltözékszoba. Illemtan. Jeles mondatok. Nőnevek. Virágnyelv. Szinnyelv. Szavalmányok Adomák. Kérdések s feleletek. Kártyavetés. Emlékkönyv. Névrejtő emlékversek. Társasjátékok. Tréfás mulatságok. Tánczkönyv és záradék.

Rajta párok tánczoljunk!

Lakatos Sándor tánczkönyve, mindkét nembeli ifjuság számára. Kiadta Bátorfi Lajos. Lakatos Sándor arczképével s a szöveg közé nyomott tánczábrákkal, diszes czimborákkal. Keménykötésü mü ára 1 frt 40 kr.

Kebelhangok.

Ujévi, név- és születésnapi s az élet egyéb viszonyaira alkalmazott köszöntések, kötött és kötetlen beszédben. Irta: Hoffman Mór, diszes nyomatu kemény kötésben, ára 1 frt.

Halljuk!

Szegényből lesz gazdag

jó számvetéssel, gyors és biztos segitő minden adás- és vevésnél, $^1/_2$ krtól kezve 10 frtig. Évi jövedelem 1 frttól 1000 frtig. Teli és üres hordók megmérése kiszámitása. A gömbölyü fák kubik tartalmának meghatároztathatásáról táblázat. A súlymértékek vámsulyra való átváltoztatásáról táblázat. Cselédbért és árendát mutató tábla. Ellési és kotlási idő számitása. Törvényszerinti bélyegrovat. Táblázat a fatörzs kiszámitásához. A lovak fedeztetése-, a birka üzetése-, és a göbék görgetésének eredményéről táblázatok. Ára kötve e diszesen kiállitott zsebkönyvnek 90 kr.

Vedd szivemet szivedért!

Szerelmi levelező könyv, alkalmi levelezések változatos gyüjteménye, szerelmes párok számára, Szivélyesitől. Csinos boritékba kötve, ára 1 frt 20 kr.

„A fánksütés titka.“

Irta: Fouquet Jaques III. Napoleon udvari főszakácsa néhány étkek készitési titkaival. Ára 60 kr.

Egyiptomi álmoskönyv.

Nagy legujabb egyptomi álmoskönyv 192 lapra terjedő, 600 képpel, tartalma: Álom magyarázata. Titkos kaballa, nagy művészet. Maltai kereszt. Lépcsős kaballa. Nagy kereszt. Sorsjáték-árszabály, Ára 50 kr.

Lenormand

A hires czigánynő igazmondó kártyája, 32 szinezett kártyával, magyar aláirással és szöveggel, ára 50 kr.

Egy tarisznya ostobaság!

Humoristikus eszmék, ötletek, élczek egyvelege. Gyüjt. Nevető Vilmos több felfedezetlen tudomány professora, ára diszesen kötve 1 frt 40 kr.

Ungarn im Spiegel deutscher Dichtung.

Magyarország a német költészet tükrében, diszes kiállitásban füzve 1 frt 80 kr., elegans diszkötésben aranyozva 2 frt 80 kr.

Dr. Kriegler Mór: „Önmentő“

vénymintákkal mindkét nembeli betegek számára, ára 90 kr.

Dr. Kriegler Mór: Az elveszett idegerőnek visszapótlása,

vénymintákkal orvosok és betegek számára, ára 90 kr. Mindkét füzet egy kötetben, diszes kiállitásban, 1 frt 60 kr.

Juhász: Szépirási mintalapok,

közép, reál, polgári és felsőbb iskolák használatára, magyar és német, ára a 15 iratlapnak csak 28 kr.

Gyönyörü magyar kath. imakönyvek mint: **Mannaskert, üdvösség ösvénye, lelki vezér többféle kiadásban 40 krtól kezdve 12 frtig, papir, bőr, selyem és bársony kötésekben.**

Vidéki megrendelések posta fordultával gyorsan eszközöltetnek

Wajdits József könyvkereskedő Nagy-Kanizsán.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1880. január 25-én. 8-dik szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.“

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz,
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intésendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicshász.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tüzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“, a „n.-kanizsai kisded-neveló egyesület“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

A szépmüvészetek s az ipar.

E sorok czélja néhány vonásban megvilágitni a viszonyt, mely a szépmüvészetek s az ipar közt létezik.

Nincs tárgy, mely izléssel biró embert anyira érdekelne, egész lényét oly annyira lebilincselné, mint épen a szépmüvészetek. A müvészet minden neme az érzékek által köti le az embert s a képzelődésnek szolgáltat tápanyagot. Minél finomabbak, tökéletesebbek érzékeink, minél tágabb körü a képzelődés: annál hatályosabb lelkünkben a vágy a müvészet iránt.

Napjainkban, midőn az általános müveltség nagy tereket hódit meg s e müveltséggel immár gyökeret ver az izlés: az iparos, a gyáros minden munkájában az olcsóságon és czélszerüségen felül müvészetet keresünk. A müvészet a modern élettel elegyült.

A müvészet kizárólagos tulajdona az embernek. A madarak, midőn fészkeiket rakják s a hódok, midőn lakhelyüket épitik, nem müvészetet gyakorolnak; e müködéseket tisztán természeti ösztönüknek hódolva hajtják végre.

A müvészetek közül a plasztikai müvészetek, lehet mondani egyidejüek az ember cselekvő életével. Hogy az ember oltalmat találjon az időknek minden viszontagsága ellen, hogy védve legyen a nap égető hevétől ugy mint annak fagyos lehelletétől, bizonyos lakásra volt szüksége s e szükség szolgáltatá az első eszmét az épitészet minden neméhez. A primitiv falak komor egyhanguságа a diszitésre vezette az embert s lassan-lassan megszülemlett, élő alakot öltött a festészet. Végül a szobrászat ködbe borult képe bontakozott ki a sürü homályból, hogy kellő összhangot s egységet öntsön a palotákba és templomokba.

A szükség teremté az ipart, teremté a plásztikai müvészeteket is. Ipar és müvészet tehát ikertestvérek, egy bölcsőben ringtak; köztük kölcsönös solidaritás létezik. Alapjuk a haszon, melyet a szép egészit ki, tesz teljessé. A szép az igazzal és jóval társulva alapítja a müvészetet; a müvészetnek a szépet, igazat és jót alakilag és tartalmilag egyesitve kell magában foglalnia, különben megszünt müvészet lenni. A szép — a központ, az éltető nap, melynek elválhatlan bolygói az igaz és jó. Minden tárgynak, hogy müvészeti legyen, a szemek s az ész igényeinek kell megfelelnie.

A görög nép eme követelmények kielégitése s magasztos képzelődésének köszöni fensőbbségét a többi népek felett az épületek alakitásában és diszitésében. A görögök sohasem áldozták fel a pillanatnyi szeszélynek a szép és igaz őszinte szeretetét!

Az emberi szellem több irányban fejthet ki tevékenységet; azonban, hogy a müvészetek több ágában alkosson tökéletest, a legnagyobb ritkaságok közé tartozik. Az is ritkaság, hogy egy müvész a közlet terén arasson babérokat, arasson dicsőséget; összes erejét müvészetének kell szentelnie, minden munkásságát egy térre kell összpontositania, különben legfölebb lépést tart müvészetével, de előbbre vinni nem fogja soha. Bár voltak nagy szellemek, kik mind a müvészetben, mind egyéb téren kitünték.

Lamagne tábornok és müvész volt; egy görög ács, miután remek hajót épite, pályázott az olympiai dijért s a kitünő iparost Ajax paizsával jutalmazák; Michel Angelo a Florenczet védő mérnöki karnak tábornoka volt; Léonardo da Vinci nagy gépész és tiszteletreméltó mérnök volt.

Az is igaz, hogy a müvészet feltételei ma megváltoztak. A közizlés inkább a tökély és véges, mint a tisztán müvészi alak felé hajlik. Nem lehet e tényt csodálni, ha meggondoljuk, hogy napjainkban majd minden ember jogot formál magának birálni a müvészet tárgyait s nagyon sok azok száma, kik készek elhinni önmagukról, hogy müvészek.

Hány ember van ma, ki azt képzeli, hogy a müvészet elveit tanulmányozni haszontalan vagy legalább fölösleges időtöltés? Nagy elmékben a müvészet finom érzéke s a nemes izlés kibontakozhatnak tanult szabályok nélkül: de általában hosszas szellemi munkára van szükségünk, hogy behatoljunk a szép tárgyak ismeretébe.

Az elemi oktatás, melyben az iparos esetleg az iparisколákban részesül, még nem elég, hogy müvész legyen. Egyes kivételek esetleg felmerülhetnek, de az általános eredmény csak jeles iparosok készitette müvek nagy számát adja, kik hiszik ugyan, de kik még nem müvészek.

Hogy a müvészet s az ipar közt teljes legyen a harmónia, az iparnak egy lépést kell tennie a müvészet felé s a müvészetnek bensőbben kell közeledniе az iparhoz. A müvész megtanulná magát alkalmazni a modern gyártás követelményeihez s az iparos eszközöket találna gyártmányai értékesitéséhez.

E sorokból fájdalom! kevés vonatkozik hazai viszonyainkra. Ha a müvészetek egyik-másik ága sikerrel üzetik is, honi iparról (mü-iparról) édes keveset szólhatunk. Iparisколánk, mely e nevet megérdemli, egy van; ezt is legközelebb állitotta fel a kormány a fővárosban. A kezdet tehát meg van s csak azt óhajtjuk, vajha e közép-ipariskola rejtené méhében a majdan megizmosodó magyar mü-ipar csiráját!

PHILOS.

A gazdász-bálban.

Keszthely, január 17.

Mintha a keleti tündér regék keretéből varázsolták volna elő, oly büvös-bájos volt ez éj. A csak kissé fogékony lélek is ábrándba merült, s képzeletében kelet fény és illatteljes égalja alatt érzé magát. Én legalább igy voltam. Kéjes ábránd köté le lelkemet, s gyönyörtől izgatott képzetem szeszélyesen alakitá át a tárgyakat. Tündér palota egyik kivilágitott termében jártam-keltem. A számtalan ragyogó csillár fénye erős világot vetett minden tárgyra: itt egy buja délövi növény széles levelein játszadoznak sugarai, amott egy lángész teremtette festvény csodás szinvegyülékének elragadó hatását növelik, majd ismét megtörve vetődnek vissza illatos virágkehely gyémántszerü harmatcsepjéről. Fény és ragyogás!

Andalitó zene hallszik, siró, ábrándos hangok; mélyen érző, csalódott lélek panasza dalba szőve. Melette alakok sétálnak, alakok, milyeneket a végletekig felcsigázott képzelet teremt költő dalában, müvész ecsetében, szobrász vésője alatt, égető tüzzel szemükben, csábitó mosolylyal ajkukon, s a kitörő öröm sugaraival üde, rózsás arczukon. Csevegve,

TÁRCZA.

Forditások „Mirza-Schaffi“-ból.

Zuleikha.

I.

Nem az angyal a távol égben,
Nem az illatos rózsa a réten,
De még a fénylő napsugár sem
Nem hasonlók hozzád, szép kedvesem!

Nem ismer az angyal szerelmet.
Rózsa mellett tövis fenyeget,
Csak nappal ragyog fényben az ég,
Zuleikhához nem hasonlók ők.

Párját bárhol e földön keresem,
Nem leli sehol fürkésző szemem,
Oly szerelmes, szelid és ragyogó.
Csak saját magához ő hasonló.

II.

A pálma sugár termete s zerge fénylő szeme
Mi ók nyulánk termetedhez, szemedhez tüzzel tele?
Siráh rónái zamatja, a széltől lengve ide,
Mi azon virágillathoz szép szájadból lehelve?
És Hafiz édes dalai a büvös bájos ének,
Mi ók a kedves hangokhoz, mik szájadból zengének?
A virágcsésze, hol lepkék mézet, harmatot isznak,
Képednek rózsasszine szebb, szebb a duzzadó ajak!
És mi a nap, a szelid hold, sok csillaga az égnek?
Érted lángolnak, utánad távolból epednének.
Én mi vagyok, mi én nekem, mi szivem dobogása?
Mint szépséged hirdetője, bájaid rabszolgája.

III.

Leh'leted mindig érzem
Lebegni mellettem,
Mindenütt látom képed,
Hová téved szemem.

Eszméim tengerében
Csak ugy nyugszol te le,
Hogy mint a nap reggelre,
Ébredsz szebb életre.

IV.

Magam letépte virágokból
Füzni tudok én koronát,
Hevülve hü- vagy boldogságtól
Találni mindig szózatát.

Mig ura vagyok vágyaimnak,
Mig mit kivánok még tudom,
Parancsolója szavaimnak
Vagyok; fenhangon zeng dalom

De a csókodnak lángtüzében,
Az érzelmek magasalatán,
E pillanat élvezetében
Az élvezet pillanatán

Itt nincsen szóm, dalom elhangzott,
Itt énekemnek vége lett,
Csak élvezni e boldogságot,
De énekelni nem lehet.

A távol káklő égen amott,
Sugárainak tüzével,
Ki tudná rajzolni a napot?
Ki látná őt csak szemével!

GOLDSCHMIED BERNÁT.

A multak emlékei.

(Folytatás.)

III.

Egy hét telt el azóta, amikor szomoru hirek terjengtek el a faluban. Ugyanis megjött a hire annak, hogy Magyarország szabadulni akarván az osztrák függőség alól, fegyvert fogott és a hővérü ifjuság tömegesen siet a szabadság zászlója alá. Es még csak megjárta volna, de jöttek a toborzó huszárok, kik városról-városra, faluról-falura járván, a tent jelzett időben megjelentek itt is Kéreg faluban. Már vagy százharminczan voltak az összetoborzottak, kiknek jó része csak gatyában és bő ujju ingben volt és huszár voltukra csak a csákó és sarkantyus csizma mutatott. A huszár őrmester uram, ki vezetőjük vala, jól megtermett, mintegy harminczöt éves ember volt, ki meglett kora daczára a velük falurólfalura járó czigánybanda muzsikálására oly ékesen s amellett gyoraan szedegette lábait, hogy szinte várták a falusi emberek, leányok, ifjak és asszonyok, miszerint elrepül.

A falu legényei mind oda mentek őket nézni, de még eddig felcsapni nem mert más, mint Szilaj Pista és két czimborája. Miska is ott hézte a borral kesükben táncoló alakokat, a muzsika ugy csiklandozta talpát, ugy szeretett volna közibök állani, de visszatartóztatta őt azon gondolat, hogy Julisát ott kell hagynia tán örökre. — Gyönyörü ember lehet, gondoljuk magunkban, belátja, hogy a haza veszélyben és ő még sem siet ennek védelmezésére s ha kell, még vérét is kiontani. Azonban tudjuk, hogy a szerelem és hazaszeretet két egyforma erő, melyek tusakodásának kimenete vajmi kétséges. Igy vagyunk Miskával is, habozott és végre mégis arra határozta magát: hazamenni és otthon is maradni.

Vasárnap lévén, bement a biróékhoz, hol a konyhában sürgött forgott Julis, ki nem ment el bámulni a hazafiakat, többre becsülte anyja segélyezését. Meglátva Miskát, elébement és szeretettel megfogva annak kezét, szemébe s arczába nézett:

„Mit nézesz rózsám, talán vész valamit rajtam észre? —

„Nem, csak lesni akarom gondolataidat. Igaz, mit csinálnak a huszárok?“ —

„Mulatnak, már Pista és két elmaradhatlan pajtása Bordi, Kató fel is csaptak s velük együtt járják a csárdást. Mit szólsz hozzá édes Julisom, elmenjek-e én is? itt hagyjalak e téged? tán örökre, hogy sohse lássalak többé?“

„Miska, tudod mily veszélyben a haza, egy ember sokat tehet ott is, ha jól viseli magát. Ha látják, hogy a falu leggazdagabb fia nem sajnálja itt hagyni otthonát, kényelmét, ugy talán a többi is felbuzdul. Meg hát ne tarts semmitől, itthon mi jól meg leszünk, csak arra kérlek, ha erre vetődtök, térjetek be hozzánk, jól ellátunk benneteket mindennel.“

„De hátha ellenség látogat meg benneteket, helyettünk, mit csináltok akkor?“

„Semmit, még csak azt sem kérdezzük mit akar?“

„Elhiszem, de gondolhatod, ilyenkor gorombák az emberek, aztán meg . . .“

„No aztán?“

„Hát jól van, megmondom neked, kiért éltemet szivesen oda adom, hát ha tovább viszik gorombáskodásaikat?“

„Ne tarts attól Miska, tudod ilyenkor csak szivesnek, pontosnak kell lennünk, nem kell akkor félni semmitől. Meg hát abból nem is lesz hiány.“

„Igaz. De ha felgyujtják a falut, hová mentek? hol huzzátok meg magatokat? különösen télnek idején?“

„Miska, gyáva vagy te? Ezt még a legrosszabb esetben sem akarom rólad feltenni. Most már ne faggass többé kérdezősködéseiddel, hanem eredj.“ —

kacsagva sétálnak fel és alá, finom öltözetük lágy suhogása belejátszik az ábrándszerü zenébe. Kelet phantasiája Mohamed paradicsomáról.

Mi ez?!

Merésen, mint a fellásadt tenger tajtékzó hullámai csapnak fel a zene hangjai egyszerre, s e hangokra felpirul minden arcz, megdobban minden szív, s ragyogóbbá lesznek a szemek. Ut nyilik a csoport között, s ez uton szelid mosolylyal ajkán egy ifju karjára támaszkodva lépdel helyéig ..... a bálanya, Sólyomy Lipótné ő nagysága.

Szerettem volna irni: anyakirálynő, hogy tovább folytathassam tündér ábrándomat, de mert kicsuszott immár tollam alul a név, másrészt, nehogy elbizakodottságra adjak okot bájos hölgyeink részéről, lemondok az ábrándozásról, s mint egyszerü bál-reporteur, csevegek arról, ami valóban megtörtént.

* * *

Tehát azon kezdem, hogy nagyszerüen sikerült! S ennélfogva mindenkinek meghozta a maga „tiszta jövedelmét" a bizottmánytól kezdve ..... magamig. Ne kaczagjon bájos nagysád, mert ez valóban ugy van. A szegény bál-reporteureknek is van a bálból „tiszta jövedelmük", és pedig sokszor elég keserü. Imhol egy nyugta róla:

„T. uram! Mult báli tudósításában leányom nevét nemcsak, hogy első helyre nem tette, de határozottan kihagyta. Ezen szándékos udvariatlanságáért nehestel önre .. X-né."

Ime, ez a mi tiszta jövedelmünk.

De azért pontban kilencz órakor mégis kezdetét vette az a táncz, aminek e világ egyetemen csak egy neve van, mert csakis egy nemzet tudja igazán „tánczolni": a csárdás. Az első csárdás! Oh, ti tudomány komoly férfiai, kik mély titkokat hoztok napfényre nagy emberek nagy mondataiból, fejtsetek meg e két szó titkát: első csárdás! Kart karba öltve, vagy egymást átölelve andalogni a lassu-magyar büvös accordjain, majd felhevülve forogni, cziczázni a talpcsiklandó csárdás mellett, de mindig „egymást" nézve, ennek az élvnek nem lehet szavakban találni kifejezést.

És az első csárdás megadja az alapot a folytatáshoz. Folytatták is oly kedvvel, oly odaadással, hogy gyönyör volt nézni a szebbnél-szebb párokat, amint majd a keringő fülbemászó hangjai mellett röpültek bájosan mint fürge fecske, majd a méltóságosabb négyes alatt lejtettek a rendező harsány „commandója" után, összekeveredve, meg-meg teljes rendben szétoszolva.

És oda értek. Hová? Oh, laikus, ki még ezt sem tudod! El mernél e menni bálba a nélkül, hogy már előre ne ábrándoznál arról a csoda táncról, a minek neve: cotilion? Arról a táncról, mely majd egy negyedrész idejét vessi igénybe a bálnak, mely idő alatt kitől sem háborgatva folyton együtt vagy „vele", mellette ülsz, s elmondhatod neki mindazt, ami szivedet nyomja, amit lelked áhit, amiről álmodozol. Bizonyos irányban a psichologusoknak tanulmány tárgyul az ifju arczokat e táncz alatt merném leginkább ajánlani. Az egyiken a vonások boldog diadalt, a másikén kétségbeesést, a harmadikén még függőben lévő reményteljes vagy reménytelen küszelmet árulnak el oly világosan, mintha óda volna irva. De a bál-reporteurnek is a legalkalmasabb időpont ez arra nézve, hogy feladatához hüen kossoruba gyüjtse a szebbnél-szebb virágokat, értem e régi, de még mindig találó bók alatt a táncosnőket, amennyiben biztos lehet arról, hogy e táncz alatt mindenik jelen van. Meg is tettem hüen, s följegyzém sorban, amint előttem ellejtének: Vázsony Ilonka Kéthelyről, Sólyomi nővérek B.-Edericsről, Hanny Marian, Vünsch Ilonka, Weltner nővérek, Bittó Ilka Mesztegnyéről, Töreky nővérek Vitáról, Pataky Lujza, Király Lujza, Péczelyi nővérek Hidvégről, Lippe baroness, Körmendy Vilma, Szilvásy nővérek Kéthelyről, Erdős nővérek, Francsik Nina, Kiss Margit, Stocker Vilma, Gleiman Györgyike, Hanny Ilka, Szabó Etel és Garger Eugenia kisasszonyok; továbbá a tánczosnők sorában: Hármas kapitányné, Nagy Pálné, Szép Lászlóné urhölgyek.

Nem fog rám megharagudni, akit netán kihagytam a névsorból, ha tekintetbe veszi, hogy látni is egy helyütt ennyi bájos alakot az én szokatlan szememnek nehéz, hát még neveiket emlékemben tartani, bár mily kedves hangzásuak legyenek is különben azok nekem.

És most végül gratulálok a fáradhatlan rendezőségnek. Akik kis városunkban oly bált tudnak teremteni, melyben az első négyest 40 pár tanczolja, megérdemlik azokat a cotilion ordókat, melyekkel mellük el volt lepve

Hiszem, hogy szép hölgyeim is, kik azokat piczinyi kacsóikkal feltüzdelék, szintén igy gondolkodtak, azért is erről nem szólok többet, tehát: a' viszontlátásig!

GARAY SÁNDOR.

A pénzeslevelek és kocsipostai csomagok göngyölése és pecsétlése.

I. Pénzeslevelek csak jó minőségü papirból készült boritékokban, jó minőségü pecsétviaszból álló és vésett pecsétnyomóval lenyomott öt ép pecsétel lezárva fogadtatnak el.

A boritékhoz sem vonalozott, sem fekete vagy szines szegélyü papirt használni, sem a czimiratban a czimzett nevét, a rendeletési helyet vagy egyéb feljegyzést aláhuzni nem szabad. —

Ha a pecsétben betük, név vagy egyéb szavak fordulnak elő, ajánlatos vagy a pecsétnek fekete lenyomatát alkalmazni a viaszpecsét mellé vagy az esetleges betüket, nevet vagy szavakat felirni.

A bankjegyeket a boritékba való helyezésük előtt külön papirba kell burkolni, és ha kevés nagyértékü bankjegy van, czélszerü azokat ezen belső papirburokhoz hozzá füzni.

Czélszerü pénzes levélboritékot minden postahivatalnál kaphatni darabonként egy krért.

Ha a küldendő pénzösszeg oly tömeget képez, hogy boritékban czélszerüen elhelyezni nem lehet, fonákjával kifelé forditott viaszos vászon, tartós gyolcs vagy bőrbe kell csómagolni. — Hasonló göngyölet alkalmazandó ékszer-, és ezüst-, valamint egyátalán csekély sulyokhoz képest nagy értékü küldeményeknél.

II. A csomagoknak ugy kell göngyölve lenniök, hogy tartalmukat a göngyölet külső befolyás ellen megvédje.

A csomag tartalmának természete, a hosszabb vagy rövidebb, vizen vagy szárazon, vasuton vagy tengeren való szállitás majd egyszerübb majd erősebb, tartósabb göngyölést igényel.

A belforgalomban a csomagok a földadó egyenes kivánságára és veszélyére kivételképen gyengébb göngyölettel is elfogadhatók, ha a csomag nyilvánitott értéke a 100 forintot meg nem halandja és különben is nem képvisel sulyához képest nagy értéket. — Ily esetben a felvevő postaközeg ugy a szállitólevélre mint a feladóvevényre felirja: „gyenge göngyölet." — Ily göngyölet megsérülése esetén a feladónak kárpótlásra nincs igénye.

Külföldre szóló küldeményeknek azon ban nem szabad gyengén göngyölve lenniök, mert ezek a határon visszautasittatnak.

A közönség érdeke, hogy készpénzt más tárgyakkal egybe ne csomagoljon, mert a pénz hiányozásáért kárpótlás az erősen göngyölt csomagok megsérülése esetén sem adatik.

A csomagoknak átalában pecsételve is kell lenniök és pedig ugy, hogy a pecsétek megsértése nélkül a csomag tartalmához hozzá férni ne lehessen.

Pecsételés nélkül csak lakattal bezárt utazó táskák, bőröndök, jol abroncsolt hordók, erősen beszegezett ládák, továbbá vadhus, fegyverek, szerszámok, géprészek, vasrudak s effele egy darabból álló tárgyak fogadtatnak el, ha az osztrák-magyar monarchiába, Németországba, Olaszországba vagy a Svajczba vannak czimezve és érték nincs nyilvánitva.

A pecsételéshez csak jó minőségü pecsétviasz használandó. A ki rosz minőségü pecsétviaszt használ, ennek következményeit maga tartozik viselni.

Ha a csomaghoz szállitólevél is szükséges, ennek ugyanazon pecsétlenyomattal kell ellátva lenni, mint a minők a csomagon alkalmazva vannak.

Szállitólevél szükséges minden csomaghoz 50 gramon felül és pénzeslevelekhez 250 grammon felül. Az 50 gramon alul csomagokhoz csak akkor kell, ha azok nem levél alakuak.

A czimirat irassék teljesen magára a göngyöletre. Ha azonban e czélra a göngyölet nem volna elég nagy, vagy a göngyöleten csak nehezen lehet irni; ez esetben legalább a czimzett neve, vagy az ezt jelző betük és számok, a rendeltetési hely, az érték és esetleg az utánvétel legyen a göngyöletre irva. A czim oly szabatosan és tisztán olvashatóan legyen irva, hogy a czimzett azonossága és tartózkodása iránt minden kételyt kizárjon.

Ha a czimet göngyöletre irni egyátalán nem lehet, ez esetben azon papirlapot, melyre a czim iratik, nemcsak széleivel, hanem egész lapjával a csomagra kell ragasztani.

Aranyt, ezüstöt, ékszert vagy pénzt és efélét tartalmazó küldeményekre, valamint azon küldeményekre is, melyek értéke 100 frtot meghalad, sem más tárgyat ragasztani nem szabad, mely a göngyölet esetleges sérülését eltakarhatná.

A gyorsan romló tárgyak göngyöletén és szállító levelén legyen kitéve a „gyorsan romló," — a törékenyekén a „törékeny" megjelölés, vagy az utóbbiakon a törékenységet jelző szokásos palaczk-alak.

A Fiume és Triesztbe, valamint a külföldre szóló küldeményekhez esetleg szükséges vámnyilatkozatok száma és kiállitása, vagy a csomagolás és pecsételés feltételei, valamint a czimirat szerkesztése iránt a felvevő postaközeg, esetleg a postahivatal főnöke ad bővebb felvilágositást.

Budapest, 1879. deczember 8.

A MAGY. KIR POSTAIGAZGATÁS.

Helyi hirek.

— *A nagy kanizsai* önkéntes tüzoltó-egylet 1880. évi január hó 31-én Nagy-Kanizsán az „Arany Szarvas"-hoz czimzett vendéglő nagytermében zártkörü táncvigalmat rendez. A meghivó másra át nem ruházható s kivánalomra felmutatandó. Jegyek előre

---

— Jól van Julis, menek, nem is gyávaság tartott vissza, hanem azon aggodalom, hogy bennetek baj érhet. De jó az Isten és hiszem, valamint itthon oly könyörületes lesz, minden veszélyt elháritani rólatok, ugy majd segélyünkre lesz nekünk ellenségünket elüzve, bántalom nélkül visszatérni hozzátok."

Ezután hazament, otthon megmondta szüleinek elhatározását, kik nem is haboztak beleegyezésüket adni.

Batyuját pedig jól megtöltötték eleséggel s nem fösvénykedtek sok jó szerencse kivánással sem. Miután otthon végzé dolgát, felcsapott ő is, busditván pajtásait tettének követésére. Ezek látva Miska elhatározását, kiszakitva magukat kedveseik karjaiból, szintén siettek a haza zászlója alá. Másnap korán reggel indultak. Levitték őket először az Alföldre, hol hiányos fegyverzetük és fegyelmetlenségük nagy hátrányára volt a seregnek. De miután később egy párszor dicsően megállották a sarat, dicsére lettek egész hadseregüknek. Szerették Miskát bajtársai, bátorsága, de különösen csendes, szelid magaviseleteért. Főkép hadnagya volt az, aki nagyon pártfogása alá vette és ennek köszönhető, hogy csakhamar őrmesterré lett.

IV.

Ha azon tudat töltené el keblünk, hogy nem kényszerüségből rakattak azon tüzek, melyek távolról felénk csillámlanak, valóban gyönyörrel töltené el keblünket, amidőn a völgyben és hegyen az ezernyi tábortüzet megpillantjuk.

De sokkal szebb jelenség a tüzeket körülvevő deli alakok, kik részint ülve, részint állva, részint pedig heverészve társalognak egymással.

A tiszamelléki táborban vagyunk, hol L. tábornok vezérlete alatt álló hősi hussár ezred tanyás egyesülten a gyalogsággal. Ép tegnap volt egy dicső ütközetük, midőn az egyesült osztrák orosz lovassággal párviadalra keltek és nagy áldozatok árán bár, de mégis tényes győzelmet arattak felettük.

Ott találjuk Miskát is, ki egyik kis társaságnak gyúpontját látszék képezni. Mintegy harmincz ötben lehettek itt e csoportban, köztük Bordi és Pista, elmaradhatlan függelék gyanánt Kató Jancsi is. Beszélgetnek. S miről is folyhatna a beszéd, ha csak tábori dolgokról nem, melyekbe nem ritkán beleszövődik az édes otthonra való visszaemlékezés. Épen Miska végzi beszédét, midőn távol minden dicsekvéstől elmondja, miként vivott meg az oroszok egyik kapitányával, kinek lovát azután, midőn már megölte őt, el is vette és a pompás állatot kedves hadnagyának ajándékozá.

Alig fejezte be, midőn jött a tizedes, ki Miska elé állván, megszólitá:

— „Őrmester uram, jelentem alássan, kéreti a hadnagy ur, jelenjék meg sátorában!"

Miska mindjárt felkelt, elment a hadnagyhoz, kit asztala mellett ülve talált. A hadnagy a katonai kötelességek ellenére leülteté őt melléje, ami csak ujabb bizonyitéka volt iránta való szeretetének.

„Miska, igy szólt a hadnagy, most értesültünk kémeink által arról, hogy az ellen mozog. Azért megparancsolta a hadnagyoknak a tanács, hogy az, kire a sors jut, egy czirkáló csapatot küldjön ki embereiből. A sors rám esett s azért mivel a dolog kissé csiklandós és sok elővigyázatot igényel, reád gondoltam, ki ről tudom, lelkiismeretesen szokott eljárni dolgaiban. Mit gondolsz, elég erősnek érzed-e magadat rá?"

„Igenis hadnagy uram, felelt Miska, — miközben felállt és le nem ült, daczára hadnagya unszolásainak, mert tudta ám, mi a katona kötelesség, — megteszem, amit parancsolni tetszett, csak egy kérésem volna, ha meghallgatná hadnagy uram."

„No és mi az?"

„Engedje meg kérem először, hogy magam választhassam ki embereimet."

„Meg van engedve, és mit másodszor?"

„Azt, könyörgöm alássan, hogy, mivel tetszett emliteni, miszerint csiklandós a dolog, bátor vagyok kérni egy szivességre, arra tudniillik, hogy ha eltalálnék veszni, legyen szives végrendeletemet hazaküldeni Julisomnak!"

„Ki az a Julis?"

„Jegyesem."

„Hm, hm, dörmögé a hadnagy, hát igy vagyunk? neked jegyesed van? No akkor nem eresztelek el semmi esetre sem."

„Nem igy értettem hadnagy uram, megtisztelem alássan. De tetszik tudni, mi sem bizonyos, hát azért kérem legyen szives megtenni. A parancsoltat pedig megteszem, akár hogyan is, ha meg nem engedi hadnagy uram, inkább a czirkáló csapattal elszököm, hogy én is ott lehessek."

— „Jól van Miska, látom derék gyerek vagy. Most vigyázz arra, mit kell tenned: el viszesz magaddal ötven embert, a csapatot felosztod több részre, hogy több oldalról kutathassátok ki az ellenség létszámát. Elindultok háromnegyed tizenegykor és miután az ellenség D. falu környékén tanyáz, mintegy fél kettőre odaértek. A lovak lábaira vigyázzatok, hogy nagy zajt ne csináljanak."

„Értem uram, hány óra van most kérem, körülbelől? —

— „Tiz óra mult. Most eredj, lássel mindent, reménylem, panasz ellenetek nem lesz és baj nélkül értek haza."

Miska letevén a végrendeletet, miután birta hadnagya igéretét, nyugodt lélekkel távozott.

Az őrtüzhöz érve, körülfogták társai, kitudandó, mi okból ment a hadnagyhoz.

„Pajtások! Ki vállalkozik velem jönni?"

„Hová? hová?"

„Az ellent kell kikémlelnünk."

„Én is! Én is! kiáltozák minden oldalról."

Miska végre kénytelen volt ugy válogatni ki őket egyenkint, mivel az egész hadsereg majdnem mind igérkezett.

A kiválasztottak között volt Pista is, valamint többen a falubeliek közől. Ezután kiadta az utasitást és parancsot, és az idő elérkeztéig mindenki az előkészületekkel volt elfoglalva.

* * *

Tizenegy órakor mind sorban voltak; Miska négy részre osztotta őket, egy-egy kapitánnyal élükön s elindultak.

Setét éj volt és hüvös, ugy, hogy kénytelenek voltak köpenyükbe beburkolódzani. Már jó ideig haladtak csendesen, miközben lovak toporzékolásait hallották. Mindjárt meggyőződtek arról, hogy az ellen táborhoz közel vannak, azért Miska társait halkan figyelmeztette a vigyázatra és meghagyta nekik, hogy lovaikról leszállva s azokat szerszámuknál fogva megkötözve, gyalog, ha kell, csuszva közeledjenek a táborhoz.

A táborban hihetőleg el voltak valamivel foglalva, mert a lovak által okozott zajon kivül, mást semitsem hallottak.

Miska legelől ment és különböző oldalokról többi társai.

Lassan, csuszva közelget s majd hogy veszély nem fenyegette. Ugyanis, amint előrecsuszott, a közelálló őr aligha észre nem vett valamit, mert „Halt wer da"-t kiáltott.

Ő azonban nem veszté el lélekjelenlétét, hanem szépen meghuzta magát, az őr pedig nem hallván több zörrenést gyanutlanul folytatta tovább fel s alá egyhangu sétáját. Miska ezután egészen közel jutott a táborhoz, hounét könnyen kiveheté a tábortüzek csillogásaiból, hogy körülbelől mennyi ember van itt elhelyezve. Miután a helyrajzot is felvette, visszatért és egy kunyhó felé tartott, hol találkozást adott társainak. Itt találta már valamennyit lovaikon ülve, s miután előadták a tapasztaltakat, visszaindultak. Amint igy haladtak, egy órányira az ellentábortól, lovak dobogását hallották. Miska nem tudta elképzelni, kik lehetnek? Mindegy, ha ellenség, ha barát, gondolá magában, körülfogom őket, ha ellenség, elfogjuk, ha barát, megkérdezzük mit akarnak, hová mennek? Csakugyan ki is adta a parancsot, hogy amennyire lehet terjeszkedjenek ki széles köralakban s ha közel értek, be kell őket egészen fogni.

A közeledők csak akkor vették őket észre, midőn már be voltak keritve és rögtön kiabálni kezdettek, hihetőleg a jelszót. De mivel ez német volt, mindjárt tudták, kikkel van dolguk, azonnal rájok rohantak. Pisztolyaikat ülésök elé tevén, a kardot pedig kezükbe fogván, egészen közel mentek hozzájok, ugyannyira, hogy egymást karddal elérhették.

Az ellen most sem tudta, kik legyenek bekeritőik és ebből magyarázható meg, hogy ily kérdést intézett hozzájuk a vezetőjük:

„Kik vagytok? Kinek az ezredéhez tartoztok? Mi I. ezred katonái vagyunk."

PÁSLEK SÁNDOR.

(Folyt. következik.)

válthatók Knortzer György egyl. titkár urnál a tüzoltó laktanya helyiségében január 29., 30. és 31-én délután 3—5 óráig és este a pénztárnál. Személyjegy 1 frt, családjegy 2 frt, karzat 1 frt. Kezdete 8½ órakor. A tiszta jövedelem a testület zászlójának beszerzésére fog fordittatni, miért is felülfizetések köszönettel fogadtatnak, s hirlapilag nyugtáztatnak.

— *A fögymnasiumi* ifjuság hangversenye január 21-én az „Arany Szarvas" dieztermében kitünőleg sikerült, a nézőtér diszes közönséggel zsufolásig megtelt. A zene- és énekkar szabatos játéka Grossmann Ignácz és Berecz Imre tanár urak fáradhatlan buzgalmának fényes eredményekép tünt fel. Valóban a két jeles tanár kiváló elismerést érdemel. Keindl Árminius és Tóth Károly zongorajátékuk kitünő, Kiss Gyula csengő szavallata hatást idézett elő, Godina Lajos és Hajós Feri fuvola kettőse zajos tapsott aratott. Általános dicséretet nyert hangversenyt fényes táncz követte, ott láttuk a kisasszonyok közt: Bausz növérek (Ih.-Berény), Bezerédy Ilonka (Hencse), Botfy Mariska, Czukker Vilma, Csizmadia Irma, Darás Joseta, Darás Rózsa, Ditrichstein Ilka, Dobrin Lotti, Eperjesy Gizella, Fülöp növérek (Sárszeg), Francsik Anna (Tapsony), Gózony Marcsa, Heckenast Mari (Gelse), Horváth Matild, Imrey Katicza, Kaán növérek, Kováts Irén, Kovácsics Irma, Keindl Mari, Lackenbacher növérek, Morgenbesser Malvin, Portier Julcsa, Riedl növérek, Rieder Amalia, Sebestyén Ida (Darócz), Séllyey Tercsike (Gelse), Svastics növérek, Sólyomy növérek (B.-Ederics), Stingly Mariska (Gelse), Szablics Izabella, Szalmay Irén, Schreyer Berta, Szobovics Eugenia, Scherz Helén, Tárnok Aranka, Tánczos Mariska (Rád), Tuboly Aranka, Varga Magda, Vinczy Etelka, (Harsány), Zók Lenke sat. Az urhölgyek közül megemlitjük: Albanich Kálmánné, Blau Eugenia, Bakó Samuné (Rajk), Bartos Jánosné, Bartos Béláné, Barcs Györgyné, Bachrach Gyuláné, Berecz Imréné, Becseyné, Clement Lipótné, Darás Farkasné, Eperjesy Sándorné, Eisinger Henrikné, Gutmann Vilmósné, Horváth Antalné, Horváth Istvánné, Horváth Józsefné, Knortzer Györgyné, Laky Kristófné, Löwinger Lajosné, Manhardt Mihályné, Morgenbesser Jánosné, Nyuly Györgyné, Oszeszly Antalné, Pálfy Józsefné, Plihál Ferenczné, Piszkor Jánosné, Rogyák Istvánné, Skublics Lászlóné, Séllyey Lászlóné, Svastics Károlyné, Szmettana Ferenczné, Schneider bankigazgatóné, Scherz Albertné, Schreyer Lajosné, Szukits Nándorné, Stemmer Kálmánné, Tuboly Victorné, Varga Imréné, Vasdényey Lajosné, Veszprémy Perczel Katalin, Weiser Józsefné, Weiller Mórné sat. A rendezőség figyelme, pontossága dicséretes, kellő rend uralgott, Horváth Laczi s Grünbaum jeles zenekara vigan huzta, Knortzer Frigyes vendéglős ur őrszemmel kisérte az étel és italok lehető gyors kiszolgálását, melyek ugyan egy kicsit „borsosak" voltak. A jövödelem 600 frt körül van. —

Meghivás. „Nagy-kanizsai iparos segédek önképző- és betegsegélyző egylete" vasárnap 1880. év február hó 1 én az „Arany szarvas" szalloda nagytermében saját pénztára s betegsegélyző egylete alaptőkéje javára táncz vigalmat rendez, tánczot megelőzőleg a fent emlitett önképző egylet kebelében rövid idő előtt alakult dalárda, néhány dalt fog előadni mutatvány képen. Horváth Laczi és Grünbaum jó hirnevü zenekara fog közreműködni. Kezdete 8 órakor Belépti dij: előre váltott jegy 50 kr., este a pénztárnál 60 kr., karzat 30 kr. Jegyek előre válthatók Belus József gyógyszertárában, Knortzer Károly vendéglős s Friedmann Henrik kávés uraknál. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. A rendező bizottság. Melegen ajánljuk a t. közönség pártfogásába.

— *Hymen.* A bájos Rosenberg Zsófia urhölgygyel e napokban jegyet váltott a köztiszteletü becsi orvostudor Blau Zsigmond ur, ki több éven át Bécsben mint gyakorló orvos a hirneves Löw-féle gyógyintézetben müködött, ezentul lakását Nagy-Kanizsára helyezi át.

— *Nyilatkozat.* „A t. cz. közönségnek becses tudomására hozom, hogy a „Független Zala" czimü heti lap az előfizetők csekély száma miatt nem fog megjelenni. Egyuttal felemlitem, hogy a befolyt előfizetési pénzeket postautalványok utján jan. 22-én mind visszaküldöttem. Nagy-Kanizsán, 1880. jan. 23-án. Remete Géza.

— *Galambokról* veszszük a következő levelet: Vidékünk népnevelési mozzanatáról kivánván e becses lap t. olvasóit tudósitani, nem mulasztjuk el, hogy folyó hó 17-én a már több év óta halogatott tulnépes iskola épitése tárgyában, — járásunk érdemdus szolgabirája tek. Svastics Károly ur oly erélyt fejtett ki, mely eljárása a legszilárdabb tisztviselőt és tántorithatlan hazafit tüntette fel. A nevezett napon ugyanis egybehivatta az iskolaszéket, s tudtul adta, hogy szerencséje volt iskolánk tulnépességéről meggyőződni, miután 9 órakor reggel megjelent az iskolában, — látta mint voltak a tanonczok az egy tanteremmel biró iskolában összezsufolva, kik közül némelyek, akik már sem a rendes, sem a gyalog padon helyet nem találván, a dobogó környékét voltak kénytelenek elfoglalni. Hogy ez azonban a közegészségre igy tovább ne maradjon, addig is, még a szükségessé vált kéttantermü iskola elkészül, az iskolaszékkel ugy intézkedni méltóztatott, hogy délelőtt a három felsőbb és délután a három alsóbb osztály vegyen részt a tanitásban. A főntebbiekből, az iskolának erélyes intézkedése s annak kétosztályuvá alakitása, hogy járásunk érdemdus szolgabirája tek. Svastics Károly ur által keresztül fog menni, az semmi kétséget sem hagy maga után. Adja is az Isten, hogy elmondhassuk, sok ily erélyes járás szolgabirót adjon az Isten a népnevelés előmozditására. Szabó Lajos kántor és főtanitó.

— *Megerősittés.* A vallás- és közoktatásügyi m. kir. ministerium Csathó Alajos, keszthelyi felső népiskolai rendes tanitót ezen állomásában végleg megerősitette. Ad multos annos!

— *Keszthelyről* veszszük a következő nyilt számadást: Tekintetes szerkesztő ur. Legyen szives a 17-ki bálunkról még a következőket közölni becses lapjában. Összes bevétel 543 frt 83 kr. és 10 darab arany. Kiadás 330 frt 98 kr., marad tehát a segély-egyletnek mint tiszta jövedelem 212 frt 90 kr. és 10 drb. arany. Felülfizetők: Nagyméltóságu gróf Fesztetics Tasziló 25 frt, Nagyméltóságu gróf Fesztetics Györgyné 25 frt, Nagyságos Sólyomy Lipótné 10 darab arany, T. Reischl Vincze városbiró ur 5 frt, Semetke József 10 frt. Szentlmrey Imre 5 frt, N. özv. Bóröczfy Antalné 5 frt, Garay Ignácz 5 frt. Galba Károly 5 frt, Alhegyi Ferencz 5 frt, Beck Vilmos 3 frt, Svastits Béla 2 frt. Csemiczky N. 2 frt, Udvardy Francziska 2 frt, Braun Izidor 2 frt, Hoffmann Arnold 2 frt, Nagy Pálné 1 frt, Dr. Lipp Vilmos 1 frt, N. N. 1 frt. Ráth Károly 50 kr. Ezenkivül t. Schillinczky vendéglős ur a teremért járó 30 frtból 20 frtot Horváth László és Csintalan Dezső III. éves hallgatóknak volt szives mint gyors segélyt adományozni, mit ők a legnagyobb köszönettel már föl is vettek. Ez alkalommal fogadják a nagyérdemü felülfizetők a legtorobb köszönetemet s egyszersmind kérem egyletünk ügyét becses pártfogásukban továbbra is megtartani. Keszthely jan. hó 24 én 1880. Semetke József, bálbizottsági és segély-egyleti elnök.

— *Rövid hirek.* Bahánét Aradon fényesen fogadták. — Rákosi Jenő magyar operetten dolgozik. — Várady Gábor elfoglalta helyét az országházban. — A franczia kormány Sand Georgenak szobrot emeltet. — A győri vizvezetéket Junker Károly készíti, Zágrabban is 5 vitte keresztül. — Majthényi Izidor és Üchtricz Zsigmond bárók Berlinben mulatnak, hol Renz cirkusa van. — A földközi tengeren egy osztr. magyar hajó elsülyedt, 13 matróz meghalt. — Gr. Keglevich István 20 ezer régi oklevelet ad át az országos levéltárnak. — A czillii pályaudvar leégett. — Edison beszüntette a villanyos lámpák készitését. — A budai várszinházat Gerőfi Andor bérbe veszi. — A szegedi népiskolák költségeihez a kormány 5000 frtot adott. — A Szent Benedekrend apr. 6 án üli alapitásának 1400 éves jubilaeumát.

Ki nyert?

Brünn, jan. 21 én: 21 87. 5. 86. 34.

Irodalom

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— *Valóban* nagy hasznot nyujtó kiadványra hivjuk fel a női közönséget, sziveskedjenek a körlevelet elolvasni, mely igy hangzik, ajánlván méltó figyelembe vételét: Tisztelt szerkesztő ur! Jó szolgálatot vélek a magyar nővilágnak az által tenni, hogy figyelmét oly müre kivánom felhivni, melynek egy okszerüen takarékos nő munkaasztaláról sem szabad hiányozni, s ez a 4 év alatt 4 nagy kiadást ért s Maier Paulinának, a hirneves reutlingeni (Würtenberg) női munka-iskola tanitónőjének, a szerző beleegyezésével általam magyarra forditott müve: „A női- és gyermekruhák szabászati és készitési tankönyve." Sokan tárgyalták már 2—3 lapon a ruhaszabászatot s bár az után az illető öltönydarabot igen jól ki is szabhatták, de elkészülve nagyon is meglátszott rajta, hogy nem mesterkézből került ki, mert a készitésnek is számtalan fortélya van. E tekintetben tehát nemcsak páratlan, de még eddig egyetlen mü a fennevezett a magyar irodalomban, mert nem csak a szabászatot tanitja bármely divatra alkalmazhatóan, tehát a legkörülményesebben, hanem az összeállitás legcsekélyebb esbetőségére, azaz hibáira s a készités minden fortélyára a legpontosabban figyelmeztet; sőt végül a diszitéseknek egy egész függeléket szán. Midőn e münek — melynek avonnal megjelenésekor 600 példánya kelt — egy példányát van szerencsém megküldeni, azon szándék vezetett, hogy szives figyelmét annál inkább most irányozzam reá, midőn a t. nőközönség a farsang vigalmainak örülve annak mérhetlen sok hasznát veszi, mert segélyével legpompásabb báli s estélyi öltözékeiket maga készitheti, s ez által a drága készitési dijat megszadálkodhatja, vagy egy helyett két ily ruhát szerezhet magának, nem is számitva azon nagy hasznot, melyet e mü jó tanácsaival télen nyáron, tavaszkor és összel uj öltözékek készitésénél hajt. Aranybánya ez, mely állandóan adja kamatait. Tekintetes szerkesztő ur sokat tehet arra nézve, hogy a magyar nők, ha e dologban akarnak, tudjanak is gazdálkodni. Azért kérem, sziveskedjék Maier P. magyarra forditott „Női- és gyermekruhák szabászati és készitési tankönyv"-ét most, mint a legalkalmasabb időben, becses lapjában hirdetni, ajánlani és ez által terjeszteni. Ára füzve 3 frt 60 kr., kemény kötésben 4 frt, mely árnak előre beküldése után az illetők a müvet keresztkötés alatt bérmentve kapják; ellenkező esetben utánvétel mellett. Megrendeléseknek posta fordultával azonnal eleget teszek. Megrendelhető e mü a forditónál Kolozsvárt. Kozma Józsefné.

— *Somogyi Edes* szerkesztése- és Rautmann Frigyes kiadásában megindult „Ország-Világ" kétheti folyóirat III-ik füzete gyönyörü képmelléktettel és gazdag tartalommal megjelent. Ára csak 40 kr.

Vegyes hirek.

— *Hirdetmény.* Grácz városában f. évi szeptember havára országos kiállitás rendeztetik, mely öt főcsoportot fog magában foglalni, u. m.: 1) a gazdászatot és erdészetet, 2) a bányászatot és hutászatot, 3) a gyári és kézi ipart, 4) a müvészetet és mü ipart, 5) a tudományt és oktatás ügyet. A kiállitásra mintaszerü tárgyak a bel- és külföldről elfogadtatnak. A bejelentések e czélra rendelt külön iveken, melyek a grázci kiállitási bizottságnál, ugy az alulirt kereskedelmi és iparkamaránál kaphatók, legkésőbb 1880. évi april 30 ig eszközlendők. A részletes tervezet, mely az egyes csoportok kiállitási tárgyaira vonatkozó közelebbi határozmányokat tartalmazza, a grázci országos vezér bizottsággal megszerezhető, a hová egyszersmind minden közlemény, vagy kérdés is bérmentesen intézendő. Erről a ki állitani szándékozók értesittetnek. Sopron, 1880. január 19 én. A kereskedelmi és iparkamara.

— *Orosz* hadkészületek ellenünk. Utóbbi napokban egymást érték a hirek az orosz csapat összpontositásokról az osztrák-magyar és porosz határok mentében. Ma már e csapatmozgalmak s egyáltalán Oroszország félreismerhetlen hadkészületei oly mérveket öltenek, melyek immár egész Europa figyelmét kezdik magukra vonni. Londonból érkezett legujabb sürgönyök szerint, angol lapok részletes adatokat közölvén a Kiew táján s Oroszország nyugati tartományaiban legkiterjedtebb katonai mozgalmakról, a készülődést egyenest Ausztria-Magyarország ellen irányuló fenyegetésnek tekintik. Ezen hadsereg áll a gárdahadosztályból, 17 hadosztály sorgyalogságból, 4 dandár tüzérségből, 5 tartalék zászlóaljból, vagyis összesen 339 zászlóalj gyalogságból, 176 század lovasságból és 534 ágyuból s igy az orosz hadsereg fele a nyugati határon áll.

— *A bolondok* mulatsága. A csehországi őrültek házában nehány nap előtt az őrültek azzal mulatták magukat, hogy egy terembe összegyültek, ravatalt rögtönöztek, maguk közül egyet a ravatalra fektettek, egy másik vizet hintett reá, a harmadik gyászbeszédet tartott felette, s a negyedik lefedte a koporsót egy sulyos deszkával. A ravatalon fekvő bolond megelégelvén a mulatságot, hirtelen feldobta a deszkát a felül. A deszka oly szerencsétlenül esett az egyik gyásztisztességtevőnek a fejére, hogy koponyáját teljesen összezuzta. A mulatságból rémület lett. Az őrök berohantak s igyekeztek a kétségbe esett őrülteket lecsillapitani, de sikertelenül, kénytelenek voltak a szerencsétleneket külön czelláikba zárni. A sebesült reménytelen állapotban van.

Papirszeletek.

Egy palócz egykor azt hallá, hogy a legerősebb várat is belehet éhség által venni. Nem sokára Budára jövén, ezibe jutott a rendkivüli tudomány, hires ember akart lenni hasájában, és még a török járom alatt nyögő ős Buda várát beakarta éhséggel venni. A Gellért hegy oldalán letelepedvén elkezd koplalni. Ehesik két nap, a vár csak nem akarja magát megadni. A harmadik napon reá akadnak pajtásai, kik őt az éhség miatt igen elgyengült állapotban találván, elkezdték etetni, ugy, hogy kettő tartotta, egy pedig etette. Nyolt is a szegény vitéz annyira, hogy társa alig birta etetni. Jobban mint nem magához térve ezek voltak első szavai: „egy tartaéék, kettő adjéék."

Mi lenne belőled, szóla egy hencsegő uraca egy szegény csizmadiához, ha mind azon czimzéket, a melyeket eddig vartál, magadnak kellene elviselned? —

Hát az urból mi lenne, felel jókedvüen a megsőlitott, ha minden véleményét követnie kellene?

Egy vidám kedélyü uri ember egyik jó barátjának egy „rossz asszony" czimü költeményt olvasott fel. Nagyon megtetszett es a czimborának és kérte barátját, hogy engedje át neki a költeményt. Feleslegesen es pajtás, kiss otthon ugyis „eredetiben" birod már.

Hivatalos piaczi árak.

Nagy-Kanizsán, 1880. jan. 21.

100 kilogrammjával számitva.

Buza 12 40.—13·—. Rozs 9·——9 50. Árpa 8·—.—8 50. Zab 6·50.—7·20. Kukoricza 8·—.—.—. Burgonya ·—.—. Borsó ·—.—30·—. Lencse ·—·—28·—. Bab ·—.—14.—. Széna ·—.—1·80. Szalma ·—.—1·20.

1 kilogrammjával számitva.

Marhahus ·—.—52. Sertéshus ·—.—60. Szalonna ·—.—80. Disznózsir ·—.—80. Vörös hagyma ·—.—30. Foghagyma ·—.—16. Czukor ·—|—52. Bors ·—1·20. Paprika ·—.—80. Szappan ·—.—44.

1 literjével számitva

Ó bor 48 kr. Uj bor 20 kr. Pálinka 46 kr. Eczet 6 kr.

Kiadta:

FARKAS,
v. piacz könyvvezető.

Szerkesztől üzenet.

3890. L. Csabrendek. Megkaptuk, jövő számunk hozza. Üdvözlet!

3891. G. S Keszthely. Nem lehetett bezoritani. Most is csak igy.

3892. B. E. Z.-Szt.-Gróth. Köszöljük.

3893. Kondori költeményei gyengék a közlésre.

3894. Egy szalamegyei. Bécs. Sajnáljuk, de névtelen közleményt nem vehetünk fel.

3895. Kottori. Leveled előbb a fővárost is megjárta. Válaszoltam.

3896. „Egy püre verst szellem". Mielőbb elolvassuk.

3897. „Paprikás versek". Nem használhatók.

3898 Lendva. Készséggel.

3899. X. y. z. Köszönet.

3900. „Még mindig csikorog a hó". Nem nekünk való.

3901. „Szegény vagyok". Meglátszik a gyarló munkálaton.

Vasuti menetrend.

A buda-pesti időmutató óra szerint,

Indul Kanizsáról

Vonat szám	hova:	Ora	Perc.	Idő
205	Eszék, Mohács, Dombovár s Fiuméba	4	48	reggel
215	„ „ „ „	2	30	délut
212	Buda-Pestre	4	58	reggel
202	„ „ „ „	2	6	délut.
204	„ „ „ „	11	30	estve
213	Bécsbe (Szombathely, Bécs Ujhely felé)	5	8	reggel
301	„ „ „ „	11	48	estve
315	Sopronba	3	38	délut
303	Triesztbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	4	58	reggel
201	Triesztbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	2	47	délut.

Érkezik Kanizsára

honnét:

216	Eszék, Mohács, Dombovár s Fiumából	1	41	délut
206	„ „ „ „	11	11	estve
203	Buda-Pestről	4	20	reggel
201	„ „ „ „	2	5	délut
211	„ „ „ „	9	44	estve
314	Bécsből (Szombath. Bécs Ujhely)(-ről	10	27	estve
302	„ „ „ „	4	5	reggel
163	Sopronyból	11	53	délel.
214	Bécsből Grácz, Marburg, Pragerhof felől	4	12	reggel
202	Triesztből Bécsből Marburg, Pragerhof felől	1	21	délut.
204	Triesztből Villachból Prágerhof felől	11	—	estve
	Marburgba csatlakozás Villach és Francesfestből			
	„ „ „ „			Francesfestből

Felelős szerkesztő: **Batorfi Lajos.**

!! Vivmány !!

Wajdits József könyvkereskedésében
Nagy-Kanizsán megjelent:

FARSANGI FÁNK,

bábakenyér

(Kugelhupf)

és kétszer-sült

készitési titka.

Irta:

FOUQUET JAQUES,

III-ik Napoleon udvari főszakácsa.

Remények toldalék- és szalonnás pogácsa, jó Erlácsa és szénarétes készitési módjával

bővitette: **egy magyar nő.**

E diszes kiállitásu müvecskének **ára 60 kr.** Postai rendelések 70 kr. beküldésével **ajánlva bérmentesen küldetnek.**

Ezen több magyar nőtől megpróbált és tökéletesen sikerült sütési módot **ajánljuk** hölgyeink figyelmébe.

HIRDETÉSEK.

MOLL SEIDLITZ-PORA.

Csak akkor valódi, ha minden doboz czimlapján a sas és az én sokszorositott czégem van lenyomva.

30 év óta a legjobb sikerek mellett fennáll mindennemü **gyomor betegsége**k **és emésztési akadályok,** (mint étvágyhiány, hasszorulás), **vértolulás** és **aranyér** ellen. Különösen oly egyéneknek ajánlva, kik ülő életr módot folytatnak.

Hamisitások törvényileg büntettetnek.

Egy lepecsételt eredeti doboz ára. I frt. o. é.

FRANCZIA BORSZESZ SÓVAL.

A legmegbizhatóbb önsegélyző szere a szenvedő emberiségnek minden belső és külső gyulladásnál, a legtöbb betegség ellen, min. dennemü sebesülések, fej-. fül- és fogfájás. régi sérvek és nyilt sebekrákrekélyek. üszök, szemgyulladás, mindennemü bénulás és sérülés stb, tb. ellen.

Üvegekben használati utasitással együtt 80 kr. o. é.

Hal-májolaj.

Krohn M. és társától Bergenben (Norvégiában).

Esen halmáj zsirolaj valamennyi, a kereskedelemben előforduló faj között az egyedüli, mely orvosi czélokra használható.

Ára egy üvegnek használati utasitással I frt o. é,

Fő szállitás

Moll A. gyógyszerész, cs. kir. udvari szállitónál, **Bécs** Tuchlauben.

Raktár az állam minden hirneves gyógyszertárában vagy füszerkereskedésében. Raktár nélküli helységekben magánegyének nagyobb megrendeléseknél megfelelő árleengedésben részesülnek.

A t. cz. közönség kéretik határozottan Moll-féle készitményt rendelni és csak olyanokat elfogádni, melyek saját övjegyem és aláirásommal vannak ellátva.

Raktárak: **Nagy-Kanizsa** Práger Béla gyógysz. Belus J. gyógy. Rosenberg Ferencz Fesselhofer József Rosenfeld Adolf. — **Zala-Egerszeg** „Gyógyszertár a szent lélekhez". — **Barcs** Dorner S. **Csákternya** Gönez L. v. gyógyszerész **Kaposvár** Kohn J. Babóchay Kálm. gyógy. Th. Kecskéssy gyógy. **Kapronca** Werli M. gyógy. **Kőszeg** Csacsinovics Ist. gyógy. Küttel Ist. gyogy. **Keszthely** Schleifer A. Wünsch F. **Körmend** Rátz Ján. **Zágráb** Perklet Ferencz gyógy. Mittlbach S. Irgalmashoz gyógy. **Sopron** Mezey And. gyógy. (980 3—52)

7 éremmel és 6 tisztelet okmánynyal jutalmazott

KÉK

TRÁGYA-GYPS,

olcsón és bérmentesen szállit minden vasuti állomáshoz,

a kezelési vezénylet a „Vorderbrühler gyps-bányamivelés."

(979 3—15) *Posta: Mödling, Bécs mellett.*

Majdnem ingyen

Számolás következtében a nem rég bukott nagy britanniaezüst gyárban a következő 42 darab rendkivül tiszta brittanniaezüst tárgyak csak 6 frt 75 krba kerülnek, csak nem negyed része az előállitási árnak, tehát csaknem ingyen eladva, és pedig:

6 drb. kitünő jó **asztali-kés** Británia ezüstnyél és valódi angol ezüstacczél pengével.
6 „ **legfinomabb villák** Británia ezüstből egy darabban
6 „ nehéz Británia ezüst **evőkanál**.
6 „ britania ezüst kávéskanál legjobb minőség.
1 „ erős Británia ezüst **tejmerő**
1 „ nehéz Británia ezüst **levesmerő**
6 „ Británia ezüst **késtartó**.
6 „ angol Viktoria **csésze** finom vészetel.
2 „ hatásos Británia ezüst **gyertya tartó**.
1 „ Britania ezüst éttermi asztali csengetyü ezüst hanggal.
1 „ brittania ezüst theaszürő füllel vagy fogóval.

42 drb.

Mind az itt megnevezett 42 drb. valódi brit. ezüst tárgyak melyeknek előbbi ára 25 frt. volt, most összesen mind a 42 drb. csak 6 frt.

(955 11—12)

Mind ezen 42 drb. a legfinomabb Británia ezüstből vannak készitve mely egyedüli a világon létezendő érc, mely örökké fehér marad és a valódi ezüstől 30 évi használat után külömbözhető meg, miért **jótálva lesz.**

Czim és egyedüli rendelési hely a cs. kir. osztrák magyar városoknak.

Generál-Depot der I. engl. Britania-Silber Fabriken Blau & Kann, Wien, I. Elisabethstrasse Nr. 6.

Szétküldés gyorsan utánvétellel. — Postadij mind a 42 darabért Austria-Magyarországban összesen 36 kr.

99/1880. szám. (985 3—3)

Hirdetmény.

Nagy-Kanizsa város tanácsa részéről ezennel közhirré tétetik, hogy a város területén levő kongóutak öntözése, homokozása és tisztántartása folyó évi febr. 1 től kezdve zárt ajánlatok mellett vállalkozás utján kiadatik.

A feltételek a városi mérnöki hivatalban betekinthetők, a zárt ajánlatok pedig legkésőbb folyó hó 31-ig a városi tanácshoz benyujtandók.

Nagy-Kanizsán, 1880. évi jan. 16.

A városi tanács.

Keskeny ütlü-mellczukorkák,

a tüdő és mellbajok, köhögés, fojtóköhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerei.

A természet által a szervezö emberiség javára teremtett megbecsülhetlen keserü uridi azon még eddig fel nem deritett titkot foglalja magában, mely által egészen hegyesi rendszer gyöngéit, gyakorlatilag és tökéletesen kiküszöbölhetjük, és anyákat, gyakorlásával az illető lelkiismeretes gyógyszerészek minden tekintetben lehetünk, elmondhatjuk.

Ezen természet adta készitmény-nyal a czukor keserü dúfából tiszta vegyületét kereskedőink, különös figyelmébe ajánljuk hatóságilag bejegyzett védjegyünket és dobozon levő aláirásunkat, mert csak ezek igazolják annak valódiságát.

Schmidt Victor & fiai,

cs. k. szabadal gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 43.

Kaphatók: Práger Béla gyógyszt. N.-Kanizsán, Kálivoda J. Letenyén, Kis A. gyógyszt. A.-Lendván, Dorner Kaj. vas- és füszerkereskedésében Simonyben, Werli M. gyógyszt. Kapronczán és idüb. Mozelt F. Vasváron, Hollósy József E. gyógyszt. Zala-Egerszegen, Berger Mór (Sárország) Szobb. (915 5—*)

Berlini fogfájás elleni kivonat.

Fogfájás minden nemü, akár üres vagy tele, tartósan és igen gyorsan gyógyitható a hirneves ***indiai kivonattal.*** Ezen gyógyszer hatása folytán egy házban sem hiányozhatna. Valódian üvegben 35 és 70 kr.

Nagy-Kanizsán egyedül csak **Strem** és **Klein** uraknál kapható. (986 1—10)

Árlejtési hirdetés.

Somogy Csurgó m. város — változott pénzviszonya folytán — állami tanitó képezde, kertész lak és kut épitésre — készpénz mellett — árlejtést hirdet.

1. Árlejtési idő 1880-ik év febr. hó 4. délelőtti 10 óra.

2. Bánatpénzzel ellátott zárt irásbeli ajanlatok elfogadtatnak.

3. Kikiáltási ár 17.000 forint o. é. melynek 10%-ja bánatpénzül leteendő.

4. Az épitéshez a város részéről adatik elegendő tégla és cserépzsindely, ugy 200 metermázsa mesz.

5. Feltételek a csurgói jegyzői irodában megtekinthetők.

Csurgó, 1880. jan. 20-án.

(987 1—1)

SZUKITS FERENCZ, biró.

KÉPES FŐ-JEGYZÉKÜNK

magvak-, növények-, rózsák- fák-, bokrokról stb. épen most jelent meg 1880. évre és kivánatra **ingyen** és **bérmentesen** megküldetik.

ABEL RUDOLF

cs. kir. udvari kereskedő kertész, magkereskedő és faiskola tulajdonos

Hietzing Bécsnél, Auhofstrasse 40.

(988 1—2)

A legolcsóbb és legkellemesebb időtöltésül ajánlja

WAJDITS JÓZSEF Nagy-Kanizsán

ujonnan és temérdek uj művekkel tetemesen bővitett, több mind

3000 kötetből álló

KÖLCSÖNKÖNYVTÁRÁT.

Az olvasási dij havonkint csak 50 kr. negyedévre csak 1 frt. 30 kr.

Előfizetés a kölcsönkönyvtárra e hó bármely napján történhetik. Tisztelettel

Wajdits József.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.

NAGY-KANIZSA, 1880. január 29-én. 9-dik szám. Tizenkilenczedik évfolyam.

Előfizetési ár:
egész évre . . 8 frt.
fél évre . . 4 „
negyed évre . . 2 „
Egy szám 10 kr.

Hirdetések
6 hasábos petitsorban 7, másodszor 6 s minden további sorért 5 kr.
NYILTTÉRBEN
soronként 10 krért vétetnek fel.
Kincstári illeték minden egyes hirdetésért külön 30 kr fizetendő.

ZALAI KÖZLÖNY

előbb: „ZALA-SOMOGYI KÖZLÖNY.“

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz.
anyagi részét illető közlemények pedig a kiadóhoz bérmentve intésendők:
NAGY-KANIZSA
Wlassicsház.
Bérmentetlen levelek, csak ismert munkatársaktól fogadtatnak el.
Kéziratok vissza nem küldetnek.

N.-Kanizsaváros helyhatóságának, „n.-kanizsai önk. tűzoltó-egylet“, a „n.-kanizsai kereskedelmi s iparbank“, „n.-kanizsai takarékpénztár“, a „zalamegyei általános tanitótestület“, a „n.-kanizsai kisded-neveló egyesület“, a „nagy-kanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet“, a „soproni kereskedelmi s iparkamara n.-kanizsai külválasztmánya“ s több megyei és városi egyesület hivatalos értesitője.

Hetenkint kétszer, vasárnap- s csütörtökön megjelenő vegyes tartalmu lap.

Deák Ferencz.

— Január 28-ára. —

Tévedésből áll az élet! Téved az egyén, tévednek egész nemzetek, s téved gyakorta az egész emberiség is.

Hisz oly emberi dolog a tévedés, s mégis, mi sajnos következményei lehetnek az egykori tévedésnek is? Aláássa az egyén boldogságát, tönkre teszi jövőjét, alásülyeszti éltének hajóját, s boldog még az, ki tévedéseért éltével bünhődik, hogy másokra nem hagyja a Kain bélyegét.

S ha nemzetek tévednek, ha ezek térnek le az elejök szabott utról; a tévedésnek következményei még nagyobbak, messzebbre hatóak, gyakorta szabadságának vesztével bünhődik, gyakorta évekig tartó tespedés, szellemi s anyagi fejlödést akadályozó rabbilincs, melyek nem egyszer az egész nemzet végenyészetét vonják magok után.

S ha az egész emberiség téved, ha egy szent eszme mellett vélnek harczolni, ha az emberi jog, az emberi méltóság zászlói alá tömörülve, e szent igét ajkon hordva, de fel nem fogva félrevezettettek; mondjuk félrevezettettek, mert az egész emberiség, mindaddig, mig a szenvedély el nem ragadja, nem téved; a tévedés következményei még szomoruabbak, itt az elenyészésről szó sem lehet, itt csak küzdés, hosszantartó fájdalom, gyakori testvér- s polgárháboru a következmény, mig az emberiség büneért, tévedéseért nem bünhödött; a történelem legjobban mutatja, mily igaz a szent irás szava: „Én megbüntetem az atyák büneiért a harmadik s negyedik nemzedéket is.“

Ha hazánknak dustartalmu történelmét olvassuk, lehetetlen, hogy sóhaj ne keljen a honfiui kebelben, mert oh hányszor villogott a magyar kardja öntestvére ellen, hányszor volt aljas czélok eszköze e nemzet, hányszor feledte el önérdekének megóvását, nemes szív-vére hányszor vérzett idegenek érdekeiért, más nemzetekért, kik midőn a haza, a nemzet viszontszolgálatra számitott, rut hálátlansággal fordultak el tőle, utasiták vissza a segélykérőt. S mégis; „ennyi balszerencse közt, ily sok viszály után, él nemzet e hazán.“

S hogy nemzetünk daczára a sok küzdelmeknek, melyeket bel- s kül-ellenségek ellen vivnia kellett, mégis fennáll, ezt a bölcs mindenhatóságuak köszönheti, mely a vészterhes időkben mindig adott nemzetünknek férfiakat, kik lankadás nélkül a tömeget vezérelték s biztos parthoz vezették.

S ha hazánk ujabbkori történetébe pillantunk, mit látunk? küzdelmet, harczot, vérrel áztatott tereket, lángoló falvakat s városokat, s közepette magyarokat, kik a kardot élesitik, fegyvereket kovácsolnak, a véres következésteljes harczra készülnek, láthatjuk, miként hagyja el az apa gyámoltalan családját, hogy a csatamezőre mehessen, látjuk miként hagyja ott a fiu agg szüleit, kik ő belé helyezék reményüket, s nézhetjük, miként bontakozik ki a völegény arájának ölelő karjaiból, ki rimánkodva néz kedvese után, intve neki megtört szivvel bár a végbucsut, s sietnek mindannyian a véres csatamezőre, hogy feláldozhatják magukat a hazáért, a hirdetett magasztos nemes eszmékért.

A zavart kép közepett két férfiu magaslik ki, az egyik véres kardot tart kezében, ki buzdit a harczra, lelkesit a véres munkára, a vértengeren keresztül gázol, magas fenkölt szelleme e vérkeresztelést tartja ő szükségesnek arra, hogy a nemzet nagy s boldog lehessen.

A második férfi könytelt szemmel nézi a történőket, kezét szivére téve, sóhajtva néz maga körül, ő a béke angyala, a béke hirdetője. De mikor az egész nemzet lelkesült, midőn minden kebel hevülve volt, ki hallgatott volna azon férfiura, ki békét kivánt, ki csendet óhajtott? s midőn látá, hogy szavai a pusztába elhangzanak, visszavonult csendes magányába, s vérző szivvel nézé a dolog fejlödését.

Ki e két férfiu? Fölösleges azt mondanunk!

A véres dráma lejátszá magát, oly sok vér, annyi áldozat hiába volt, a nemzet bilincsre veretett, a nép nyögött az önkény bilincsei alatt.

Mig az egyik vezérférfiu hontalan lett, mint számüzött bujdosott, hogy magának otthont keressen, elölépett a második férfiu, hogy kedves nemzetének hazát szerezzen, alapitson, e férfiu a mi Deákunk vala.

S hogy sikerült-e néki a honalapitás nagy müve, vissza tudta-e ő a magyart a magyarnak adni, erre történelmünk, visszaszerzett alkotmányunk adja a feleletet, a történelem, mely arany betükkel jegyzi fel Deákunk tetteit, mely őt a kitünők legkitünőbbjei közé tette, de feleletet ad reá minden honfiu szive, ki Deákunk halála évfordulóján könnyeket hullat.

Siratja a nemzet Deákot, mert meg halt benne a haza disze, a nemzet atyja; siratja őt különösen megyénk, kinek tündöklő nappala tünt le egéről; s habár megyénk halhatlan fiának emlék szobrot állitott a megye székhelyén, nem tett ezzel még kötelmeinek eleget mert: „Példájának követése, leszen legszebb siremléke“.

Deákunk példát adott arra, miként kell a hazát, önzetlenül szeretni, miként kell érette élet boldogságát is, ha kell, feláldozni. Példát adott arra. A történelem dicsőit egy Brutust, ki jogszeretetétől vezérelve önfiait itéli el, kik a hazát elárulni akarák; mit kell a mi Deákunkról mondani, ki önmagát itélte az egyedül létre el, csak hogy hazájának, nemzetének jobban szolgálhasson.

S mi elvesztettük Deákunkat, a nemzet elvesztette atyját.

Az idő csendesbitette a fájdalmat, de ez elenyészni soha sem fog, mert a boldogult s az élök közt örökké tartó kötelék áll fenn a háladatosság köteléke. —

Halálának évfordulóján szenteljünk egy könnyet a haza bölcsének, járuljunk, legalább szellemben, sirjához, a szentelt hantokhoz, meritsünk ott erőt az élet küzdelmeire, erőt, hogy tetteink által méltóvá legyünk arra: hogy Deák Ferencz értünk küzdött s munkálkodott.

LŐB IGNÁCZ.

TÁRCZA.

Az élet árny-képe.

A tenger zúg, forrong — árad,
Hab, habot üldözve fárad,
S hullámival égig verve
Felleplezi mi elrejtve . . . .
S elál a szív, megfagy az ész,
Ha e szörnyü örvénybe néz . . .

* * *

I.

Itt az ártatlanság, arcza
Gyász-fátyollal eltakarva
Szelid szeme, hogy ne lássa
Mint szédül le édes társa,
A szendeség bájos szüze
Csábitójának ölébe.
S vissza tértén ne láthassa,
Mily szenvedő, tört alakja
A kacérság rongyaiba . . . . .
Könnyein még ott ragyognak
Emlék sugári a multnak.
De ugy éget mintha volna
Láng pokol-tüzéből folyva. —
Arczin lázas éjek árnya
És sok kinok karczolványa,
Miről ez szól megdermeszthet
Iszonyubb mit rejt, de sejtet . .
A gyönyörtől elperzselt ajk
Már csak nyugalomért sóhajt,
S nem lel, ah! mert keble fényét
Oltárképét, szent erényét
Ezer darabra zuzta szét,
S ki felépitse a romot
Oly müvészt ég nem alkotott . .

— — — — — — — —

És örjöngve tüskén-bokron
At bolyg járatlan tájakon.
Ön-vád mérge s a gúny árja
Benn emésztve, nyomán járva
Fut mind kietlenebb éjbe,
Hová egy sugár sem lép be.

Szeretet egy ibolyája
Nem int felé — szine, virány, s a
Körül néma, rideg szirtek
— Csak a viharral testvérek
Keblén nem ring visszhang, a mely
Rezgne ha sóhajt a kebel . . .
Ott köszöny — a sivár kényur
Kérges öklével dagaszt — gyur
Egy elalélt lányka szivén
A részvét jó angyaláén . . . .
S e látványra — szivet tépő
Össze roskad a tévedt nő . .

* * *

S a tenger tovább zúg, árad,
Hab, habot üldözve fárad . . .

A tenger . . . . .
Hullámival égig verve
Felleplezi mi elrejtve.

II.

Ott egy viskó, roskadt . . . puszta,
Az irgalom disz-hajloka,
Küszöbénél megtört alak
— Kezében egy száraz falat —
Mankója mellé lehullva
Multán ögyelg álma . . . gondja,
Midőn a palotákban még
Hü barátként felöleltek,
Nyujthata vigaszt és enyhet.
Mi szép volt élni, s az élet!
De mióta gőg, hiuság,
Sivár önzés, s urhatnámság
Diadalt ül sziven, észen,
Ő számüsve . . . nyomor s vészben,
Csak ugy teng mint árva koldus
— Arcza oly szánalmasán bus —
S ha esdve hallatja jajét
A gúny megdermeszti hangját . . .

— — — — — — — —

Oh! hisz' mig ma a fillérek
A nyomor vázáig érnek,
Utközben még megrabolja
A kérkedés silány ujja . . .
S a tenger tovább zúg, árad
Hab, habot üldözve fárad . . .

III.

Itt iszonyu chaos mélyén
Itt hevernek mind, egyenkén',
A hü barátság, szeretet,
Jog, igazság, hálaérzet,
S mely mindezek koronája
A gondolat szabadsága.
Szent könyvéből kiszakasztott
Becses kincses, drága lapok.
Ármány, cselszövény, álnokság,
Arany betüit kivágták.
S a képmutatás daemonja,
Bibliáját rájuk irja.
Oh! ne olvasd, ne nézz oda! —
Véres betüje azt mondja:
„Ha szent a czél, szent az eszköz“,
— Kárhozat szent füzért kötöz,
Hogy csábitó illat közben,
Bün ne fájjon ugy a szivben,
S a kábult ember elméje,
Bolygó fényekre vezetve,
Ne érezze, ha nyakára
Járul a szolgaság járma,
Ne is sejtse, hogy küzdelme
Taposó-malom gyötrelme . . .
S a tenger tovább zug, árad . . .
Hab, habot üldözve, fárad . . .

IV.

Ott a legfelségesb neve,
Bepiszkolva, kinevetve.
Gyermek ajkán szitok-átok,
Ifjakén buja fulláukok . . .
És a hölgyek? — és a nőcskék?
Szemükben epedően ég
Egy tiltott láng, egy lázas vágy,
Mely a nap fénylő sugarát,
Csillag bájos ragyogását,
S rózsa édes mosolygását
Lopni kész, hogy hiuságа
Titkos szesszélyét szolgálja. —
De ha a rajongó évek
Kéj gyönyöri eltünének,
Az arcz foltos zomáczsára
Száll a szenteskedés mása,
S a kebel sivatagán ott,
Hol egykor az oltár állott,

Kéj s gyönyör üszkei alól
— Mint egy „jaj“ a koporsóból —
Fájón — sóhajtva feltámad
A halottnak vélt öntudat;
És a tükrét, melyre a mult
Minden szennye reá borult,
Leleplezi, — s rá tekintve
Megreszket a bünös szive,
Ekkor lesznek oly kedvesek,
Mind az apró s öreg szentek.
Felkeresik a megváltót,
Esdve: törlessze a váltót,
Melyet sok tévedés miatt
Már „pokol“ bankárja forgat . . .
S mégis, mig a fonnyadt ajkról
A vezeklés imája foly,
Ha az elhagyott gyönyörnek
Egy hangja jőne könyörgve,
A már ölelt hit keresztjét
Eltaszitnák, — összetörnék.

— — — — — — — —

S a tenger tovább zug, árad,
Hab, habot üldözve, fárad. —

V.

Miről müvész, költő, s a hir
Álma, dala, ajka beszél,
Hol áldosva annyi sziven,
Gyulladt magasztos érzelem.
A hon szerelem temploma,
S hős erények dicső szobra,
Ledöntve mind sáriszapba.
És rút, nyegle, törpe férgek
Szent köveiből épitnek,
Árulló- és gyilkosoknak
Palotákat, kéjlakokat;
S az uj hazafiság majma,
Onnét nézi vigyorogva,
Számüzők keblét mint vijja,
Hontalanság néma kinja . . .
Csak a szabadság nemtője,
— Felhőt vonva bus szemére —
Sir oly fájón, — ha érezne
A szarnok-szív — megrepedne. —
És a férgek törpe serge,
Még sem ébred önérzetre!

— — — — — — — —

Mélyen tisztelt képviselőház!

Az általános nyomasztó helyzetnél fogva, amelyben az iparos osztály országszerte sinlődik, érzi magát indittatva tisztelettel alulirt társulat ugy saját tagjai, mint az ország összes iparosainak érdekében alázatos kérelmével a mélyen tisztelt képviselőház elé járulni.

Tudjuk mi, mélyen tisztelt képviselőház, hogy a nemzet minden osztálya nehéz viszonyok között él. Ismerjük különösen a közép birtokos osztálynak szinte kétségbeejtő helyzetét, s vérzik szivünk annak láttára, miként pusztul napról-napra nemzetünk e törzsfája. Amidőn tehát saját ügyünk mellett emeljük fel szavunkat, közvetve azon osztály érdekében is tesszük, mert tudjuk, hogy ha a közép birtokos osztály mellett egy másik erős, munkabiró osztály nem áll, hogy a teher egyrészét annak vállairól levegye és azt viselni segélje, azon osztály a nagy állami teher, elemi csapások, szomoru hitel s pénzviszonyaink sulya alatt összeroskad és akkor nemcsak azon osztály, de vele a nemzet is mint magyar nemzet elveszett.

Tudjuk ezt, és tudjuk azt is, hogy azon másik, szinte a nemzet zömét képező osztály csak az iparos osztály lehetne, ha ez amannál még siralmasabb helyzetben nem volna. De oly szomoru helyzetben van, hogy maholnap nem a polgári osztályt fogja képezni, hanem a proletárságot.

Nem dicsekedhetett ugyan Magyarország sohasem virágzó iparral. A folytonos lételérti küzdelem másfelé vette igénybe a nemzetnek mind figyelmét, mind munkás kezeit, s ha bekövetkezett is egy-egy rövid pihenő idő, kevés volt arra, hogy azt, ami más nemzeteknél kedvező viszonyok között is csak az évek hosszu során át, fejlődhetett, az ipart meghonosithatta, s virágzóvá tehette volna. Kevés annál inkább is, mert nálunk a munka sokáig lealázó volt, s nagyrészben mondhatnánk még most is az.

S miután a jó szomszédok oly készségesen látták és látják el ma is minden szükséges és nem szükséges czikkel a bőkezü gavallér indolens magyart, nem éreztük szükségét az iparnak.

Ezen és sok más okoknál fogva tehát nálunk ipar oly értelemben mint más nemzeteknél nem fejlődhetett, legfeljebb a kézimesterség vert némi gyökeret.

Ez, tekintve, hogy nagy uraink többnyire külföldön laktak és dolgoztattak, de mert a közép mégis hazai kézmüvesnél rendelt vagy vásárolt, tehát türhetően ment s általában sok család örvendett jólétnek, s nevelt nem egy jeles fiat a hazának. Ezt tehát egy kis jóakarattal virágzóvá lehetett volna tenni, s ha épen iparos állam nem volnánk is, a földmüvelés mellett egy virágzó kézmüipar elég biztositékot adna a nemzetnek a megélhetésre.

Azonban mint más téren is századok mulasztásait egyszerre akarván helyrehozni, ipart is egyszerre akartunk teremteni; s intézőköreink nem véve számba a fő okot, az iparfejlődésének akadályát a czéhrendszerben hitték rejleni, s más nemzetek példájára eltörölték azt a nélkül, hogy figyelembe vették volna sajátságos, más országok és nemzetektől egészen különböző viszonyainkat. Szabad iparrendszert alkottak rendszer nélkül, reá eresztették csekély kis késmüiparunkra nagy seregét a kontároknak és éhes szédelgőknek. S a szomoru következmény belőle az adót nem fizethető s megélni nem tudó eszrei a jobbsorsra érdemes iparosoknak; és az, hogy az ipar, a helyett, hogy emelődött volna, ami volt azon kis kézi mesterségünk is tönkre silányitva egynehány üzér kezei között bitangolódik. Tehát ipar helyett szédelgés, és az államra nézve hasznos és szükséges iparos osztály helyett koldus proletár ivadék.

Ilyen tényezőkkel, mélyen tisztelt képviselő ház, nem teremtünk ipart, s ilyen körülmények között az iparos osztály, nemhogy a birtokos osztály vállairól a teher egy részét levehesse, de maga is az állam terhévé, s később a társadalmi rend aknájává válhatik.

Ha a polgárság csak egyedül azért létezne, hogy az államnak haszonhajtó eszköze legyen, azon esetben is azt parancsolná az állam érdeke, hogy polgárai ezen czélnak megfelelni képesitve legyenek. De miután a mai fogalmak szerint azt gondolnánk, hogy az állam nem önmagáért, s nem is egynehány emberért létezik, hanem annak polgárai azért képeznek államot, hogy a társadalmi élet bazisai által a megélhetés mindenike számára biztositassék s lehetőleg könnyüvé tétessék, s egyáltalán nem azért, hogy egyesek ezreken vampir módra hizzanak.

Az állam törvényeinek s intézkedéseinek tehát a polgárok viszonyaihoz kell alkalmazva lenni s nem mulhatlanul egy másik állam vagy nemzet kaptafájára; s nem a polgárokat idomitani egy czéljában téves, és következményeiben veszedelmes rendszerhez. Pedig a jelenlegi ipar és kereskedelmi rendszer ugy amint fenáll nálunk ilyen czélt tévesztett eszme, s hogy következményeiben milyen veszedelmes, azt ezen egynehány évi fenállása szomoruan bizonyitja.

Megmételyezte ez az egész üzletvilágot, alkalmat adván, sőt az esztelen concurrencia által kényszeritve levén a szédelgésre, az egész ipar és kereskedelem ugyszólva hitelvesztett.

Ha figyelembe vesszük azon sok hamis és nem hamis bukásokat, egész hajmeresztő borzasztóságában áll előttünk az üzletvilág helyzete.

Mi czélja a szabad ipar és kereskedelemnek? Annak kellene lenni, hogy a munka s a szorgalom ne legyen gátolva! hogy aki mit tanult azt szabadon folytathassa, hogy általa a társadalomnak is és ön magának is használhasson. És az eredmény egészen ellenkező! nem a munka van felszabaditva, s nem a szorgalom nincsen gátolva; hanem fel van szabaditva a szennyes kapzsiság, és a legörmányosabb fosztogatás. A munka és szorgalom pedig tehetetlenül vergődik, mert a szédelgő verseny a legjobb számitást meghiusitja, s a legnagyobb szorgalmat és munkásságot is megbénitja előle.

Mivel pedig az iparosság a legszegényebb osztályból kerül, tőkével századok sem rendelkesik, hogy boldogulhasson ily áramlattal szemben? A küzdelemben csakhamar elbukik s eszközé válik azok kezében, akik bukásának épen okozói, és fegyverül használtatik e becsületes munka ellen. Az ujabb nemzedék legtöbbje pedig miután a rendszer nem kötelezi, hogy szakképzettségét felmutassa, alig hogy tanoncz éveit kitöltötte, tapasztalást sem szerezve családot alapit többnyire törvénytelenül, s összezsufolódva valami nedves, büzös lyukban szaporitja a csenevész satnya ivadékot, s rontja silány munkájával a jónak becsét és kárositja vele aki nála véletlenségből valamit rendel.

Ez a szabad ipar rendszer eddigi következményeinek halvány vázlata, mélyen tisztelt képviselőház! Mindazon által nem az ami óhajunk, hogy a czéheket előbbeni ferdeségeikkel vissza állitsuk. Nem kérünk mi kiváltságokat, sem olyasmit ami az egyéni szabadságot jogtalanul korlátolná; s különösen nem ami a hazának, s vele a nemzetnek javára, előmenetelére nem volna. Csak rendet a rendszertelenség s szabadosság helyett és védelmét a becsületes munkának a szédelgő kontárság ellenében, mert csak a becsületes munka és társadalmi erkölcs lehet alapja egy nemzet jólétének s fenállhatásának.

Mélyen tisztelt képviselőház!

A társadalmi müködés minden ágához megkivántatik a szakismeret, hogy kivánhatjuk tehát az ipar fejlesztést, ha olyanok kezelik, akik azt nem is tanulták, vagy csak igen hiányosan? Továbbá a társadalom más müvelt osztályai gyermekségüktől egészen ember korukig képzett tanárok által, s fegyelem alatt oktattatnak s vezettetnek az életbe pályájuknak ugyszólván küszöbéig, s mégis megfelel e hivatásának kellőleg valamennyi? Ellenben az iparos tanoncz, aki alig egy két elemi iskolát végzett, sok azt sem, hazulról a leghiányosabb neveléssel adatik valamely mesterségre, s a jelen rendszer mellett már tanoncz korában is alig áll fegyelem alatt, és felszabadulva egészen függetlenné lesz: várhatni e tőle, hogy saját ösztönéből felfogja hivatását? hogy nemcsak mesterségét alaposan megtanulja, de hogy a mai kor kivánalmaihoz szükséges miveltséget is megszerezze? Ezt várni azért nem lehet, mert senkitől nem függvén, saját ösztöne inkább vonza a könyelmü időtöltéshez mint a komoly tanuláshoz. De sokszor körülményei sem engedik, mivel fentartásáról magának kelvén gondoskodnia, a többnyire silány üzlet menetek folytán leapadt keresmény alig elégséges a legszükségesebbek fedezésére s a szükséggel küzdve nincs kedve kellő gondot forditani a munkára, s nincs tehetsége magát más tekintetben müvelnie.

Az ipar fejlesztéséhez e szerint szükséges, hogy az iparos ifjuság nemcsak mint tanoncz, de mint segéd munkás is bizonyos kötelékhez tartozzék, ahonnan fölötte némi fegyelem gyakoroltatik.

Szükséges, hogy a rakoncátlanságtól s léhaságtól ne csak saját ösztöne tartsa vissza. De szükséges egyszeramind az is, hogy mint más osztálybeli foglalkozások bizonyos mérvben védve vannak, az iparos pálya se legyen egészen prédául dobva. Mert ez is életpálya, legalább kell, hogy az legyen miután a társadalomra nézve életszükség. Tehát kell, hogy aki iparos pályára lép, legalább reménye lehessen, hogy képessége s szorgalma által megélhetése biztositva van, s nemcsak azért kellend dolgoznia, hogy a mások szükségletei kielégitve legyenek és fáradságának használ mások élvezik, ő pedig a társadalom pariája leend; mert erre áldozni egy életet bizon nem kecsegtető; s ha a rendszer által erre van kárhoztatva, akkor kár magának tudományt s müveltséget szereznie, mert tudomány s müveltség mellett nyomorogni százszorta fájóbb.

Szükséges olyan rendszer, hogy a becsületes munka, szorgalom és képesség megjelelhesse jutalmát, s a haza és társadalom javára érvényesülhessen, nem pedig, hogy a szennyes kapzsiság s lelketlen üzérkedés körmei között és nyomása alatt fetrengve elcsenevészedni kénytelenitessék.

Mi is fiai, hü, áldozatkész fiai vagyunk s akarunk lenni e hazának, közöttünk is vannak, akiknek ősei ha nem is hagytak reánk ősi koronát, de viselték e nemzetnek buját-baját, s ha nem hirdeti is neveiket a késő század, amikor hitt a haza, nem kérdezték mi lesz a bér? Körülünk is átélték sokan válságos napjait az ujabb kornak, s ha hivand a haza, nem kérdezzük: mivel jutalmazott eddig?

Tehát hisszük miszerint joggal kérhetünk annyit, hogy legalább adják meg a módot, hogy a haza iránti kötelezettséget teljesithetni módunkban álljon.

Ne vegyék ki kezünkből ferde intézkedések által a vésőt, kalapácsot. Könnyelmü indolencia, más nemzetek helytelen utánzása, s érdekeik tulságos legyezgetése által ne kényszeritsék a nemzet egy nagy részét, ezen még romlatlan, testben, lélekben hazafias részét a szerszám mellől a koldusbothoz, s egynehány cosmopolita szédelgő üzér szolgálatába napszámosnak, rabszolgának.

Mi a nemzetnek egy nagy részét képező osztály, akiknek érdeke egyszersmind a nemzeté, folyamodunk a nemzet képviseletéhez, nem kiváltságért, nem egyes osztályt érdeklő ügyért, hanem a saját magunkéval a haza és a nemzet jól felfogott érdekének figyelembe vételéért, s hisszük miszerint a nemzet képviselete bölcseséggel párosult hazafiasságánál fogva méltányolni is fogja azt és találand módot a már már veszélyessé vált rendszert megváltoz-

---

S a tenger csak zug és árad,
Hab, habot üldözve fárad.
Hullámival égig verve,
Csak nyomort s romlást zár méhe.
S el áll a szív, megfagy az ész,
Ha e szörnyü örvénybe néz.

GUOTH GYULA.

A multak emlékei.

(Folytatás.)

Miska inté társait, hogy ne hamarkodják el a dolgot, amennyire lehet, élve fogják el őket. Nem volt valami nehéz dolog, mivel Miska ötven ember felett rendelkezett, az ellenség pedig csak mintegy harmincz- vagy negyvenen lehettek és amellett csehek voltak.

A huszárok tehát egész tüzzel rájok csapnak, hogy lefegyverezzék őket. Azok védik magukat. Egy huszár fején kétfelé hasitva lecsik. Es jeladás volt a mészárlásra, a huszárok megboszulandók társuk elestét, irgalmatlanul kaszabolják azokat.

Menekülniök nem lehetett, mert közbe valának fogva. Ekkor az ellen kapitánya felismervén Miskában elleneinek vezetőjét, neki rugtat, hátuláról egy csapást mér fejére, de ezt felfogja Kató Jancsi.

Miska látván a veszélyt, melyben forog a kapitány részéről, rögtön visszasujt kardjával, melynek sikerült a kapitányét kezéből kivágni. Miska azt hivé, már lefegyverzé ellenét és felszólitá őt a megadásra, de ez egy pisztoly lövéssel válaszolt, amely azonban csak csákóján furódott keresztül Miskának. Ezt már Miska sem türheté. Elvadultan veté rá magát és kegyetlenül összekaszabolva, megölé azt.

Társai már ekkor nagyrészt lefegyverezték a cseheket, és aztán lovaikra ültetve, maguk közé vették őket és elindultak. A holtakat ott hagyták, kivévén három huszárt, a kiket bajtársaik vittek el, maguk elé téve a nyeregbe.

Már egészen megvirradt, mire a táborba értek, hol a katonák hatalmas hurrák-kal fogadták őket. Még inkább fokozódott lelkesedésük, midőn a fogoly katonákat meglátták. Azonnal körülfogták a bajtársakat, ugy szólván lerángatva őket lovaikról, hogy megtudhassák a történteket. Csak mikor értesültek mindenről, áldoztak könnyeikkel szegény elhalt bajtársiknak.

Miska pedig leszállt lováról és elment a hadnagy sátorába, hol körülményesen előadá a végzetteket.

A hadnagy, midőn megtudá a fogoly katonák esetét is, rögtön az ezredeshez ment, aki saját mellőről vevén le az érdemrendet, tüzé fel Miska dobogó mellére.

Ily módon folyton öregbedett Miska tekintélye a hadseregben és senki sem csudálkozott rajta, midőn a másnapi csatában már mint hadnagy vezeté csapatját.

* * *

Az elfogottak azon csirkáló csapatból valók valának, mely csapat a mieink hadállását kémlelé ki.

Két csapatban voltak, mig az egyik küldetését elvégezve hazatért, addig ez a másik, mint látók, a mieink hatalmába került.

V.

Mig a táborban ilynemü események adták elő magokat, addig Kéreg faluban is megváltoztak a körülmények.

Ugyanis körülbelül azon időben, midőn Miska kitüntette magát a harcztéren, a falun keresztül huzódott egy hadsereg, melynek egyik része a falu körül meg is telepedett.

Egyrészük lovasság volt, melynek ezredese, egyszersmind vezére Konszky lengyel volt. Ez a legjobb szivvel arra törekedett, hogy a magyarok iránti szeretetét és tiszteletét kimutassa, amit betetőzni akart azzal, hogy az ugyis elégedetlen katonaságot, kik doni kozákok valának, a magyarok pártjára téritse. Ez sikerült volna is, ha négy szent-pétervári mindenben utjában nem állott volna.

Midőn a faluban este letelepedtek, az ezredes a birónái volt szállva, mig a fentemlitett négy ember Márton korcsmájában.

Ezek a korcsmában épen a padka körül ültek, beszélgetve mindenről, mig végre Potoff, ki amint mindenből kitünik, volt a hangadó, megszólalt:

„Emlekeztek-e a mult estére, amidőn Konszkyt kihallgattuk, amint törzskarával értekezett? Tudjátok-e miről beszélt akkor?"

„Hogy ne tudnánk, hát arról beszéltek, mond Karoff, hogy mikép lehetne a kutya magyarokhoz átszökniök. Nojsze, várj csak!"

„Pszt, inté őt Potoff, csendesen, mintha zörejt hallottam volna, pedig elgondolhatjátok, mennyire titkon kell elintéznünk mindent."

Csakugyan jól hallott, mert Julis jött, ki atyjának bort akart vinni. Épen belépendő volt, midőn idegen hangokat hallván, le nem küzdheté női kiváncsiságát, s hallgatódzott. Attól kezdve, midőn Karoff elmondá Konszky szándékát, mindent megtudott.

Karoff vette fel a beszéd fonalát:

„Ugyan ki is hallgatódzanék ilyenkor, hacsak nem a mi emberünk, hiszen a lakóknak honn kell maradniok, miután büntetés terhe alatt meg van tiltva mindenkinek, hét órán tul a házból való kilépés!"

„Nincs is ellene semmi kifogásom, tehát halljátok tervemet. — Az ezredes a biró házánál lakik, külön szobája van, amelynek ablaka a szérüs kertre néz. Nekünk első dolguuk lesz a kutyákat elnémitanunk és olyan embert állitani ki a ház elé őrül, aki a mi pártunkon van."

„Legjobb lesz, mond Karoff, pajtásunkat Kahnert (ki harmadik tagja volt a társaságnak) odaállitani." —

„Jól van, mond Kahner, beleegyezem.

„Folytasd tehát."

„Miután ez megtörtént, én és Karoff bemegyünk a szérüs kertbe és midőn az őrjárat elhaladt, a gyémántommal, mely gyürümben van, kimetszem az ablaküveget. Ezen nyiláson keresztül kinyitom az ablak závárját és igy bemenünk." —

„— De hátha felébred?" —

— „Arról is van gondoskodva. Lovásza a mi pártunkon van, ő kiszedi pisztoly csöveiből a töltést, kardját pedig kifogja vinni azon ürügy alatt, hogy tisztogatni fogja." —

„Hisz te lángész vagy, nem hiába ujságirás a mesterséged, vág közbe Karoff, egy jót röhögve vélt elmésségének."

„Ne szakits félbe, nincs helyén most a tréfálódzás."

„Jól van no, csak beszélj."

„Egy kis létrán bemenvén, ha fel nem ébred, — arról pedig ismét gondoskodtam, mert lovászának álomport adtam, hogy holnap estére adja be neki, — te Karoff belészursz tőröddel, én pedig a nyakát fogom elvágni. Azután pénzét és irományait elszedve távozunk."

„De mi szükségünk pénzére s irományaira, kérdé Karoff?"

„Oh te rövid eszü! Pénzére azért, hogy azt gondolják pártrészesei, hogy rablógyilkosság következtében el, ugy nem fognak ránk gyanakodni. Irományaira pedig azért, mivel ezek által ő felsége a mindenek czárja előtt bebizonyithatjuk, mit akar Konszky!? és hogy mi ebben meggátolván, mily jó és okos dolgot vittünk véghez."

„Brávó barátom, brávo, de már erre iszunk!"

PÁSLEK SÁNDOR.

(Folyt. következik.)

tatni, s Magyarországon a becsületes munkát megölő szédelgő üzérkedésnek — amely a magyar ősi erénynyel és becsületességgel összeférhetlen — végetvetni, s találand módot az ipar fejlődését leginkább gátló éretlen kontárkodást megszüntetni, s ezzel egyszersmind az erkölcsiség, valamint a nemzet elsatnyulását annyira előmozditó vad házasságoknak és ebből eredő proletárismus terjedésének elejét venni.

A mult évi II-ik országos iparos congressus központi bizottságának az ipar ügyeket érdeklő kérvénye már a mélyen tisztelt képviselőház asztalán fekszik, amelyben főbb vonásaiban vazolva van, ugyan hogy mit vél azon bizottság az ipar érdekek előmozditására szükségesnek. De mi, amidőn alázatos kérelmünkben azon pontoknak az alkotandó ipartörvényeknél — a mélyen tisztelt képviselőház részéről figyelembe vételéért esedeznénk, másrészt azon tiszteletteljes megjegyzést bátorkodunk tenni, miszerint azon pontok helyesek ugyan alapjukban, hanem a helyzetet nem tárják fel ugy amilyen az valóban, s az okot sem mindég ott keresők, ahol leginkább rejlik, mert készitői inkább elméleti mint gyakorlati egyének Pedig orvosolni csak akkor lehet, ha a bajt alaposan ismerjük.

Azért voltunk bátrak ezen tiszteletteljes kérelmünkben a bajt s annak okait lehető kimélettel bármind amellett a maga valóságában feltüntetni, hogy a mélyen tisztelt képviselőház lássa miszerint itt nem elméleti, nem kisebb nagyobb módositásra van csak szükség, hanem az egész ipar és kereskedelmi rendszernek gyökeres átalakitására. Mert ezen az uton haladva ezer éves fenállásunknak a vérrel szerzett földön a legszomorubb befejezése épen azon fajra nézve lesz, a melyik megszerezte és ezer veszély között megtartotta azt, mert anyagilag koldus, és erkölcsileg alapjában romlott társadalmi rendszert hagyánk gyermekeinkre, s fajunk a szabad magyar ivadéka szolga lesz az e hazán élődők igájában.

Ennek elejét veendő a legőszintébb hazafiui lélekkel esedezünk a mélyen tisztelt képviselőház előtt, miszerint a fennt vázolt veszélyes rendszert eltörölni és viszonyainknak megfelelőbb, szolid alapra fektetett ipartörvényt alkotni, s annak alkotásánál a beterjesztett országos iparos bizottság kérvénye mellett ezen általunk tisztelettel benyujtott alázatos kérvényünket is figyelembe venni méltóztassék.

Mely alázatos esedezésünk mellett a legmélyebb tisztelettel vagyunk.

A nagy-kanizsai ált. ipartárulat nevében:

ELNÖK, ALELNÖK,

FÖLDY FERENCZ,

társulati jegyző.

Helyi hirek.

— *Lapunk* ujabb vivmánya. A nagykanizsai tiszti önsegélyző szövetkezet mult szombaton tartott közgyülésén egyhangulag lapunkat választá hivatalos közlönyül. A megtisztelő bizalom csak növeli közjóra törekvő igyekezetünket. A közgyülés folyamáról hivatalos közleményt fogunk hozni. A népes közgyülést a „Koronában" rendezett estély követte, melyet fesztelen jókedv füszerezett; pohárköszöntést mondottak: Nyuly György, Körmendy János, Oroszváry Gyula, Hajgató Sándor, Knortzer György urak s e lapok szerkesztője. Szigritz vendéglős ur valóban izletes, választékos ételeket adott felette olcsó árért, miért elismerés illeté őt. Horváth Laczi és Grünbaum egyesült jeles zenekara pedig vigan huzta a magyarabbnál magyarabb nótákat.

— *Tüzoltó* egyesületünk mult vasárnap tartotta ez évi első választmányi ülését, melyen az idei költségterv állapittatott meg s ez 2018 frtot tesz. A kimutatást közelebb hozni fogjuk.

— *Deák-emlék* ünnepélyt tart a n.-kanizsai polgári iskola ma, csütörtökön dél előtt 9 órakor saját épületjök rajztermében.

— *Hymen.* Seidl Ágoston városi tisztviselő ur hétfőn este vezette oltárhoz a bájos Barát Anna kisasszonyt, ki a templomban oly festői s drága menyasszonyi öltözékben jelent meg, minőt városunkban még nem láttunk. Hosszan tartó boldogságot kivánunk az uj párnak!

— *Joachim József* hegedümüvész hangversenye Bonawitz J. H. zongoramüvész közremüködése mellett Nagy-Kanizsán, folyó évi február hó 1 én a városház nagytermében. Müsorozat: 1. 8. Concert Spohrtól Joachim József ur. 2. a) Nocturno b) Scherzo Chopintól Bonawitz ur. 3. Sonáta Fartinitól Joachim József ur. 4 a) Romanza Beethoventól b) Suite (Edur) Bachtól Joachim József ur. 5. Zongora sonáta Beethoventól Bonawitz ur. 6. Három magyar táncz Joachim József ur. Helyárak: Körszék 1. sor 2 frt 50 kr., 2., 3., 4. és 5. sor 2 frt. Zártszék és karzati ülőhely 1 frt 50 kr. Belépti dij 1 frt. Jegyek előre válthatók Práger Béla ur gyógytárában. Kezdete fél 8 órakor. Hazafiui örömmel üdvözöljuk körünkben a hirneves müvészt. A t. közönség figyelmét pedig felhivjuk.

— *Fentebb* közöljük a nagy-kanizsai általános ipar-egylet emlékiratát, melyet a magyar országgyüléshes felterjesztett. A törekvést üdvözöljük s méltó sikert óhajtunk.

— *Lapunk* szerkesztőjének anyai nagynénje a 66 éves Huszka Franciska asszony január 21-én tartotta aranymenyegzőjét 75 éves Desko Márton férjével. Az érdekes menyegző nagyszámu rokonok jelenlétében a Kalmár József ur által Félegyházán épitett kápolnában tartatott meg, hol a szertartást a menyasszony testvér bátyja főtisztelendő Huszka Vendel ur a kápolna nagyérdemü s köztiszteletü plébánusa végezte. A kevesek által elérni szokott aranymenyegzősöknek küldjük üdvözletünket, kivánván, hogy őket a mindenség istene sok testi-lelki jóval áldja meg és kevés buval, sok örömben még sokáig éljenek!

— *Közgyülése* a nagy kanizsai kereskedelmi és iparbanknak febr. 15 én lesz saját helyiségében.

— *Fényes esküvő* volt Kapronczán folyó év és hó 19-én Verli Irma urhölgyet, Verli Miska kapronczai gyógyszerész ur, bájos leányát, e napon vezette oltárhoz ifj. Fesselhofer József ur. Az esketési szertartásokat nagys. és főtiszt. Seifritz István, pécsegyházmegyei kanonok ur, a vőlegény közel rokona végezte. Koszoru hölgyek voltak: Lisziák Ilka, Perlakról és Verli Riki r menyasszony nővére. A vőfélyi tisztet Gózony Sándor törvényszéki hivatalnok és dr. Tripammer Rezső joggyakornok urak teljesitették. A menyasszony nehéz fehér selyem ruhát viselt myrtus-girland diszitéssel és hosszu uszálylyal. A nászmenet pont 12 órakor indult a menyasszony szülőinek házából; ettől a templomig az ut szőnyeggel volt bevonva, a rendet a város rendőrei két oldalt sorfalat képezve tartották fenn. — A régi fényes menyegzők jutottak eszunkbe, midőn a menyasszony hosszu uszályát egyik rokona által viteini láttuk Az esküvő alatt a násznép és a kiváncsi sokaság a templomot zsufolásig megtöltötte. Az esküvésről hazatért násznépet a menyasszony szülői luculluai lakomára várták. E lakomát a talpraesett pohárköszöntések füszerezték. Az ifju párra kanonok ur ő nagysága emelt poharat, enyelgve ajánlván a kölcsönös szeretetet és bizalmat s kivanván, hogy miként Nagy Lajos birodalmában nem nyugodott le a nap soha, ugy az ő fejük felett is az örökös boldogság derüje lebegjen. Erre nt. Malonyai István k. r. tanár, kanonok ur ő nagyságát éltete, ki által a házasság jogérvényessé valt. Az öröm szülőket, kik ily derék gyermekeket neveltek a hazának, ismét a derek esketö főpap élteté. A koszoru hölgyekre Malonyai tanár ur emelt poharat, óhajtván, hogy azon sors, melyben az ünnepély hősnéje részesült, őket is nemsokára érje utol. Dr. Tripammer ur: az egyházjog szerint a házasság jogérvényességéhez tanuk kivántatnak, azert is élteti azon férfiakat, kik e megtisztelő hivatal viselésére vállalkoztak. Gózony Sándor pohárköszöntője zárta be a toasztak sorát, ki volt tanárait, különösen a jelenvolt Malonyai tanár urat éltette. A valóban uri lakoma késő délután ért véget. Az asztaltól mindenki azon kivánsággal kelt fel, hogy az a boldogitó szerelem, mely létrehozója volt e szent frigynek, soha ki ne aludjek a párok szivéből; ez legyen talizmánjuk az élet minden szakában.

— *Tüzeset* fordult elő folyó hó 27 én városunkban, mely a „Vásártéren" egy lakházat melléképületekkel és sok füstölődő sertéshussal hamvasztott el. Tüzoltóink különben ezuttal is iparkodtak közhasznu hivatásuknak megfelelni.

— *Az idei* katonai sorozásnál Nagy-Kanizsa városa már mint önálló sorozó járás fog szerepelni. A hivatalos lap a mult héten közlé az idei ujonczozásra vonatkozó miniszteri rendeletet. A közeledő ujonczozásra az 1860-, 1859 és 1858-ban született hadkötelesek hivatnak be. A hadkötelesekről szóló kimutatásokat jan. 30-ig kell beterjeszteni, ugyszintén a sorozó bizottságok névsorát is. A távollevő hadkötelesek kipuhatolása végett a bizottságokat febr. 25-ig kell megalakitani. Különben a többi szabályok érvénybe maradnak.

— *Arverés* Zalamegyében. Polák József 870 frtra b. ing. marcz. 2. B.-Edericsen. Marcz. 9-én: Körmendy György 1812 frtra b. ingatl. Szent-Békállán (Tapolcza). — Február 3-án: Balog Imre 641 frtra b. ing. Zala-Lövőn. — Febr. 8-án: Pokomándi Elek 929 frtra b. ing. Letenyén. — Febr. 9-én: Lőcze Márton 520 frtra b. ing. Gyula-Keszin. — Febr. 10-én: Böcskai István 517 frtra b. ing. Diszelen (Tapolcza). — Febr. 24 én: Magai Lajos 590 frtra b. ing. Zala-Egerszegen. — Febr. 9-én: Sas József 400 frtra b. ing. M.-Potányban Zala-Egerszeg.) — Febr. 12-én: Czilli János 250 frtra b. ing. Caicsón (Tapocza.) — Stern és Polák nagy kanizsai bej. keresk. ellen csód nyittatott, tömegg. Fischl Pál, perügyelő Hertelendy Béla. —

— *Tüzoltók* táncvigalma. A nagykanizsai önk. tüzoltó-egylet táncvigalma jan. 31 én lesz, tiszta jövedelme az egyleti zászló beszerzésének költségeire fordittatik. — A csurgói önk. tüzoltó egylet zártkörü táncvigalma febr. 7-én lesz a „Daru" vendéglőben. — A jánosházi önk. tüzoltó egyleté pedig febr. 1-én tartatik meg a kaszárnya termében.

— *Nyilvános köszönet.* Alulirott a nagyérdemü közönségnek, a t. szülőknek s az ifjuságnak ittléte alatt iránta tanusitott szives figyelme és pártfogásáért legmélyebb köszönetét nyilvánitja. Nagy-Kanizsa, január végén 1880. Krausz Gyula, táncz- és illemtanító Pápáról.

— *A Szentlászló-egyházi* templom felépitésére nézve a szerződés Zapletal készthelyi épitőmesterrel megkötttetett. A templom f. évi Szent László ünnepén fog felszenteltetni, mint halljuk Kovács Zsigmond veszprémi megyés püspök ur ő excellentiája által. A torony pedig szinte folyó évi Szent-István ünnepére lesz kész. Az összes épitkezési költség 7890 frt 33 krajczár.

— *A szőlővessző* kereskedés korlátozása tárgyában kiadott ministeri rendelettel a fontosabb bortermelő megyék nem igen látják érdekeiket eléggé óva, mivel e rendelet kiegészitésüül e megyék szabályrendeleteket alkotnak, melyek által saját területökre a szőlővessző forgalmat és kereskedést teljesen betiltják és a tilalom átlépőit a hatáskörükben álló legmagasabb büntetésekkel sujtják. Ily szabályrendeleteket alkottak eddigelé Zala, Zemplén, Nógrád és Borsod megyék és a földmivelési minister e szabályzatokat mindannyiszor különös megelégedésének kifejezése mellett hagyta jóvá.

— *A phylloxera* lepett összes szőlőterületek kiirtására vonatkozó előkészületek, mint a jelesen szerkesztett „Magyar Föld" irja, e tél folytán annyira foganositattak a földmivelési minister által, hogy a tavasz beálltával a szénkéneggel való irtások azonnal megkezdethessenek. Mint értesülünk teljes kiirtások fognak történni Keszthelyen, Nagy-Károlyban, Szatmár-Németiben és Kassán, mely helyeken egy holdnál kisebb területek vannak megtámadva. Peéren, hol az inficziált terület mintegy 26 hold, a kevesbitési irtási módozat fog alkalmaztatni, mindkét esetben azonban foganositattni fog a biztonsági öv irtás, mely abból áll, hogy a kiirtott területek körül mintegy öv alakban megfelelő kiterjedésü egészséges szőlőterület is kiirtatik. — Az irtások minden egyes helyen szakértői felügyelet mellett fognak történni.

— *Rövid hirek.* Végh Ignácz töredelmes vallomást tesz. — Victor Emanuelnek Florenczben lovagszobrot emelnek. — 7 halálra itélt van jelenleg a párisi börtönökben. — Arany Jánost Szalonta város diszpolgárává választotta. — Az „Üstökös" szerkesztését Szabó Endre vette át. — Vizaknán honvédemléket állitanak fel — Verhovay felgyógyulásához teljes remény van. — A hirlapirói egyesület megalakult. — A nemzeti kaszino elnöke gr. Dessewffy Aurel lett. — A bécsi udvari bálban 550 vendég vett részt. — Szegeden nagy a nyomor. —

Ki nyert?

Bpest,	jan. 24-én:	18. 70. 47. 81. 1.
Lincz,	„ „	35. 46. 84. 11. 61.
Triest,	„ „	55. 41. 8. 42. 71.

Irodalom

(E rovat alatt megemlitett munka Nagy-Kanizsán Wajdits József könyvkereskedése által megrendelhető.)

— *Uj zenemü.* Taborszky és Parsch urak bpesti zenemükereskedésében megjelent „Láz gyors polka" zongorára szerző Halász Jenő. Ára 60 kr.

— *Gróf Teleky Sándor* „Emlékeim" czimü munkájának II-ik kötete is megjelent a Petőfi Társaság kiadásában. Ára 2 frt. A szép kiállitásu mü Aigner Lajos bizománya. Szerzőnek könnyed irálya, élénksége vonzóvá teszik olvasmányait s kiválólag hölgyeink figyelmébe ajánljuk.

— *A hirhedt magyarfaló* lipcsei „Gartenlaube", mely vagy két év előtt, minden magyar ember lelkében mély megbotránkozást szült czikkei miatt kitiltatott az országból: ujaban engedélyt kapott ismét megjelenhetni a magyar állam területén, mely „erfreuliches Ereignisz"-t nagy bühóval tudatja Ernst Keil ur utóda, a „Transleithanische Buchhandel"-el. — Reméljük, hogy közönségünk, s kiváltképen a hazafias érzelmü magyar könyvkereskedők nem vesznek tudomást ezen legujabb „Ereignisz"-ről, melyre különben is semmi szükségünk — mert van már hála Istennek elég magyar képes lapunk; igy különösen a „Gartenlaube" mintájára alkotott Mehner-féle „Képes Családi Lapok", mely rövid másfél év alatt oly nagy közönséget hóditott magának, hogy ma már egyike a legelterjedtebb lapoknak az országban. De ezen rendkivüli siker, mit ily példátlan rövid idő alatt elért, méltán kiérdemelt jutalom volt, mert gazdag tartalma s csinos kiállitása mellett előfizetési ára is oly csekély, hogy még e tekintetben is versenyezhet a külföldi vállalatokkal. — Mindenesetre megérdemli, hogy egy magyar család köréből se hiányozzék. A 8-dik füzet 15- és 16. száma szinte megjelent. Dr. Haynald Lajos bibornok érsek és Abdelkader arczképeivel. Ára 30 kr.

Vegyes hirek.

— *Kossuth imája* a kápolnai elesettek felett. Nagyon el van terjedve azon történeti kép, mely Kossuth Lajost azon helyzetben abrázolja, amint a kápolnai csatatéren az elesettek felett imádkozik. E kép alatt ott áll azon szép imádság, melyet a csatatéren Kossuth állitólag elmondott. Általános a hiedelem, hogy amaz ima valósággal Kossuthtól ered. Mint ilyent közli azt Vargyas Endre is a „Magyar szabadság története" czimü munkájának a napokban megjelent második kiadásában. Ez alkalomból Tobak Benő a „Fehérvari Hiradóban" ezen imádság eredetére vonatkozólag a következőket közli: Kossuth — ha tán imádkozott is a csatatéren — az ismert imát semmi esetre sem mondotta, mert azt a csata hirének vétele után Roboz István, jelenleg a „Somogy" szerkesztője irta Adándon, a hires Csapody Pal kastelyának egyik emeleti szobájában, s beküldte a „Kossuth Hirlap"-nak és a „Közlöny"-nek, s ezen lapok utján lett ismeretessé. De külön lenyomatban is megjelent 1849-ben, nyolczad alaku finom papiron, Knezics Lajos kaposvári könyvnyomdájában, mely lenyomatból e sorok irója is birt egy példányt. A külön kiadást maga a szerző eszközolte, ki az időben Noszlopy Gáspár kormánybiztos mellett titkár volt.

— *Minta-község.* A gróf Batthyányi Lajos által alapitott Lajos-Komárom község erdemeite ki e nevet, mert derék magyar lakosai minden üdvös intézményt létesitenek. Van ott kisdedóvó, vannak iskolák (és igen szépek), faiskolák, kaszino, a hova minden lap jár, s most ujabban magtárt állitottak fel. Nepe igen vagyonos, s nagy ritkaság, ha egy-egy ingatlan eladásra kerül. Még ott az a patriarchális hazközösség áll fenn a családoknál.

— *A részegségekről.* Egy németországi bursensaftban közelebb valami vén róka felolvasást tartott a részegségről s hosszu praxisa folytán a különfele borok hatását magyarazta. „A fehér bor — igy szólt — az idegrendszernek árt s badar beszédekre késztet. A vinkó a gyomort kinozza agyon. A sör és pálinka hatása a rogyás s utanna végtelen fájdalom. A vörös bor könnyen lever, de könnyen felemel. Igyunk tehát vörös bort igyunk." A tisztelt bursok azonban nem követve tanácsát, sörtől ittak le magukat.

— *Boszu.* Marmaros megyében egy gazdag földbirtokosra jogtalanul 4000 forint adótöbbletet róttak. Hiába élt panasszal, meg kellett fizetnie a 4000 forintot. S vajjon, hogy fizette meg? Hozatott Budapestről 800,000 darab félkrajczárost, s most az adóhivatalnak végig kell számlálnia ezt a tömérdek aprópénzt. Jó mulatságot kivánunk mellé.

— *Az a hires fehér lap!* A székesfehérvári kiállitás bizottsága a napokban udvarias levél kiséretében megküldte Zágrábmegye alispánjának a zágrábi kiállitók számára megitélt kitüntetéseket, azon kéréssel, hogy azokat a kiállitók közt szives kedjék kiosztani. A küldemény azonban, mint az „Egyetértés" irja, visszajött azon horvát hátirattal, hogy Zágrábban nem tudnak magyarul. Minthogy pedig a kiállitási bizottság horvátul nem tud, ennélfogva a horvát kiállitóknak szánt kitüntetéseket kénytelen félretenni, a mig az illetők azukért Székesfehérvárott közvetlen nem jelentkeznek.

— *Küzdelem a halállal.* Bécsben a Ferencz József rakparton délben mintegy kétezer ember tanuja volt annak, miként hal meg egy szerencsétlen napszámos tiz foknyi hidegben a jégtáblákkal boritott csatorna-vizben. Dolczal Ferencz, a szánalomra méltó áldozat hivatása teljesitése közben becsett a vizbe, s hiába igyekezett ismét a partra uszni. A bámuló tömeg eleinte kiváncsian nézte halálos vergődését, de aztán nyugtalan lett, szeretett volna segiteni neki, mindenki a rendőrséget nógatta, hogy ugorjék utána, s mentse meg — mind hasztalan! senki sem merte életét kockáztatni. Csónak nem volt közel, a feléje dobott kötelet, az oda nyujtott létrát nem birta soká tartani, s végre is menthetlenül beleveszett az árba. A nézők borzadva hagyták el a szomoru helyet. A szerencsétlen napszámos özvegyet és három kis gyermeket hagyott hátra.

Papirszeletek.

Előfogatra parancsoltatik a göcseji parasztnyargal a vendég fogadóhoz, hintóba fog és kérdi az inast, kit fog vinni? „Egy magyar grófot“ lett a felelet. Kevés idő mulva jön egy strimflis czipős frakkos ur, beleveti magát a hintóba mondván: „fahren.“ Hát azt a magyar grófot itt hagyjuk, kérdi a meglepetett fuvaros?

Párbajtvivók párbeszéde:
— Hány órakor s hol?
— Temető mellett, reggel 6 órakor.
— Jó, ha nem lennék ott pont 6 órakor, hát csak lőjj. Tudod későn szoktam felkelni.
— Akkor ki sem megyek.
— Annál jobb. Servus!

A jelenet szinhelye egy törvényszéki tárgyalóterem.

Egy ügyvéd óriási kiabáláshoz fog védbeszéde előadása közben.

— Süket ön? — kérdi egy hallgató szomszédjától.

— Korántsem, de ma azzá leszek — viszonozza emez.

X. ur szegénysége felől panaszkodik.

— Atyám, — beszélé — pesti volt. Egy utazása alkalmával beleszeretett anyámba, ki nagyon szép, de fájdalom, nagyon szegény volt. Családja ellene volt a házasságnak, s kitagadta. Fatális egy utazás! Ha nőül nem veszi anyámat, ma talán már gazdag volnék!

Üzleti szemle.

N.-Kanizsán, 1880. január 27.

Időjárásunk derült és szép. Mig az éjjelek rendkivüli hidegek, dél körül a napsugaraknak már meglehetős hatásuk van.

Üzletünknek folyamata utolsó tudósításunk óta keveset változott. A hangulat még mindig bágyadt, és renyhe. A kinálat jelentékeny volt, mig sem a speculatio, sem a consum részéről vételkedv nem mutatkozott. E kedvezőtlen hangulat következtében árak több czikknél ismét nyomódtak.

Buza lanyha volt és csekély üzletet fejtett ki. Árak 20—25 krral nyomódtak.

Rozs valamivel szilárdabb irányzatot követett. Árai fentarthaták magukat.

Árpa merőbben lanyha volt és minden kérdezősködés nélkül maradt. Árak csak névszerintiek

Zabban csak a belfogyasztás számára történtek vásárlatok. Árak nem változtak.

Öregszemü kukoricza el volt hanyagolva.

Árak ismét hanyatlottak. Cinquantin ellenben keresettebb volt, s benne tavaszi szállításra emelkedett árak mellett nagyobb kötések létesültek.

Bükköny csekély érdeket keltett. Árak 10—20 krral alább szálltak.

Minőség szerint:

Buza 12·40—13·20 Rozs 9·50—9·75 Árpa. 8·——8·50. Zab 7·——7·25. Kukoricza 7·25—7·40. Cinquantin 8·—— ·25 Bükköny 6·70—6·85

K. B.

Wallerstein & Mattersdorff,

Drezda, 1880. január 24.

Piaczunk üzlete a mult hét ellen nem változott.

A kinálat gazdag volt, de daczára az alacsony áraknak, hiányzott minden vételkedv.

Jegyezünk:

Buza	belföldi fehér	mk.	2·30—2·36.
„	„ sárga	„	2·20—2·30.
Rozs	belföldi	„	1·75—1·85.
„	galiciai, orosz	„	1·60—1·70.
Árpa	belföldi	„	1·70—1·90.
„	cseh, morva	„	1·80—2·10.
„	takarmányáru	„	1·30—1·40.
Zab	belföldi, cseh, morva	„	1·32—1·44.
Tengeri	amerikai	„	1·50— ·—.
„	román	„	1·60—1·65.
„	uj	„	1·50—1·55.

Netto 1000 kilogr.-ként.

Piaczi árak.

100 kilog. számitva.

Veszprém: Buza 13.50—14·30 Rozs 10·20 10·50 Árpa 8.50—9·40 Zab 7.30—7.50 Kukoricza 7.40—7.80

Székesfehérvár: Buza 12·70—13·— Rozs 9·50 9·60 Árpa 6·70—7·— Zab 6·50—6 70. Kukoricza 6.30. 6.40

Keszthely: Buza 11.60—12.20 Rozs 8·50.— 9.— Árpa 6.50—7.— Zab 6 60—7.10 Kuk. 6.40—6.80

Győr: Buza 13·75—14.—. Rozs 9·80.—10.—. Árpa 8.20—8.80. Zab 7.10—7.15 Kukoricza 6.40—6·90

Szombathely: Buza 13.——13.60 Rozs 10.—10·20 Arpa 7 60—8 20. Zab 7——7.20.Kukoricza 7·30—8.—

Pécs Buza 13·——13 50 Rozs 10.— 10.20 Árpa 7.10.—7.30 Zab 7——7.25 Kukoricza 7.70—7.80.

Bécs: Buza 14.15—14.20 Rozs 10.30—10 65 Árpa —.———.— Zab 7·85—7.90 Kukoricza 8.50.—8.55 —

Pápa: Buza 12 80—13 — Rozs 8 60—9·50 Árpa 8.——8·50 Zab 6 40—7·— Kuk. 5·40—6.20.

Budapest: Buza 14.20—14.25. Rozs .——.— Árpa .——.— Zab 7.60—7.65 Kukoricza 8.65—7.70

Sümegh: Buza 12·50—13·— Rozs 9·50.— 9.75 Árpa 8·50—9·—. Zab 7——7·25 Kuk. 6.50—6·75

Szerkesztői üzenet.

3902 Sz. I. Helyes.

3903. V. „Az istennek ki volt az áldott jobb kezed“! Több a soknál. „Le a frakkos banditákkal.“ Szinte nem közölhető

3904. „Levél egy hölgyhez.“ Jövő számban.

3905. Nagy-Becskerek. Sajnálatunkra cserepéldánynyal már nem szolgálhatunk. Üdvözlet!

3906. Vásárhely. Amint lehet.

3907. V. V. Nem közölhető.

3908. Ifj. R. P. K—i nem lakik Kanizsán. Gazdászati czikkeinek igen örvendünk

3909. F. M. Szivesen veszszük.

Vasuti menetrend.

A buda-pesti időmutató óra szerint,

Indul Kanizsáról

Vonat szám	*hova:*	Ora	Perc.	Idő
205	Eszék, Mohács, Dombovár s Fiuméba	4	18	reggel
215	„ „ „ „	2	30	délut
212	Buda-Pestre	4	58	reggel
202	„ „ „ „	2	6	délut.
204	„ „ „ „	11	30	estve
213	Bécsbe (Szombathely, Bécs Ujhely felé)	5	8	reggel
301	„ „ „ „	11	48	estve
315	Sopronba	3	38	délut
303	Triestbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	4	58	reggel
201	Triestbe és Prágerhofon keresztül Grácz és Bécsbe	2	47	délut.

Érkezik Kanizsára

honnét:

216	Eszék, Mohács, Dombovár s Fiuméból	1	41	délut
206	„ „ „ „	11	11	estve
203	Buda-Pestről	4	20	reggel
201	„ „	2	5	délut
211	„ „	9	44	estve
314	Bécsből (Szombath. Bécs-Ujhely) felől	10	27	estve
302	„ „ „ „	4,	5	reggel
163	Sopronyból	11	53	délel.
214	Bécsből Grácz, Marburg Pragerhof felől	4	12	reggel

Felelős szerkesztő: **Bátorfi Lajos.**

!! Vivmány !!

Wajdits József könyvkereskedésében **Nagy-Kanizsán** megjelent:

FARSANGI FÁNK, bábakenyér

(Kugelhupf)

és kétszer-sült

készitési titka.

Irta:

FOUQUET JAQUES,

III-ik Napoleon udvari főszakácsa.

Reményi toldalék- és szalonnás pogácsa, jó kalács és szénarétes készitési módjával bővitette: **egy magyar nő.**

E diszes kiállitásu müvecskének **ára 60 kr.** Postai rendelések 70 kr. beküldésével ajánlva bérmentesen küldetnek.

Ezen több magyar nőtől megpróbált és tökéletesen sikerült sütési módot ajánljuk hölgyeink figyelmébe.

HIRDETÉSEK:

KÉPES FŐ-JEGYZÉKÜNK

magvak-, növények-, rózsák- fák-, bokrokról stb. épen most jelent meg 1880. évre és kivánatra ingyen és bérmentesen megküldetik.

ABEL RUDOLF

cs. kir. udvari kereskedő kertész, magkereskedő és faiskola tulajdonos

Hietzing Bécsnél, Auhofstrasse 40.

(988 2—2)

Keskeny útifű-mellczukorkák,

a tüdő és mellhajok, köhögés, fojtóköhögés, rekedtség és tüdőhurut biztos gyógyszerei.

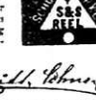

A természet által a szenvedő emberiség javára teremtett megbecsülhetlen keskeny útifü azon mivel eddig fel nem derített titkot foglalja magában, miszerint a gégét és legyező rendszer gyulladt nyakhártyájára való azonnali gyors és enyhitő hatás gyakorlásával az illető beteg szerveknek gyógyulását minden tekintetben lehetőleg elősegíti.

Miután gyártmányunknál a czukor és keskeny útifüből tiszta vegyületek készülnek, különös figyelmet ajánlunk hatóságilag bejegyzett védjegyünket s. doboz lapján levő aláirásunkat, mert csak ezek igazolják annak valódiságát.

Schmidt Victor & fiai,

cs. k. szabadal gyárosok Bécs, Wieden, Allegasse 48.

Kaphatók: Práger Béla gyógyszt. N.-Kanizsán, Kálivoda J. Letenyén, Kis A. gyógyszt. A.-Lendván, Dorner Kaj. vas- és füszerkereskedésében Sümeghen, Werli M. gyógyszt. Kaproncán és időnk. Mozelt F. Vasváron, Hollósy József E. gyógyszt. Zala-Egerszegen, Berger Mór (Somogy) Szobb (978 6—*)

Halljuk!

WAJDITS JÓZSEF

könyvkereskedésében Nagy-Kanizsán

megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

Halljuk a szép szót!

Magyar felköszöntő (toast, könyv, szerkesztették: Wajdits József és Bátorfi Lajos. Harmadik javitott és tetemesen bővitett kiadás, mely kötött és kötetlen mindennemü felköszöntést tartalmazván, diszes kiállitása és tömött tartalma, ugy hasznos és mulattató voltánál fogva mindenkinek, de különösen az ifjuság figyelmébe ajánlható. 380 lapra terjed s diszes kiállitásu. Az I-sö kiadás 1500 példány egy év alatt, a második 2000 példányban rövid időn kelt el, mely eléggé bizonyitja e könyv életrevalóságát. A keménykötésü könyvnek ára 1 frt 80 kr. — Tartalom kivonata: Előszó. Költemény. A toaszt eredete. A hazára. Disznnepélynél. Diszebédnél. Hölgyekre. Családi ünnepélyeknél. Keresztelőben Születésnapon. Névnapon. Eljegyzéskor. Menyegzőben. Beigtatásnál. Egyleti ünnepélynél. Vegyes köszöntések. Összesen 243 felköszöntést tartalmaz.

Kiért emeljük a pohárt?

Magyar felköszöntő könyv. Szerkesztette Hajgato Sándor. Ára diszes kemény kötésben csak 1 frt. Ezen eredeti felköszöntéseket tartalmazó kötetet ajánljuk a n. é. közönség kiváló figyelmébe.

Csokor és billikom

magyar köszöntő és felköszöntő eredeti költemények. Irta: Városy Mihály. Második tetemesen bővitett kiadás. Ő felsége által 10 aranynyal kitüntetett mü; ára igen diszes kiállitásban kemény kötésben csak1 frt 40 kr Diszkiadás arany metszésben 2 frt 40 kr.

Rajta fiuk vigadjunk!

Közkedvességü dalkönyv, ötödik bővitett kiadás. E nagy szorgalommal összeállitott mü közel 1000 válogatott dalt taltalmaz; ujjonan feltalálható magyar opera és operette dalokkal bővitett mü, szines boritékkal kötve. casinos kiállitásánál fogva is kitünő, mondhatni: a maga nemében páratlan mü, mely már több mint tizennyolczezer példányban forog a közönség kezén. Ára a 800 lapra terjedő könyvnek 1 frt 80 kr. aranymetszésü diszkötés 2.60 kr. Gyüjtötte Wajdits József. Tartalma: Honfidalok, katonai dalok, indulók, természetdalok, románczák, élcz- és gunydalok, szerelemdalok, bordalok, tánczdalok, rab- és duhajdalok, idegen dalok, opera és operette-dalok sat

Rajta fiuk vigadjunk!

Magyar dalkönyv olcsó kiadása, 96 kr.

Rajta lányok mulasunk!

mulattató kézikönyv, magyar hölgyek számára, gyüjtötte Wajdits József. Ajánlható mindkét nembeli mulatni vágyó közönségnek, mind beltartalmára, mind pedig külsejére figyelem forditatott, ára az 500 lapra terjedő, szinnyomatu boritékkal ellátott könyvnek 1 frt 60 kr. Aranymetszésü diszkiadásnak 2 frt 60 kr. — Tartalom kivonata: Hölgyeinkhez. Az egészségről. Pipere asztal. Öltözékszoba. Illemtan. Jeles mondatok. Nónevek. Virágnyelv. Szinnyelv. Szavalmányok. Adomák. Kérdések s feleletek. Kártyavetés. Emlékkönyv. Névrejtő emlékversek. Társasjátékok. Tréfás mulatságok. Tánczkönyv és záradék.

Rajta párok tánczoljunk!

Lakatos Sándor tánczkönyve, mindkét nembeli ifjuság számára. Kiadta Bátorfi Lajos. Lakatos Sándor arczképével s a szöveg közé nyomott tánczábrákkal, disses czimborákkal. Keménykötésü mü ára 1 frt 40 kr.

Kebelhangok.

Ujévi, név- és születésnapi s az élet egyéb viszonyaira alkalmazott köszöntések, kötött és kötetlen beszédben. Irta: Hoffman Mór, diszes nyomatu kemény kötésben, ára 1 frt.

Halljuk!

Szegényből lesz gazdag

jó számvetéssel, gyors és biztos segitő minden adás- és vevésnél, ½ krtól kezve 10 frtig. Evi jövedelem 1 frttól 1000 frtig. Teli és üres hordók megmérése kiszámitása. A gömbölyü fák kubik tartalmának meghatározhatástásáról táblázat. A sulymértékek vámsulyra való átváltoztatásáról táblázat. Cselédbért és árendát mutató tábla Ellési és kotlási idő számitása. Törvényszerinti bélyegrovat. Táblázat a fatörzs kiszámitásához. A lovak fedeztetése-, a birka üzetése-, és a göbek görgetésének eredményéről táblázatok. Ara kötve e diszesen kiállitott zsebkönyvnek 90 kr.

Vedd szivemet szivedért!

Szerelmi levelező könyv, alkalmi levelezések változatos gyüjteménye, szerelmes párok számára, Szivélyesitől. Csinos boritékba kötve, ára 1 frt 20 kr.

„A fanksütés titka.“

Irta: Fouquet Jaques III. Napoleon udvari főszakácsa néhány étkek készitési titkaival. Ára 60 kr.

Egyiptomi álmoskönyv.

Nagy legujabb egyptomi álmoskönyv 192 lapra terjedő, 600 képpel, tartalma: Álom magyarázata. Titkos kaballa, nagy müvészet. Maltai kereszt. Lépcsős kaballa. Nagy kereszt. Sorsjáték-árszabály. Ára 50 kr.

Lenormand

A hires czigánynő igazmondó kártyája, 32 szinezett kártyával, magyar aláirással és szöveggel, ára 50 kr.

Egy tarisznya ostobaság!

Humorisztikus eszmék, ötletek, élezek egyvelege. Gyüjt. Nevető Vilmos több felfedezetlen tudomány professora, ára diszesen kötve 1 frt 40 kr.

Ungarn im Spiegel deutscher Dichtung.

Magyarország a német költészet tükrében, diszes kiállitásban füzve 1 frt 80 kr., elegans vászkötésben aranyozva 2 frt 80 kr.

Dr. Kriegler Mór: „Önmentő“

vénymintékkal mindkét nembeli betegek számára, ára 90 kr.

Dr. Kriegler Mór: Az elveszett idegerőnek visszapótlása,

vénymintákkal orvosok és betegek számára, ára 90 kr. Mindkét füzet egy kötetben, diszes kiállitásban, 1 frt 60 kr.

Juhász: Szépirási mintalapok,

közép, reál, polgári és felsőbb iskolák használatára, magyar és német, ára a 15 iratlapnak csak 28 kr.

Gyönyörü magyar kath. imakönyvek mint: **Mennaskert. üdvösség ösvénye. lelki vezér** többféle kiadásban 40 krtól kezdve 12 frtig, papir, bőr, selyem és bársony kötésekben.

Vidéki megrendelések posta fordultával gyorsan eszközöltetnek

Wajdits József könyvkereskedő Nagy-Kanizsán.

Nagy-Kanizsán, nyomatott a kiadó tulajdonos Wajdits József gyorssajtóján.